

SLAMNIK

GLASILO OBČIN DOMŽALE, LUKOVICA IN MORAVČE

Vse življenje, posebej pa v času mladostniškega zorenja, je prva človekova naloga na duhovnem področju oblikovanje vesti, da bo občutljiva: ne otopela ne preobčutljiva. Po vsakem dejanju in odločitvi vprašajte v tistem trenutku srce, kako to presoja njegovo nepodkupljivo merilo poštenosti - vest.

JOŽE RAMOVŠ

Novi nadškof je doma iz domžalske občine

Gotovo so mnogi prebivalci naše občine veseli in ponosni, da je novoimenovani ljubljanski nadškof dr. France Rode vsaj po rojstvu naš občan. Posebej to velja za kraj Rodico v župniji Jarše, od koder je bil njegov oče Andrej, in Ihan, od koder izvira njegova mama Franciška. Ta je bila sestra učenega jezikoslovca dr. Antona Breznika, ki ju je tudi poročil.

O življenjskih podatkih dr. Rode so naši bralci že obveščeni, zato naj jih na tem mestu nanizam v telegrafskem slogu: Rojen je bil 23. septembra 1934 v družini s sedmimi otroki (ena sestra je redovnica v Parizu; brat in sestra sta v Argentini; Nace je na domu na Rodici, brat Andrej je bil ubit po vojni, Tone pa je umrl v Argentini); maja 1945 družina odide v Avstrijo; izselitev v Argentino; 1952 vstop k lazaristom; studij v Ri-

mu in Parizu; 1960 duhovniško posvečenje, čez tri leta doktorat iz teologije; 1965 vrnitev v Slovenijo; od 1967 službovanje v Ljubljani: 16 let predavatelj na Teološki fakulteti, predstojnik, pisec prenikavih člankov; 1981 odhod v Vatikan, delo na Tajništvu za dialog z neverujočimi, ki se preimenuje v Papeški svet za kulturo.

V pomoč bralcem, ki jim pojmi iz cerkvenega življenja niso tako domači, bom v nadaljevanju pojasnil nekatere pojme, ki jih je ob imenovanju in posvečenju škofa pogosto slišati.

Kakšen položaj ima škof v Cerkvi?

Temeljna cerkvena služba je služba škofa. Zbor vseh škofov na svetu je naslednik zbora dvanajstih apostolov. Služba apostolov se po nepretrganem nasledstvu nadaljuje v škofih, ki so po božji naredbi stopili na me-

sto apostolov. Beseda »škof« priha iz grščine, kjer episkop pomeni nadzornik ali voditelj cerkvene občine. Škofovsko posvečenje je polnost zakramenta svetega reda ali duhovništva; na nižji stopnji sta še duhovnik in diakon. Duhovnik (npr. župnik ali kaplan) opravlja duhovniško službo v imenu in po pooblastilu škofa. Diakon opravlja le nekatera duhovniška opravila: krščuje, pridiga, poroča, vodi pogrebe, ne more pa maševati in spovedovati. Duhovništvo je torej en sam sakrament v treh stopnjah: to so diakonska, duhovniška in škofovska služba.

V škofiji ali delni cerkvi je navadno več škofov. Redni škof ali ordinarij je tisti, ki mu je zaupana skrb za določeno škofijo (odtod izraz ordinariat, ki označuje osrednje škofove ura-

Nadaljevanje na tretji strani

Vesele in
blagoslov-
ljene
veliko-
nočne
praznike
vsem
bralcem
želi
uredništvo
Slamnika

Vabilo na prireditve ob prazniku občine Domžale - 19. april

19. aprila je praznik Občine Domžale. To je dan, ko so bile leta 1952 Domžale razglašene za mestno občino.

Odbor za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena pri Občinskem svetu Občine Domžale v sodelovanju z Zvezo kulturnih organizacij Občine Domžale ob tem vabi na prireditve, posvečene temu prazniku.

Osrednja prireditev bo **slavnostna seja Občinskega sveta Občine Domžale**

in sicer v sredo 16. aprila 1997 ob 19. uri v Viteški dvorani v Grobljah, kjer bodo podeljena tudi priznanja Občine Domžale za leto 1997.

Poleg tega bodo v mesecu aprilu še naslednje prireditve, na katere ste občanke in občani Domžal vljudno vabljeni:

- **5. april 1997** - Dom krajanov Žeje - I. koncert območnega srečanja odraslih pevskih zborov

- **12. april 1997** - Osnovna šola Trzin - III. koncert območnega srečanja odraslih pevskih zborov

- **18. april 1997** - Delavski dom Vir - Srečanje plesnih skupin Gorenjske

- **18. april 1997** - ploščad pred Vele Domžale - Promenadni koncert godbe na pihala Domžale

- **25. april** - Osnovna šola Domžale - Koncert solistov in Domžalskega komornega zbora.

CIRIL SMRKOLJ:

»Za preprostega slovenskega človeka gre«

Bralcem Slamnika bi rada predstavila človeka, občana lukovške občine, ki bo deloval v novi vladi kot minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, gospoda Cirila Smrkolja.

Lepo pozdravljeni in iskrene čestitke v imenu bralcev Slamnika; kot je znano, ste postali minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano.

Hvala za čestitke. Pobuda se je oblikovala v Slovenski ljudski stranki, sprejel pa sem jo z veliko odgovornostjo. Četrtekova izvolitev mi nalaga, da se z vso resnostjo lotim nalog in teh na Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano ni malo.

Ali že imate izbrano ekipo strokovnjakov, ki bodo delali v vašem ministrstvu in koli-

ko Ostrčevih sekretarjev in svetovalcev boste obdržali?

Sekretarji so v skladu z Zakonom o vladi ponudili svoj odstop že ob imenovanju nove vlade. Težko je reči kdo od Ostrčevih podsekretarjev in svetovalcev bo ostal; ostali bodo vsi, ki delujejo strokovno in ne politično. Izбира ekipe zahteva več časa, skrbel pa bom, da bo ekipa »Slovenska«, torej, da bodo delavci v ministrstvu iz vse Slovenije.

Na kratko nam opišite svoj program oziroma načrte za prihodnja štiri leta.

Program in načrte bo treba oblikovati z ekipo, torej se je treba dogovoriti o strokovnem in parlamentarnem delu; osnovne naloge bodo: zagotovitev ustrezne prehranske varnosti, ohranitev obdelave kmetijskega

prostora na področju podeželja, poseljenost tega prostora, na področju gozdarstva trajna skrb za gozdove in prostoživeče divje živali, na področju prehrane skrb za zdrav-

Nadaljevanje na tretji strani

Str. 21

Sodelujte tudi Vi v Napredkovem nagradnem kvizu

26. SEJA OBČINSKEGA SVETA OBČINE DOMŽALE

O ukrepih za umirjanje prometa v občini Domžale

Precej razprave je med člani Občinskega sveta povzročila obravnava poročila o učinkovitosti ukrepov za umirjanje prometa v občini Domžale. Iz poročila je razvidno, da so ukrepi z izvedbo hitrostnih ovir pravilni, izvedeni na pravih mestih ter učinkoviti, saj so na mestih postavitve močno upočasnili promet, kar je glavni namen te postavitve. Predvsem se je povečala prometna varnost, to pa je na lokacijah ob šolah in vrtcih še posebej pomembno.

V razpravi so člani Občinskega

sveta izrazili svoja stališča do postavitve cestnih ovir. Večina se jih je strinjala z njihovo postavitvijo, izrazili pa so zahtevo po izdelavi meril za postavitev ovir in meril za njihovo obliko, ki je na nekaterih cestah neustrezna. Po razpravi so bili sprejeti sklepi, da Oddelek za gospodarske javne službe Občine Domžale opravi pregled vseh dosedaj izvedenih hitrostnih ovir v občini Domžale ter da je potrebno v skladu z ugotovitvami Prometno tehničnega inštituta izvesti popravila na tistih lokacijah, ki so v poročilu posebej omenjena. Glede na mnenje Prometno tehničnega inštituta bo Občina Dom-

žale v letu 1997 na osnovi pripravljenih študij in projektov nadaljevala z ukrepi za umirjanje prometa po programu in prioritetah ter merilih, ki jih bo na predlog občinske uprave določil Občinski svet. Na predlog g. Jožeta Nemca pa so člani Občinskega sveta sprejeli tudi sklep, da se analizira ekološke posledice na že izvedenih cestnih ovirah in predlaga še kakšno drugo obliko izvedbe. Na pristojni oddelek občine pa je prispelo še precej novih vlog za postavitev cestnih ovir.

Nadaljevanje na naslednji strani

Str. 27

NOVO V
LB - BANKI
DOMŽALE

Solidarnost s Tibetom

V začetku marca je obletnica vstaje tibetanskega naroda. Ob tej priložnosti je Evropski komite za solidarnost s Tibetom pripravil vseevropsko akcijo solidarnosti s tibetanskim narodom. Tudi v Sloveniji je bilo ustanovljeno Društvo za podporo Tibetu, ki ga vodi gospa Suzana Deva. Akcija solidarnosti je potekala na več nivojih: v Zenevi so 9. in 10. marca potekale demonstracije v podporo vstaji tibetanskega naroda, s posebno kampanjo po vsej Evropi so se na posebnem računu pri Evropskem parlamentu v Bruslju zbirala finančna sredstva, poleg tega pa so bile vse evropske občine povabljene k sodelovanju v kampanji ZASTAVA ZA TIBET. V omenjeno akcijo se je vključila tudi Občina Domžale, zato je na občinski zgradbi v znak solidarnosti s tibetanskim narodom v začetku marca za teden dni zaplapolala Tibetanska zastava.

URAD ŽUPANJE

26. SEJA OBČINSKEGA SVETA OBČINE DOMŽALE

O ukrepih za umirjanje prometa v občini Domžale

Nadaljevanje s 1. strani

V ponedeljek, 3. marca 1997, so se člani Občinskega sveta sešli že na svoji 26. redni seji v tem mandatu. V sklicu seje je predsednik Občinskega sveta dr. Miha Brejc na dnevni red predlagal uvrstitev 16 točk dnevnega reda.

Na začetku so člani Občinskega sveta razpravljali in potem sprejeli Odlok o plakatnih mestih in načinu plakatiranja ter oglaševanja na območju občine Domžale. Odlok ureja postavljanje in upravljanje z objekti in napravami, namenjenimi plakatiranju in drugemu načinu oglaševanja na območju občine Domžale, postopek za pridobitev dovoljenja za reklamiranje in plakatiranje, odškodnino za postavitev ter zakupnino za uporabo reklamnih objektov. Odlok med drugim določa mesta, kjer ni dovoljeno plakatiranje in oglaševanje, nadzorstvo nad izvrševanjem določb tega odloka pa opravlja komunalni nadzornik Občine Domžale. Denaše kazni, določene za posamezen prekršek iz tega odloka, so v višini 2000 do 120.000 SIT, odvisno od prekrška.

Odlok o pogojih in merilih za podeljevanje koncesij na področju opravljanja gospodarske javne službe »Javna razsvetljava« je predstavil g. Milan Pimman, tajnik občinske uprave. Člani Občinskega sveta so odlok sprejeli soglasno brez razprave.

Sprejetjem Odloka o povečanju davka od premoženja v občini Domžale bodo morali nekateri zavezcanci od davka (lastniki stavb površine večje od 160 m², vikendov in plovil večjih od 8 m) plačevati enkrat večji davek od premoženja. Takih zavezancev je v novi občini Domžale 2091 (po ocenah od tega 2020 lastnikov stavb, lastnikov vikendov 70 in plovil 1). S tem bodo prihodki v proračunu za letošnje leto večji za približno 11 mio SIT.

Kar precej dolga razprava pa je bila o osnutku Odloka o spremembah in dopolnitvah ureditvenega

Kako pravi poslovnik, g. Lovro Lončar? (Foto B. O.)

načrta območja D-15 ob Kamniški, za katerega so nekateri člani Odbora za varovanje okolja in urejanje prostora že pred sejo predlagali umik z dnevnega reda, saj so menili, da odlok ni primeren za posredovanje v javno obravnavo in razpravo. S spremembo se predvideva dovozna komunikacija iz Ljubljanske ceste zahodno od gostišča Keber, prav tako pa se kot dolgoročna možnost ohranja v prvotno izdelanem prostorskem izvedbenem aktu določena dovozna komunikacija severno od gostišča Keber. Obenem se definira povečanje parkirnih površin tako znotraj kompleksa kot ob Ljubljanski cesti, predvideva pa se tudi opustitev izgradnje dvooddelčnega vrtca severno do bloki. Določena je intenzivnejša hortikultura ureditev območja, predvsem v predelu med Ljubljansko cesto in bloki. Člani Občinskega sveta so po dolgi razpravi sprejeli osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta D15 ob Kamniški v prvi obravnavi. Osnutek so posredovali v 30-dnevno javno obravnavo in javno razgrnitev, ki jo vodi Oddelek za okolje in prostor Občine Domžale. Med javno razgrnitvijo je možno predloge in pripombe v zvezi z osnutkom prostorskega iz-

vedbenega akta vpisati v knjigo predlogov in pripomb, ki bo v prostorih Urada županje, Ljubljanska 69, I. nadstropje.

V prvi obravnavi so člani Občinskega sveta obravnavali Odlok o občinskih upravnih taksah in ga sprejeli kot primernega za nadaljnjo obravnavo. Z odlokom se določa, da se za spise in dejanja v upravnih stvareh ter za druge predmete in dejanja pri organih občine plačujejo občinske upravne takse v gotovini.

Zaradi uskladitve organizacije vzgojnovarstvenega zavoda Domžale z novo zakonodajo je občinska uprava pripravila za obravnavo na seji Občinskega sveta predlog Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda »Vrtec Domžale« in predlog Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda »Vrtec Urša«, oba v prvi obravnavi. Člani Občinskega sveta so odloka v prvi obravnavi sprejeli.

Gospa Irena Gričar, načelnica Oddelka za družbene dejavnosti, in ga. Nuša Šink, direktorica Centra za socialno delo Domžale, sta predstavili elaborat o organizaciji službe za pomoč na domu v občini Domžale. Tovrstno obliko pomoči je uzakonil Zakon o socialnem varstvu že

leta 1992. Center za socialno delo se pri svojem delu dnevno srečuje s problemom, kako pomagati starejšim, bolnim in invalidom. Center je že doslej delno izvajal storitve pomoči na domu s pomočjo brezplačnih, vključenih v javna dela. S predlogom bi bile socialno varstvene storitve pod enakimi pogoji dostopne vsem občanom, s sprejemom ustreznih občinskih aktov pa dana možnost zaračunavanja storitev uporabnikom, ki storitve zmorejo plačevati in tako bo dana možnost za celovito in planirano pokrivanje potreb v naši občini. Vsi člani Občinskega sveta, ki so sodelovali v razpravi, so predlog in zamisel podprli. S sklepom so pooblastili Center za socialno delo, da na podlagi 49. člena Zakona o socialnem varstvu opravlja storitve pomoči na domu za območje občine Domžale. V elaboratu je naveden podatek, da na območju občine Domžale živi 2500 prebivalcev, starejših od 65 let, kar predstavlja 8% celotnega prebivalstva. Občinsko upravo pa so člani Občinskega sveta zadolžili, da v sodelovanju s Centrom za socialno delo do ene izmed naslednjih sej pripravi ustrezen splošni akt o organizaciji službe za pomoč na domu v občini Domžale.

Člani občinskega sveta so se seznanili tudi z informacijo finančne ocene potrebnih vlaganj v šolske objekte v obdobju 1996-2002, katero je pripravil LIZ Inženiring. Po oceni so vlaganja v osnovne šole za upodobitev teh za izvajanje devetletnega šolanja ocenjena skupno v višini 1.029.041.134,00 SIT. Ob sprejemu informacije je bil sprejet tudi sklep, da občinska uprava pripravi osnutek programa vlaganj v osnovnošolske objekte v obdobju 1997 do 2002 s predlogom zagotavljanja finančnih virov.

Glede obračunavanja odsotnosti v vrtcih so člani Občinskega sveta v nadaljevanju sprejeli sklep, da v primeru odsotnosti otrok, ki je daljša od enega dneva, vrtci v naši občini staršem odračunavajo variabilne stroške v višini dnevne vrednosti živila, v primeru, da so starši otroka o odsotnosti pravočasno obvestili vodstvo oziroma upravo vrtca.

Na podlagi zahteve Krajevne skupnosti Dob za povišanje pogodbeno določene rente, ki jo KS Dob prejema zaradi negativnih vplivov doponije v kraju, je Občinski svet Občine Domžale na seji obravnaval besedilo Pogodbe o pogojih in načinu plačila rente. Predhodno je o predlogu pred sejo Občinskega sveta razpravljala Odbor za gospodarske javne službe; ta je predlagal določene spremembe besedila, ki določa, da se KS Dob izplača enkratno izplačilo odškodnine v znesku 4,5 mio SIT, od cene smetarine enostavne reprodukcije za gospodinjinske odpadke, industrijsko nenevarnih odpadkov, odpadkov od

V razpravo se je vključil Zoran Vitorovič, Odelek za prostor in okolje.

obrti ter odpadkov iz negospodarskega pa pripada krajevni skupnosti znesek v višini 20%. Prav tako lahko KS Dob na deponijo brezplačno odvažata gradbeni material ali odpaden material, ki bo nastajal pri izgradnji komunalne in druge infrastrukture. Hkrati je Občinski svet pooblastil KSP Domžale, da s sedmimi lastniki objektov v okolici deponije na podlagi studije Inštituta za ekološki inženiring d. o. o. iz Maribora sklene individualno pogodbo o izplačilu odškodninske rente v skupnem znesku 2,5% od enostavne reprodukcije. Sklepe morajo v enakem besedilu sprejeti še Občinski sveti občin Lukovica, Mengeš in Moravče.

Na predlog Uredništva glasila Slamnik, katerega je predstavil odgovorni urednik g. Bogdan Osolin, so člani Občinskega sveta sprejeli sklep o povišanju cen komercialno

propagandnih oglasov, malih oglasov, zahval ter honorarjev za dopisnike glasila.

Gospod Franc Reiter je kot predsednik Odbora za občinska priznanja, proslave in prireditve ter obeležja občinskega pomena predstavil predlog odbora, da se število priznanj zaradi večjega števila predlogov, ki so prispeli na osnovi razpisa, ki jih bo občina Domžale letos podeljevala ob občinskem prazniku, poveča za največ enkrat glede na Odlok o priznanjih Občine Domžale; to so člani Občinskega sveta podprli.

Na predlog županje je bil imenovan tudi Upravni odbor Stanovanjskega sklada Občine Domžale v sestavi: g. Marko Vresk (predsednik), g. Franc Herle (podpredsednik), člani ga. Nuša Šink, g. Jože Cuzak in ga. Romana Jordan-Cizelj.

LOVRO LONČAR

Kako varni smo v prometu?

Inštitut za varovanje zdravja Republike Slovenije je opravil raziskovalno nalogo Znanje, stališča in ravnanje voznikov, prebivalcev občine Domžale, v okviru programa za preprečevanje poškodb v cestnem prometu v občini Domžale. Raziskave so bile opravljene na območju sedanjih občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče.

Poglavitna cilja programa sta:

- zmanjšati število poškodb v cestnem prometu na osnovi intenzivnega programa, v katerem bodo vključeni udeleženci v prometu

- na osnovi izkušenj, pridobljenih v obdelanem območju in primerjave rezultatov s Švedsko, oblikovati model za preprečevanje poškodb zaradi prometnih nezgod. Anketirani vozniki so navedli dva najpogostejša prekrška:

prevelika hitrost in vožnja pod vplivom alkohola.

Na vprašanje, kako redno se anketirani vozniki privezujejo z varnostnim pasom, jih je le 51,1% odgovorilo da zmeraj, kadar se vozijo.

Če bi rezultate iz poročila o raziskovalni nalogi poskušali primerjati s stanjem, ki ga opažamo v naši občini, bi našli podobne, če ne enake zaključke. Mnogokrat smo pričali kar več 10 km prekorajeni hitrosti skozi naselja in vasi v naši občini. Tudi vožnji nekaterih vinjenih voznikov se le nasmejemo, namesto da bi takšna dejanja, ki mnogokrat ogrožajo tudi našo lastno varnost, preprečili ali kritično obsodili.

Statistike vseh teh primerov ne zajemajo, saj v mnogih primerih »solidarno« zamočimo prave vzroke nesreče. Nekateri občani želijo omejiti divjanje po naših cestah s postavljanjem hitrostnih ovir, prometnimi znaki s pogosto radarso kontrolo. Samo prometna signalizacija ne bo odpravila prehitre vožnje, če ne bo spremenjen naš odnos do ostalih udeležencev v prometu, predvsem pešcev, če ne bomo pokazali s prstom na potencialne kršitelje z edino željo, da bomo na cesti varni.

Varnost v prometu ni odvisna samo od množice prometnih znakov, ampak tudi od številnih drugih faktorjev in najpomembnejši med njimi je vsekakor **človek**, ki lahko s svojim ravnanjem prepreči nesmiselne žrtve na naših cestah.

M. B.

Med razpravami se je včasih potrebno zaupno posvetovati.

Kaj bere podžupan Simon Mavsar?

Akti, ki jih je na svoji 26. seji sprejel občinski svet občine Domžale

1. Odlok o plakatnih mestih in načinu plakatiranja in oglaševanja na območju občine Domžale
2. Odlok o postopkih, pogojih in merilih za podeljevanje koncesij na področju opravljanja gospodarske javne službe »Javna razsvetljava«
3. Odlok o povečanju davka od premoženja v občini Domžale
4. Sklep o sprejemu osnutka Odloka o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta D-15 ob Kamniški v prvi obravnavi
5. Sklep o sprejemu Odloka o občinskih upravnih taksah v prvi obravnavi
6. Sklep o sprejemu Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda »Vrtec Urša« in Odloka o ustanovitvi javnega vzgojnovarstvenega zavoda »Vrtec Domžale« v prvi obravnavi
7. Sklep o seznanitvi z Elaboratom o organizaciji službe za pomoč na domu v občini Domžale
8. Sklep o sprejemu informacije o finančni oceni potrebnih vlaganj v šolske objekte v občini Domžale v obdobju 1996-2002
9. Sklep o načinu obračunavanja odsotnosti v vrtcih
10. Sklep o izdaji soglasja k pogodbi o pogojih in načinu plačila rente KS Dob
11. Sklep o sprejemu poročila o učinkovitosti umirjanja prometa v občini Domžale
12. Sklep o novih cenah oglasov in zahval v glasilu »Slamnik« ter povišanju honorarjev za dopisnike glasila
13. Sklep o povečanju števila priznanj
14. Sklep o imenovanju Upravnega odbora Stanovanjskega sklada

Zadnja točka

Majda Pučnik - Rudl, svetnica Socialdemokratske stranke, je županji naslovila naslednjo pobudo: v letu 1997 naj se angažirajo ustrezne službe in izvedejo ustrezni postopki za izgradnjo hodnika za pešce na relaciji Radomlje-Volčji Potok v Krajevni skupnosti Radomlje. Svojo pobudo je obrazložila z naslednjimi argumenti: Zaradi gradnje avtoceste Ljubljana-Celje in zaradi kasnejšega vključevanja na to avtocesto, ko bodo povezovalne ceste Kamnik-Domžale pomenele bližnjico, je izgradnjo hodnika za pešce na relaciji Radomlje-Volčji Potok nujno potrebno končati čimprej v letu 1997. Ob tem je še poudarila, da je ta cesta zaradi ozkega cestnišča že sedaj zelo nevarna za pešce in kolesarje.

Bogdan Osolinik, svetnik Slovenskih krščanskih demokratov, je že na eni izmed prejšnjih sej postavil vprašanje o možnosti graditve

vrtca v Dobu. Kot se je pozanimal, naj zemljišče ne bi bil problem, očitno pa je odločitev odvisna le od dobre volje Občinskega sveta. Zato je na tej seji ponovno postavil vprašanje, kdaj se bo pričel graditi vrtec v Dobu.

Franc Herle, svetnik Liste obrtnikov - podjetnikov sprašuje županjo, kdo je odgovoren za nestrokovno in neestetsko postavitev uličnih tabel v določenih predelih občine Domžale.

Martina Urbanija, Roman Kurmanšek in Majda Pučnik - Rudl, vsi trije so svetniki Socialdemokratske stranke, so dopolnili svoje vprašanje, ki so ga zastavili že na prejšnji seji Občinskega sveta in ki se nanašajo na gradnjo objekta na Savski cesti 2 v Domžalah. Svoje vprašanje iz prejšnje seje so dopolnili še z naslednjimi tremi vprašanji: Kakšni so razlogi, da objekt Savska 2 ni bil dokončan v pogodbenem roku? Kdaj bo končan? in Ali se ponavlja zgodba o Kulturnem domu Domžale?

Jurij Berlot, svetnik Slovenske ljudske stranke, je posredoval naslednjo pobudo: Občinska uprava naj v sodelovanju s Centrom za socialno delo Domžale prouči možnost izrabe prostorov v stari knjižnici za dejavnost Centra za socialno delo.

Jože Nemec, svetnik Zelenih Slovenije, ugotavlja, da so prometne razmere v Domžalah

iz dneva v dan slabše. Z uvedbo umirjevalcev prometa na Rojski, Kidričevi, Kajuhovi in Cankarjevi ulici se je z odlokom sprejet prometni režim znatno spremenil. Prometno najbolj obremenjeni sta Ljubljanska cesta skozi center, Savska cesta in del Kamniške ceste. Zato je podal nekaj predlogov za izboljšanje stanja;

- **Občinska uprava naj zahteva pri Ministrstvu za notranje zadeve** - Policiji postaja Domžale poostren nadzor in kaznovanje voznikov tovornih vozil, ki kljub prepovedi vozijo po Savski cesti proti Senti Jakobu

- prehode za pešce na Ljubljanski cesti v centru naj se opremi s časovno usklajenimi semaforji, ki bi pomagali k boljšemu pretoku motornega prometa

- za varen prehod pešcev pri avtobusnih postajališčih in železniških postajah na Rodici je potrebno postaviti semafor

- semaforizirati je potrebno križišče Kamniške ceste s cesto Mengeš-Rodica

- potrebno je sprejeti zasnovo prometne ureditve za Domžale, ki bo poleg navedenega upoštevala tudi nove pogoje priključka Domžal na avtocesto in rekonstrukcijo magistralne ceste M-10.

JANEZ STIBRIČ

Novi nadškof je doma iz domžalske občine

Nadaljevanje s prve strani

de). Drugi škofje se imenujejo **naslovni**; ti ne vodijo nobene škofije, ampak delujejo npr. v osrednjih rimskih uradih ali kuriji. Pri nas je naslovni škof Vekoslav Grmič. V večjih škofijah se postavi krajevnemu škofu v pomoč eden ali več **pomožnih škofov**; ti imajo skrb za posamezna področja delovanja Cerkve. Pomožni škofje v Sloveniji so: v Ljubljani Alojz Uran in Jožef Kvas; v Mariboru Jožef Smej.

Kaj je nadškof in metropolit?

Leta 1961 je papež Janez XXIII. ljubljansko škofijo ob njeni 500-letnici (ustanovljena 1461) povzdignil v nadškofijo in Antona Vovka v nadškofa. Temu sta sledila nadškofa dr. Jožef Pogačnik (1963-1980) in dr. Alojzij Šuštar (1980-1997), ki je po vrsti 32. ljubljanski škof. Nadškofija je torej častni naslov za pomembnejšo škofijo; **nadškof** sam po sebi ni nič več kot drugi škofje, saj gre le za častni naziv predstojnika nadškofije.

Dokončno pravno podobo je dobila Cerkev v Sloveniji l. 1968, ko je papež Pavle VI. ustanovil za Slovenijo samostojno **cerkveno pokrajino** ali **metropolijo**, imenovano ljubljansko. Na čelu cerkvene pokrajine je metropolit. Ta služba je povezana s škofovskim sedežem, zato je dosledno reči: »ljubljski« ne pa »slovenski metropolit«. Prvi metropolit je postal nadškof dr. Jožef Pogačnik. Metropolija je torej upravna enota Cerkve, ki obsega nadškofijo in podrejene škofije (sufagane), v našem primeru mariborsko in koprsko. Ljubljanski nadškof je s tem vedno obenem **metropolit**.

Škofovska konferenca je zbor katoliških škofov v posameznih državah. Slovenski škofje so od 1. svetovne vojne sodelovali v jugoslovanski škofovski konferenci. Od nje so se poslovili, ko je bila l. 1983 ustanovljena Slovenska škofovska konferenca. Vatikan jo je potrdil deset let kasneje, 19. februarja 1993. Njen predsednik je bil doslej dr. Alojzij Šuštar, vendar ni nujno, da je nadškof hkrati predsednik.

Koga bo morda zanimalo, kdo so kardinali in patriarhi. **Kardinale** imenuje papež kot svoje naj- ožje sodelavce. Mnogi opravljajo najvišje administrativne naloge v Vatikanu, kjer so vodje kongregacij, to je nekakšnih »cerkvenih ministrstev« za razna področja (zunanje zadeve, verski nauk, bogoslužje itd.). Drugi so hkrati nadškofje v večjih svetovnih mestih, največ v prestolnicah. Vsi skupaj imajo pravico voliti novega papeža.

V zgodnji Cerkvi so imeli največjo veljavo škofijski sedeži, ki so jih ustanovili apostoli. To so bili **patriarhati**, ki so bili naslednji: Rim, Carigrad, Aleksandrija, Antiohija in Jeruzalem. Kasneje so ta naziv dobile samostojne narodne Cerkve na Vzhodu (Moskva, Beograd itd.). Papežu gre na-

stov »patriarh Zahoda«. Tudi beneški nadškof ima naziv patriarha, nekateri nadškofje pa nosijo naslov primasa; oboje je zgolj častni naziv.

Najtesnejša povezanost s papežem

Imenovanje škofov je po koncilu izključna pravica pristojne cerkvene oblasti. Škofe svobodno imenuje papež. Civilne oblasti nimajo nobene pravice pri izbiri, imenovanju ali predlaganju škofov. Škof prejme vse pravice in dolžnosti šele, ko je posvečen in prevzame škofijo v posest. Posvečenje se podeljuje z molitvijo in polaganjem rok na glavo. Pri tem obredu vedno sodeluje več škofov, najmanj pa trije. S tem se pokaže, da je škof s posvečenjem včlenjen v škofovski zbor, ki je naslednik apostolskega zbora.

Škofje ohranjajo občestvo med seboj in z rimskim škofom (papežem), s katerim so povezani z vezjo edinstva in ljubezni. Vsakih pet let mora papežu podati poročilo o stanju škofije in takrat tudi obišče Rim, počasti grobova apostolov Petra in Pavla in se predstavi papežu. Papež ima namreč polno, vrhovno in vesoljno oblast nad Cerkvijo. Skupaj s papežem pa je tudi zbor vseh škofov nosilec polne in vrhovne oblasti nad Cerkvijo. Izvršuje jo soglasno s papežem.

Tri naloge škofov

Prva naloga škofov **oznanjevanje evangelija**. »Kdor posluša škofo, posluša Kristusa, kdor jih pa zaničuje, zaničuje Kristusa in tistega, ki je Kristusa poslal, to je Boga«, je zapisal 2. vatikanski kon-

cil. Če učijo v občestvu z rimskim papežem, jih moramo imeti za pričevalce božje in katoliške resnice; seveda tega ni mogoče reči o vsakem posameznem škofu. Koncil pravi tudi, da se morajo verniki strinjati v verskih in naravnih zadevah z razsodbo svojega škofa, izrečeno v Kristusovem imenu, in se tega oklepati. Posamezni škofje niso nezmotni; vendar pa nezmotno izrekajo Kristusov nauk, če je njihovo učenje soglasno in izrečeno v občestvu s papežem. To se zgodi zlasti, če so zbrani na koncilu (vesoljnem cerkvenem zboru). Zbor škofov ima tisto nezmotnost, ki je obljubljena Cerkvi, kadar izvršujejo vrhovno učiteljstvo v zvezi s Petrovim naslednikom.

Druga škofova služba je posvečevalna. Ima pravico **deliti vse zakramente**, tudi duhovniško posvečenje in birmo. Odgovoren je za to, da so verniki v škofiji duhovno oskrbljeni, zato skrbi za nove duhovne poklice in jih vzgaja. Praviloma je v vsaki večji škofiji bogoslovno semenišče, teološka fakulteta pa se navadno ustanavlja za več škofij skupaj. Duhovniki sodelujejo s škofom, so mu odgovorni in ga v svojih župnijah nekako ponavzočujejo.

Škofom je v polnosti izročena vodstvena ali **pastirska služba**, ki jo simbolizira njihova pastirska palica. Kot Kristusovi namestniki in odposlanci z nasveti, spodbujanjem, z zgledi in tudi s svojo avtoriteto in sveto oblastjo vodijo škofijo.

Novoimenovani nadškof dr. France Rode bo te službe prejel na dan škofovskega posvečenja, ki bo **na belo nedeljo, 6. aprila letos ob 16. uri v ljubljanski stolnici** sv. Nikolaja. Posvečevalec bo dr. Alojzij Šuštar, soposvečevalca bosta tudi Slovenca: beograjski nadškof dr. Franc Perko in torontski nadškof dr. Alojzij Ambrožič. Tudi nadškof Šuštar je bil posvečen na belo nedeljo, 13. aprila 1980, torej pred 17 leti.

BOGDAN DOLENC

CIRIL SMRKOLJ:

»Za preprostega slovenskega človeka gre«

Nadaljevanje s prve strani

stveno varstvo ljudi in tudi živali. Veliko bo nalog na področju približevanja slovenskega kmetijstva Evropski zvezi, nalog na področju izobraževanja, predvsem kmetijskega in vsekakor skrbi, prvič: za obstoj slovenskega kmeta, in drugič: skrb za ustrezno ponudbo, za zdravo, sonaravno pridelano hrano za slovenskega potrošnika.

V naši dolini je veliko polmetov. Kako boste rešili to problematiko? Bodo kmetje še naprej hodili v službe ali pa bodo postali veleposestniki?

Tudi v Evropski zvezi je ta možnost preživeti na kmetiji hkrati s delom na kmetiji in v službi vsako leto večja. Veleposestniki pa slovenski kmetje ne bomo postali, saj so kmetije, ki so velike do 100 ha, v evropskem merilu manjše kmetije. Bo pa potrebno poskrbeti za čiste kmete, da bodo opravljali tudi druge dejavnosti (turistične, komunalne, dejavnosti, ki so pomembne za slovensko državo), skratka, dejavnosti, ki bodo nudile ustrezen standard kmečkim družinam.

Skozi Slovenijo dnevno prepeljejo ogromno število živih živali. (Tu je tangirana tudi dolina Črnega grabna). Boste tovrstni transport živine prepovedali oziroma ukiniteli?

S tem vprašanjem sem se že ukvarjal kot predsednik Sindikata kmečke zveze z oziroma na veliko nevarnost kužnih bolezni iz držav, iz katerih te živali prihajajo. Ministrstvo bo poskušalo doseči, da bo transport teh živali potekal preko železnice in kasneje tudi preko avtocestnega križa, kjer je možnost stika ljudi in živali manjša.

Torej transporta živine skozi Slovenijo ne boste ukiniteli?

Predvsem bo tu treba upoštevati mednarodne konvencije, ki te oblike transporta regulirajo.

Na našem trgu ni nadzora pri uvozu in izvozu kmetijskih pri-

delkov, polizdelkov in izdelkov, sem štejem sadje, zelenjavo in meso. Čeprav pravijo, da je nad uvozom mesa nadzor, pa vendar slovenski kmet mesa ne more prodati klavnicam, saj so le te prepolne mesa - od kod in čigavega?

Trditve ne drži, nadzor je carinski, veterinarski... Ocenjujem pa, da ni zadosten in da bo tukaj potrebno skozi prelevmansko zaščito ter ostalo ustrezno zaščito za slovenske kmete kot tudi potrošnike. Ta trditve, da so klavnice polne mesa, drži, po podatkih, s katerimi razpolaga ministrstvo so bile v letih 1995 in 1996 uvožene ogromne količine mesa in seveda vse to močno vpliva na zmanjšan odkup in cene pri kmetih.

Kako nameravate »razbiti« nadzorovani trg z zelenjavo? (predvsem imam v mislih prodajalce sadja in zelenjave brez državljanstva)

Vsekakor bo treba organizirati pridelavo sadja in zelenjave doma, vzpostaviti ustrezne tržne re- de in korekten nadzor.

Zakaj so odkupne cene za določene kmetijske pridelke (mleko, kruh...), ki jih regulira država, nižje od pokritja, ki ga izračuna KIS v svojih kalkulacijah?

Vprašanje odkupnih cen kmetijskih pridelkov je popolnoma na mestu; politika dosedanje vlade in Ministrstva za ekonomske odnose in razvoj je šla v tej smeri kot sprašujete, v mandatu, ki sem ga prevzel, bom poskušal doseči, da bodo odkupne cene pokrivala stroške pridelave pri kmetu, kar pa ne pomeni dviga prodajnih cen v reprovergi (v predelavi in trgovini je še nekaj rezerv, ki to trditve potrjujejo).

Avtocestni koridor je sprejet. Je res, da se bo trasa še spreminjala?

Glede vprašanja trase in premika ne pričakujem sprememb; v okviru Občine Lukovica smo spremembo prostorskega plana za avtocesto že sprejeli.

Menite, da bodo kmetje dobili pravično odškodnino za zemlji-

šča, ki jim jih odzame avtocesta?

Ocenjujem, da današnja zakonodaja ne vrednoti ustrezno kmetijskih zemljišč ter gozdom in je po moji oceni ta odškodnina z ozirom na trajno izgubo zemljišč premajhna.

In še čisto na koncu: boste vse funkcije, ki ste jih opravljali do sedaj, obdržali?

Na to vprašanje najtežje odgovorim. Poskušal bom še naprej delovati v Krajevni skupnosti Trojane, v okviru Občine Lukovica, moral pa bom še proučiti, kolikor je to v skladu z zakonodajo, če so te funkcije združljive. Predsednik Sindikata kmečke zveze ne morem biti več, saj sta funkciji ministra in predsednika sindikata nezdružljivi. Občni zbor SKZ bo predlagal in izbral primernega človeka za to mesto. Potrudil pa se bom, da bo za krmilo sindikata sedel klen, odgovoren slovenski kmet, ki mu ni vseeno, kaj se bo z njim dogajalo v prihodnje.

Gospod Ciril Smrkolj, hvala lepa, da ste si vzeli čas, saj vam je sedaj, ko ste minister, tudi 25 ur na dan verjetno premalo.

Pogovarjala se je
MONIKA DOMITROVIČ

Prebliski

Priznam, da sem začutil nekje v sebi - Bog ve, kje - neko posebno ugodje, ko me je nekaj znanec pa tudi neznanec povprašalo, zakaj v februarški številki ni bilo Prebliskov. Večkrat namreč podvomim o smiselosti predstavljanja svojih misli javnosti. Če ni pravega odziva (vseeno ali pozitivnega ali negativnega), dobiš pač občutek, da je bilo pisanje nepotrebno in nekoristno.

Nikakor mi ne gre iz glave, ne spominim se več dobro, ali je bilo pred mojim imenovanjem in glasovanjem za odgovornega urednika na lanskoletni decembrski ali po njej, ko mi je svetnik Anton Preskar svetoval, da bi v Slamniku pisal predvsem o domžalskih temah. Dolgo časa sem premišljeval, o čem bi razpredal, vendar sem vedno ostal na začetku. Ali naj zapišem, da je svetnica Jožica Polanec, ki na sejah Občinskega sveta sedi pred menoj, pohvalila moje januarske Prebliske. Trapanja! Koga vendar to zanima? Sicer pa to ni tista prava domžalska tema, temveč le moja, privatna. Se bo kdo sedaj spotikal ob zgoraj zapisane besede? Svetnica je zalibog na levem bregu slovenske strankarske reke.

Hm, ne bi bilo slabo, če bi se kdo razpisal o dobskem odlagališču oziroma o nebodijetneba deponiji komunalnih in drugih »neekoloških« odpadkov. Morda bi bil še bolj zanimiv članek o Pogodbi o pogojih in načinu plačila rente KS Dob in predlogu sklepa, v katerem izvemo za lastnike sedmih stanovanjskih objektov, s katerimi bo sklenjena individualna pogodba o izplačilu odškodninske rente. Na 26. seji Občinskega sveta je bila o tej točki dnevne- ga reda kar živahna razprava, kjer se dolgo ni vedelo kdo pije in kdo plača.

Kako bi se lahko razpisal na primer o drugi obravnavi odloka o povečanju davka od premoženja v občini Domžale. Toda, bi kdo sploh prebral članek, če ne bi bil na prvi strani Slamnika in za povrh še ozaljšan z naslovom v slogu rumenega tiska oziroma Slovenskih novic?

V vsaki številki bi se lahko človek razpisal o problemu narkomanije v naši občini. Hudo, tesno mi je bilo pri srcu, ko sem že na dveh sejah Občinskega sveta poslušal žalostne, tragične zgodbe o narkomanih in njihovih »izkoriščevalskih« preprodajnih različnih omamnih snovi. Prodornemu piscu zlepa ne bi zmanjkalo tehtnih besed o tatvinah, vlomih, o vzrokih in posledicah prometnih nesreč, goljufij, nasilja, izsiljevanja. In o moči in nemoči mož v modrem.

Dobro podkovano pero bi se lahko na dolgo in široko razpisalo v Slamniku o nastajanju proračuna in Odloka o proračunu Občine Domžale. O, kam vse gredo to- larji davkoplačevalcev! Ali naj oboje v celoti objavimo v Slamniku? Bi ga prebralo vsaj pet bralcev? Če bi to kdo zares želel, naj sporoči odgovornemu uredniku? Izšlo bi pa lahko šele v majski številki časopisa. Upam, da bo v aprilu strankarski boj za razrez letošnjega proračunskega »kolača« že dobo- jevan.

Dobra iztočnica in za marsikoga berljiv članek bi bilo morebiti tudi iskanje odgovora na vprašanje, ali je sekretar Športne zveze Domžale Ranko Cukrov naklonjen razvoju šahovske ustvarjalnosti na Domžalskem ali ni.

O prometnih šokih in cestah v občini bi pisatelj mogel napisati scenarij vsaj za eno ameriško nanizanko za Dosje-X. Domžalske teme so, verjeli ali ne, kot mizica, pogmi se. Trdno sem prepričan, da res ne bo nikoli primanjkovalo »časopisne hra- ne«!

Toda jaz, naj proti koncu »prebliskov« še nekaj priznam: raje berem kot pišem bralcem. Že nekaj časa me intelektualno- čustveno -voljno vznemirjajo »sveže« misli v najnovejši »bogokletni« knjigi dr. Dušana Rutarja Freud proti papežu. Nikar mi ne za- merite, če se poslovim od vas z bolj ali manj »naključnim« citatom (prebliskom) iz njego- ve knjige: »Vsak bralec je torej interpret. Be- sedilo interpretira s pomočjo navodil, ki jih je dobil med svojim učenjem. Naučil se je, kako je treba razumeti posamezno besedi- lo in kako se izogniti napakam, da bi prišel do prave in večne interpretacije.«

BOGDAN OSOLIN

Na podlagi Zakona o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (Ur. list SRS, št. 18/84, 37/85, 29/86 in Ur. list RS, št. 26/90, 18/93 in 71/93) in 18. člena Statuta Občine Domžale (Ur. vestnik Občine Domžale, št. 10/95 in 21/95) je Občinski svet Občine Domžale na svoji 26. seji dne 03. 03. 1997 sprejel

SKLEP O SPREJEMU OSNUTKA ODLOKA O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH UREDITVENEGA NAČRTA OBMOČJA D 15 OB KAMNIŠKI V PRVI OBRAVNAVI

Sprejme se predloženi osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah ureditvenega načrta območja D 15 ob Kamniški v prvi obravnavi, vključno s pripombami iz razprave na seji Občinskega sveta. Osnutek se posreduje v 30-dnevno javno razgrnitev in javno obravnavo. Javna razgrnitev in javna obrav- nava, ki bo organizirana v času javne razgr- nitve, bosta v prostorih Občine Domžale, Ljubljanska cesta 69, II. nadstropje. Javno obravnavo organizira in vodi Oddelek za oko- lje in prostor Občine Domžale. V času javne razgrnitve bo možno predloge in pripombe v zvezi z osnutkom prostorskega izvedbene- ga akta vpisati v knjigo predlogov in pri- pomb, ki bo v prostorih Urada županje, Ljub- ljanska 69, I. nadstropje.

Obvestilo o javni razgrnitvi in javni obrav- navi se z enim izvodom gradiva dostavi Kra- jevni skupnosti Slavka Šlandra Domžale.

PREDSEDNIK OBČINSKEGA SVETA
dr. Miha BREJC, l. r.

Imamo novo vlado

Kar tri mesece in pol je minilo od volitev, da smo dobili novo vlado. Pogajanja so spominjala na dobro zrežirano holivudsko nadaljevanje. Ves čas napeto, nepredvidljivo, polno presenečenj in nenadnih preobratov. Neodločen volilni rezultat in verjetno prenatrpanost poteze takoj po volitvah so politične stranke porinile za trdne okope dveh blokov, ki jih je bilo vedno težje zapustiti.

Slovenija je drvela v obdobje razklanosti, negativno razpoloženje se je pričelo seliti iz krogov visoke politike v vsakdanje življenje državljanov. Takšne razmere so se dodatno podpirali zaneseni strankarski ekstremisti (nekaj tovrstnih zapisov je bilo tudi v našem Slamniku), ki so zgodbo slikali povsem črno-belo; mi dobri, lepi in pošteni, bomo premagali in ugonobili grde in zle. Kot bi dejal prvak SLS, vse je spominjalo na začetek totalne frontalne bitke, po kateri bi ostalo le opustošeno bojno polje.

V takšni klimi je pogorela prva vlada, ki je bila obsojena na neuspeh že pred izvolitvijo. S tako skromno podporo šestinsitridesetih glasov (praksa

je pokazala, da je podpora še skromnejša) vlada ne bi mogla uresničiti niti najbolj preprostih nalog.

Izredne predčasne volitve, ki bi morda lahko rešile nezavidljiv položaj, v katerem se je znašla Slovenija, so bile zelo težko izvedljive zaradi zapletenosti ustavnih in zakonskih določil.

Čas je tekel, institucije oblasti niso delovale in Slovenija je postajala (predvsem navzven) nekredibilna in opravičeno nesposobna država. V predalih Državnega zbora so ležali zakoni, ki bi jih bilo potrebno hitro sprejeti. Zastali so tudi veliki in strateški

projekti, ki jih ne more voditi zgolj državna uprava sama, ampak zahtevajo odločitve na politični ravni: približevanje EU, NATO, reforma pokojninske reforme. Jasno je postalo tudi to, da bomo v najboljšem primeru dobili proračun šele v sredini leta.

Potem se je zgodilo nekaj, v kar skoraj nismo več verjeli. Zgodila se je koalicijska dveh največjih strank, ki je blokovo razdeljen politični prostor delno povezala. Kot da bi se Dmovšek in Podobnik spomnila besed českega predsednika Havla v slovenskem parlamentu, ki je dejal, da imamo stranke zato, da služijo državi in ne obratno.

Vlada LDS + SLS + DESUS morda ni najboljša, prepričan pa sem, da mnogo boljše od čiste leve ali čiste desne. Nenazadnje je ponoven dokaz sposobnosti dogovarjanja strpnosti in tolerantnosti. Kako uspešna bo dejansko nova vladna ekipa, bomo lahko kmalu presojali na podlagi doseglih rezultatov.

Izvolitev nove vlade je nekaj (kadrovskih) novosti prinesla tudi naši regiji. Ciril Smrkolj, poslanec SLS, je postal minister za kmetijstvo, za kar mu iskreno čestitam. Prepričan sem, da bo svoje delo dobro opravljal. Z odhodom nekaterih poslancev za ministere imava možnosti za vstop v parlament tudi mengeški župan Janez Per in sam, ki bom verjetno v poslanskihih klopeh zamenjal Metoda Dragojnjo.

Dobro in pozitivno je, da imamo v parlamentu in vladi svoje predstavnike. Res je, da volivci volimo različne stranke, toda po kriteriju »lokal-patriotizma« bomo pri lokalnih projektih zavezniški.

JOŽE LENIČ,
LDS Domžale

Ali je Drnovšek zamenjal ministranta ali politična prostitucija? Ali...?

Gotovo je glede na volilne izide najpravičnejša vladna koalicijska liberalne demokracije s Slovensko ljudsko stranko. Vendar...

Poleg urednikovanja republiškega glasila Slovenskih krščanskih demokratov »Naši pogledi« sem bil na sedežu SKD zadolžen tudi za pregled tiska. In tako mi ni uslo, da je dan po vaticanskem priznanju samostojnosti Slovenije osrednji slovenski časnik Delo objavil na prvi in drugi strani z mastnim naslovom, da SLS-KZ ruši Peterleta in podpira Dmovška. In tako se je tudi po zaslugi SLS-KZ »zgodil« Dmovšek. Stališča SLS do Dmovška so se od takrat pa do danes slikovito spreminjala in Marjan Podobnik je še pred nedavnim zagotavljal, da on in njegova stranka ne bosta podprla Dmovška za mandatarja. In kaj se dogaja danes? Dmovšek je pred časom na nekem omizju pravilno ugotovil, da Marjan Podobnik hoče priti v vlado, kar se mu je sedaj uresničilo. Res je politika politika, to je nujno zlo, vendar ali je s tem skakanje z brega na breg moralno in krščansko etično že upravičeno?

DESUS že podpira koalicijsko LDS-SLS in težko je verjeti, da bo šlo v novi vladni koalicijski za partner-

ski odnos, ampak bo po vsej verjetnosti v ključnih vprašanjih šlo za preglasovalni odnos in Marjan Podobnik in njegova SLS bosta deležna enakih ali podobnih očitkov kakor doslej Peterle in njegova SKD. V čem bi bili torej na boljšem?

Če bi uspelo SLS-u pritegniti v vladno koalicijsko še Janševo SDS, bi bila vlada stabilna, slabše pa bi bilo za Peterletovo SKD. Ker pa Janša ne gre v vlado, ker menda za to tudi ni prejel posebnih ponudb, pa je toliko slabše za SLS, ki bo tako ali tako kamen spotike.

Danes težko še kdo verjame, da gre Marjanu Podobniku prvenstveno za blaginjo slovenskega naroda, če pomislimo na zadolženost SLS še od prejšnjih volitev sem, kar je morda eden poglavitnejših vzrokov, da je šla v vladno koalicijsko z Dmovškom - »stara« gamitura pa ima bojda denarja kot pečk - in tako drugi dve pomladni stranki pustila na cedilu, kakor se je njega dni dogajalo s SLS s strani SKD. Neopopravljiva škoda pa je, da pomladne stranke niso sklenile predvolilne koalicijske in ne šele post festum, ko je začela voda teči v grlo. Res smo prišli tako daleč, da nam samo Bog lahko še pomaga: Če ne bi namreč kultura in Cerkev povezovali slovenskega naroda, za Zvezo komunistov Slovenije vemo, da je bila beograjska dekla in zatorej pretežno anacionalna, bi bil ta že zdavnaj »razprodan« oziroma bi postopoma, a vztrajno izgineval z obličja zemlje.

Vsekakor: LDS in SLS, četudi s podporo DESUS-a, ne moreta zagotoviti stabilne in kompetentne vlade, zato se Miklavčičeva Krščansko-socialna unija (KSU) zavzema za predčasne volitve in jih podpira. Kljub vsemu pa roko na srce: Čeprav gre po našem mnenju za začasno vlado, je bolje, da ima LDS deset poslanskih mest in SLS devet, kakor da bi imela levica vseh devetnajst sedežev, kakor je kazalo sploščetka.

IVAN KEPIC,
glavni tajnik Krščansko-socialne unije (KSU)

P. S.

* **Komentar sem napisal še kot glavni tajnik KSU. 28. februarja pa smo po končanem 2-letnem mandatu imeli letni zbor stranke in poslej je glavni tajnik g. Peter Zidar, profesor fizike, iz Ljubljane, sam pa sem ostal član IO KSU. Izvedli smo tudi nekatere druge kadrovske spremembe.**

DOMŽALSKI IN LUKOVŠKI DELEGATI Predčasni kongres Demokratske stranke

Novo vodstvo na tiskovni konferenci, od leve:

PODPREDSEDNIK DS VLADIMIR DERŽIČ iz Brezice,
PREDSEDNIK DS TONE PERŠAK iz Trzina,
PREDSEDNICA GLAVNEGA ODBORA DS DANICA SIMŠIČ iz Ljubljane,
PODPREDSEDNIK GO DS JOŽE DULAR iz Škofljice.

Delegati na kongresu vam sporočamo, da je kongres demokratske stranke uspel z vsemi danimi pobudami in volitvami novega vodstva stranke, članov predsedstva stranke ter nadzornega odbora stranke.

Naše volivce gotovo zanima, kako so člani oz. delegati stranke analizirali nepričakovani izid na novembrskih

volitvah ter nizali predloge in smernice za delovanje stranke v prihodnje.

Ob vsej priljubljenosti stranke ostaja dejstvo, da imajo mediji pri obveščanju in opredeljevanju volivcev za politične stranke pomembno vlogo, zlasti še številnih neopredeljenih volivcev. Kongres je potrdil, da članstvo stranke ostaja na začrtani poti za de-

mokracijo in blagor vseh Slovencev, še posebno tiste večine, ki jim zdajšnji sistem obrača hrbet in jim onemogoča solidno preživetje.

Sprejete so bile tri programske resolucije:

1. MESTO IN VLOGA DS V POLITIČNEM PROSTORU
2. MOŽNE SLABE POSLEDICE PREHITRE IN SLABO PRIPRAVLJENE VKLJUČITVE V EU TER O NUJNOSTI POLITIČNIH ODLOČITVAH IN UKREPIH ZA PREPREČEVANJE TAKŠNIH POSLEDIC.
3. DOLGOROČNA NACIONALNA POLITIKA.

1. ponedeljek v mesecu (v Majčevem dvoru) smo se spet srečali v marcu. Pogovarjali smo se o aktualnih problemih v občini Domžale, Kamnik in Lukovica. V slednji so občani izrazili nezadovoljstvo v zvezi z gradnjo avtoceste. Člani smo se strinjali, da je nedopustno neinformiranje prizadetih občanov in kmetov od DARS-a, kako bo potekala gradnja, kako bo poskrbljeno za varnost med gradnjo, za urejenost prometa in za kakšno ceno se bodo zemljišča odkupila.

Že izpostavljen problem onesnaževanja okolja s smetmi in drugimi odpadki razrešujemo člani tudi s tako akcijo, kot je čiščenje naše najožje okolice. Pridružujemo pa se akciji, ki jo organizira občina Domžale.

O sklepih s seje občinskega sveta nas je seznanil g. Tone Peršak. Člani smo pritrdili njegovemu mnenju, da je **umiranje prometa** koristno in učinkovito in še posebej nepogrešljivo pred šolami in v naseljih s hitrostnimi ovirami, katerih velikost je določena z normativi.

Naj za zaključek predstavimo predsednika osrednje Slovenije Demokratske stranke g. Jožeta Cuzaka iz Depale vasi, ki je član upravnega odbora domžalskega občinskega stanovanjskega sklada, član komisije za delitveno bilanco »novih« občin in član gospodarskega odbora občine Domžale.

Na svidenje v ponedeljek, 7. aprila, ob 20. uri z vabilom novim članom demokratske stranke!

Vsem ženam in materam čestitamo za praznik in želimo, da se jim izpolni čim več želja!

ČLANI DEMOKRATSKE STRANKE

Vpliva polstoletne preteklosti se nekateri nikakor ne morejo otresti. Ko še prva denacionalizacija ni bila končana, se je pojavila že nova. Analiza novega odloka o ravnanju s plodno zemljo nazorno prikazuje, kako močno je še zakoreninjena stara miselnost o družbenem imetju.

Zakon o urejanju naselij in drugih posegov v prostor (že močno zastaran pa vendar še v veljavi) zavezuje načrtovalce v prostoru (projektante-urbaniste), da zavarujejo pri načrtovanju plodno zemljo pred uničenjem in zato omogoča tudi občin, da predpiše;

- 1) način odstranjevanja plasti plodne zemlje (zaradi ohranitve kvalitete)
- 2) mesto začasnega shranjevanja (zato, da se ne uniči ter lahko odpelje na novo lokacijo po potrebi) ter
- 3) nadaljnjo uporabo plodne zemlje, primarno za namen izvajanja občinskih planov.

Pri tem je potrebno upoštevati naslednja dejstva: Ko je nastal ta zakon, »ko je vse bilo naše ali njihovo, kakor pač kdo na to gleda«, je imel 12. člen drugačen pomen kot danes, ko ga je treba razumeti le usklajeno z novo ustavo.

Kaj lahko torej odlok obravnava; zaščito plodne zemlje pred uničenjem je določil že zakon, preostane način ugotavljanja viškov, hramba in ravnanje z viški; pooblastila so s tem izčrpana.

Dejstvo, da je plodna zemlja naravna dobrina, zakonsko zaščitena pred uničenjem, je obvezna za vse lastnike te in zato so citirane izjeme v odloku v nasprotju z zakonom.

Neutemeljeno je razglašati (2. člen) plodno zemljo za dobrino splošnega (družbenega) pomena, kar pomeni isto kot ponovno nacionalizacijo plodne zemlje (ali je to diktatura moderne dobe ali le nepoznavanje ustave?), upoštevati je potrebno, da je lastništvo zemljišča (inkluzive plodne zemlje) iz-

ključna nedotakljiva lastnina zemljiško-knjižnega lastnika parcele, ki ga ščiti ustava republike Slovenije.

Po teh ugotovitvah je gospodarjenje s plodno zemljo (3. člen) zelo vprašljivo, posebno na način, ki ga omogoča oziroma uvaja ta odlok.

Zakon ne daje Občini pravice razglašati prepoved prodaje plodne zemlje (4. člen), ker s tem grobo posega v lastniško pravico, zagotovljeno z ustavo.

S prodajo plodna zemlja šele dobi svojo dejansko vrednost in razlog za zaščito ter manipulacijo po tržnih zakonitostih. Občina si morda v tem lahko pridobi le predkupno pravico.

Tudi stroški odkupa, nakladanja in prevoza ne morejo bremeniti izvajalca, ki zaračuna vse lastniku investitorju ali »razlaščenču« (moderne dobe).

Po pravilih trženja bo nosilec stroškov nakladanja, prevoza in uporabe edino le kupec.

Peti člen je povsem odveč, ker način določanja ter izračunavanja plodne zemlje urejajo že drugi predpisi o gradnjah objektov in o vsebini projektne dokumentacije. Odločba o pripravljanih delih povsem zadošča in tudi vse, kar si prizadeva ta odlok celo zakomplecirati z nekim pravilnikom, je za poznavalca predpisov že urejeno. Ponavljanje teksta se nadaljuje v večih členih.

V 9. členu se določa nadomestilo za uporabo »nacionalizirane plodne zemlje« v korist občine v znesku 500 SIT po enoti; povsem nerazumljivo.

10. člen omenja nadzor po komercialni ali drugi pooblaščenosti osebi. Tako po domače to ne bo šlo, da si bo upravni organ vsak hip koga izmislil za nadzor, najprej bo potrebno pogledati zakon o inšpekcijskih službah in druge zakone, tudi to je tam že določeno.

Splošna ocena odloka: Odlok o ravnanju s plodno zemljo pri izvajanju gradbenih del na območ-

ju občine Domžale je bil sprejet že leta 1978 in spremenjen leta 1989. Ta po slednjem odloku ostaja še naprej v veljavi. Zakaj je to dobro? Navadno ga razveljavijo.

Očitno pisec odloka še ni imel opravka s sestavljanjem odloka, kar lahko vidimo tudi iz tega, da nima pregleda nad drugimi že obstoječimi predpisi, ki jih novi odlok ne more in ne sme ponavljati. Z odlokom se ne more razširjati smisla in pristojnosti, ki jih daje zakon o urejanju naselij v 12. členu.

Zemljišče in plodna zemlja na tem zemljišču je z ustavo zaščiteni lastnina, s katero razpolaga lastnik sam in prosto razpolaga po tržnih zakonitostih.

Edino, kar lahko Občina od tega pričakuje, je prometni davek od prodaje zemlje poleg že s kmetijskim zakonom priznanih 30% od odškodnine za že predpisani namen.

Z odlokom Občina predpiše kvaliteto viška plodne zemlje in skrbi, da se ta ne zmanjša ali kakorkoli izgubi oziroma uniči. S tem dosežemo kvaliteto plodne zemlje in nadzor nad količino ter primernost za nadaljnjo uporabo na drugih predvidenih mestih.

V tem poslu bi bila vloga Občine lahko le kot prvoznostni kupec za potrebe izvajanja del iz občinskega programa.

Ideja o prodaji plodne zemlje preko meje je zločin nad slovensko zemljo in ga je potrebno onemogočiti.

Odlok je protiušten, neusklajen z drugo veljavno zakonodajo in ima namen pridobiti le dodatna sredstva, brez zakonske osnove, zato je kot tak irelevanten. Diletski odlok s tipičnimi napakami prvenca.

Morda je zanimivo dejstvo, da je županja sprejela mojo ponudbo za pregled in korekturo ter usklajitev starih občinskih odlokov, a do pogodbe še ni prišlo (ker se še ne mudi)? Zakaj naenkrat taka naglica, mi ni razumljivo.

IVO KRANJC

Štiri odmevnice za dva odpadla pomladna lista

V taki španoviji še pes crkne

Zdaj združeno boste kurikulirali, in s pionirčkom se prosvetljevali ter z eldesovcem med vožnjo ga lahko na zob dajali.

Podoba nepomladnega Podobnika

»Pojdi domov!« je rekel predsednik, »ti sploh nič ne veš!« spet isti besednik. »Bo zdaj repeté,« potihlo premlevala, še zime mu sonce nič več ne ogreva.

Ara

(tako imenovanima veljakoma)
Če kdo mara al' ne mara:
ara naj ostane ara.
Žal postala je prevara
in volilna le - obara.

Težko bo pojedel juho

Podobnik sebi ni nič več podoben, saj - sedeč na pručki - bo obroben. (Tudi pručka je most, po SP pa: podnožnik)

FRANCE CERAR

Odsevi...

»Nikoli ne reci nikoli« je stavek, ki ga je prvak ljudske stranke v zadnjem mesecu verjetno pogosto slišal od svojega novega šefa. Prepričana sem tudi, da je malokdo v Sloveniji preslišal in pozabil kategorično Podobnikovo poudarjanje, da »Nikoli! Nikoli ne bomo šli v vlado brez ostalih dveh pomladnih strank«, saj da »so stranke slovenske pomladi z vsakim napadom čedalje trdnješe«, ali pa: »Ni obljube, ki bi nas premamila, da bi prelomili zavezo, katero smo dali SDS in SKD«, in podobnih zagotovil drugima dvema pomladnima strankama in seveda volivcem.

Pa se je dana beseda pozabila in sklenjena pogodba brez preklica prekršila. Pozabila se je tudi obljuba, da bo SLS kot stranka vrednot, zavedajoč se svojih korenin, šla v koalicijo samo s pomladnimi strankami. Danes pa podpredsednik vlade pravi, da je koalicija z liberalno demokracijo nekaj najbolj naravnega, saj sta stranki dobili največ glasov na volitvah... itd. Vendar pa je kršenje prejšnjih zagotovil in sklenjenih pogodb blizu tudi Dmovšku, saj je ta pozabil tako združeno listo kot Jelinciča, čeprav je prav z njuno pomočjo postal mandatar. Precej poveden pa je tudi Dmovškov odgovor, ko mu je novinar oponesel, da je pustil na cedilu ZL in Jelinciča, da je pač treba pogledati cilje... Če bi se dalo, bi jih pustil v vladi, vendar jih ni mogel obdržati, je pred dnevi povedal na televiziji. Po zgodbi o uspehu bomo sedaj najverjetneje poslušali, da cilji posvečujejo sredstva. Jelincič pa naj bi na vse to dejal, da ga pomirja dejstvo, da sta v vladni koaliciji stranki, ki ne spoštujeta dogovorov.

Dmovšek je glede koalicije optimist, saj meni, da med obema koalicijskima strankama ni hudih vsebinskih razlik, da se obe stranki zavedata, da sta v istem čolniku. Če pogledamo stališča ob zadnjih pobudah za razpis predhodnega zakonodajnega referenduma v zvezi z vračanjem gozdov, pa bi mu le težko pritrdili. Še več. Zdi se, da niti njegova LDS ne misli tako kot mandatar. Kako bi le drugače lahko razumeli Bavčarjevo ihtavo zbiranje podpisov v parlamentu in zagotavljanje, da se bo podpisom pridružila tudi SLS (kar se seveda ni zgodilo), na eni in Dmovškovo mnenje, da referendum ni potreben, na drugi strani. »Zdaj imamo možnost, da to rešimo z zakonom, vendar moramo čakati na referendum«, se je malodane hudoval predsednik LDS.

Bo tudi svoje obljube parlamentu (ko je šlo za njegovo izvolitev), naj bi bruto družbeni produkt rasel za štiri do pet odstotkov na leto in da bodo do leta 2000 z zelo usklajeno fiskalno, dohodkovno in monetarno politiko znižali inflacijo na tri do štiri odstotke na leto, mimo požrl, kot že toliko drugih obljub? Ali pa bo, tudi to je žal njegova navada, za neuspeh krivil druge. Ko je namreč bruseljski inštitut presodil, da je Slovenija med zadnjimi v prilaganju svoje zakonodaje evropski, je Dmovšek le zamahnil z roko, da take ocene pač daje birokracija iz Bruslja, ta pa da je zelo kritizirana. Za njega je vzrok za slabo oceno s strani evropskih strokovnjakov le v tem, da je naša država šele lani poleti podpisala sporazum o pridruženem članstvu v Evropski zvezi. Očitno je mandatar pozabil, da je vlada, pod njegovim vodstvom seveda, že v letu 1993 sprejela sklep, da morajo vladne službe pri vsakem zakonu in predpisu povedati, ali gre za skladnost z zakonodajo oziroma predpisi Evropske zveze oziroma, v katerem delu jim nasprotuje. Ugotovitev, da ga v Davosu sploh niso opazili, pa je Dmovšek označil kot nesmisel, saj to po njegovem razširjajo samo tisti iz opozicije.

Zaradi vsakodnevnega lakiranja stanja v naši državi, za katerega čim večji sijaj mediji kar tekmujejo med seboj, so dnevniki postali tako rekoč neberljivi. Več razgibanosti je končno prinesla novica o novem vodstvu slovenske Cerkve. Papež Janez Pavel II. je sprejel odpoved dr. Alojzija Šuštarja in za novega ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita imenoval dr. Franca Rode, rojenega pred tridesetimi leti na Rodici pri Domžalah. Novi metropolit bo vodstvo slovenske Cerkve prevzel 6. aprila. Nedvoumno je povedal, da glede odnosov med Cerkvijo in državo se zdalec ni bilo storjenega toliko, kot bi se moglo storiti, in da država verjetno sploh ni jemala resno cerkvenih predstavnikov, ključno pa se mu vsekakor zdi šolstvo. Predsednik vlade je seveda takoj izrazil »presenečenje« zaradi nadškofovega zaostrovanja glede šolstva, kako da ne, saj šolski resor vodi že drugi mandat minister iz eldesovskih vrst. Če pa ga je mandatar predlagal že drugič, mora biti prav gotovo najboljši. Tako kot je najboljši izmed najboljših Dmovšek, pa Gaspari... Blagor državi, ki ima toliko najboljših na oblasti, pa naj njihova beseda kaj velja ali pa ne. Ljudje bodo tako ali tako po tednu dni vse pozabili.

DADA

Ker je novoimenovani ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. France Rode doma iz Rodice pri Domžalah, je prav, da se vsaj nekoliko pomudimo ob nekaterih njegovih napovedanih izjavah, namenjenih slovenski javnosti. Med drugim je namreč dejal, da je na njegovem prednostnem seznamu vprašanje verskega pouka v državnih šolah - gre za osnovnošolski predmet »verstva in etika« - kot obveznega izbirnega predmeta in v pristojnosti Cerkve. Takšna napoved njegovega delovanja je sprožila vrsto odmevov...

Res je ločitev Cerkve od države zapisana že v sami ustavi, javne šole pa so državne ustanove. Kakorkoli že razumemo ločitev Cerkve od države, je vendarle prvenstveno potrebno poudariti, da pri pouku o verstvih in etiki ne gre za verouk v ožjem smislu besede, ki bo še nadalje delo katehetov in katehistin, torej v okviru Cerkve, pač pa za VEDENJE o verstvih, kar pa spada k splošni izobrazbi kakor, denimo, marksizem kot zlepljenost družbenoekonomske znanosti z ateistično filozofijo - in zato je v tej točki »varuhom« ustave neustrezno in sprenevedajoče se govoriti o ločitvi Cerkve od države. Tu torej ne gre za »misionarjenje«, pač pa za posredovanje dejanske, in ne izkrivljene, ter izvirne, in ne popačene, podobe o Cerkvi, kajti totalitarni sistem se je po-

sebej trudil za očrnitev Cerkve, zlasti pri mladini, - in dalje gre tu za spoznavanje, v smislu informiranja, drugih verstev in kultur. In navsezadnje: če hoče kdo analizirati ali, če hočete, napadati Cerkve in njeno delovanje ter druga verstva in pri tem ostati korekten, jih mora najprej poznati. Da pa je kljub vsemu razumljivo, da naj bi bil verski pouk v pristojnosti Cerkve, počuevali naj bi ga torej teologi in tudi drugi za to dejansko usposobljeni kadri, najbolje odgovorimo z vedno ak-

je božji, kakršenkoli referendum, še tako izdelana in dorečena referendumska vprašanja v pravkaršnji zvezi - vse to je protipravno dejanje, razen če se pripravljamo na razglasitev nepravosti slovenske države...

Da se povrnem k problemu šolstva: Če smo za demokratični in svobodni sistem, bo te poti morala ubrati tudi Cerkvi manj naklonjena ali celo nenaklonjena stran, zaradi povedanega razloga in pa ker gre za IZBIRNI predmet. Nad napovednim »politič-

izpostavim, kaj mi je pri dr. Rodeu v preteklosti najbolj ugajalo. Pa bom. Njegova za tiste čase tvegana izjava: Zločin je zločin, tudi če je storjen v imenu revolucije. - Komentar prepustim bralstvu. Ali je torej pouk o verstvih in etiki res potreben. Glede teoretičnega seznanjanja z verstvi smo že nekaj rekli. Kaj pa etika? Nadškof dr. Alojzij Šuštar je že pred leti pravilno ugotovil, da doživljamo krizo etike in morale, kar se iz dneva v dan potrjuje tudi danes, zato je pouk o eti-

DR. FRANC RODE NA ZATOŽNI KLOPI

Vprašanje verskega pouka v državnih šolah?

tualnimi besedami »le čevlje sodi naj kopitar«.

Sicer so pa nekateri krogi le preveč zaskrbljeni in že histerično poudarjajo v ustavi zapisano ločitev Cerkve od države, in to tam, kjer jim je to po njihovi »meri«, saj je v ustavi tudi zapisano, da mora pravna država, pa nismo, če samo pomislimo na problem (ne)vračanja gozdov Cerkvi, kateri drugi subjekt »predpisujejo«, kakor naj bi storila z vrnjenim premoženjem, kar da bi bila po 2000-letnih izkušnjah še vedno »mladoletna«. Ljud-

nim nastopom »novoimenovanega nadškofa, ki morda res ni bil diplomatsko izdelan, smo, kolikor želimo ostajati v okvirih zmernosti in strpnosti, lahko kvečjemu nevtralni. Pojem »vedenje« nam tu pove vsaj to, da pri načrtovanem verskem pouku ne gre za konfesionalno dejavnost, naši otroci pa se bodo le poučili, da religija ni opij za ljudstvo, pač pa je to kvečjemu politika nekaterih »zasvojenčev«.

Nekdo mi je prišepnil, da, če pišem o skorajšnjem primasu Katoliške Cerkve na Slovenskem, naj vendarle

ki za našo mladino in (dostikrat) »sprevržen« družbo potreben kakor vsakdanji kruh, razen če želimo toniti v družbo moralnih pohabljenčev.

IVAN KEPIC

P. S.: Novoimenovanemu nadškofu in metropolitu dr. Francetu Rodeu želim v svojem imenu ter v imenu somišljenikov pri opravljanju svojega poslanstva mnogo navdihov Sv. Duha ter vsakršnega duhovnega blagoslova iz nebes v blagor Katoliške Cerkve, vsega slovenskega naroda in državljanov Republike Slovenije.

Krščansko-socialna unija (KSU) in njena prihodnost

Ni neupeh, če nam spodleti, uspeh je, ker poskušamo. Če si resnično prizadevamo za napredek, »slabih začetkov« sploh ne more biti. Izkušnja naše stranke to zelo dobro ponazarja.

Lahko bi rekli, da je bilo v naši strankarski karieri precej »slabih začetkov«, toda ne bom! Sleherni naš korak je v nas krepil voljo, da dosežemo, kar smo se namenili, pa čeprav bi bil rezultat še tako drugačen od tistega, ki smo si ga najprej zamislili. Eno je gotovo: naučili smo se sprejemati zavrnitve! Uveljavljati se tako, da ljudem nenehno govorimo o svojih zamislih, se morda zdi nekaterim dvomljivo, toda taki pogovori niso le vir dragocenih informacij,

temveč tudi razbistritjo namen, da nekaj uresničimo! Namen je učinkovito sredstvo, da v življenju dosežemo kak cilj, ki si ga želimo. Sprejeti moramo polno odgovornost za svoje odločitve.

Največja nevarnost, s katero se srečujemo tako na poti osebnostnega kakor tudi strankinega razvoja, je strah, da je kot nekakšna epidemija današnje družbe. Bojimo se začetkov in strah nas je, kaj se bo zgodilo na koncu. Bojimo se, da bi »obitčali«. Bojimo se uspehov in prav tako porazov. Bojimo se življenja in prav tako smrti.

Kaj je za nas strah pred javnim nastopanjem, uveljavljanjem, odločanjem, intimnostjo, zamenjavo

službe, samoto, vožnjo, neuspehom, neodločnostjo, nemočjo, neodobravanjem, zavrnitvijo, ranljivostjo, izgubo ugleda, izgubo ljubljene osebe, ločitvijo od partnerja, izgubo gmotne varnosti... in ne nazadnje strah pred izgubo na volitvah.

Ali pomeni izguba na volitvah, konkretno Krščansko socialne unije, pomanjkanje moči? Nekateri ljudje pravijo, da jim je pojem moči zopr in da z njim nočejo imeti nobenega opravka. Res je, da ima beseda »moč« v današnjem svetu pogosto negativen prizvok. Ponavadi namiguje na nadzor nad drugimi in jo žal dostikrat zlorabljajo. Moč, o kateri govorimo tu, je povsem drugačna. Zmanjšuje možnost, da bi drugi manipulirali z nami in nas spreminjali v strpnejše ljudi. Govorimo namreč o človekovi notranji moči. To je moč nad našim dojemanjem sveta, moč nad tem, kako se odzivamo na različne situacije v življenju, na odnose in življenje v stranki, moč, da storimo tisto, kar je potrebno za našo osebnostno rast v stranki, moč, ki nam pomaga k dejavnosti in ljubezni. Resnica je, da se ljubezen in moč dopolnjujeta. Ko imaš moč, lahko odpreš tudi srce. Brez moči je ljubezen motena. Dejavnost pa nam daje moč. Karkoli in kjerkoli, posebej še v stranki, igramo vlogo žrtve, svojo moč mečemo stran in ne sprejemamo odgovornosti za svoje življenje in za življenje v stranki.

Nič ni torej samo po sebi realno ali nerealno: vse je odvisno od našega pogleda na določeno okoliščino. Realnost si ustvarjamo sami. Neverjetno spodbudno je, če imamo podporo močnih, motiviranih in inspiriranih ljudi.

Če imajo starši otroke samo zaradi lastnega čustvenega preživetja, je to očitno škodljivo. A to ni nezdravo le za same starše - enako negativno vpliva na otroke. Podobno velja to za »preživetje« stranke. Dejanja so ključ do našega uspeha. Morda je le pomembno, da v vsaki stvari, ki se nam zgodi, najdemo smisel. Če nam življenje ponuja limone, si naredimo limonado.

Vsekakor moramo sami postati

ti takšni, kakršne si želimo druge. Bodimo eden od ljudi, ki bi jih želeli imeti okrog sebe.

Glede na 045-odstotni uspeh KSU na volitvah je enoumno reči, da glede na preskromno volilno kampanjo (predhodno iskanje podpisov treh poslancev, pomanjkanje finančnih sredstev) in na znatno premajhno razpoznavnost (nismo imeli volilnih shodov ipd.) uspeh le ni tako zamegljen, po »zaslugi« okoliščin torej. V primerjavi z drugimi strankami za volilno kampanjo nismo porabili nič, če odštejemo tistih nekaj plakatov poslanskih kandidatov, ki smo jih zaradi zamujene prijave (vzrok je bil v iskanju podpisov treh poslancev) lahko nalepil na nevpadljivih mestih. Vsakega poslanskega kandidata so volivci poznali po dobrem in po slabem, toda kaj, ko so volivci za kriterij izbrali tisto slabo, dobro pa se rado pozabi. Bog pomagaj. Vse kakor člani Krščansko socialne unije, imenovani tudi krščanski socialci - ime so prevzeli po Kreku, čigar nadaljevalci smo, pogumno korakamo v prihodnost.

Očitek, da stranka se ni krščanska oziroma da ni nujno, da je krščanska, če nosi krščansko ime, je provokativen. Ko sem bil pri nadškofu dr. Alojziju Šuštarju kot glavni tajnik KSU na uradnem obisku in mu predstavil naš program, se je ta pozitivno izrazil o njem. Uporabljam priložnost in slovesno izjavljam, da KSU ni nič manj krščanska od SKD.

Ivan KEPIC

glavni tajnik

Krščansko-socialne unije

RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVALNI CENTER

Ljubljanska 80 (SPB1), Domžale

ZAČETNI TEČAJ (25 ur):
WINDOWS 95, WORD FOR WINDOWS,
EXCEL (20 ur)

WINDOWS 95 (5 ur)
INTERNET, UPORABA MODEMA (5 ur)
AUTOCAD, CORELDRAW, TANGO...

713-660

TEČAJI KOMUNIKACIJ IN INTERNETA

Tečaji potekajo v dopoldanskem in popoldanskem času!
Študentom, dijakom in brezposelnim priznamo 20% popusta!

LADA

PRODAJA VOZIL

AVTO DETR d.o.o.

ZORMAN MENGEŠ

Slovenska c. 66

KOMPLETNO SERVISIRANJE
POPRAVILA KARAMBOLIRANIH VOZIL
PRODAJA REZERVNIH DELOV
UGODEN KREDIT NA 3 OZ. 4 LETA
POPUST ZA LADE SAMARE letnik 96

TUDI STARO ZA NOVO!

tel. prodaja: 737 313, tel. servis: 737 041, faks: 737 313

FIZIO CENTER TRZIN

Neverjetno ...
po enem tednu se počutite
kot prerojeni ... ☎ 721-386

Izkušnje ruskih zdravnikov,
fizioterapevtov in maserjev

Strešna okna, line,
podstrešne stopnice in
harmonika vrata v
garantirani kakovosti in po
ugodnih cenah. Dobavni
rok 3-7 dni. AMI, d.o.o.,
Cankarjeva 7, Trzin, tel.
(061) 722-219.

agencija,
marketing,
inženiring, d.o.o.

POGOVOR Z ŽUPANJO CVETO ZALOKAR ORAŽEM

Občina Domžale - odprta, razvojno naravnana in uspešna

Ob imenovanju monsignorja dr. Franca RODETA za novega slovenskega nadškofa in ljubljanskega metropolita je županja g. Rodetu poslala naslednjo čestitko:

Spoštovani,
v imenu prebivalcev občine, v kateri ste ugledali luč sveta, Vam ob imenovanju za novega slovenskega nadškofa in ljubljanskega metropolita iskreno čestitam!

Županja Občine Domžale
CVETA ZALOKAR ORAŽEM

ŽUPANJINE ČESTITKE SVETOVNIMA
PRVAKOMA

Miha Rihtar in Matija Kralj

Februar je bil zelo uspešen za domžalske športnike, saj sta kar dva izmed njih osvojila naslov svetovnih prvakov. Tako je smučarski skakalec Miha RIHTAR iz Domžal z ekipo Slovenije osvojil naslov mladinskih svetovnih prvakov v smučarskih skokih, enak uspeh pa je uspel tudi mladi hokejski reprezentanci Slovenije, v kateri

igra tudi Matija KRALJ iz Prelo-ga.

Obema je za njuno vztrajnost, neutrudno delo in ljubezen do obeh športov ter osvojitev naslovov svetovnih prvakov čestitala v imenu Občine Domžale tudi županja Cveta Zalokar Oražem, ki je hkrati za njihov prispevek čestitala tudi stašem in trenerjem obeh mladih športnikov.

Tri slovenske odmevnice

»Jajce več kot puta ve«

(slovenski pregovor)

Preveč se poudarja le puckizem. Bo spet zavpila: »Je prej bil patentiran spomenkizem!«

Splaženi JEŽ

Delov JEŽ že dvignil je bodice: »Naj Rode si drzne Cerkvi spet priboriti - preživitvene pravice.«

Privilegiranci in privilegiji

Raja je kar sanjala, da tega ne bo več, zdaj pa strah ostaja, upanje je preč.

FRANCE CERAR

Občina Domžale je z letom 1997 stopila v drugo polovico mandatnega obdobja. V Memorandumu za proračunsko leto 1997 so dane glavne usmeritve glede razvoja Občine Domžale. Kakšne so, sem povprašala Cveto Zalokar Oražem, županjo občine Domžale.

V občini se trudimo nadaljevati tradicijo odprte, razvojno naravnane in uspešne občine. Ob tem si z bogatjenjem in spodbujanjem kulturnega, športnega in društvenega delovanja, skrbjo za urejenost in prijaznost bivalnega okolja ter solidno razvite dejavnosti na področju šolstva, predšolskega varstva, socialne, kulture in zdravstva prizadevamo tudi za večjo kvaliteto življenja. Zato tem dejavnostim dajemo še posebno pozornost in jim namenimo dodatna sredstva, ki pomenijo nadstandardne storitve, in so večja, kot jih določajo minimalna merila in okviru zagotovljene porabe.

Kakšna naj bi bila občina Domžale v prihodnje?

Občina mora ostati gospodarsko čim uspešnejša, z okolju prijazno industrijo in razvitim podjetništvom ter obrtjo. Prav tako bomo tudi v prihodnje namenili posebno pozornost socialnemu področju, kjer se trudimo z različnimi oblikami pomoči (stipendije, sofinanciranje šolske prehrane, zimovanja, delovanje javne kuhinje, oblike pomoči na domu, delo s starostniki, delovanje Centra za mlade) pomagati socialno šibkejšim in se približevati načelu enakih možnosti za vse.

Poleg že uveljavljenih nosilcev s področja industrije in obrti se v zadnjem času vse bolj uveljavlja tudi usmeritev v trgovski in nakupovalni center, z zanimivo gostinsko in rekreacijsko ponudbo v širšem zaledju. Zato je pomembno skrbeti in se truditi, da bo občina slovela kot čista in urejena, zaradi tega bomo v letu 1997 dejavnosti turizma namenili večja sredstva, da bi dodatno poskrbeli za promocijo občine (založili naj bi nove prospekte in razglednice) in čim bolj podprli dejavnost turističnih društev v posameznih krajih.

Ob vsem pozitivnem in uspešnem pa so tudi problemi, s katerimi se srečujemo v občini Domžale. Jih je veliko?

Kar nekaj, poskušala pa bom našteti največje, čeprav sem prepričana, da ima vsak izmed prebivalcev naše občine tudi svoj največji problem.

Za občino je najbolj žgoča prometna problematika, posebej gostota prometa in otežkočena povezava s prestolnico, pomanjkanje parkirnih površin in problemi prometne varnosti. Če ostanem še na področju komunalnih dejavnosti, je tu še poslabšana kvaliteta pitne vode; zaostanek pri izgradnji plinifikacije ter problematika iskanja bodoče deponije komunalnih odpadkov.

Pomanjkanje prostih mest v predšolski vzgoji (350 odklonjenih otrok v letu 1996), pomanjkanje otroških igrišč, dotrajanost športnih objektov in prometnih površin, starost in iztrošenost objektov osnovnih šol, drago vzdrževanje in številne prostorske potrebe na področju šolstva in uvajanja devetletke bodo zahtevali v prihodnjih letih več denarja za investicije v področje vzgoje in izobraževanja, čimprej pa bomo skušali rešiti tudi problem pomanjkanja prostih mest v domovih počitka in nezadostno razvite oblike pomoči na domu. Že doslej smo uspešno razreševali še en velik problem - pomanjkanje stanovanj (zlasti socialnih in neprofitnih).

Kljub nekaterim težavam, tu mislim zlasti na številne nedorečenosti s strani države, ste z občinsko upravo že pripravili osnutek proračuna? Kaj ste pri tem upoštevali?

Planirali smo, da se bodo glede na inflacijo v letu 1996 sredstva za zagotovljeno porabo povečala za 9%, drugi viri proračuna pa so planirani z indeksom 10,74%. Ker pa moramo v proračunu upoštevati tudi primanjkljaj iz lanskega leta v višini 73 mio SIT, smo se odločili, da proračun v globalu dvignemo le za 3%, razen na segmentu osebnih dohodkov (glede na določila izhodiščne plače za leto 1997) in pri postavkah, ki imajo jasne in nedvoumne razloge oz. prednosti.

Je rednih sredstev dovolj za nemoteno delovanje občine?

Jasno je, da z rednimi sredstvi (obstoječa zagotovljena poraba, lastni prilivi, najemnine, takse, davki) ne moremo pospešeno razreševati najbolj perečih problemov, predvsem pa ne zagotoviti zadostnih sredstev za investicije (šolstvo, šport, komunalna, vrtci). Odločili smo se, da maksimalno izkoristimo obstoječa sredstva (zaostritve pri izterjavi nadomestila, najemnin za poslovne prostore), da predlagamo povečanje nekaterih davkov (davek od premoženja) in skušamo pridobiti čimveč

sredstev iz države (kreditni za stanovanjsko izgradnjo preko Stanovanjskega sklada, krediti Ekološko razvojnega sklada, ažuriranje podatkov komunalne infrastrukture zaradi zahtevka po večjih sredstvih za vzdrževanje komunalne infrastrukture ter udeležba na republiških razpisih (s področja zdravstva - investicije, šport - otroško igrišče, sofinanciranje adaptacije vrtca Količevo, šolstvo).

Poleg financiranja dejavnosti in področij, ki so zakonsko obvezna in predstavljajo okoli 80% porabe, so v memorandumu, ki je bil predstavljen na seji Občinskega sveta Občine Domžale, navedene tudi prioritete in večje investicije, ki so zanimive tudi za naše bralce. Ker smo o večini že pisali, prosim, da o njih spregovoriva le na kratko.

Vse prednosti in investicije smo določili na osnovi potreb, o katerih sem že govorila, zato naj jih res na kratko le naštejemo:

- dokončanje sanacije Kulturnega doma Domžale,
 - nadaljevanje II. faze razsiritve pokopališča v Domžalah,
 - investicije na področju predšolske vzgoje,
 - investicije za povečanje prometne varnosti,
 - sofinanciranje izgradnje prizidka k Domu upokoencev v Domžalah,
 - nadaljevanje izgradnje kanalizacije,
 - investicije v vodovodno omrežje,
 - izgradnja javnega otroškega igrišča ob OŠ Domžale,
 - povečanje sredstev za delovanje kulturnih in športnih društev,
 - kreditiranje obrti in podjetništva ter kmetijske dejavnosti,
 - adaptacija bivšega samskega doma na Rodici za potrebe socialnih stanovanj,
 - izgradnja neprofitnih stanovanj,
 - ureditev parka ob Občini Domžale,
 - posodobitev poslovanja občinskih služb in vzpostavitev informacijskega sistema na področju urejanja prostora, komunalne infrastrukture in dejavnosti Sklada stavbnih zemljišč.
- Poleg nalog, ki imajo prednost, izraženo v finančnem smislu, pa nas v letu 1997 najbrž čaka še vrsta nalog, ki imajo poudarek v vsebinskem pogledu. Lahko na kratko še o njih.

Že dlje časa ugotavljamo, da imamo precej zastarelih prostorsko ureditvenih in planskih dokumentov, zato bo posebna skrb namenjena sprejetju sprememb in dopolnitev dolgoročnega plana, pripravi razvojne strategije Občine Domžale, ki naj bi bila v prihodnjih letih temelj, na katerem bomo gradili naš razvoj, ostale naloge pa so tudi poznane:

- sprejem odločitve o deponiji komunalnih odpadkov za Občino Domžale, začetek sanacije deponije v Dobu in uvajanje ločenega zbiranja odpadkov,
- pospešitev in spremljanje postopka, priprave in začetka izgradnje štiri pasovnice M-10 od Črnuč do Trzina,
- sprejetje odločitve o nadaljnji izgradnji plinovoda v Občini Domžale,
- spremljanje reorganizacije in lastnjenja KSP Domžale,
- ustanovitev Stanovanjskega sklada Občine Domžale,
- izdelava prometne študije za Občino Domžale glede na prometne tokove po izgradnji AC,
- spremljanje izgradnje AC skozi Občino Domžale, ki se bo pričela v letu 1997,
- omejitev tovornega prometa na območju naselij in mesta Domžale in nadaljevanje izvajanja ukrepov na področju prometne varnosti,
- izboljšanje delovanja službe komunalnega nadzora,
- določitev prednosti na področju investicij s področja športa na osnovi analize športnih površin v Občini Domžale,
- sprejem strategije varstva okolja za Občino Domžale,
- priprava programa in projektov za pridobivanje novih kmetijskih površin in namakanja v Občini Domžale.

Kaj si torej županja Občine Domžale posebej želi za leto 1997?

V letu 1997 si predvsem želim, da bi država čimprej začela normalno delovati, saj v tem trenutku pravzaprav ni pravega sogovornika. Upam, da bo že spomladi sprejet državni proračun, zlasti pa to, da bo država delovanju občin namenila v okviru proračuna bistveno večja sredstva, ki ne bi zgolj omogočala živatarnja in preživetja, temveč tudi razvojni in investicijski razmah.

Pogovor pripravila:

VERA VOJSKA

TRADICIONALNO SREČANJE VODSTVA OBČINE DOMŽALE Z DUHOVNIMI

Tudi različnost rojeva sadove

Namen vsakoletnega srečanja županje Cvete Zalokar Oražem in predsednika Občinskega sveta dr. Mihe Brejca z duhovniki domžalske dekanije je pogovor o skupnih problemih, izmenjava stališč in predlogov ter pobud, ki bi prispevale, da bi tudi v prihodnje skupaj delali za dobro vseh prebivalcev Občine Domžale.

Tak namen je imelo tudi letošnje srečanje, ob začetku katerega je županja pozdravila vse prisotne in poudarila, da se delo občine ter posameznih župnij prepleta in da v zadnjih letih ugotavljamo veliko koristnega sodelovanja, ki kljub različnosti vedno znova rojeva nove sadove. Na kratko je predstavila izhodišča za pripravo letošnjega proračuna ter skupne investicije, ki so bile realizirane v letu 1996. Od teh je zanesljivo najpomembnejša razširitev pokopališča v Domžalah in predviden začetek gradnje mrliških vežic, omenila pa je tudi pomoč občine pri ureditvi stopnišča ob cerkvi v lhanu, prispevek občine ob urejanju cerkve v Trzinu ter nadaljevanje del pri ohranjanju cerkve v Krtini kot spomeniško zaščitene objekta.

Dr. Miha Brejca, predsednik Občinskega sveta Občine Domžale, je po pozdravu prisotnim poudaril, da Občinski svet kljub različnim pogledom, kljub strogosti pri obravnavi predlaganih rešitev, zlasti ko gre za pomembnejše stvari, odloča predvsem v blaginjo prebivalcev občine Domžale. Hkrati je vsem navzočim izrekel najboljše želje za bližnje velikonočne praznike. Njegovim željam se je pridružil tudi g. Vinko Okršlar, podpredsednik Občinskega sveta občine Domžale.

V imenu povabljenih duhovnikov je spregovoril g. Vlado Pečnik, dekan Domžalske dekanije. Poudaril je, da se zahvaljuje za sprejem predvsem, ker se zmoremo dobiti in spregovoriti o skupnih težavah, pa tudi o vsem tistem, kar je uspešno. Vsi skupaj se po njegovem mnenju trudimo za iste ljudi, za najboljše stanje na vseh področjih, za človeka in ljudstvo v njegovi celostni podobi. Prepričan je, da

bomo tudi v prihodnje zmogli najti skupni jezik, skupne možnosti in prilagoditve za sožitje vseh v Občini Domžale. Spregovoril je tudi o pričakovani gradnji cerkve na Viru, ki se je veselijo, čeprav vedo, da s tem prevzemajo veliko obveznost, predstavil pa je tudi njihovo veliko željo, da na Viru čimprej dobijo primerno (začasne) prostore za bogoslužje. Zahvalil se je za sredstva, ki jih je občina Domžale dodelila za izdajo knjige Župnija Dob skozi stoletja ter hkrati poudaril, da tudi v prihodnje pričakujejo pomoč pri delovanju društev, ki organizirajo različne prireditve, srečanja, praznovanja in razstave ter se tako vključujejo v kulturno življenje občine.

V pogovoru so sodelovali vsi prisotni duhovniki,

ki so predstavili najpomembnejše probleme posamezne župnije, ob tem pa zlasti opozorili na problem denacionalizacije ter slabšanje socialnih razmer v občini Domžale ter izrazili veliko željo, da bi v prostorih stavb Ljubljanska 34-36 v Domžalah oblikovali socialni center (jedro socialnih dejavnosti), kjer bi vsak potreben pomoči, to pomoč tudi našel. Pogovor je tudi pokazal, da vsi zelo dobro poznajo probleme krajevnih skupnosti, v katerih živijo, saj so opozorili tudi na komunalne in druge probleme na območju posamezne KS.

Vodstvo občine je dalo nekatera pojasnila na postavljena vprašanja ter tudi v prihodnje obljubilo primerno sodelovanje.

V.

Spominske slovesnosti na Oklem se je udeležilo veliko ljudi.

SPOMINI ŽIVIJO

Slovesnost na Oklem

Kot že vrsto let doslej, so se tudi letos ob spomeniku padlim na Oklem 22. februarja zbrali številni udeleženci narodnoosvobodilne borbe, sorodniki in znanci padlih, pa tudi veliko drugih, ki so se želeli pokloniti njihovu spomenu in ne nazadnje, kot je rekel slavnostni govornik g. Anton Peršak, s potrebno zbranostjo in spoštovanjem počastiti tudi idejo, za katero in v imenu katere so žrtvovali svoja življenja.

Po minuti tišine za vse padle ter žalostinki Postoj, kdor mimo greš, ki so jo zapeli pevci Zbora upokojencev Domžale pod vodstvom prof. Staneta Habeta, je zbranim spregovoril g. Anton Peršak, predsednik Demokratske stranke Slovenije, ter svetnik Občinskega sveta Občine Domžale, ki je obudil spomin na dogodke pred več kot petimi desetletji, hkrati pa spregovoril predvsem o tem, kaj pomeni sleherno življenje, zlasti pa življenje mladega človeka, cigar življenje je ena sama neskončna odprtost časa in prostoru oziroma dogodkom, ki potem to življenje polnijo. Ob tem se je vprašal, kaj lahko pripravi mladega človeka pa tudi nekoliko starejšega, da svoje življenje izpostavi in tvega, da ga izgubi, kakor so to storili borci Kamniško-Zasavske čete in tudi vsi drugi borci, saj so zmogli držo, ki je nobena prihodnost nikoli ne poplača, ne glede na vse časti, ki so jih po koncu sleherne vojne deležni mrtvi in ne glede na morebitne koristi, ki so jih deležni nekateri preživeli. In ravno to, je poudaril g. Peršak, da nekdo, povsem konkreten posameznik, mlad kmečki fant ali delavka srednjih let, morda vaša učiteljica, zmora tak pogum in toliko energije ali notranje sile, da zastavi svoje življenje za to, da bi zagotovil prihodnost in obstoj skupnosti, ki ji pripada, govori o tem, da je bil odpor zoper okupatorja v tistih letih v prvi vrsti izjemno moralno de-

janje, in da se je v tem odporu še posebej glede na množičnost, izpričala nenavadno globoka in etična razsežnost pripadnosti tedanjim slovenski skupnosti. Vse tisto, kar se je dogajalo kasneje in vsi vemo, da se je dogajalo veliko tega, kar je vrglo senco tudi na medvojni odpor, ne more izničiti te etične razsežnosti upora okupatorjem. Svoje razmišljanje o tedanjem in sedanjem času je g. Peršak sklenil z naslednjimi mislimi: »Dvainsedemdeset posameznikov, med njimi mnogi, ki so komaj prišli v četo, en sam dan ali dva pred tem in že jih je doletela krogla ali šrapnel. Bili so gotovo zelo različni ljudje. Marsikateri od njih se je zelo bal smrti. Marsikateri je mogoče tudi še razmišljali, ali je storil prav ali ne. Navsezadnje se je takrat bližala pomlad, čas, ki je primeren za vse kaj drugega kot za umiranje. Potem pa so padli. Vsaka takšna smrt, vsaka posebej je tragična in sleherno tako izgubljeno življenje je nenadomestljivo, kaj šele dvainsedemdeset takšnih smrti. To mislim, da je vredno premisleka in vašega spoštovanja. To daje tisti pravi smisel in vrednost drži, ki so jo izbrali in zato smo vsakemu posebej dolžni spoštovanje, vsem skupaj pa še tem bolj, ker so bili prav takšni, kot mi. Imeli so polne glave načrtov in raznih želja, pa tudi predsodkov in malih strahov. Imeli pa so tudi čut pripadnosti in zavest, da je tveganje nujno. In naj zveni še tako patetično, je vendarle res: tukaj so umrli zato, da bi mi tukaj živeli. In zdaj je na nas odgovornost, da poskušamo živeti tako, da bo njihova smrt ohranila svoj smisel.«

V kulturnem programu so ob Zboru upokojencev Domžale ter voditeljici ga. Dragici Lunar nastopili še učenci Osnovne šole Ihan, recitatorka Francka Kosmač, Mešani pevski zbor Društva upokojencev Moravče ter harmonikar iz Osnovne šole Dolsko.

V. V.

DRUŠTVO IZGNANCEV DOMŽALE

Ne prezrite!

Izvršni odbor Društva izgnancev Domžale se je v februarju 1997 sestal na svoji prvi seji in določil terminski plan programa dela, ki je bil predstavljen vsem članom društva na novoletnem srečanju. Sprejet je bil dogovor, da bo vsakoletni občni zbor v zadnjih dneh aprila, na njem bo mogoče plačati članarino ter naročnino za VESTNIK.

Vodstvo društva se je odločilo, da v maju oz. juniju ponovi izlet v Dobrdo in Oglej ter ga združi še z obiskom Predjamskega gradu. Še pred poletjem pa naj bi organizirali tudi enodnevni izlet na Gorenjsko ter ob tej priložnosti obiskali tudi grad Gorican, nekdanje zbirno taborišče izgnancev. Ob dnevu izgnancev se bomo udeležili slovesnosti v Mostecu, jeseni pa naj bi bil organiziran tradicionalni dvodnevni izlet v kraje izgnanstva v Nemčijo. V oktobru bomo najverjet-

neje obiskali Prekmurje in Štajersko, leto 1997 pa zaključili z novoletnim srečanjem.

Društvo izgnancev Domžale bo v letošnjem letu še posebej pozorno spremljalo dogajanja v Državnem zboru v zvezi s sprejemanjem Zakona o nadomestilu vojne škode ter sproti seznanjalo svoje člane z novostmi s tega področja.

Vsi naši člani bodo v marcu oz. aprilu pisno obveščeni o programu ter dejavnostih. Že sedaj pa ponovno obveščamo naše člane, ki imajo čas, preživet v izseljeništvu oz. internaciji že priznan v pokojninskem dobo, pa teh dokumentov niso priložili k zahtevku, da to storijo čimprej. Tako bodo omogočili hitrejšo in lažje reševanje svojega zahtevka in bodo bistveno prej uveljavili svoje zahteve in pravice.

Vsem želimo veliko prijetnih pomladanskih dni!

DRUŠTVO UPOKOJENCEV OBČINE DOMŽALE V TEH DNEH PRAZNUJE 50. OBLETNICO SVOJEGA DELOVANJA...

TA ZLATI JUBILEJ BI RADI PRAZNOVALI S SVOJIMI PRIJATELJI IN LJUBITELJI NAŠE SLOVENSKE PESMI

ZATO VAS DRUŠTVO UPOKOJENCEV DOMŽALE VABI

NA KONCERT OB 50. LETNICI DRUŠTVA

NA NJEM SODELUJEJO MOŠKI, ŽENSKE IN MEŠANI PEVSKI ZBORI DU S SOLISTI.

ZBORE VODI PROF. STANE HABE.

KONCERT BO

V PETEK, 4. APRILA, OB 20. URI V AVLI OSNOVNE ŠOLE DOMŽALE.

VESELIMO SE SREČANJA Z VAMI!

Nov statut Društva invalidov Domžale

V mesecu februarju so se člani Društva invalidov Domžale zbrali na občnem zboru, ki je bil letos namenjen predvsem sprejemu novega STATUTA društva. Občnega zbora so se polnoštevilno udeležili vsi predstavniki društva, g. Edvard Završnik, predsednik društva, pa je posebej pozdravil predsednika Zveze društev invalidov Slovenije ter predstavnike društev invalidov iz Izole in Kopra, Občnega zbora so se udeležili tudi upokojenci iz društva Krim Rudik.

Poročilo je podala ga. Dragica Sodnik. Iz njega je bilo razvidno, da so člani društva v letu 1996 uspešno urešničevali načrtovane naloge ter v svoje dejavnosti vključili več kot 1600 članov. Ti se posebej radi udeležujejo različnih izletov, letovanj in okrevanj, še posebej številčno pa se srečajo na vsakoletni slovesnosti ob dnevu invalidov.

Ob tem je bilo posebej opozorjeno na težave težkih invalidov. Te vsako leto obiskujejo, jih ob novem letu obdarijo, izlete pa skušajo organizirati tako, da so dostopni tudi njim. Podano je bilo tudi poročilo o športno-rekreativni dejavnosti članov društva, ki so tekmovali v balinanju, kegljanju, šahu, streljanju in kolesarjenju. Udeleženci so soglasno sprejeli obe poročili, soglašali pa so tudi s finančnim poročilom ter poročilom nadzornega odbora.

V statutu so opredelili status društva; to bo posebno skrb namenjeno vključevanju invalidov v vse dejavnosti, pri tem pa se zlasti pomagalo svojim članom, da bodo kljub invalidnosti v sodelovanju drug z drugim prijetno preživljali svoje dni. Odločili so se, da bo najvišji organ društva skupščina, društvo bo vodil upravni odbor, imeli pa bodo tudi nadzorni odbor ter častno razsodišče; za predsednika te-

Občnega zbora Društva invalidov Domžale se je udeležil tudi g. Marjan Kroflič, predsednik Zveze društev invalidov Slovenije (drugi z desne).

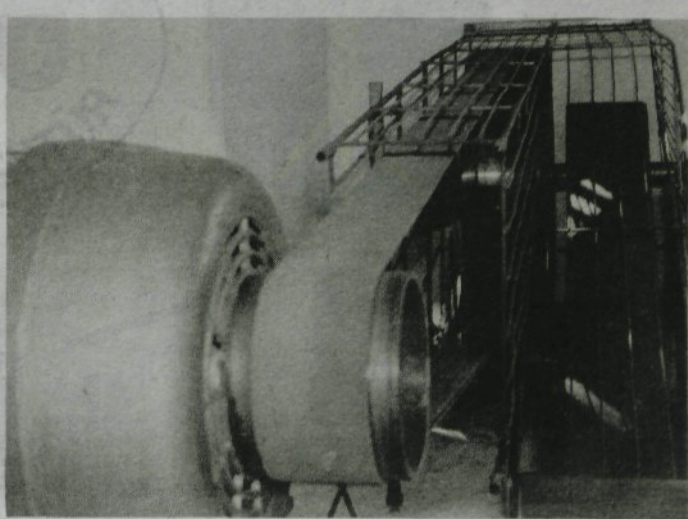
ga je bil izvoljen g. Marjan KALIMAN. Status so sprejeli soglasno, enako pa tudi ugotovitevni sklep o ustanovitvi Zveze društev invalidov Slovenije. Pred zaključkom občnega zbora so sprejeli tudi program dela društva za leto 1997, ki je bil že objavljen v vsakoletnem koledarju in se že uresničuje, ter finančni plan za leto 1997.

Ob koncu občnega zbora so spregovorili tudi gostje; ti so vsi po vrsti čestitali domžalskemu društvu za uspešno delo ter si želeli, da bi tudi v prihodnje tako uspešno sodelovali. 22. marca 1997 se bodo člani Društva invalidov Domžale zbrali na vsakoletni slovesnosti ob dnevu invalidov.

Društvo malih hidroelektrarn Domžale - Kamnik

Poleti 1996 so na pobudo Janeza Šraja iz Volčjega potoka ustanovili Društvo malih hidroelektrarn Domžale-Kamnik. Društvo ima sedež v Volčjem potoku. Namen društva je, kot pove ime, združiti lastnike malih hidroelektrarn na območju občin Kamnik in Domžale, da bi organizirani lažje premagovali številne težave, ki jih od prvih pobud za postavitev elektrarne, do začetka obratovanja in tudi pozneje med samim obratovanjem ni malo. Predsednik društva Janez Šraj meni, da bodo v društvu organizirani lastniki hidroelektrarn lažje premagovali tudi mnoge birokratske ovire.

V društvo se je do sedaj včlanilo trideset članov, od teh je kar devetindvajset lastnikov malih hidroelektrarn, ki že obratujejo. Večino teh je zasebnikov, ki so v glavnem v zadnjih nekaj letih svoje vodne naprave obnovili, nekaj pa je tudi podjetij, ki so svoje hidroelektrarne vseskozi vzdrževali ali obnavljali, Helios, Papirica, Žito, idr.

Velike težave so pri vzdrževanju in občasnem čiščenju struge. Nekdaj je bilo določeno, da je dva metra široko zemljišče na obeh straneh struge namenjeno predvsem za čiščenje. Neka-

teri posamezniki si ta zemljišča prisvajajo in ovirajo čiščenje. Društvo pričakuje, da bo država podprla gradnjo malih hidroelektrarn in ta problem rešila vsaj tako zadovoljivo, kot je imela rešenega stara Avstrija.

Drugi skoraj nič manj pereč problem je neurejeno razmerje z ribiško družino. Ta ima industrijske kanale - Mlinščice za svojo lastnino. Težave nastopijo, kadar je treba industrijski kanal na vsej dolžini očistiti, odstraniti blato, mulj in drugo navlako. Takrat je potrebno vodo iz Mlinščice preusmeriti v matično strugo - Kamniško Bistrico in hkrati poloviti ribe. Stroške, ki v zvezi s tem nastanejo, pa ribiči po pripovedovanju predsednika Šraja poskušajo zaračunavati lastnikom malih elektrarn. Če pomislimo, da bi bilo treba strugo očistiti vsako leto, bi bil strošek kar precejšen. Če bi se za nameček proti malim hidroelektrarnam

zarotili še naravovarstveniki, je poleg velikih stroškov za postavitev, tu že kopica težav, s katerimi se vsakdo, ki mu teče voda neizkoriščena mimo hiše, ne upa spoprijeti. Prav v tem vidimo delo in koristnost na novo ustanovljenega društva Domžale-Kamnik.

Kamniška Bistrica je bila tista dobrina, ki je omogočila zelo zgodnjo poselitev na levem in desnem bregu od Domžal do Kamnika. Pred več kot petimi stoletji so naši predniki na obeh straneh glavne struge izkopal strugi za pogonsko vodo, ki je pogajala številne mline, žage in fužine, bila pa je tako čista, da so jo tudi uživali in uporabljali za pranje. Malo za šalo malo zares ponovimo že znano staro izročilo, da so Domžale zrastle na slammnikih. Ta velik vzgib sta Domžalam dali kar dve Mlinščici, ki sta nekdanj takli tod ter pogajali razne vodne naprave, od srede prejšnjega stoletja pa slammnikarske tovarne. Prvo hidroelektrarno so Domžale dobile že leta 1905. Tako kot drugod so tudi na domžalskem po drugi svetovni vojni vodne naprave z ekološko čisto energijo začeli opuščati. Kar naekrat se je uveljavila zmotna miselnost, da majhne hidroelektrarne niso ekonomične, da je vzdrževanje predrago in še kaj. Tako so elektrarne kot domine padale ena za drugo, voda pa ponekod še sedaj teče neizkoriščena mimo večih in manjših obratov. Pričakujemo, da bo Društvo malih hidroelektrarn Domžale - Kamnik v okviru zveze združenja lastnikov malih elektrarn, ki ima sedež v Kranju, opravilo svoje poslanstvo ter da bosta potrebam in prizadevanjem prisluhnili tudi občina in država.

STANE STRAŽAR

(Tudi) taborniki ne počivajo

Neke sobote se nas je 9 tabornikov Rodu Skalnih Taborov iz Domžal odpravilo na dvodnevni hike (bivakiranje in pohod). Vodniki smo člane vodov s kombijem odpeljali na začetek načrtovane poti v Radomlje, sami pa smo se odpravili na prizorišče bivakiranja - v Dupeljne. Naše člane je pot iz Radomelj vodila do Rudnika, preko Čeha in Starega gradu do Lukove partizanske bolnice, od tam pa na cilj v Dupeljne. Za pot so porabili približno 4 ure, saj so morali rešiti še vrsto ugank in opraviti določene naloge. Vodniki smo med tem postavili šotor iz šotorskih kril, zakurili ogenj in si na ponvi popekli meso. Ko smo se dobili vsi skupaj, pa smo skuhali pravi taborniški golaž. Resda smo ga kuhali dobre 3 ure, vendar se je izplačalo. Preostanek popoldneva smo prebili ob kitari in obujanju nostalgčnih spominov na taborjenje v Bohinju. Čas je minil prehitro in že se je spuščal mrak. Pospravili smo bivak in počistili travnik. Napotili smo se na kmetijo gospoda in gospe Dolinskove, ki sta nam velikodušno odstopila senik, da bi taborniki pri hudem mrazu pač lahko prespali na toplem. Prijetno smo se namestili, odigrali partijo kart ter se počasi odpravili k počitku.

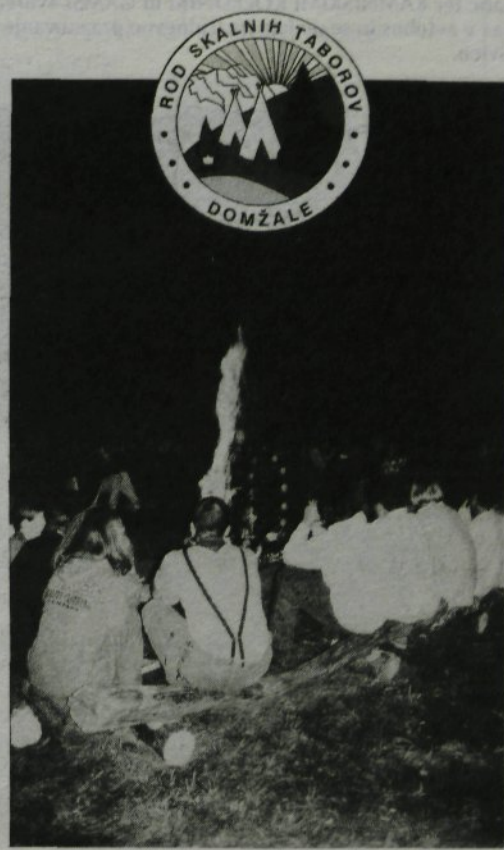
Noč je minila karseda mirno, čeprav nas je nekajkrat prišlo na malo potrebno. Kar predstavljate si nočno »lazenje« s senika in nazaj.

Prebudili smo se zgodaj zjutraj, pospravili opremo, na travniku pa odigrali še nogomet, kjer smo vodniki suvereno premagali člane. Ko je bilo sonce visoko na nebu, nas je kombi odpeljal proti domu.

Za konec naj še enkrat povem, da smo prebili dva čudovita dneva v naravi, še enkrat pa se zahvaljujem gospodu Vinku in gospe Angeli Dolinšek za prijaznost in dobro srce.

Taborniški pozdrav

Jani Anzin, RST

»Yeseli me, da vas lahko v imenu prebivalcev Občine Domžale na nocojšnji slovesnosti, namenjeni našemu iskrenemu prijateljstvu in petnajstletnemu sodelovanju med Slovenskim društvom Slovenija Ruti in Občino Domžale iskreno pozdravim. Iskreno pozdravim v imenu vseh tistih, ki smo v petnajstih letih skupnega dela spletali prijateljstva in s sodelovanjem v različnih dejavnostih, in vsi vemo, da jih ni bilo malo, promovirali občino Domžale ter prispevali k njeni podobi in ugledu v tujini. Pozdravim v imenu vseh posameznikov in družin, ki so v okviru našega sodelovanja našli nove prijatelje in znance ter skupaj razvijali in krepili prijateljstva, tako da danes lahko rečemo, da je bilo obdobje skupnega sodelovanja dober čas za vse nas, ki potrjujejo vedno znova izrečene besede, da je domovina kakor zdravje, ki nam pomeni vse in še več,« so bile pozdravne besede domžalske županje Cvete Zalokar Oražem na osrednji slovesnosti v Švici.

(foto Martin Grošelj)

Vse skupaj pa se je začelo že v petek, 7. marca zjutraj, ko se je delegacija Občine Domžale pod vodstvom županje Cvete Zalokar Oražem in predsednika Občinskega sveta Občine Domžale dr. Miha Brejca, ki se nam je zaradi službene zadržanosti v Nemčiji, pridružil v Švici, skupaj z učenkami Osnovne šole Domžale, njihovo profesorico Mihaelo Pihler in ravnateljico Jožico Polanc ter KAMNIŠKIMI KOLEDNIKI in GAMSI »vkrčala« v avtobus in se podala na tridnevno praznovanje v Švico.

V avtobusu je bilo vso pot prijetno, največ je dobremu razpoloženju prispevala pesem, ki je nikoli ni zmanjkalo. (FOTO Martin Grošelj)

Obisk tete Angelce, 82-letne Slovenke, ki ima hotel POŠTA v Lichensteinu, je za vse obiskovalce tega konca Evrope obvezen. Tudi tokrat se je razveselila slovenske pesmi in ko smo skupaj tudi ob pomoči citer Tomaža Plahutnika zapeli njeno najljubšo »Mami, oh, mami« so po licih stekle solze in spomini na številna srečanja s Slovenci so oživeli. Teta Angelca se je udeležila tudi slovenske maše in glavne slovesnosti in bila kar malce jezna, ko se zaradi zgodnjih jutranjih ur v njenem gostoljubnem hotelu nismo oglasili tudi ob povratku domov.

(Foto Marjan Grošelj)

PRIJATELJSTVO, KI NE POZNA MEJA

15 let Slovenskega društva SLOVENIJA Ruti in 20 let sodelovanja z Občino Domžale

Prvo srečanje Domžalčanov s člani SD Slovenija Ruti je bilo pristrčno, saj so gostoljubni švicarski Slovenci vsem dekletom iz Domžal poklonili vrtnice, ob prijetni večerji, kjer ni manjkalo niti glasbe, pa so stekli zadnji dogovori o skupni slovesnosti, ki je bila naslednji dan. (slika zgoraj)

Pri prenašanju ozvočenja in drugih potrebnih rekvizitov je bila dobrodošla vsaka pomoč.

Sobota dopoldne je bila namenjena ogledu znamenitosti v okolici Ruti, odpeljali pa smo se tudi do znanega romarskega središča, kjer smo si ogledali znamenito »ČRNO MARIJO«. Tisti z največ željami pa smo se zavrteli okoli še bolj obleganega vodnjaka želja, ob katerega so se za skupinsko sliko z županjo postavili tudi vsi štirje GAMSI z eno samo željo: čim bolje in čim preje uspeti, izdati čimveč plošč in kaset in čimvečkrat nastopiti pred vsemi, ki imajo njihovo glasbo radi.

Občinski svet Občine Domžale je že pred časom sklenil, da se SD Slovenija Ruti ob njihovi dvajsetletnici in petnajstletnici sodelovanja podeli bronasta plaketa Občine Domžale. V obrazložitvi je zapisano, da priznanje prejmejo za promocijo Občine Domžale v tujini, za prispevek k ugledu in razvijanju ter krepitvi prijateljstva med občino in društvom. Priznanje so g. Mirku Ivkoviču, predsedniku, ter g. Jožetu Lasiču, podpredsedniku in tajniku SD Slovenije Ruti izročili županja Cveta Zalokar Oražem, predsednik Občinskega sveta dr. Miha Brejc, ter g. Franc Reiter, predsednik Odбора za občinske prireditve in priznanja. Hkrati so podelili tudi priznanja najprizadenejšim članom društva, ki pa se je s priznanji oddolžilo tudi Domžalčanom, saj so ga Cveta Zalokar Oražem, dr. Miha Brejc, Jožica Polanc in Vera Vojska za uspešno sodelovanje prejeli priznanja SD Slovenija Ruti

(foto Martin Grošelj)

KAR VIDITE JE TELEFON

debelina 2,0 - 2,5cm

DANCALL GSM

teža brez baterije 139g

HP 2711

širina 5,3cm, dolžina 13,5cm

OBOJE PRODAJA

TO, KAR NE VIDITE, JE

moč 165 KM

PRAVKAR ODPELJALO MIMO...

pospeški 2,8s - 100km/h

MOTOR HONDA SPORT CBR 1100 XX

končna hitrost 300km/h

AS
DOMŽALE

Ljubljanska 1
1230 Domžale
tel. 001 721 804
715 431
715 089
fax 001 711 501

Kot že zapisano sta domžalsko delegacijo vodila županja Cveta Zalokar Oražem ter dr. Miha Brejc, predsednik Občinskega sveta Občine Domžale, ki sta bila skupaj z domačim predsednikom Mirkom Ivkovičem tudi gostitelja gospoda Željka Jegliča, pooblaščenega ministra in vodja urada slovenskega veleposlaništva v Bernu, ki se je zelo razveselil tudi darila, ki sta mu ga izročila v imenu prebivalcev Občine Domžale. V ozadju je ravnateljica OŠ Domžale ga. Jožica Polanc, ki je vse vestno beležila s svojo kamero.

(Foto Martin Grošelj)

In potem so prišli na vrsto GAMSJ, ki so včasih tudi s pomočjo citarja Tomaža Plahutnika zapeli in zaigrali tako, da so prav vsakega zasrbele pete.

(foto Martin Grošelj)

Kamniški koledniki Janez Majcenovič, Rok Lap in citrar Tomaž Plahutnik so s svojimi občuteno zapetimi pesmimi ustvarili ravno pravnjše vzdusje za nastop učenk Osnovne šole Domžale ter učencev Slovenske dopolnilne šole Ruti in Nafels. Zazvenele so slovenske narodne pesmi, s katerimi so se skupaj s Tomažem Plahutnikom sprehodili po vseh slovenskih pokrajinah. Program so pripravila ga. Slavka Pogac, učiteljica slovenske dopolnilne šole, ki je bila žal odsotna, Jožica Polanc, ravnateljica OŠ Domžale, ter Mihaela Pihler, prof. glasbe na isti šoli.

Ko sta zazveneli Slovenec sem in Domovina, v dvorani ni bilo nikogar, ki ne bi skupaj s Kamniškimi koledniki v mislih poromal v svoj rojstni kraj.

Med gosti slovesnosti sta bila tudi Simon Mavsar, podžupan Občine Domžale, ter Jože Lenič, poslanec Državnega zbora RS, v družbi županje pa je tudi Martin Grošelj (s steklenico), avtor skoraj vseh fotografij.

Slovesnost ob 20-letnici SD Slovenija in 15-letnici skupnega sodelovanja z Občino Domžale je potekala v enem izmed številnih šolskih centrov, kjer je tudi večnamenska dvorana, ki jo Domžalčani žal nimamo. Ob njej so tudi vsi ostali prostori, ki so nujni za večje prireditve: kuhinja, garderobe, velik oder z moderno razsvetljavo in še marsičim.

ŽUPNIJA DOB SKOZI STOLETJA

Niti preteklosti in niti sedanjosti pletejo niti prihodnosti

Ob izidu knjige g. Staneta Stražarja ŽUPNIJA DOB SKOZI STOLETJA je Odbor za izdajo knjige v prostorih KS Dob pripravil predstavitev, na katero sta ga. Milena Srebotnjak, predsednica Odbora za izdajo knjige, in avtor knjige povabila vse, ki so sodelovali pri nastajanju knjige, v prijetnem pomenkovanju, popestrenem z odlomki iz nove knjige ter pesmimi, pa smo tudi vsi ostali prisotni zvedeli marsikaj o nastanku in vsebini knjige.

Po pozdravu g. Pavleta Cerarja, predsednika Sveta KS, ki je avtorju za obširno knjigo čestital in se zahvalil vsem, ki so pri nastanku knjige sodelovali, je spregovoril tudi g. Vlado Pečnik, dobski župnik, ki je poudaril, da nova knjiga dokazuje, da korenine naše peteklosti niso nepomembne. Knjiga, ki jo je avtor pisal z roko ljubezni, bo z zlatimi črkami zapisana v okvir zgodovine, iz nje pa bomo prav vsi v sedanjosti lahko črpali moči za prihodnost. Enakih misli je bila tudi ga. Milena Srebotnjak, predsednica Odbora, ki je poudarila, da je knjiga Župnija Dob skozi stoletja popolnoma novo delo, kakršnega ne premorejo niti mnogo večji kraji, kot je Dob oz. območje Župnije Dob. Posebej pa se je avtorju zahvalila tudi, ker je zmožni in znal iztrgati dogodke iz preteklosti in vsem bralcem pomagati spoznati zgodovino in ljudi, da bi bili nanje ponosni in bi jih spoštovali. V imenu Odbora je vsem najpomembnejšim sponzorjem podelila tudi novo knjigo, ki jo je eden izmed sogovornikov primerjal z drevosom, zakoreninjenim v preteklosti, ki s svojimi vejami sega v sedanjost in obeta sadove tudi v prihodnost.

Kje so tiste stezice, ki so včasih bile, so zapeli pevci Otroškega cerkvenega pevskega zbora župnije Dob pod vodstvom Mateje Starbek, po stezicah nove obširne kronike župnije Dob pa se je skupaj z avtorjem Stanetom Stražarjem sprehodila ga. Draga Jeretina Anžin. Odlomke iz nove knjige je bral Vito Kotnik, na citre pa je zaigrala Nada Povšin. Ob

koncu prijetnega večera pa so avtorju in članom odbora za uspešno opravljeno delo čestitali tudi g. Ciril Smrkoli, poslanec v Državnem zboru RS ter prof. Milan Flerin, ki je govoril o g. Stanetu Stražarju kot kronistu in nadaljevalcu kronik iz najstarejših časov. G. Stražar je po njegovem mnenju kronist v pravem pomenu besede, saj ob uporabi zgodovinskih zapisov in pogovorov s posamezniki samo verodostojno zapiše, kaj se je resnično zgodilo in bralcem prepuosti v presojo svoje pisanje, hkrati pa postavlja temelje za nadaljnje raziskovanje krajevne zgodovine.

»Ko prebereš novo knjigo, dobiš novega prijatelja, ko jo prebereš še enkrat, je tako, kot bi se srečal s starim prijateljem«, pravi stari rek; naj tudi knjiga ŽUPNIJA DOB SKOZI STOLETJA, za katero g. Stanetu Stražarju iskreno čestitamo, postane naša zvesta prijateljica.

V.

Po kroniki župnije Dob se je z g. Stražarjem sprehodila ga. Draga Jeretina Anžin.

Ga. Milena Srebotnjak, predsednica Odbora za izdajo knjige, se je avtorju zahvalila, ker je znal iztrgati dogodke v župnij iz pozabe.

Na predstavitvi knjige je zapel otroški cerkveni zbor Hozana pod vodstvom Mateje Starbek.

Navzoči so bili vidni gostje.

O knjigi je spregovoril tudi dobski župnik g. Vlado Pečnik

ključavničarstvo
VOLČINI

Tel./faks: 061/713-315
Mobitel: 0609-631-135

Cenjene
stranke
obveščamo,
da smo se
preselili v
novo
delavnico
na Savsko
cesto v
Domžalah.

- * vzdrževanje
- * montaže
- * izdelava vseh vrst kovinskih vrat
- * konstrukcije
- * nadstreški
- * različne stopnice: okrogle
- * ograje, okenske rešetke
- * zunanje ograje: vrata na daljinsko upravljanje
- * vsa ključavničarska dela po naročilu

Iz dela občinske uprave

Prva novoletna meseca sta po pestrosti dela sledila zadnjima lanskima, ko smo v občinski upravi pripravljali poročila o izvedenih nalogah, porabljenih sredstvih, ki jih je občina dobila v okviru zagotovljene porabe iz posameznih republiških ministrstev oz. iz republiškega proračuna in pripravljali finančno ovrednotene programe za zagotavljanje republiških sredstev za tekoče leto. Finančno računovodska služba je pripravila zaključni račun, ki ga bo obravnaval nadzorni odbor in bo predložen v obravnavo in potrditev občinskemu svetu. V skladu s Pravilnikom o obratovalnem času prodajaln in v zvezi s prijavi obratovalnega časa je strokovna služba izdala odločbe o obratovalnem času, na podlagi Pravilnika o merilih za določitev obratovalnega časa gostinskih lokalov in na zahtevo Upravne enote Domžale pa mnenje o predlaganem obratovalnem času, za kar bo odločbe izdala domžalska upravna enota.

Še vedno je ena prednostnih nalog izgradnja krajevnega telefonskega omrežja in v zvezi s tem vse strokovno-tehnične naloge, ki jih izvajajo delavci v računovodstvu in na komunalnem oddelku. Upravna enota Domžale nam je poslala v

Drage matere in žene!

V mesecu marcu praznujete svoj praznik, zato se željam vaših domačih in prijateljev pridružujemo tudi mi in želimo, da bi vam pozornost izkazovali večkrat v letu - tako doma kot tudi na delovnem mestu.

Vaš župan s sodelavkami in sodelavci obč. uprave

Otroški dodatek

Vse upravičence do otroškega dodatka opozarjamo, da je zadnji rok za oddajo vloge za uveljavitev otroškega dodatka (obr. 8.41, ki je na voljo v Prodajalni šolskih potrebščin) **31. marec 1997**. Priporočamo, da jih pošljete priporočeno na **Center za socialno delo Domžale, Ljubljanska 70** ali oddate osebno.

vednost lokacijsko dovoljenje, ki ga je izdala Telekomu, kar pomeni, da smo velik korak bližje k začetku del pri izgradnji telefonskega omrežja.

Občinsko upravo sta obiskala tudi predstavnika Ministrstva za okolje in prostor, ki sta si v zvezi z merili in kriteriji za zagotovljeno porabo na področju komunalnih dejavnosti skupaj s strokovnjima delavcema oddelka za komunalne dejavnosti tudi v naravi ogledala nekatere objekte s tega področja: prometno signalizacijo, talne oznake in opozorilne table, zelene površine v naselju, dostavne in pešpoti, kana-

lizacijo za odvod padavinskih voda, kanale in odprte jarke, javno razsvetljavo itd.

V zvezi s predlogi Termite za spremembe in dopolnitve prostorskih sestavin dolgoročnega družbenega plana občine Moravče je bil konec februarja na Občini tudi seštatek predstavnikov Termite, občinske uprave, nekaterih občanov, Kmetijske svetovalne službe, Ministrstva za okolje in prostor, Razvojnega zavoda Domžale, Inštituta za rudarstvo. **Rezultat razgovora je bil, da mora biti vsak poseg v prostor izpeljan legitimno, torej tako, da bodo pred izdajo odločbe za izvajanje del pridobivanja surovine pridobljena vsa ustrezna pozitivna soglasja, izdelane študije vplivov na okolje, študije alternativnih programov podjetja in predstavljene kot plan-sko ter finančno v socialno ekonomskem smislu do končne sanacije zaključene celote posegov.** To je zaključek sestanka, ki ga je glede na odgovornost lokalne skupnosti za posege v prostor povzel župan Matjaž Kočar.

S. V.

FRANCU BIZILJU IZ KRAŠČ JE BIL PODELJEN

Bronasti znak civilne zaščite

V tednu civilne zaščite je Ministrstvo za obrambo Republike Slovenije na predlog Občine Moravče podelilo bronasti znak civilne zaščite Francu Bizilju iz Krašč, za dolgoletno delo na področju zaščite in reševanja. Priznanje mu je izročil župan Matjaž Kočar.

Franc Bizilj se že kar 50 let aktivno ukvarja z gasilstvom, zaščito in reševanjem. 30 let je sodeloval v štabu operative in upravnem odboru Gasilske zveze Domžale.

Več let je opravljal naloge gasilskega sektorskega poveljnika. Sedaj opravlja naloge občinskega gasilskega poveljnika in namestnika poveljnika

štaba civilne zaščite občine Moravče. Kljub upokojitvi po dolgoletnem službovanju v Tosami, kjer je opravljal delo vodje gasilske službe, ima malo prostega časa, saj obdeluje manjšo kmetijo, predvsem pa še vedno z enakim elanom opravlja naloge, ki so povezane z zaščito in reševanjem občanov in njihovega premoženja.

Franc Bizilj je skrb za sočloveka znal prenašati na mlade rodove in danes se uvajajo novi kadri, ki prevzemajo humane naloge. Gasilska družba v občini Moravče so pod poveljstvom Franca Bizilja sposobna posredovati v slučaju požara ali druge naravne nesreče.

Francu Bizilju čestitamo za prejeto

priznanje in se mu ob tej priliki tudi javno zahvaljujemo za dolgoletno delo na področju zaščite in reševanja.

M. B.

OBČINSKA UPRAVA Vas zanima naše delo?

Iz vsakodnevnih razgovorov z našimi občani ugotavljamo, da mnogi še niso seznanjeni s pristojnostjo novih občin in nalogami, ki jih zanje v skladu z zakonodajo opravlja Upravna enota Domžale. Veliko jih želi kar na Občini voznisko dovoljenje, izpisek iz rojstne matične knjige, gradbeno dovoljenje in še kaj.

Ti in mnogi drugi dokumenti so še vedno v pristojnosti države - torej jih izdaja upravna enota. Vsekakor pa smo vam, tako kot doslej, pripravljeni nuditi vse potrebne informacije, vas seznaniti s področjem našega dela in pristojnostjo, ki nam jo nalaga zakonodaja in ki jo skozi naše upravne akte tudi izvršujemo. V prihodnjih številkah Slamnika vam bomo tudi skušali na kratko predstaviti posamezna delovna področja. Prosimo pa vas, da upoštevate uradne ure: ponedeljek, sredo, petek od 8. do 10. in sredo tudi od 13. do 17. ure.

Še novost: v predverju občinske stavbe je nameščen poštni nabiralnik, kamor lahko oddate svoje predloge, pohvale in graje - seveda podpisane, kajti le na te se bomo lahko odzvali.

S. V.

OBČINSKI ODBOR VETERANOV VOJNE ZA SLOVENIJO Tudi v Moravčah

Tudi v Moravčah se je pred nekaj dnevi formiral Občinski odbor veteranov vojne za Slovenijo.

Nekaj več kot dvajset naših krajanov - veteranov vojne za Slovenijo se je udeležilo prve slavnostne seje odbora, kjer so vsi prisotni podpisali ustanovno listino.

Uvodne besede je podal g. Bogdan Podbevšek, spregovorili pa so še g. Grmek in župan g. Kočar. Za prijetnejše vzdušje je poskrbel g. Kokalj s svojimi citati. Člani so v nadaljevanju zbora oblikovali svoj delovni program za tekoče leto. V svoje vrste bodo vključili vse tiste občane Moravč, ki izpolnjujejo kriterije in želijo v odboru tudi delovati.

Veterani vojne za Slovenijo so tisti, ki so v ključnih trenutkih osamosvajanja Slovenije tvegali svoja življenja in se postavili po robu takrat že

KULTURNI DOM MORAVČE

Koledar prireditev

marec

- ČETRTEK, 20. 03. 1997 OB 17.00 »VESELI TOBOGAN«

snemanje javne radijske oddaje

- NEDELJA, 23. 03. 1997 OB 16.00 »MATERINSKI DAN«

prireditev z bogatim kulturnim programom

- PONEDELJEK, 31. 03. 1997 OB 18.00 »KONCERT PIH. GODBE«

DRUŠTVO KRAJANOV
ZG. IN SP. TUŠTANJA

ORGANIZIRA

shod oldtimerjev

v Tuštanju 1. maja 1997 ob 14. uri

Prijave lahko oddate do vključno 20. aprila 1997 na naslednje telefonske številke:

- dopoldne 713-611 (Štefan Svetlin)

- ves dan 731-181 (Janez Mihečič)

- ali osebno Pavlu Barliču, Zg. Tuštanj 4, Moravče.

Ob prijavi navedite svoje ime in priimek, naslov in telefonsko številko ter vrsto in letnik vozila, s katerim nameravate sodelovati na shodu.

VABLJENI!

OŠ JURIIJA VEGE ORGANIZIRA

Ex tempore

V letu 1997 praznuje OŠ Jurija VEGA Moravče 30-letnico dela v novi šolski stavbi. Ob tej priložnosti bomo organizirali **EX TEMPORE na temo ŠOLA**. Slikali bomo v Moravčah, na Vrhopolju in v Pečah. Povsod tam, kjer delujejo, oz. so delovale šole. Ex tempore bo predvidoma v **petek, 9. maja 1997**. Ustvarjali bomo od 9. do 15. ure. Izdelki učencev bodo razstavljeni v avli in na hodnikih šole ter ostanejo organizatorju v trajno last.

Šola - organizator poskrbi za barve, papir in drug material. Vabimo vse osnovne šole, da v nekdanji občini Domžale prijavijo po tri učence do 15. aprila 1997 na naslov:

OŠ Jurija VEGA Moravče, Vegova 38, 1251 Moravče
ZA EX TEMPORE

Vse podrobnejše informacije bodo šole prejele po pošti.

OŠ Jurija VEGA Moravče, kontaktna oseba: mentorica lik. krožka Inge Ivartnik, tel. 06/731-003, 06/731-210.

letni koncert pihalne godbe Moravče z njenimi gosti

april

- PETEK, 11. 04. 1997 OB 19.00 »REVILJA PEVSKIH ZBOROV«

predstavilo se bo osem pevskih zborov iz Grobelj, Domžal, Radomelj, Mengša in Moravč

- SOBOTA, 12. 04. 1997 OB 19.30 »UČENJAK«

komedija Frana Detela v izvedbi dramske skupine KID »Limbar« Moravče

- PETEK, 18. 04. 1997 OB 20.00 »VESELO PO DOMAČE«

tradicionalna zabavno-glasbena prireditev

- PETEK, 25. 04. 1997 OB 20.00 »AVE-KONCERT«

celovečerni koncert vrhunskega komornega pevskega zbora

KS VRHPOLJE

Koledar prireditev za leto 1997

- 23. marec »Materinski dan« - (RK in OŠ)

- marec-april: »Za čisto okolje«, Čistilna akcija (»Natura«)

- 29. april »Kresovanje z golažem« - Društvo krajanov Sp. in Zg. Tuštanj

- 1. maj »Prvomajsko srečanje na gradu Tuštanj« - Društvo krajanov Sp. in Zg. Tuštanj

- 22. junij »Vesele počitnice«, zaključek šole - OŠ

- 28. junij »Grajski večeri« (Peter Pimat)

- 5. julij, veselica (GD)

12. julij »Grajski večeri« (Peter Pimat)

- 30. avgust »Grajski večeri« (Peter Pimat)

- 13. ali 20. september Slavnostni koncert ob 10-letnici tamburaškega orkestra Vrhopolje (KUD)

- 12. ali 19. oktober, prireditev ob obdaritvi starostnikov (RK in OŠ)

- 22. november »Vesela jesen« (Barlič - GD)

- 5. december, »Miklavževanje« (KS+OŠ)

- 27. december, »Novoletni koncert« (KUD).

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale obvešča prebivalce OBČINE MORAVČE, da bo kosovne odpadke odvažalo 15. aprila 1997 po razporedu rednega odvoza komunalnih odpadkov.

smo dobili novo čitalnico. Šli smo si jo ogledat: nove igre, knjige, revije, pohištvo, vse je sijajno. Takoj se nam je priljubila in postala je kotiček, kamor najraje zahajamo.

Tako je knjižnica postala še prijaznejša, predvsem pa nekoliko večja, saj ni dovolj prostora za vse, ki bi se radi v njej zadrževali. Tu se odvijajo različne »drame«, največkrat pa komedije, polna je smeha in le malokdo se ni vsaj enkrat pošteno nasmejal. Seveda pa tudi beremo, pišemo domače naloge, rišemo. Največja gneča je pri računalniku, ki je na voljo vsem učencem. Včasih kaj »zašteka«, ampak naša knjižničarka se spozna tudi na te stvari. Nekateri učenci se kljub gneči tudi učijo, še posebno, ko jim »zaškripa«. V knjižnici in čitalnici velja red, ki se ga moramo učenci dosledno držati. Nekateri pa radi »pozabljajo«, zato jim knjižničarka pomaga in obudi njihov spomin.

Mislil, da se ne bom zmotila, če zapišem v imenu vseh učencev na naši šoli, da sta knjižnica in čitalnica nekaj, česar se bomo radi spominjali tudi potem, ko bomo zapustili šolo.

ANA BONIČ,
OŠ J. VEGA, Moravče

FOTO: MOJICEJA PODGORŠEK

NOVA PRIDOBITEV ŠOLSKE KNJIŽNICE Čitalnica

Čeprav se novo šolsko leto največkrat prične z »novotarijami«, smo bili prijetno presenečeni, ko

OŠ JURIIJA VEGE MORAVČE Izbrali smo znak šole

V mesecu februarju smo izdelali znak šole. Na internem natečaju je sodelovalo 32 učencev od 1. do 8. razreda. V končni izbor so prišli idejni osnutki treh učencev: Tadeje Kovačič (6. r.), Eve Mihevc (7. r.) in komaj 7-letne Vesne Železnik. Vse tri učenke bodo prejele knjižne nagrade.

V znaku šole so sledeči elementi:

• otrok • številke, ocene, simbolizirajo matematika Jurija VEGA • krog - polnost • odprta knjiga - znanje.

Osvojena srebrna medalja

Organizator 32. tradicionalnih zimskih športnih iger upravnih delavcev Gorenjske, ki vključujejo delavce 7 upravnih enot in vseh občin na območju le-teh, so bile letos: Upravna enota Domžale in občine Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravče. Letošnjega srečanja, ki je bilo v soboto, 8. marca, na Sorški planini, so se udeležili tudi trije delavci moravške občinske uprave. Milan Brodar in Marjan Bricl sta dosegla solidno uvrstitev v svoji starostni skupini v veleslalomu, Brane Močilnikar pa je v teku navkreber in spustu z lopatko osvojil srebrno medaljo. Tovrstno druženje ni le medsebojno športno tekmovanje, ampak koristna izmenjava delovnih izkušenj iz različnih občin, za kar smo imeli čas predvsem tisti, ki smo bili samo navdušeni navijači.

S. V.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV MORAVČE

Program dela za leto 1997

Prav gotovo delovanje posameznih sekcij še ni takšno, da bi ne moglo biti boljše. Vsi čutimo nekakšno napekost, saj se nam prihodnost včasih zdi negotova. Vprašujemo se, kdaj se bo upočasnila inflacija, do katere višine bodo še poskočile cene in podobno.

Kakorkoli že, bomo morali biti še bolj aktivni in s prizadevanjem vseh naših članov uresničevati program in akcije, ki jih načrtujemo. Zato priporočamo, da se v naše aktivnosti vključijo čimveč naših članov, saj imamo pestro izbiro različnih športno-rekreativnih dejavnosti, družabnih srečanj in drugih akcij.

PRIDRUŽITE SE NAM, ZDRAVI IN ZADOVOLJNI BOSTE!

POHODI: V letošnjem letu smo načrtovali 20 pohodov s katerimi smo pričeli že v mesecu februarju in se bodo končali v novembru. Srečevali se bomo s sosednjimi društvi, Zagorje ob Savi, Kamnik, Komenda, Bukovica-Sinkov Turn. Organizirani pohodi imajo odhod ob 8. uri iz pred društvenega doma v Moravčah, največkrat ob sobotah in nedeljah.

KOLESARSKI IZLETI

Načrtujemo 12 kolesarskih izletov samostojne ali s srečanju kolesarjev sosednjih

društev. Kolesarjenje bo ob četrtkih od meseca maja, do vključno meseca novembra. Vse vožnje se začnejo ob 8. uri z dvorišča DU Moravče. Ob slabem vremenu se vožnja preloži na naslednji dan. Če je tudi tedaj slabo vreme, se termin izleta preloži.

PLANINSKI POHODI:

Bodo organizirani skupaj s PD Moravče in Kamnik - datumi, meseci in cilji bodo objavljeni na plakatih. Nekaj planinskih pohodov bo organiziralo DU - planinska sekcija kot prejšnja leta.

SREČANJA UPOKOJENCEV:

12. tradicionalno srečanje kolesarjev v Moravčah (sodeluje 8 DU, gostitelj DU Moravče), bo v četrtek, 5. junija 1997.

Srečanje kolesarjev Gorenjske, Vodiče pri Ljubljani, bo v nedeljo, 25. maja 1997 popoldan.

V nedeljo, 3. avgusta 1997 ob 15. uri bo tradicionalni piknik za člane in nečlane pri lovski koči na Križu pri Komendi. Organizator DU Komenda.

Četrtek, 4. septembra 1997, srečanje upokojencev Gorenjske. Kraj še ni določen.

Meseca decembra 1997 - novoletno srečanje v društvenih prostorih s podelitvijo priznanj »športnik-upokojenec«.

AUTOBUSNI IZLETI:

Nedeljo, 11. maja 1997 planinski izlet s pohodom na Blegoš 97, organizator PD Kamnik in DU planinska sekcija Moravče.

V četrtek, 19. junija 1997, srečanje upokojencev Slovenije in obisk sejma SENIOR Celje 97.

Srečanje z borci, ki se vračajo s Triglava: Bled-Bohinj-Vogel-Pokljuka. Sobota 19. julij 1997.

Načrtovani izleti bodo realizirani, če bo prijavljenih najmanj 45 udeležencev 14 dni pred izletom. Obveščanje samo s plakati na oglasnih deskah!

ŠPORTE:

Na športnem področju bomo sodelovali s sosednjimi DU, v streljanju, balinanju in kegljanju, če bomo povabljeni na srečanja ali tekmovanja.

Udeleženci pohodov, planinskih tur in kolesarskih izletov bodo na novoletnem srečanju prejeli športno značko za doseženih 8 točk. Vsak kolesarski izlet šteje eno točko, pohod ali planinska tura po dve točki.

Kot vsa leta doslej bomo posvetili pozornost našim obolenim in ostarelim članicam in članom. Tudi na visoke življenjske jubileje ne bomo pozabili.

Članarino bomo pobirali v mesecu decembru, januarja in februarja.

NE POZABITE: Uradne ure v društveni pisarni so vsak torek od 10. do 12. ure.

VSE INFORMACIJE VAM NUDIJO ČLANI UPRAVNEGA ODBORA, POVERJENIKI IN JOŽE NOVAK, Vrhpolje 14, telefon 731-138.

PREDSEDNIK KOMISIJE:

za šport in rekreacijo

JOŽE NOVAK

Na srečanju rokodelcev se je zbralo osem ustvarjalcev

V petek, 28. 2. letošnjega leta se je v Kulturnem domu zbralo osem ustvarjalcev-rokodelcev, kakor smo poimenovali poziv na prvo srečanje. Ustvarjanje pomeni prenos ideje, zamisli preko rok v predmet, v delo.

Slikarstvo, rezbarstvo, lesene miniature, pletenje iz vrhja, sedlarstvo, izdelava uporabnih predmetov iz kovine, pletenje in šivanje in druga ročna dela, je posebej osem ustvarjalcev.

Dogovorili smo se za idejni koncept dela, ki vsebuje: redna srečanja, večeri skupnega ustvarjanja, razstave in ustvarjalne kolonije z gostovanji znanih umetnikov.

Naše prihodnje srečanje bo v petek, 4. 4. 1997, ob 19.30 v avli Kulturnega doma v Moravčah. Pridružite se nam.

L. G. K.

PA BREZ ZAMERE

Telefoni - želja in tuga naša -

kdaj oglasiš se v logih naših?

Prav pa bi bilo, če k imeniku kupi si vsakdo še bonton, saj ušesa moja čula so, kako se žolč izliva v slušalko.

Vse imetnike pozivam, da anonimne klice z imeni opremijo, pravila lepega vedenja ponovijo!

Ne bodi žalosten občan, če tujega jezika ne poznaš, saj v Krašah v Spini prijazna prodajalka hrano pasjo, mačko in drugačno po slovensko ti proda.

Ugotavljamo, da je središče kulturnega in političnega dogajanja v Moravčah »ROSFREJ«. - Je tu tudi novi press center?

Cnoj, ta čudežni napoj ZEMIŠČ, prav nič prijazen ni do voznikov in CESTIŠČ.

Od Ustaria do Šverka po Brdu pelje stara pot.

Tu predniki v šolo so hodili, Pokojne k fari so nosili.

Ob križu sredi Brda so se odpočili, za dušo ranjkega molili.

Zdaj novi križ ob cesti novi se dviguje navade stare izpričuje,

a stari križ ob poti stari razpadel je pod težo let.

Zdaj tam-leži in obtožuje streha stara, stari les.

In tujec, ki bi šel tam mimo, rekel bi: lahko bi starega pospravili!

ŠE ENKRAT O PUSTU

Trili, trili, ali veste, kdo smo mi?

Ste že videli 20 mišk naenkrat? Seveda, napustni torek v vrtnu v Moravčah. In kako nam je to uspelo? Ker se naša skupina imenuje »miške«, smo se že na 1. rod. sestanku dogovorili, da bodo vsi otroci našej skupine v miške. Predlogu so se vsi odzvali.

Pustni sprevod mišk je krenil izpred vrta po Moravških ulicah.

Da pa »miške« ne bi bile lačne, so poskrbeli v podjetju Resnik, kjer so nas postregli s krofi in v trgovini Napredek, kjer so »miške« pogostili s sirom, kot se za miške spodobi. Za gasitev žeje pa je poskrbela gospa Sonja, ki nam je kupila vrečo mandarin.

Vsem se za pogostitev zahvaljujemo. MIŠKE IN MIŠKONKI

KULTURNI DOGODEK Naši trije angeli

V soboto, 1. marca, je v Kulturnem domu v Moravčah gostovalo Društvo Umetnih kulturnikov iz Komende s komedijo Naši trije angeli.

Kljub maloštevilnemu občinstvu so igralci prepričljivo odigrali svoje vloge, še posebej trije angeli, arestanti. Na sam božični večer so se s strehe spustili na Zemljo, da bi pomagali nesrečni družini nespretnega in poštenega trgovca, ki mu grozi polom. Ker imajo angeli zvezo z usodo, uredijo družinske zadeve tako, da družino rešijo, ko se znebijo nevarnega strica, hčeri pa zagotovijo primerne ženine. Njihovo poslanstvo na Zemlji se s tem konča in po lestvi se vrnejo v nebesa oz. na streho.

Trije angeli so kot zaporniki nevarni, še posebej takrat, ko mimogrede povedo, da je eden iz principa ubil ženo, ki je še po smrti imela precej začuden izraz. Drugi je ubil z grebljico tasta, eden je goljufal pri trgovanju. Razlika med njimi in drugimi ljudmi je v tem, da so njih pač ujeli, medtem ko se drugi svobodno sprehajajo na okrog. V njih se združujeta materialno in duhovno in vsak uspe pri pomoči družini na tistem področju, zaradi katerega je prišel v arest.

Prepričljiva igra angelov in tudi drugih dramskih oseb je vzbujala priten smeh, hkrati pa nas spodbujala k razmišljanju o globljih življenjskih problemih, s katerimi se srečuje vsak posameznik in družba v celoti. K učinko-

vitosti drame je prispevala tudi domiselna scena in odličen izbor glasbe ter svetlobni efekti.

Nagrada za plačano delo in trud amaterskih igralcev je vedno le aplavz in čim bolj polna dvorana. Igralci iz Komende so bili tokrat v Moravčah nagajeni z lepim aplavzom skoraj prazne dvorane. Morda je bila kriva slaba obveščena, postni čas ali pa nezanimanje Moravčanov za tovrstne prireditve.

Člani dramske sekcije KID Limbar upamo, da slednje ne drži, saj pripravljamo 12. aprila premierno uprizoritev komedije domačina Frana Detele - Učenjak. To igra smo izbrali ob sedemdesetletnici njegove smrti, ki smo se je spominjali lansko leto. Večina Moravčanov ima na policah zbirko njegovih del, le redkim jo je uspelo vsaj delno tudi prebrati. Učenjak je Detelova najuspešnejša komedija, zato si jo velja ogledati, saj bomo tako na najbolj slikoviti način spoznali delo tega našega rojaka. Poleg premiere uprizoritve načrtujemo še ponovitve v Moravčah za tiste, ki si prve uprizoritve ne bodo mogli ogledati, in gostovanja v sosednjih občinah. Nasmejte se z nami.

MILKA NOVAK

TABORNIŠKI ROD MORAVŠKE DOLINE

Na Pohorju

Letošnja zima se je kmalu začela in kot kaže tudi kmalu končala. Taborniki rodu Moravške doline so izkoristili še zadnje možnosti za smuko na Pohorju.

V zimskih počitnicah so odšli na zimovanje na Pohorje. Prijavilo se je toliko tabornikov, da je uprava rodu sklenila, da zimujejo v dveh izmenah.

Prva izmena je bila sestavljena iz mlajših tabornikov. Z njimi so bili tudi izkušeni odrasli, ki so poskrbeli za varno in prijetno bivanje in smuko. Vse dneve so preživeli na Arehu, kjer so pod vodstvom vodnikov in smučarskega vaditelja Bojana, izpopolnjevali smučarsko tehniko.

Večere so preživljali v koči ob družabnih igrah, imeli so tudi nočne igre na prostem ter sprehode v bližnjo okolico.

Na dan tekmovanja v slalomu, sta jih obiskala predstavnika Občine Moravče ga. Vraz in g. Brodar. Ogledala

sta si tekmo, poklepetala z njimi in se prepričala, da se imajo mladi lepo.

Drugo izmeno so sestavljali starejši taborniki z otroki. Prvi dan so imeli oblačno in deževno vreme. Bali so se, da bo dež pobral še tisto malo snega na Cojzarici in Žigartu. Pregovor: Za dežjem pride sonce, je tokrat res držal. Sonce je bilo pravo spomladansko, sneg ni skopnel in vse dni so se lahko smučali in se sončili. Tudi njihovi večeri so bili zabavni, raznoliki in predvsem prijateljski.

Vodstvo ugotavlja, da je zimovanje uspelo. K temu so pripomogli vsi udeleženci, ki so se ravnali po zastavljenem programu, upoštevali so navodila in nasvete.

Da so vsa dotedanja zimovanja tako dobro uspela, pa ima veliko zaslužno tudi osebje iz Mariborske koče, ki za prijaznost in ustrežljivost zasluži vso pohvalo.

Foto in besedilo BOJANA DORIČ

PRIMOŽ PETERKA ZNOVA MED NAJBOLJŠIMI

Bodo svetovna prvenstva neizsanjane sanje?

Po tolikih uspehih, ki jih je Primož Peterka nanizal v tej sezoni in o katerih sem že poročala, smo Slovenci z zanosom pričakovali tekme v smučarskih skokih na svetovnem prvenstvu v Trondheimu. Vse breme so naložili mlademu Primožu in ga imenovali celo »naš paradni konj«. Toda vsak pameten gospodar svojemu paradnemu konju izkaže posebno skrb in pozornost. Na žalost se je Primožu zgodilo ravno obratno. Še dobro, da takšne »kuhinje« ostanejo večini prikrite.

Vsemu navkljub je bolni Primož dosegel najboljše uvrstitve med slovenskimi skakalci. Na srednji skakalnici je osvojil 31. mesto, na veliki 13. in ekipno načrtovano 6. mesto. Primož se je na vse dobre uvrstitve s svetovnega prvenstva poživžgal in z novim elanom odšel na skandinavsko turnejo, odločen, da ubrani 1. mesto v svetovnem pokalu. In znova navdušuje! V Lahtiju je, 9. 3., v igri vetrov osvojil 44. mesto. Že 12. 3. se je zrinil na stopničke (3. mesto). V četrtek, 13. 3., je njegovo premoč občudujoče priznal tudi Thoma, saj je Primož stal na najvišji stopnički in tako s številom zmag ujel Primož Ulago, ki je v svoji precej daljši tekmovalni karieri prav tako nanizal 9 zmag na tekmah svetovnega pokala. Dvoboj z nemcem Thomo pa še ni bil odločen, na nedeljski tekmi 16. marca, v Oslu, kjer je Primož osvojil 16. mesto.

Če ste navdušen pristaša smučarskih skokov in Primoža Peterke, kot so bili naši anketiranci v - Bad Mitterendorfu, kjer je Primož debital na letalnici, vas bo povrnjena Primoževa samozavest gotovo ta vikend privabila v zibelko slovenskega skakalnega športa, v Planico.

MAL

Ivan GRILJ (Polčev ata), Dole pri Krašah

G. Ivan je zagret Primožev navijač in občudovalec. Ob vsakem njegovem uspehu na vrtu ob svoji domaciji, ki je ob glavni cesti Želodnik - Moravče, postavi pano s Primoževimi slikami in slovensko zastavo. Na vprašanje, zakaj navija za Primoža, je odgovoril: »Ker ga imam rad. Primožovo športno pot poznam od začetka in vem, koliko truda je v te uspehe vložil. Skromen je in najboljši v celi Sloveniji.«

MARJAN, Škofja Loka

Slovenija je majhna in imamo samo zimске športe. Primož ni nič posebnega, je pa talent, ni kaj.

SIMON STARMAN, Škofja Loka

Za Primoža navijam, ker je najboljši. Boljši je od Goldija in Thome.

Tudi prej sem spremljal skoke, - Frenka predvsem Petka. Primož ni nič posebnega. To je mladost! V pustni maski sem zaradi vzdušja, saj je pustna sobota.

EDO, Spodnje Stranje

Ponovno imamo odličnega skakalca. Je skromen in zelo simpatičen fant. Tudi prej sem spremljal skoke, toda bolj po TV, sedaj pa se večkrat odpravim tudi na teren. Šel bom tudi v Planico. Primož je poseben fant, je skromen, simpatičen in odkritosrčen, kar je dokazal z izjavo o Thomi in po padcu; ki ga sodniki niso upoštevali. Tedaj se je res pokazal v pravi luči.

ANA in ROK, Peče

Zanj navijava, ker je dober in lušten fant.

ROLANDO ŽAGAR, Žaga pri Bovcu

Iz Bovca nas je danes tu več. Prišli smo z osebnimi avtomobili in smo se z vašimi dogovarjali o ustanovitvi fan kluba za Peterko. Zanj navijamo, ker Slovenijo prikazuje v dobri luči in je ko reketen športnik do ostalih športnikov. Peterka je po Ulagi športnik, ki si prizadeva za uspeh.

V skokih uživa! Je drugačen od drugih športnikov, pove, kako je skočil, se pa ne hvali. Ni Alberto Tomba!

Navijača z Rodice

Iz našega konca je in dober. Ker je preprost, zanj še raje navijava.

MIHA, Moravče

Ker je dober in iz Moravč. Je preprost in iskren. Za moje pojme je v redu fant.

NOVICE IZ OBČINE LUKOVICA

Spomeniki

Ohranitev naše kulturne dediščine in reševanje propadajočih kulturnih spomenikov je ena od temeljnih nalog lokalnih skupnosti kot tudi države oziroma vsega naroda. Vse prevečkrat se ne zavedamo velikega pomena, ki ga imajo kulturni spomeniki za narodovo bit. Pa naj si bodo to objekti kot kulturni spomeniki, tehnični spomeniki, ki pričajo o delu in tehničnem razvoju naroda, etnološki spomeniki, ki so zrasli iz ljudskega oblikovanja in ustvarjanja ali pa spomeniki in obeležja, ki pričajo o pomembnih ljudeh in dogodkih.

Dovolil si bom primerjavo. Slovenska kultura se lahko ponosno dviga na visoko mesto med kulturami narodov. Svoj ponos naslanjamo na Brziške spomenike, Trubarjev Abecedarij in Katekizem, Dalmatino Biblijo, Vodnika, Prešerna... Ti pisani dokumenti so neprecenljiv zaklad in dragocena priča naše kulture. Z uničenjem teh dokumentov lahko izgubimo hrbtenico naše biti. Naši pisarni kulturi bom vzporedil stavbo kulture oziroma kulturne spomenike. S propadom katerega koli od spomenikov se napravi narodu velika škoda. Stavba dediščina je namreč prav tako kot pismen del zgodovine našega naroda. Resnici na ljubo se tega še vse premalo zavedamo, saj so bili spomeniki naše stavbarke kulture v preteklosti vse preveč odrinjeni oziroma so predstavljali sinonim za nek pretekli zaostali čas. Tako je bilo vsaj večkrat tolačenico. Nasprotno pa se z vsakim od teh spomenikov, ki so nam jih zapustili in ohranili naši predniki, postavimo ob bok evropski kulturi in civilizaciji. Pri tem pa smo lahko ponosni, da naša kultura nosi samosvojo podobo vplivov romanskega zahoda, germanskega severa in slovenskega duha. Na nas pa je, da to, kar so naši predniki zgradili in nam ohranili, predamo našim zanamcem. Mar nismo le najemniki in oskrbniki tega, kar smo prejeli in dolžniki svojim potomcem?

Po nepotrebnem bi bilo razlagati velik pomen naše kulture, saj se je

moramo vseskozi močno zavedati. Zato naj bo dovolj nekaj besed, ki jih je zapisal češki predsednik Václav Havel: »Strah pred zgodovino ni pri nas samo strah pred prihodnostjo, ampak tudi pred preteklostjo. Rekel bi, da sta dva strahova med seboj pogojena; kdor se tega boji, kar bo, ta se navadno boji pogledati v obraz tudi temu, kar je bilo. Kdor pa se boji pogledati v obraz lastni preteklosti, se nujno boji tega, kar bo.«

Kako je s spomeniško varstvenimi akcijami v Občini Lukovica?

Pri reševanju kulturno varstvene problematike v Občini Lukovica smo zavzeli stališče, da sodelujemo v prvi vrsti pri sanaciji najpomembnejših kulturnih spomenikov in pa seveda pri projektih, za katere namenja drža-

Obnovljeno in utrjeno zidovje na jugozahodni strani Brdskega gradu

va 50% delež, ki ga mora občina pokriti z ostalo polovico. Žal so sredstva občine omejena, saj je letos država namenila za spomeniško varstvene akcije v naši občini 5.000.000,00 SIT, občina pa je namenila v proračun 2.000.000,00 SIT. Opozoriti velja na program oziroma cilje takšnih akcij v Občini Lukovica, ki jih je treba dolo-

čiti. Ravno tako je potrebno razrešiti tudi lastninsko pravne odnose in vlaganje v privatno lastnino. Želja je, da se akcije osmislijo in da postanejo ena od pomembnih komponent razvojne strategije občine. Poleg prej omenjenega pomena ohranjanja kulturne dediščine je velik pomen ohranjanje spomenikov tudi za razvoj turizma in celostno podobo kraja.

V letu 1996 je Ministrstvo za kulturo v programu financiranja kulturnih spomenikov namenilo Gradu Brdo pri Lukovici 2.000.000,00 SIT in grajskemu parku na Brdu 1.000.000,00 SIT. Proračunski delež občine 2.000.000,00 SIT smo namenili za nujno sanacijo temeljev p. c. Sv. Luka v Sp. Prepečah. V tem času se je saniralo tudi znamenje v Mallem Jelniku, ki je bilo porušeno pri gradnji ceste. Ker denarja ni dovolj, smo naleteli na težave. Zavod za varstvo narave in kulture dediščine Kranj strogo zahteva delo po akcijah, ki so podprte s strani državnega proračuna. Občina pa zastopa načelo, naj se najprej odpravijo največje in najbolj kritične napake. Pri tem nam je priložilo Ministrstvo za kulturo, tako da nam je dovolilo prenos naših sredstev na cerkev v Spodnjih Praprečah. Prav tako je prispeval minister g. Janez Dular 500.000,00 SIT v ta namen. Za Prapreče pa je tudi še slab milijon sredstev iz leta 1995, ki so na kranjskem zavodu. Predračun za sanacijo temeljev znaša 5.000.000,00 SIT. Pri nujni sanaciji temeljev računamo tudi na pomoč krajanov. Na gradu Brdo je bilo v letu 1996 opravljenih del za 4.900.000,00 SIT. Poleg deleža ministrstva je občina z Extemporom zbrala 500.000,00 SIT. 500.000,00 SIT pa je prispeval lastnik.

Ministrstvo pa je z rebalansom pri-

Severno zahodni del gradu grozi, da se bo podrl na cesto.

spevalo še 1.600.000,00 SIT. Prva tako se je v tem letu saniral grajski park s sredstvi ministrstva in g. Kersnika.

V letu 1997 so do sprejetja tako občinskega kot državnega proračuna vse spomeniške varstvene akcije še odprte. Nujno pa je potrebno zaščititi pred propadom in rušitvijo zahodno stran Brdskega gradu. Del zahodnega obzidja s severno zahodnim stolpom resno ogroža promet in mimoidoče na lokalni cesti, ki vodi tik pod tem nevarnim obzidjem. V letošnjem letu pa je s stoto obletnico smrti našega velikega moža, pisatelja Janka Kersnika, sanacija te strani obzidja tudi moralna dolžnost.

Pri sv. Luku v Spodnjih Praprečah pa gre nujno nadaljevati s prepotrebni začetimi deli, ki so po besedah izvajalca sanacije g. Pelka 50 let prepozno.

Na prostoru občine Lukovica je kulturnih spomenikov zelo veliko, kar pričča o visoki ravni civilizacijske kulture preteklega časa. Prenekateri spomeniki ljudje sami z veliko vno in ljubeznijo obnovimo. Mnogo jih še žalostno čaka na pomoč in vsako leto se kateri od njih tudi sesuje v ruševine.

Le želimo si lahko, da bo letošnje leto spomenikom naklonjeno.

Tekst in foto
MATEJ KOTNIK

Turistično olepševalno društvo Brdo - Lukovica

Turistično olepševalno društvo Brdo - Lukovica obnavlja in organizira PEREGRINOV SEJEM, ki je bil na tem območju Slovenije zelo znan. Prodajali so večinoma cvetje za lončnice, razno seme za vrtničarje in pa kmete, kakor tudi vse ostalo blago, predvsem pa tudi živino. Zato na tem sejmu pričakujemo enako ponudbo. Sejem bo 26. aprila 1997 v središču Lukovice. Vse interese prodaje prosimo za prijave, da bomo lahko zagotovili dovolj stojnic in prostora.

Hkrati pa naprošamo vse občane in krajanje, ki imate doma oziroma veste karkoli o oblačilih rokavničev in Francozov, da nam jih vmete. Kajti TOD bo letos organiziralo večjo prireditel v počastitev obletnice Janka Kersnika, zato nam bi vmjena garderoba prav prišla.

VSE PRIJAVE ZA PEREGRINOV SEJEM IN VRNjeno GARDEROBO
ODDAJTE V GOSTILNI PRI BEVCU, G. STANETU JEMCU ALI NA
TELEFON 735-146.

TURISTIČNO DRUŠTVO SE VSEM ŽE V NAPREJ ZAHVALJUJE.

Potujoča knjižnica

V potujoči knjižnici je vedno več bralcev. Tako si knjige in kasete izposoja že 226 bralcev, ki so obiskali knjižnico 645-krat. Izposodili pa so si 1925 enot.

Zato, da knjige čim bolj približamo bralcu, je nekaj novih izposojevališč, in sicer: Krajno Brdo, Šentožbolt, Vošče, Vrh nad Krašjo in Zgornje Loke. V teh krajih pa se ne ustavljamo več v Lukovici. Na Trojanah smo čas izposoje skrajšali za 15 minut. Tako so nastale naslednje spremembe:

Torek:	Krajno Brdo: od 15.15 do 15.30
Vrh nad Krašjo: od 15.45 do 16.00	
Vošče: od 16.15 do 16.30	
Četrtek:	Trojane: od 18. do 18.45
Šentožbolt: od 18.50 do 19.20	
Zgornje Loke: od 19.30 do 20.00	

V vseh drugih krajih ostane čas izposoje isti.

DRUŠTVO UPOKOJENCEV LUKOVICA

VABI

vse svoje člane na
redni občni zbor,
ki bo v petek 11. aprila 1997,
ob 16. uri v Kulturnem domu v Lukovici.

Vljudno vabljeni.

Ravnanje s komunalnimi odpadki

Občinski svet Občine Lukovica je maja 1996 sprejel Odlok o ravnanju s komunalnimi odpadki na območju Občine Lukovica. S tem odlokom se določajo: vrsta komunalnih odpadkov, njihovo zbiranje, odvažanje in nadzorovano odlaganje ter ukrepi za preprečevanje odlaganja odpadkov na divjih odlagališčih.

Področje ravnanja z odpadki zajema ločeno zbiranje odpadkov po izvoru nastanka in okolju prijazno ravnanje z nenevarnimi odpadki od povzročiteljev, predelavo odpadkov v obratih in napravah s čim večjo stopnjo izkoristka sekundarnih surovin in energije, odlaganje preostalih odpadkov na urejenih odlagališčih ter saniranje divjih odlagališč.

Komunalni odpadki so:

1. Trdi organski in anorganski odpadki iz stanovanjskih in poslovnih prostorov (ostanki hrane, ohlajeni pepel, ohlajeni ogorki, konzerve, steklo, manjši tekstilni, papirni, kovinski in plastični odpadki) ter listje in trava, v kolikor se ne zbira in uporablja za kompostiranje.
2. Kosovni odpadki: pohištvo, gospodinjski stroji, ostanki vozil in koles, hišna oziroma stanovanjska oprema.
3. Odpadni material iz zdravstvenih in veterinarskih zavodov.
4. Odpadni gradbeni material, kamenje, jalovina iz manjših gradbenih posegov.
5. Ohlajeni pepel in ogorki iz peči in kotlarn in skupnih kurilnih naprav.
6. Fekalijske in greznice.
7. Trdne usedline cestne kanalizacije ter nevtralizirane in stabilizirane usedline iz čistilnih naprav.
8. Zavržena vozila in ostanki vozil na javnih površinah, brez delov, ki vsebujejo nevarne snovi (olje, akumulatorji, zavorno olje, hladilni sistem...).

Zbiranje komunalnih odpadkov je

vezano na zbirno mesto, to je za odpadke ustrezno urejen prostor, na katerem povzročitelji redno odlagajo odpadke v tipizirane posode za odpadke in plastične vreče. Odjemno mesto za odpadke je ustrezno urejen prostor, od koder jih izvajalci redno odvažajo. Obvezno mora biti dostopno smetarskim vozilom. Priporočljivo je, da sta zbirno in odjemno mesto na istem prostoru. Ta mesta vzdržujejo (skrbijo za čistočo) povzročitelji, ki se lahko dogovorijo za skupno zbirno mesto z uporabo skupne posode za odpadke. Ob določevanju lokacij zbirnega in odjemnega mesta je potrebno upoštevati funkcionalne, higienske, estetske zahteve ter seveda požarnovarstvene zahteve. Vse te določbe so dolžni upoštevati načrtovalci in projektanti pri oblikovanju novih stanovanjskih in poslovnih objektov, sosesk in naselij ter pri prenovi zgradb in delov naselij.

Povzročitelji so dolžni zbirati in odlagati komunalne odpadke v tipizirane zabojnike na kolesih, smetiščne posode (za ločeno zbiranje odpadkov: posode, ki se med seboj ločijo po barvi za posamezno vrsto odpadkov), velike zabojne (kesoni oz. kontejnerji), posode za odlaganje sortiranih surovin, ki jih je možno ponovno uporabiti v proizvodnji, in posebne plastične vreče. Zunaj posod za odpadke na birmih in odjemnih mestih in zunaj odlagališča komunalnih odpadkov je prepovedano odlagati komunalne odpadke!

V posode za odpadke je prepovedano odlagati večje količine gradbenega materiala, kamenja, zemlje, vejčevja, odpadke v večjih kosih, usedline iz kanalizacije in cestnih požiralnikov, tekoče odpadke, kužen material iz zdravstvenih, veterinarskih in drugih organizacij, teče, lahko vnetljive, gorljive eksplozivne, jedke, strupene in radioaktivne odpadke.

Ob kioskih, slaščičarnah, trgovinah, gostinskih objektih in drugih javnih zgradbah, tržnicah, parkiriščih, športnih igriščih morajo biti nameščeni standardizirani koši za odpadke. Prav tako so organizatorji kulturnih, športnih in drugih prireditev in aktivnosti na prostem dolžni poskrbeti, da so prireditveni prostori med prireditvijo opremljeni z ustreznimi posodami za odpadke. Po končani prireditvi pa morajo poskrbeti, da se prireditveni prostor očisti. Upravitelji tržnic, sejmišč, avtobusnih in železniških postaj, parkov in parkirišč, ulic, pločnikov ipd.

morajo na tem prostoru namestiti najmanj en tipiziran zabojnik in skrbeti za čistočo okolice.

Reden odvoz in deponiranje hišnih komunalnih odpadkov poteka skladno z letnim razporedom odvoza. Komunalne odpadke odvažajo samo s posebej urejenimi komunalnimi vozili, ki omogočajo brezprašno higiensko nakladanje, odvažanje in praznjenje. Zabojnik za odpadke ne sme biti napolnjen tako, da ga ni mogoče zapreti. Večje količine odpadkov, ki se pojavijo občasno, se lahko odloži v posebej označeno plastično vrečo, ki jo je potrebno postaviti poleg zabojnika. Prepovedano je brskanje in razmetavanje odpadkov iz posod za odpadke.

Čas in prostor zbiranja in odvažanja komunalnih odpadkov morata biti objavljena v koledarju akcij in v sredstvih javnega obveščanja. Na odjemno mesto se morajo odločiti največ 24 ur pred predvidenim odvozom.

Izvajalec ravnanja s komunalnimi odpadki je dolžan najmanj enkrat letno organizirati odvoz posebnih odpadkov, ki nastajajo v gospodinjstvih.

Kdor odloži komunalne odpadke zunaj odlagališča komunalnih odpadkov, jih je dolžan na svoje stroške odstraniti in prepeljati na odlagališče. Če tega ne stori, jih odstranijo na njegove stroške upravljavci odlagališča oziroma izvajalci odvoza komunalnih odpadkov. Če storilca ni možno ugotoviti, je stroške sanacije divjega odlagališča dol-

žan nositi lastnik zemljišča, na katerem so odpadki.

Stroške ravnanja z odpadki so dolžni plačevati vsi povzročitelji s stalnim bivališčem v Občini Lukovica, za katere je organiziran odvoz komunalnih odpadkov, ne glede na to ali odpadke odlagajo ali ne. Tisti, ki nimajo stalnega bivališča v občini, so pa lastniki objektov na območju občine, plačujejo odvoz smeti po pavšalu za povprečno občinsko stanovanjsko enoto. Stroški odvoza komunalnih odpadkov iz stanovanjskih prostorov se obračunavajo po številu oseb, ki prebivajo v stanovanju, iz poslovnih površin pa po enoti uporabne površine. Povzročiteljem, ki sami priprejajo odpadke na deponijo, se računajo stroški po m3 pripeljanih odpadkov.

Občina Lukovica določa območja, kjer se uvede ločeno zbiranje in sortiranje odpadkov. Na teh območjih je ločeno zbiranje komunalnih odpadkov obvezno za vse povzročitelje. Na razpolago mora biti najmanj ena posoda za ostale odpadke: posode za papir, steklo in bio odpadke so lahko skupne za več gospodinjstev. V tovrstne posode je prepovedano odlagati katerekoli druge odpadke.

Vsi subjekti ravnanja z odpadki, to je Občina Lukovica, izvajalci javnih služb za ravnanje z odpadki in povzročitelji (vse pravne in fizične osebe) so dolžni dosledno upoštevati določila tega odloka.

ODDELEK ZA KOMUNALO

Razpad GZ Domžale

Prvega marca, na dan civilne zaštite, smo se delegati PGD zbrali na rednem občnem zboru GZD. Med obsežnim dnevnim redom, kjer se je razpravljalo o delovanju GZ, za katerega je bilo splošno mnenje, da je bilo dobro, je bila točka o reorganizaciji GZD. Tu se je razvila kar občirna razprava, v kateri je sodeloval tudi župan naše občine, g. Anastazij Živko Burja. Izid tajnega glasovanja je bil naslednji: PGD-ji občine Domžale ustanovljajo samostojno zvezo in zaradi tega se ustanovljajo samostojne zveze po občinah.

Ne glede, ali je to dobro ali slabo za gasilstvo in požarno varnost, smo gasilci občine Lukovica trdno prepričani, da bomo kos tudi tej nalogi in bomo dokazali, da smo tudi dobri gospodarji in ne samo poslušni konji.

Cenimo, da nam je g. župan ves čas stal ob strani, znal prisluhniti in tudi pomagati. Pričakujemo, da bo tako tudi sedaj, ko smo na novi preizkušnji.

Še enkrat pa bi radi poudarili mnenje, ki je bilo izraženo na zboru, da kljub vsemu pomoč in reševanje ne bi poznalo občinskih meja.

MATJAŽ MARKOVŠEK

Spoštovani učiteljice in učitelji, učenke in učenci OŠ Janko Kersnik, podružnice Krašnja in centra za vzgojo zdravih zelišč.

Danes, ko sem videla, kako grenuljica (mi smo ji rekli tudi porojčan) pridno poganja vršičke v tem toplem pomladnem času, sem se spomnila na vas, na vaše vabilo takrat prve dni jeseni, ko ste odpirali Center za vzgojo zdravih zelišč in na svojo željo, da bi bila takrat z vami, z vašimi mamami, dedki in babicami... učenci.

Spomnim se, kako sva enkrat z mojo mamo šli zelišča, posajena v našem vrtu, in tista, ki so rasla ob plotu, na travniku... pa sva jih našli čez 30. Zdaj, ko prihaja pomlad, vam še enkrat čestitam za sijajno idejo, želim vam ugodnih vremenskih razmer, veliko volje in radosti ter naklonjenosti vaših ljudi, kot je tista o njeni gospodi Jožeta Hrovata.

Vse vas prisrčno pozdravljam.

ŠTEFKA KUČAN

Gospe Štefki Kučanovi smo se zahvalili za prijazno pismo in jo povabili, naj pride pogledat, kako učenci skupaj s starimi mamami, dedki, mamicami in sosedji pletejo slamnate kite, kite iz lickenja, kako delajo copate, predpražnike, papirnate rože, kako se restavrira-jo stari leseni predmeti.

Veselo smo bili presenečeni, ko je sredi dopoldneva stopila v našo avlo, v kateri je bilo vse polno slame in ob harmoniki prijetno delovno razpoloženje. Pošalila se je, da ni mogla priti prej, ker je vso noč delala za nas darilo - lestenec iz slame, kakršne delajo v Prekmurju. Prisledla je k ženskam in otrokom in se vključila v naš delovni utrip. Žal so jo ob 12. uri čakale obveznosti, da ni mogla poskusiti orehovih štrukljev, ki jih je za 90-člansko družino pripravila in skuhal Marica Čebulj. Obljubila je, da bo na štruklje prav gotovo kmalu spet prišla.

Več o dopoldnevu pa bomo objavili v naslednji številki Slamnika.

VERA BEGUŠ

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale obvešča prebivalce OBČINE LUKOVICA, da bo kosovne odpadke odvažalo 22. aprila 1997 po razporedu rednega odvoza komunalnih odpadkov.

Vtis s prvega večera resne glasbe

V soboto, 22. 2. 1997 smo v kulturnem domu Lukovica pripravili večer resne glasbe. Program je pričela najmlajša Tjaša Zakrajšek na klavirju, sledili so ji Uroš Jemec na kitari, Petra Groselj in Petra Avbelj v duetu na kitari, Adela Ramovž na flavti v spremstvu Tomaža Pirnata na klavirju in Nina Veršnik na kitari. Peter in Polona Maver na klavirju in Nina Veršnik na kitari. Peter in Polona Maver na klavirju in Nina Veršnik na kitari. Peter in Polona Maver na klavirju in Nina Veršnik na kitari.

Vsi prisotni so se strinjali, da je bil večer, ki je trajal nekaj manj kot eno

uro, odlični in izrazili željo po večjem številu podobnih večerov. Žal moramo ob tem ugotoviti, da bo to težko izvedljivo, saj je bila prireditelj zelo slabo obiskana. Delno lahko to pripišemo manj obširni reklami, saj smo na začetku svojega delovanja in nam prepotrebne denarja primanjkuje. Časi solidarnosti in prostovoljnega dela so minili, na vrata pa je potkal kapitalizem, kjer vsako »uslugo« drago plačajo. Toda kljub vsem težavam se ne bomo predali in morda se bo čez čas tudi Črni graben pohvalil s tradicionalnimi večeri resne glasbe in da poleg tega tudi dvorana ne bo tako prazna.

Bliza pa se že naša naslednja prireditev. Tokrat bomo v popoldanskih urah organizirali ples za osnovnošolce, za tem pa rock koncert, na katerem bodo nastopile skupine Mystic Shades, Silence, Viper, Štrudl bend kvintet. Ob tem naj poudarimo, da se lahko pohvalimo s tem, da je skupino Silence to prvi nastop po izidu nove plošče, ki so jo predstavili v ponedeljek 3. 3. 1997 v ljubljanskem klubu K4. Morda bo to edina prilžnost, da vidite to skupino pri nas, pred njihovo evropsko turnejo, saj imajo pogodbo z nemško založbo.

Sedaj naj povabimo tudi vse, ki bi radi sponzorirali naše prireditve ali pa nam kako drugače pomagali, naj nam pišejo na naslov Kulturno društvo AGITATOR, Lukovica 46, 1225 Lukovica, ali pokličejo 735-436 (Grega).

Za konec naj se še zahvalimo občini Lukovica in Bentonu in Mengša za pomoč pri organizaciji večera resne glasbe.

Lepo vas pozdravljamo člani

Kulturnega društva Agitator

PGD Blagovica v preteklem letu

Tako kot vsako leto je tudi tokrat PGD Blagovica v mesecu januarju opravila svoj letni občni zbor, na katerem smo pregledali aktivnosti in neaktivnosti v preteklem letu in sprejeli delovni in finančni plan za leto 1997. Zbora se je poleg drugih gostov udeležil tudi župan občine Lukovica g. Anastazij Živko Burja.

Mnenje razpravljalcev je bilo, da je društvo uspešno na operativnem področju in na vseh drugih aktivnostih, ki jih izvaja. Operativa je z opremo in znanjem kar solidno založena. Kljub temu pa hitri razvoj opreme, zob časa in pri-

lagajanje razmeram, stalno narekuje spremljanje novosti, ki pa so predvsem povezane z finančnimi sredstvi, ki jih namenja občina.

Veliko pozornost posvečamo mladim, pa naj si bodo člani ali pa tudi ne, ti že dajejo vidne uspehe. Udeležba na državnem tekmovanju in pa prvo mesto na srečanju društva Mladi gasilec.

Prisluhnili smo tudi željam za nakup smučarske vlečnice, ki je že opravičila ta nakup, saj je prinesla mnogo radosti in veselja, tako mlajšim kot starejšim otrokom.

Tudi za nadaljnje delovanje smo si zastavili jasne cilje na vseh področjih, predvsem pri požarni varnosti.

Še enkrat pa vsem polagamo na srce, da je požarna varnost odvisna od nas vseh in ne samo od zato poklicanih.

Ob bližajočem se prazniku mater in žena PGD Blagovica vsem iskreno čestita, še posebej pa gasilkam.

MATJAŽ MARKOVŠEK

ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK • ŠOLSKI KOTIČEK

Zlata poroka Bolfčevih iz Vrhovelj

Janez Kotik se je rodil 21. 11. 1913 kot tretji otrok Bolfčevim v Vrhovljah. Mladost je preživel doma, kjer je pozneje prevzel kmetijo. Že kot otroku mu ni bilo prizaneseno, saj je kot triletni otrok izgubil očeta, ki je padel v I. svetovni vojni leta 1916.

Žena Francka Kotnik, prej Cerar, se je rodila 25. 2. 1919 v vasi Vase no pri Kamniku v Tuhinjski dolini kot sedmi otrok. Za njo so prijokali na svet še trije otroci. Dekliška leta je preživela doma, prav tako na kmetiji. Kot dekle je sodelovala pri različnih dramskih igrak kot igralka. V II. svetovni vojni je bila s člani družine izseljena v mesto Buchavsen v Nemčijo, v Slovenijo pa so se vrnili 17. marca leta 1945.

Janez in Francka sta se spoznala leta 1937 na ohceti pri sosedu, kamor se je poročila Francina sestra, ki je že pokojna. Bolfčeva mama pa ima v Vrhovljah poročeno še eno sestro.

Poročila sta se 16. februarja leta 1947 v cerkvi sv. Tomaža v Lokah v Tuhinjski dolini. V zakonu se jima je rodilo pet otrok, sinova Janez in France ter tri hčere, Fani, Marjana in Joži. Vsi otroci so poročeni, vendar se še vedno radi vračajo domov. Sin France bo doma prevzel kmetijo, kjer si je ob stari hiši zgradil novo.

Bolfčevemu atu in mami se je rodilo 16 vnukov in vnukinj. Najmlajša je Anja, kateri sta bila za dan zlate poroke pri Mariji vnebovzeti na Brdu tudi krstna botra. V življenju sta se preživljala z delom na kmetiji. Oče Janez pa je poleg tega, da je vestno gospodaril na Bolfčevem gruntu, služil denar tudi kot fuman. Kot mi je pripovedoval, mu je bilo furanje in delo s konji v veliko veselje in zadovoljstvo, kljub vsem težavam, ki so ga spremljale. Ponosno mi je pohvalil svoj najlepši par konjev, ki jih je imel. Še sam se spominjam, ko je Janez ponosno fural Pubija in Rubija (imeni konjev). Njegove rahlo tresoče se roke kljub 83. letu še vedno rade oprimejo vajeti in biča, saj ima Janez v hlevu še vedno privezано kobilico, katero nam je večkrat z veseljem posodil za ohcet v Ljubljani, za dan narodnih noš v Kamniku, Rokovnjače in druge prireditve. Zato nam je bilo tudi v veselje in dolžnost, da smo Bolfčevega ata in mamo na njun dan **Zlate poroke** od Brda do Vrhovelj popeljali s konji na zapravljučku.

Konje sta zapregla Breznikov Matjaž iz Rafolč in Cerarjev France iz Lukovice.

Ob vajinem jubileju, 50-letnici poroke, vama krajani in krajanke KS Rafolče iskreno čestitamo, želimo obilo zdravja in zadovoljstva.

ANDREJ IGLIČ

Eni so pa kar popadali na tla...

Zimska šola v naravi

Od 20. 1. do 25. 1. 1997 smo bili učenci 3. a in 3. b razreda OŠ Janka Kersnika-Brdo v zimski šoli v naravi. Potekala je na Mali Kopki nad Slovenj Gradcem.

Ob prihodu nas je pozdravila megla. Tudi veter nam ni prizanašal in nas je hotel prepoditi v sobe. Ni mu uspelo, ker smo uživali v smučanju in igrak na snegu. Naša vztrajnost je bila poplačana s prijetnim sončnim vremenom ob koncu tedna.

Naši dnevi so bili naporni in zapolnjeni z raznimi dejavnostmi. Smučali smo, se igrali, peli, odkrivali čudovito naravo, utrđili znanje o orientaciji, se seznanili z gozdarstvom, ki sta nam razkrila marsikaj zanimivega o Pohorju in še bi lahko naštevati. Nekaterim se je najbolj vtisnil v spomin nočni pohod z baklami, ki so nam pričarale spomine na nekdanje čase. To je bila naša šola

življenja. Naučili smo se mnogo več kot lahko povemo. Prijateljstva, potrpežljivosti, vztrajnosti, ljubeznivosti in iskrenosti se ne moremo naučiti iz knjig. Tako je preprosto treba živeti. In mi smo tako živeli ves teden. Marsikdo je prvič odšel od doma in bil s tem prisljen spoznati, kako lepo je doma, kako topla je materina roka, ki nas zvečer poboža za miren sen, kako topla je lahko beseda lahko noč, ki nam doma tako vsakdanje zveni.

Ne moremo vam povedati in pokazati vsega, kar smo doživeli. Besede so preskromne, da bi lahko z njimi opisali vse lepo, kar se nam je pri-

petilo v tednu dni skupnega življenja. Teh spominov ne bo tako lahko izriniti.

Morda pa si boste vendarle lahko pričarali nekaj trenutkov iz naše šole življenja.

URŠA IGLIČ
učiteljica na OŠ »Janko
Kersnik« - Brdo

Ponedeljek, 20. 1. 1997

Danes smo odšli od staršev. Z avtobusom smo se odpeljali na Malo Kopo. V jedilnici smo počakali gospo, ki nas je odpeljala v sobo. V naši sobi so bili pogradi. Potem smo šli na smučišče, kjer smo se vozili z bobom, popoldne pa smo se smučali. Imeli smo preizkus znanja v smučanju, da so nas učitelji lahko razdelili v skupine. Dali so me v prvo skupino k tovarišu Jožetu.

Tina Pavlič

Torek, 21. 1. 1997

Danes, v torek, smo se tako dolgo smučali, da so druge bolele noge. Ko smo se nasmučali smo šli na kosilo. Najedli smo se in brali deset minut. Prišla je učiteljica. Rekla je, naj se oblečemo v kombinzone in pridemo ven. Obuli smo smučarske čevlje in vzeli opremo. Potem smo šli s smučmi in palicami na smučišče. Ko smo se nasmučali, smo odšli s smučišča domov. Ko smo prišli v dom, smo šli v svoje sobe. V naše sobe je prišla tovarišica Tina in rekla, naj pridemo v jedilnico, ker ima rojstni dan. Učiteljici Tini smo zapeli pesmico.

Tanja Cerar

Otroci in cesta

Topli pomladni dnevi vedno bolj privabljajo iz hiš ljudi, še najbolj pa so veseli otroci, da se spet lahko zunaj igrajo. In prav zato se v šoli še bolj pogosto pogovarjamo o prometu, o vedenju na cesti, o spoštovanju prometnih predpisov. Otroci pa so dobri opazovalci, zato znajo pokazati na marsikoga, ki teh ne spoštuje. Zmenili smo se, da ne bomo nikogar imenovali, ki v naselju Krašnja in okoliških vaseh preizkuša moč svojega motorja ali avtomobila in neodgovorno vozi z veliko hitrostjo mimo šole, dvorišč in celo po kolovoznih poteh.

Učenci prvega razreda iz Krašnje takole opozarjajo voznike, ki vozijo skozi našo vas:

Prosim, vozite počasi, tudi mi smo na cesti! Primož

Prosim, da upoštevate prometne znake! Valerija

Vozniki, ali veste, da je omejitve hitrosti skozi Krašnjo 40 km na uro? Matic

Prosim, da vozite mimo šole čisto počasi! Karmen

Ali zaradi važnosti vozite tako hitro? Tajda

Pomislite, da je že preveč nesreč! Aleš

Moji starši bi bili zelo žalostni, če bi me povozili! Martina

Tudi jaz bi bil zrasel, zato prosim, pazite name! Igor

Tudi učitelji prosimo, da prisluhnite otrokom. Pomislite, kakšno bi bilo vaše življenje v vasi, če bi bili krivi za smrt ali poškodbo katerega koli otroka? Tudi vaši sosedovi, prijateljevi otroci so na cesti!

Učenci in učitelji pa bi se radi še enkrat zahvalili gospodu Viščku, policaju-prometniku, ki je pogosto prihajal v našo šolo in učil otroke, kako naj se varno vključujejo v promet. Ko smo se pred mesecem dni poslovili od njega in mu zazeleli čim več uspeha na novem delovnem mestu, smo začutili, da je imel resnično rad otroke. In radi smo ga imeli tudi mi. Še enkrat, iskrena hvala za vso skrb!

Učenci 3. razreda iz Krašnje so ob 8. marcu o svojih mamicah ugotavljali:

KDAJ JE MAMICA NAJBOLJ SREČNA?

Ugotovili so, da so vse mamice presrečne, če so otroci pridni in dobivajo lepe ocene. Poleg tega jih osrečuje še:

Sanja: Moja mamica je srečna, ko pospravim svojo sobo.

Saša: Moja pa je najbolj srečna, kadar smo vsi doma.

Tina: Moja pa, ko ji pomagam pospravljati ali pa ko ji nabere rože.

Tadeja: Moja pa je najbolj srečna, če jo kdo preseneti.

Sabina: Moja pa je najbolj srečna, kadar ima rojstni dan in se vsi zberemo in damo darila.

Grega: Moja mama je srečna ob nedeljah, ko smo vsi skupaj doma.

Edi: Moja je srečna takrat, ko uspešno naredim kak poizkus.

Mitja: Moja pa je srečna najbolj takrat, kadar ji pomagam.

KDAJ JE MAMICA NAJBOLJ ŽALOSTNA?

David: Kadar se preteparam.

Marko: Kadar jo boli trebuh.

Luka: Kadar jo ne ubogam.

Tadeja: Ko ji z Anko nagajava.

Saša: Če očija ni doma.

Tea: Ko ne pišem petke, ker se premalo potrudim.

Edi: Ko pišem cvek.

Urška: Kadar dobi Barbara slabo oceno.

Andrej: Kadar ji nagajam.

Sonja: Če jo Špela razjezi.

KAJ TE PRI MAMICI NAJBOLJ MOTI?

Večino otrok pri mamicah nič ne moti, vseh so jim prav take, kot so. Pa vendarle:

Andrej: Moti me, če je sitna.

Tea: Najbolj me moti, ko kriči.

Klemen: Moti me, ko kadi.

David: Moti me, ko me krega.

PRI POUKU SD SO

UČENCI 4. RAZREDA V

KRAŠNI RAZMIŠLJALI, KAJ

SI ŽELJO V NAŠI KS (Pa bo

ostalo vse samo pri željah?):

- asfaltirane vse ceste

- pločnike ob cesti

- kolesarsko stezo

- telefone v vsako hišo

- urejeno kanalizacijo s čistilno napravo

- več raznovrstnih trgovin s parkirišči

- nogometno igrišče

- večjo telovadnico in šolsko igrišče

- pošto in banko

- obnovljeno župnišče

- dvorano za predstave

- bazen in park v središču Krašnje.

Pustne maškerade v Zlatem polju

Po skoraj dveh desetletjih smo bili letos ponovno priče pohoda pustnih maškerad v Zlatem polju. Staro ustno izročilo pravi, da pust preganja zimo, s seboj pa prinaša toplejše obdobje - POMLAD - ter srečo v domove. Prav zato smo bili pri vsaki hiši dobrodošli in so nas tople sprejeli.

Na pustni torek smo se zbrali v zgodnjih popoldanskih urah in se našimili z oblačili, katera smo že predhodno skrbno pri-

pravili. V raznovrstnih kostumih in maskah smo bili zanimivi, nekateri celo strašni. Poskrbeli smo, da je skupina vsebovala člane, ki morajo biti v takšni sestavi, da ta predstavlja celoto. Na čelu je bil vodja skupine z metlo, razigran, gibčen in živahen, vedno je prvi stopil v hišo. Za njim smo odšli še drugi. Ob zvokih harmonike in donečega baritona smo zaplesali, marsikje pa se nam je pridružila tudi gospodinja in se tako odzvala našemu povabilu na

ples. Lahko rečem, da ni bilo hiše, v kateri nam ne bi bili ponudili pijače, domače flancate ali krofe. Te smo pri marsikateri hiši dobili tudi za s seboj, pa še kakšno klobaso po vrhu.

Nosač koša je z veseljem vzel vse, kar so mu dale dobre gospodinjice. Vseskozi pa je nase opozarjal prikupen možki s svojo nabiralno puščico, pod katero je pridno zvončkal zvonček. Tega smo imenovali kar finančni gospod, ker je pobiral prostovoljne darove. Seveda vsak gospodar dobro ve, kaj mora storiti, da bo prihodnja letina dobra, še boljša od minule. Od hiše do hiše smo se poslavljali z željo, da bi trdno zdravje služilo v prihodnje vsakemu gospodarju in celotni družini. Naj povem, da nas je od vasi do vasi s traktorjem vestno in srečno vozil krajan. S tem nam je omogočil, da smo se odzvali skraj v vseh vaseh Zlatega polja.

V večernih urah smo v lokalni SONČEK ob kozarku in kramljanju zaključili letošnji PUSTNI pohod. Ker nam je služilo tudi vreme smo zadovoljni sklenili, da se drugo leto ponovno odzovemo pustnim norčijam ter prenekatemu povabilu vaščanov in tako ohranimo delček kulture in običajev naših prednikov.

T. HABJANIČ

Kaj lahko storimo, ko droga potrka v naš dom

Življenje se le malokrat drži po naših načrtov. Preizkuša nas na vse mogoče načine. S cepljenji se lahko zavarujemo pred mnogimi boleznimi, vedno pa se znova pojavljajo nove, nepoznane in zato neobvladljive. Ena izmed teh bolezni je tudi odvisnost od drog.

Ker ne želimo teoretizirati, ne bom pisala, da imuno v odnosu do drog pogujejo zdravi odnosi v družini. To je seveda res, toda današnja družina ni bila še nikoli tako ranljiva, kot je prav v zadnjem času, ko smo na pragu enainvajsetega stoletja. Medijska odprtost v svet vključno s tehničnim razvojem odpira vrata tudi drog, pa čeprav je ta v vseh civilizacijah poznana že tisočletja. Vsi, pa naj igramo vloge staršev, vzgojiteljev ali učiteljev, se sprašujemo, kako obvarovati naše otroke, naše mlade.

Recepture seveda ni, sicer bi boleznijo odvisnosti kaj hitro izkoreninili. Zbrala sem nekaj nasvetov in morda izkušenj o ravnanju za čas in trenutke, ko droga potrka na naša vrata ali sosedova.

Na okrogli mizi, ki je bila v Cankarjevem domu leta 1991, je na vprašanja, kako se z drogo srečajo starši, kako jo spoznajo, kdaj sprevidijo, da njihov otrok eksperimentira z drogo in ali je že zasvojen, je mati heroinista odgovorila takole: »Če bi starši o problemu več vedeli, če bi imeli boljše podlago o tem, kaj pomeni droga, bi jim vsa ta znanja olajšala situacijo. Človek potrebuje zelo veliko časa, preden končno sprevidi, da je njegov otrok zasvojen. In tudi, ko mu je to jasno, se vedno razmišlja, da se »jutri« to ne bo ponovilo in nadaljevalo, da se bo pač odločil za abstinenco in bo potem vse dobro in prav. Tudi pri nas je tako, da mora mlad človek najprej zabresti v kriminal, preden se začne kaj urejati. Težko je opisati grozo, ki jo doživlja, ko ti otrok pred očmi propada, tava od policije do zdravnikov...«

Če starši ohranijo stik s svojim otrokom tudi v najbolj občutljivem obdobju odraščanja, potem jim ne bo težko opaziti določene spremembe svojega mladostnika. Potrebno je postati še pozornejši na odnose.

Starši navadno opazijo spremembe,

vendar si po pripovedovanju tistih, ki so vse to doživeli na lastni koži, povedali, da potrebuješ veliko časa in moči za soočenje z realnostjo. Čas pa je pomemben. Droge stiske pri mladem človeku še poglabljajo, saj postajajo odmerki iz tedna v teden večji, za kar pa je potreben denar. Kot je rekla mati, ki smo jo citirali, pa za mladega odvisnika prej izvedemo preko policije, kot da bi zadevo prepoznali sami.

Soočenje z dejstvom, da naš otrok eksperimentira z drogo ali je od nje že odvisen, pomeni, da bomo za reševanje potrebovali ogromno moči v obliki energije, pogovorov, vztrajnosti, potrpljenja in še marsičesa.

Da bi se odvisnika pripravilo do odločitve za zdravljenje, je potrebna velika moč. Obstaja velika nevarnost, da družina pade v zanko medsebojnega obtoževanja, ki ne vodi nikamor. V tem trenutku ni pomembno, kdo je manj in kdo bolj kriv. To sedaj ni važno. NE gre za to, kdo bo nosil križ krivde, pač pa, kdo bo in kako pomagal tistemu, ki je na »križu«. Zdi se mi, da uspejo tiste družine, ki se peno, to, homogenizirajo, ki se posvečajo temu edinemu, najvažnejšemu problemu brez razpisanja energije na nevažne stvari. Bolezen enega člana družine je problem cele družine, ki mora najti moči in motive, da se zrtvuje. Najprej je potrebno zrtvovati svoje egoizme, svojo potrebo za eskiviranjem, svoj prizadevek očetovski in materinski ponos, ter stisniti zobe in poiskati specialistično medicinsko pomoč.

Dejstvo je, da morate svojega bolnega otroka z vsemi, častnimi in nečastnimi sredstvi, pripeljati do tega, da dojamete, da je bolan in da se mora zdraviti. V to ga ne smemo prisiliti, ker od tega ne bo trajnih koristi, saj bo izstopil ob prvi priliki.

Od vsega pristopa je odvisno, ali si bo želel ozdravitve.

Mnoge družine, ki so uspele v borbi z drogo, so morale korenito spremeniti svoj način življenja. Nekateri so zamenjali delovna mesta, nekateri so zamenjali stanovanje in se za vedno preselili v drugo mesto, nekateri so poslali svojega otroka v tujino, nekateri matere so pustile službo in začele od začetak. Okolje, ki pozna odvisnika, posebno v manjših mestih, ne spusti tako zlahka. Nič bolje ni v velikih mestih, saj ima skoraj vsaka četrt svojega dilerja.

V vsakem primeru mora skupaj z odvisnikom na terapijo k resnemu terapevtu oditi cela družina. Ni toliko važno, ali je to psiholog ali psihiater. Družinska terapija bo pomagala odvi-

sniku in njegovim najbližjim, da ponovno najdejo nekdanjo davno prekinjeno nit komunikacije, medsebojne ljubezni in sprejemanja.

Prihod droge v naš dom pomeni znak »splošne nevarnosti«. Poizkusimo si odgovoriti na vprašanja, ki nam bodo pomagala najti odgovore za premagovanje najtežjega časa, ko se soočamo s posledicami alkohola, marihuane, LSD-ja, heroína, ecstazyja, kokaina...

• Ali je naš izbor v »splošni nevarnosti« potiskanje glave v pesek ali metanje naših najdražjih na cesto?

• Ali je naša izbira »razhod z družino, ki se ji je posrečilo ustvariti odvisnika« ali bomo poskušali definirati in priznati skupni problem?

• Ali se bomo v primeru »splošne nevarnosti« obrnili na zdravnike ali bomo prav na njih zvalili vso odgovornost?

• Ali bomo izbrali komuno, kliniko, svetovalni center, zdravljenje v tujini,

selitev v drug kraj, družinsko terapijo, ali bomo čakali »usodo«?

• Ali želimo v svojem življenju imeti glavno vlogo ali samo vlogo statista?

• Ali se bomo odločili, da bomo svojo ljubezen do otroka naredili dejavno in zdravično, ali jo bomo zadušili in večno jokali za njo, ko je ne bo več?

To vse je samo nekaj vprašanj, ki si jih mora družina postaviti danes, preden bo prekasno. Od odgovorov na ta vprašanja, od izbora našega vedenja pri »splošni nevarnosti zaradi droge« je odvisno, ali se nam bo posrečilo, da bomo svoje otroke zaščitili pred pogubo.

Zasvojenost z drogo je bolezen, zato jo je potrebno zdraviti. Zanikanje te bolezni v družini in odlaganje priznanja, da je otrok bolan, ne vodi k ničemu, samo še k večji odvisnosti.

Ta članek ne bo ozdravil nikogar, upam pa, da bo starše spodbudil k

razmišljanju. Naj zaključim temeljna vprašanja starševstva.

• Kakšen starš sem?

• Kakšen starš želim biti?

• Kakšnega starša bi si moj otrok želel, če bi mogel izbrati?

• Ali sem lahko tak starš, kakršnega moj otrok potrebuje?

• Ali vem, kakšne so potrebe mojega otroka?

• Zakaj je moj otrok posegel po drogi?

• Kolikšen je moj delež pri tem?

• Kaj sem storil, da bi to preprečil?

• Ali želim pomagati svojemu otroku?

• Ali želim pomagati sebi, da bi lahko pomagal njemu?

• Ali želim njemu odvzeti status žrtve in sam postati žrtev v lastnih očeh?

• Ali imam pravico biti neodgovoren, šibek, nemočen ali jezen, kadar gre za zdravje mojega otroka?

Lili Jazbec, prof.

ŠTUDENTSKI SERVIS DOMŽALE

Ljubljanska 70, tel.: 711-790

Nekaj osnovnih informacij glede napovedi za odmero dohodnine za študente in dijake za leto 1996

Komu ni treba oddati napovedi dohodnine:

Če je študent ali dijak v lanskem letu 1996 prejemal zaslužke preko študentskih servisov - kot osnova za dohodnino, se šteje seštevek vseh zaslužkov (če je na primer delal preko različnih študentskih ali mladinskih servisov) in če v lanskem letu ni prejemal drugih obdavčljivih prejemkov - (na primer: dividende, katastrofski dohodek, prejemek od pogodbe o delu...)

MU NAPOVEDI ZA DOHODNINO NI POTREBNO ODDAJATI, ČE JE ZASLUŽIL MANJ OD 51% POVPREČNE BRUTO PLAČE V RS ZA LETO 1996 - TO JE MANJ OD = 790.245,00 SIT.

Kdo mora oddati napoved dohodnine:

V primeru, da je študent ali dijak v lanskem letu za delo preko študentskih oz. mladinskih servisov zaslužil VEČ KOT 790.245,00 SIT, MORA DAVČNO NAPOVED ODDATI DO 31. 03. 1997! Znesek vpiše v davčno napoved v vrstico 20, stolpec 8.

V tem primeru lahko v davčni napovedi (vrstica 20, stolpec 9) vpiše in uveljavlja zmanjšanje davčne osnove

za 10% normiranih stroškov od zneska v stolpcu 8 - ob tem mora v poglavju B.II. vrsta 3 obvezno obkrožiti besedo DA! Davčno osnovo pa si lahko pod pogoj, ki so navedeni v poglavju B.I., dodatno zmanjša še za 3%.

V vrstico 20, stolpec 10a mora študent oz. dijak vpisati tudi znesek obračunane akontacije dohodnine - če mu je bila ta med letom obračunana in odsteta od njegovih prejemkov.

Izračun pokaže, da študent, ki je v lanskem letu zaslužil skupaj do 878.050,00 SIT, napoved za dohodnino sicer mora oddati (ker je presegel 790.245,00 SIT), vendar dohodnine zaradi zmanjšanja osnove za 10% normiranih stroškov NE BO PLAČAL.

Kdo lahko odda napoved dohodnine (če želi dobiti povrnjeno med letom plačano akontacijo dohodnine):

Študent ali dijak LAHKO ODDA DOHODNINSKO NAPOVED, tudi če v lanskem letu ni presegel limita 790.245,00 SIT, Vendar PA MU JE BILA MED LETOM OBRACUNANA AKONTACIJA DOHODNINE (v primeru ko je bil znesek na posamezni napotnici večji od mesečnega limita)

IN ŽELI DOBITI VRNjeno MED LETOM OBRACUNANO AKONTACIJO DOHODNINE.

Olajšave za vzdrževane družinske člane:

Starši in skrbniki, ki svoje vzdrževane družinske člane (učence, študente in dijake) v svoji dohodninski napovedi uveljavljajo kot olajšavo (poglavje obrazca davčne napovedi pod št. B.III. - stolpec 8: »znesek lastnih sredstev« vzdrževanega družinskega člana) NE VPISUJEJO ZASLUŽKA PREKO ŠTUDENTSKESKE SERVISIA SVOJEGA VZDRŽEVANEGA DRUŽINSKEGA ČLANA, ČE TA NE PRESEGA LETNEGA LIMITA = 790.245,00 SIT. Če pa je vzdrževani družinski član preko študentskih ali mladinskih servisov v lanskem letu zaslužil več od omenjenega limita, pa morajo njegovi starši oz. skrbniki v svojo dohodninsko napoved v stolpec 8 (poglavje B.III.) vpisati razliko nad omenjenim limitom. V stolpec 8 (poglavje B.III.) staršem oz. skrbnikom tudi ni potrebno vpisovati prejemkov od stipendij in otroških dodatkov svojih vzdrževanih družinskih članov!

Vse dodatne informacije lahko dobite na študentskem servisu v Domžalah, Ljubljanska 70 (nasproti blagovnice Vele), Tel. 711-790. Uradne ure so vsak delavnik od 8.-16. ure, ob petkih od 8. do 15. ure, ob sredo od 8.-18. ure, odprto pa imamo tudi ob sobotah od 9.-12. ure!

Študentski servis Domžale

KONTO
- računovodski servis
Nared Olga s.p.
tel.: 061/712-913

- Za vas opravljamo vse računovodske in knjigovodske storitve.

- Izračunavamo dohodnino za leto 1996 in jo odpošljemo namesto vas.

MAJČEV DVOR d.o.o.
Industrijska c. 3
1235 Radomlje
Tel.: 721-476

zaposli

dva kuharja

Nastop dela lahko takoj. Delovno razmerje bomo sklenili za nedoločen čas. Pisne prijave sprejemamo 8 dni na gornji naslov.

Skupina SKALA
Rakovniška 6, Ljubljana

»Vesele počitnice«

V CENTRU ZA MLADE smo od ponedeljka, 24. 2., do petka, 28. 2., z mladimi počitnikarji zapolnili zimске počitnice z različnimi dejavnostmi.

S Sašo Roškar smo vozili zapeljivce, različne okrasne predmete pa smo izdelovali pod vodstvom mentorice likovne delavnice v Centru za mlade, ge. Estele Podgoršek. Ker je bilo časa na pretek, smo se z veseljem lotili družabnih iger, ogledali smo si tudi nekaj otroških filmov.

Počitniški program smo si popestrili z obiskom PRIRODOSLOVNEGA MUZEJA v Ljubljani, kjer smo si ogledali različne predmete in okostja dinosavrov. Svojo ustvarjalnost pa smo potrdili v muzeju s slikanjem na plastično maso. Zabavali smo se tudi v DOMŽALSKI KNJIŽNICI, kjer smo imeli na voljo dovolj knjig in raznih igrac.

Za svoje dobro počutje smo poskrbeli tako, da smo se vsak dan odpravili na krajše sprehode, sem ter tja pa smo si privoščili tudi kakšen posladek.

Čas zimskih počitnic je minil in naši počitnikarji: Mark, Špela, Sašo,

Anja, Tevž in drugi, ki so preživeli teden skupaj z nami v CENTRU ZA MLADE, sedaj že vestno prebirajo šolske knjige. Vse skupaj lepo pozdravljamo in jim želimo veliko uspeha v šolskih klopeh.

NATAŠA PAVLIC

»Bus veselja« tudi v Domžalah

»Kako pomagati mladim, ki imajo težave?

Kako naj gradijo svojo osebnost?

Vas zanimajo razmišljanja, konkretni odgovori in oblike alternativne pomoči mladim?

Bi radi spoznali projekt »Bus veselja« in morda tudi sami sodelovali pri njem?

To je del vabila, ki je pljusalo po valovih Radia Hit. Slišali so ga mnogi, ki jim današnje tempo življenja še ni s prahom pozabe prekril občutljivost za sočloveka. Nekateri od njih so 13. februarja zvečer prišli v domžalsko knjižnico.

Okroglo mizo o mladinski problematiki, h kateri je klicalo vabilo, smo pripravili Center za socialno delo Domžale, Center za mlade, Mladinski informativni center Luka, Karitas Domžale in skupina SKALA.

Najprej smo predstavili svoje delo, naše izkušnje ob srečevanjih z mladimi, nato pa smo z vsemi udeleženci načeli prav zanimiv pogovor, ki se bo, upamo, še nadaljeval in pripeljal do uresničevanja nekaterih zamisli.

Gospa Maksimiljana Mali iz Centra

za socialno delo je med drugim povedala, da je v Domžalah in bližnji okolici do 35 mladoletnih storilcev kaznivih dejanj, ki so stari od petnajst do osemnajst let. Opazno je tudi povečano uživanje drog.

Gospa Lili Jazbec iz Centra za mlade dobiva vedno več prošenj za socializacijsko spremljanje osnovnošolcev. Vse več je otrok in mladih, ki ne znajo ustvarjalno preživljati svojega prostega časa.

Primož Verbič (na civilnem služ-

nju vojaškega roka v MIC Luka) in gospod Franci Herle (Karitas Domžale) sta opisala začetke in današnje življenje MIC Luka. Na začetku so zahajali (in tudi pripravljali program) v MIC mladi z veliko zanimanja, sledilo je mrtvo obdobje, sedaj pa prihajajo mladi iz blokovskih naselij, program pa pripravljajo animatorji.

SKALA, skupina za preventivno delo z mladimi, je predstavila svoja področja dela in vizijo sodelovanja z domžalsko občino. SKALA namenja

svojo prednostno skrb mladim, ki večino svojega prostega časa preživijo z vrstniki pred bloki, na dvoriščih, v lokalih. SKALA, ki združuje trinideset animatorjev, deluje na več področjih. Sem sodijo teritorialna preventiva, individualno učno in socializacijsko spremljanje mladih, študij socialne problematike, mednarodno sodelovanje (z znanstvenimi in socialnimi ustanovami; animatorji imajo možnost opravljanja študijske prakse v tujini).

V Domžalah je nujno potrebno razvijati preventivno in prostovoljno delo. To so besede gospe Mali in z njimi smo se vsi strinjali.

Ena od konkretnih možnosti je projekt »Bus veselja«, ki ga razvija SKALA. »Bus veselja« je zamišljen kot potujoča igralnica, učilnica, svetovalnica in info točka. SKALA s sodelovanjem med drugim tudi Karitas Domžale in AS Remonta pripravljajo avtobus, ki bo v poletnih mesecih že na voljo mladim ljubljancem in Domžalcem.

Dragi Domžalčani, tudi vi lahko sodelujete pri tej pobudi (obrnite se na skupino SKALA), vsekakor pa se vidimo in slišimo ob avtobusu, ko se bo ustavil v Domžalah!

Bernarda Vindišar, skupina SKALA

P.S. Uporabljam to priložnost za zahvalo skupini domžalskih podjetnikov (Nagelj d.o.o., Optika Jelovčan, Zidarstvo Peterlin, Fotostudio Majhenič, Usnjena galanterija Tijan, Usnjena galanterija Okršlar, Biro Karlovšek), ki je prevzela pokroviteljstvo nad dobrodelnim koncertom skupine SKALA 12. januarja 1997 na Rakovniku v Ljubljani.

informacije

NASLOV

SKALA
skupina za preventivno delo z mladimi
Rakovniška 6
p.p. 2404
1001 Ljubljana
tel.: 061/127-30-39
fax: 061/127-13-42

Žiro račun: 50103-678-81066+150

Srečanje skupine
v ponedeljek ob 19. uri
na Rakovniku (v »Emavsu«)

Kontaktne osebe

Bernarda Vindišar
Martin Lisec

Skupina SKALA deluje samostojno v okviru društva Mladinski ceh.

VEČER KULTURE PRI ŠPORNU

Ženskam za 8. marec - glasba Rožmarink

Eni ga odklanjajo, drugi pozabljajo, nekateri pa praznujejo.

Mi smo ga praznovali pri Špornu v Radomljah v prijetnem ambijentu, ob svečah in ob poslušanju čudovite ter profesionalno izvedene glasbe mladih umetnic, ki so se poimenovala z imenom Rožmarin.

Takšno kot ime je tudi njihova glasba: prijetna, vedno dišeča, nikoli pozabljena in vedno z užitkom poslušana ter navdušeno sprejeta.

Dekleta so združila svoje glasbeno znanje in nastal je godalni kvartet ROŽMARIN; sestavljajo ga Tina Krajnik - violina, Monika Redensek - violina, Katja Krajnik - viola in Petra Gačnik - violončelo.

Vse so zelo zaposlene s študijem in s pripravami na nastope, na katerih izvajajo klasično glasbo.

Najdejo pa tudi čas za nastope pred različno zahtevnimi poslušalci, torej takimi, ki jim ni pri srcu le klasična glasba, ampak radi prisluhnejo evergreenom ali izvirni slovenski ljudski glasbi.

Priredbe za izvajanje te glasbe v taki sestavi so napisali znani slovenski glasbeniki, kot so Bojan Adamič, Jani Golob in drugi.

Prav to glasbo so dekleta izvajala na sobotni večer za dan žena. Obiskovalci Šporna so bili navdušeni, nekateri so se ob slovenskih Neouri, ne sejaj in Potrkanem plesu prav veselo zavrteli, sledili so vedno zele-

ni Hey Jude, Yesterday, Mrtvo listje in mnoge druge, za najmlajše obiskovalce pa je bila najbolj zanimiva izvedba glasbe iz risanke Pink Panther. Na koncu večera pa, kot se za to priložnost spodobi, še večna Love story in zares lepega kulturnega večera je bilo konec.

Ta večer je dokaz, kako je mogoče ljudem prijetno približati kvalitetno glasbo. Če je ta domiselno in zanosno izvedena, je tudi z navdušenjem sprejeta.

Take večere z »Rožmarinkami« bo mo se organizirali v domžalskem prostoru v različnih ambijentih in ob različnih priložnostih in tedaj vabimo tudi bralce Slamnika, naj bodo tedaj med poslušalci.

MARIJA PUKL

Odlična predstava: »Štirje letni časi« v Radomljah

Kulturno društvo Mlin Radomlje ohranja tradicijo, vsako leto zaigrajo novo gledališko igro. Člani društva Irena Kržičnik, Marko Hrovat, Katja Paladin, Igor Jeretina, Vine Hacin, Rajko Horvat, Jano Grat, Franc Barle, Valerija Pogarčar in Nina Mav so pet mesecev vadili pod vodstvom režiserskega tima Mije Paladin in Justina Horvata. Koliko odrekanja in truda je potrebno, da lahko amaterji kvalitetno uprizorijo zahtevno gledališko predstavo. Nekateri krajani pa si ne vzamejo niti tiste dobre enure, da bi jih prišli pogledat in zaploskat za dobro opravljeno dolgotrajno delo.

Letos so nas na premieri v soboto, 22. 2. 1997 v Kulturnem domu v Ra-

Slika iz premiere Štirje letni časi

domljah prijetno presenetili z odlično, besedno bogato in aktualno komedijo Vinka Möderdorferja »Štirje letni časi«. Govori o nevarnem življenju gospoda poslanca, ki se trudi za narodov blagor, in njegovi ženi, večni gospodinj, ki je seveda neopredeljena, pa preveč zgovorna, o sinu z večvrednostnim kompleksom in predanega razvadam ter razvratništvu in končno o sramežljivi, seshajoci in od brihtnosti rahlo skisani hčeri. Komedija se lahkozno zapleta, pa brutalno

razplete, vendar so ji igralci vseskozi kos. Vsi zaslužijo vso pohvalo. Gledalec se sprost in nasmeji.

Kulturno društvo Mlin je s to predstavo gostovalo tudi že v Sentiakobu in v Lazah v Tuhinjski dolini. Pripravljajo ponovitev predstave v Kulturnem domu v Radomljah v soboto, 19. 4. 1997 za vse tiste, ki so premiero zamudili. Vabljeni na reprizo, lepo vam bo.

Sončen pozdrav iz Radomelj
ZLATKA LEVSTEK

Koncert ob desetletnici Domžalskega komornega zbora

Domžalski komorni zbor praznuje letos desetletnico delovanja. V počastitev tega jubileja so pripravili za letošnje leto ciklus šestih koncertov. Poleg drugih nastopov v tem letu doma in v tujini (morda tudi pri slovenskih izseljencih v Argentini) je to zelo lep poklon nam, ki imamo radi slovensko pesem.

Vsekakor bi letošnji jubilejni koncert tega zbora radi slišali tudi Mengšani v svojem kulturnem domu. Za stroške tega gostovanja bi nedvomno imela nekaj »posluha« tudi Občina Mengeš, saj je njen župan Janez Per znani glasbenik ansambla »Alpski kvintet«. To bi bilo primerno tudi zato, ker nekaj Mengšanov poje pri tem komornem zboru.

Kot je že splošno znano, je Domžalski komorni zbor dosegel v desetih letih s svojimi nastopi vrstitev med najboljše zборе v Sloveniji. Zelo lepo

in glasovno usklajeno je izvajal tudi ta jubilejni koncert v avli Osnovne šole v Domžalah 21. februarja ob 8. uri zvečer. Prepričan sem, da je vsak ljubitelj lepega zborovskega petja doživel ob tem zares »en lep večer«.

Izjemna glasovna usklajenost zbora dokazuje veliko glasbeno strokovnost dirigenta Karla Leskovca. Opazno je tudi to, da se vsi pevci zelo pozorno odzivajo dirigentu, kar seveda zagotavlja kvaliteto petja. Prelepe so bile narodne pesmi ob spremljavi Tomaža Plahutnika na citrah. Nastopi solistov v posameznih pesmih so bili vsi zelo suvereni in povsem na kvalitetni ravni zbora. Verjetno mora biti »solo« odstavček pesmi solistu nekoliko »na kožo napisan«, da ga lahko zapoje res s praviim občutkom?

Ta koncert je bil po mojem res prava »poslastica« za vse ljubitelje lepega petja. Šolska avla je bila kar pretešna za vse, ki so prišli na ta koncert. Povabljeni so bili tudi vsi župani ob-

čin, nastalih iz nekdanje Občine Domžale.

Županja Občine Domžale se je opravičila, ker se zaradi drugih obveznosti ni mogla udeležiti koncerta, in zboru čestitala ob jubileju.

Ob koncu koncerta so Domžalskemu komornemu zboru čestitali za desetletno zelo uspešno kulturno delovanje doma in v drugih državah Evrope in ZDA predstavniki: Pevskega zbora društva upokojencev Domžale, Mešanega pevskega zbora Svoboda Mengeš, Zveze kulturnih organizacij Domžale in predstavnik Stobljanskega okteta.

Razšli smo se z zadovoljstvom in hvaležnostjo za tako lep večer, z željo, da bi ta zbor kvalitetno še napredoval. Z veseljem se bomo še udeleževali takih koncertov. Ohranjanje, pevcu, slovensko narodno pesem, saj je ta dokaz, kako »globoko« so naše slovenske korenine!

JOŽE KUNSTELJ

S SOPRANISTKO ANO PUSAR JERIČ

O glasbi, lepoti, življenju, ljubezni, o stvareh, ki jih ima rada

Po čudnih, ovinkastih poteh včasih človek le pride do tistega, kar si najbolj želi, do tistega, v čemer najlažje uresničuje sam sebe, razmislija sopranistka Ana Pesar Jerič. Priznava, da šteje samo tisto, kar je človek dosegel v življenju, in ni večje sreče, kot je ta, da človek najde in zazivi v tistem, kar si želi.

Dobro opravljeno delo jo izpolnjuje in razveseli. V njem najde smisel vsega, zaradi česar živi. Ko poje, najde svoj večer, danes in jutri, svojo veliko ljubezen do glasbe, ki jo spremlja od otroštva.

Otroštvo, mladost

Sopranistka Ana Pesar Jerič se je rodila v Kalobjem pri Sentiurju. Spomini najožje ponesejo v njena zgodnja otroška leta na Kalobje, h glasbeno ljubiteljski družini, k babici Ani, »moji Ani«, pravi in oči ji posebej žarijo, ko se spomni mehke Zagorskih zvonov, pesmi, ki sta jo posebej radi zapeli. Časi so bili tedaj drugačni, narodna pesem je bila nekaj vsakdanjega, nekaj, brez česar je bilo težko živeti. Moja sogovornica jo je imela rada. Glasba, ki jo le leta kasneje popeljala v širni svet, kjer se je razvila v izvrstno opemo in koncertno umetnico, ji je pomenila vse. Rada je pela in veliko: na prireditvah ali le zato, da je bil lepši dan. Tedaj še ni vedela, da v sebi nosi poseben dar — posluh, ljubezen do glasbe, dar, brez katerega bi bilo njeno življenje prazno in nično. Ampak to je prišlo kasneje, pri petnajstih, ko se je vpisala na učiteljsko in pri preizkusu posluha so ugotovili, da dekle lepo, nenavadno lepo poje. Ko so ji pri 15 letih zaradi odličnega posluha dali v roke violino, sama pa si je nadvse želela igrati klavir, se ji je podiral svet, pri 17 letih je začela spoznavati klavir in bila srečna.

Instrument, pravi, je pomemben. Tudi človek je instrument. Vsak zveni malce drugače, in to je se posebej očarljivo. Ampak zven mora biti avtentičen, iz duše, saj poslušalci občutijo direktno povezanost, ki je, ali je ni in nikoli ne bo mogla nadomestiti še tako dobro narejena plošča. Ampak to je prišlo kasneje...

Pevka z izrednim muzikalnim čutom

Učiteljske je bilo velik mejnik, prav tako čas po njem. Ko je tedaj najbolj znana profesorica glasbe ni sprejela, se je gospa Ana naučila nečesa, kar nikoli ne pozabi: preveč dobrega je slabo; mora biti ravno prav dobro, da je dobro, kot je bila dobra šola gospe Kovačičeve, ki jo je povabila v Celje. Še sedaj se spominja sreče, ki jo je doživljala ob tem povabilu. Spominja se, da je na njeno delo pozitivno in naklonjeno gledala vsa njena okolica. To je bilo srečno obdobje, brez najmanjše sledi zavisti. Srečno tudi zato, ker ji kasneje profesorica, Jelka Strgar, ni obljubljala ničesar, pa je vendarle naredila vse, da je gospa Ana iz lirske mezosopranistke postala sopranistka. To je bilo dragoceno obdobje, v katerem so ji prav vsi želeli srečo. Iz njega je črpala moč za prve nastope, kjer ni manjkalo treme. Tudi danes jo je še nekaj, ampak to ni nič izjemnega, saj imajo tremo vsi veliki umetniki, se smeji, ko opisuje to obdobje.

Njene misli pohitijo v preteklost in jo povežejo s sedanostjo, za katero pravi, da se oporni pevci razdajajo tisti trenutek, tisti večer, drugega večera ni. Na začetku glasbene poti je bila odvisna od motivacije, ki ji je pomagala, da je lahko dala vse od sebe. Kot popolna profesionalka, povsem predana glasbi, vedno

da od sebe vse in poslušalci to čutijo in so z njo.

Uspeh

Njena pot do uspeha je vodila preko številnih tekmovalij, saj se je želela vedno znova potrditi. Številna mednarodna in domača priznanja z različnih tekmovalij kažejo na uspešnost poti, ki se je nadaljevala s študijem v Ljubljani, kjer je postala stalna članica ljubljanske Opere že po končani srednji šoli. Veliko vlog je iz tega obdobja, ki se jih rada spominja, za interpretacijo Poppeje pa je leta 1979 prejela nagrado Prešernovega sklada. Prav iz tega leta je tudi angažma v berlinski Komični operi, kjer je ustvarjala šest let — tudi pod vodstvom slavnega opernega režiserja Joachima Herza, ki jo je kot stalno gostjo popeljal še v dresdno opero, delovala pa je tudi v Državni operi v Berlinu in za vlogo Lize v tej opemni hiši dobila nagrado za najboljšo pevko sezone. Iz tega obdobja so tudi številni posnetki, zgoščenke in video posnetki. Ana Pesar Jerič je v tem obdobju postala izvrstna opera in koncertna umetnica.

Veliko drobnih, obrobni uspehov spremlja njeno zmagovito operno pot, vendar se najraje vrača v mladost, ki je zanjo fenomen: vsi jo ohranjamo, in čeprav je omejena z leti, je nekaj junaškega, nekaj prešernega, osvobodnega, nekaj, kar daje velike sadove. Kot vsak mlad človek tudi sama ni poznala ovir. Bila je srčna, neustrašna, in to jo je pripeljalo do uspeha. Zato svojo mladost spoštuje in ve, da so uspehi različni. Njen uspeh je, če ljudje vzamejo s seboj v bolnico njeno glasbo, ki jih ustavi za trenutek, jim da moč za naslednji trenutek. Tudi sama namreč zelo dobro ve, kaj pomeni premagovati ovire, pa čeprav ni bilo veliko vrat, ki bi se ji zapirala. Ve, da človek zase največ naredi sam.

Veronika

Rojstvo hčerke je pomenilo zanjo čisto nekaj posebnega, neko novo življenje. Od prvega dne, ko se je začela zavedati novega življenja, ni nikoli pozabila nanj. Vsak trenutek je razmišljala o veliki odgovornosti, o radosti in strahu, ali bo zmogla opravljati tako pomembno vlogo. Danes je srečna, da je s hčerko Veroniko, ki na Münchenski univerzi študira zgodovino in dramaturgijo, našla stik, da je hči njena prijateljica, s katero se lahko vselej pogovori, najde razumevanje in srečo. Ni je cene, ki je ne bi plačala za občutek pripadnosti, za tesno povezanost s hčerko. »Mima sem in dobro mi je,« nežno pravi in je taka kot vse mame. To je eden izmed njenih največjih uspehov, v spominu pa ostajajo dogodki, ko sta se pogrešali, v sedanosti pa lep dom in mož tenorist Karel Jerič, pri katerem je vselej našla zaupanje in razumevanje...

Glasba

Z glasbo bi se ukvarjala tako ali tako, saj je »bil to edini talent, ki ga imam.« S svojim »čudnim« življenjem je zelo zadovoljna. Ne hlasta po tistem, česar nima. Predana je svoji profesionalnosti, svoji glasbi, ki jo navdaja z lepoto in harmonijo. Sreča in zadovoljstvo je zanjo, če so srečni in zadovoljni tudi ljudje okoli nje in če ima sama nekaj lepega, je to res lepo, če imajo tudi drugi.

Leta 1986 je postala svobodna umetnica in začela gostovati po svetovnih opernih hišah. Njen repertoar je zelo širok, saj je na svoji glasbeni poti pela številne vloge in z njimi gostovala v števil-

nih opernih hišah v Evropi in Ameriki (Dunaj, München, Barcelona, Hamburg, Montreal, Benetke, Ženeva, Zürich, Tokio, Sao Paulo, Moskva, Praga, Madrid in številne druge). Njen repertoar je podoben kot življenje omejen z nekaterimi preprekami, ki jih Ana Pesar Jerič želi odstraniti. Zadovoljna je, da je tehnično izkoristila možnosti za upodabljanje široke palete vlog in dosegla vrhunsko točko v tehnični pripravljenosti, v vsebinski pa se kažejo bele lise, ki jih še ni pobarvala, pa ne bodo več bele, ko bo zapela Jenofu in La Bohème, ko se bo lotila nekaterih melodij iz »belcanta« in dramsko koloraturnega področja.

Nastopa v Grobljah se veselim

Njeni nastopi, njene operne vloge so eno samo odpiranje in zapiranje in jih je moč primerjati s školjko in njenim biserom. Srečna je, ker ni okostenela, ker v vsako, še tako majhno melodijo lahko vloži delček svojega srca, delček svoje duše, tako kot tedaj, ko sta skupaj z »mojo Ano« zapeli Zagorske zvonove. In ko sedaj s hčerko zapojejo katero od narodnih pesmi, še posebej tistih melanholičnih, sta popolnoma drugi osebi, sta »tanki, drobni in zveneči« kot drobni glasliki, iz katerih prihaja tako čudovito petje sopranistke Ane Pesar Jerič.

Pred njo je še veliko nastopov, posebej se veseli letošnjega nastopa v Grobljah, ko nam bo predstavila jubilaranta Schuberta in Brahmsa.

Trzin

Ko se je pred mnogimi leti poročila v Trzinu, ni mislila, da jo bo prav v Trzin zasnela usoda. Prvi spomin na Trzin je prijeten. Ko se je vozila z vlakom in izstopala na postaji Mlake, je bilo, kot da je usojeno, da se njeno življenje ustali na Mlakah, saj se je njeni rodni domaćiji tudi reklo na Mlakah. Trzin je postal njena oaza, po kateri je hrepnela in njen dom ni mogoče primerjati s hoteli, katerih gostja je bila. Tu, blizu opere, delovnega mesta, je našla prijetno naravo, zelenja in miru, je našla sproščeno urbano naselje, kjer vsak oskrbuje svoj kosček zemlje, kjer je življenje prijetno in kjer vedo drug za drugega in kjer vedo tudi to, da je prav vsak pripravljen v stiski pomagati drugemu. To se čuti in ta občutek je še posebej prijeten.

Slovo

Nobenih vprašanj ni bilo treba postavljati, najin razgovor je nízal spomine, občutja in lepe misli in se sklenil v čudovito ugotovitev, ki jo poudarjajo vsem bralcem »SLAMNIKA«: Življenje je res lepa stvar, ampak ne pozabite, da je veliko vsega, kar je del tega življenja, odvisno od nas. Do življenja moramo čutiti odgovornost, kot jo čuti gospa Ana Pesar Jerič, odgovornost, kot jo čuti tudi do glasbe, saj je to zanjo največji dar, ki ga je bila deležna v življenju.

Hvala, gospa Ana, to je bil dober dan tudi zame!

VERA VOJSKA

Dramska skupine BEGANOS

V Domžalah je bila novembra lani ustanovljena dramska skupina BEGANOS. Skupino sestavljajo predvsem mladi ustvarjalni študentje iz Domžal, Ljubljane in Vrhnike.

Kratka zgodovina skupine se glasi nekako takole: Vse skupaj se je začelo v Grčiji, na otoku Krku, kjer so bili ravno v času, ko je tam potekalo tekmovanje v skečih. Po kratkem premisleku so se prijavi in v enem večer-

ru pripravili kar nekaj kratkih skečev, opremljenih z glasbo. Deležni smo bili največ smeha, in to jih je spodbudilo k razmišljanju o skupnem sodelovanju na tem področju. Od takrat se dobivajo vsako sredo v Centru za mlade ali pa v Kulturnem domu Domžale.

Ime Beganos so si nadeli zato, ker diši po Grčiji in jih spominja na njihov prvi skupni nastop. V skupini pa je tudi nekaj novih članov (Julija in Sabina), ki sicer nista bili v Grčiji, sta se pa vseno krasno vklopili in že sodelujeta pri novih stvaritvah. Prvic so nastopili na slovenskih tleh za pusta v Majčevem dvoru v sklopu prireditve, ki jo je organiziral Centru za mlade. Pri tej predstavi še niso sodelovali vsi člani skupine, pričakujemo pa njihovo novo predstavo (v polni zasedbi) še pred poletjem. Tudi ta predstava bo opremljena z glasbo in veliko dobrega humora.

Člani skupine bi se ob tej priložnosti radi zahvalili za podporo in pomoč: g. Pavlu Pevcu, g. Klemenčiču, Centru za mlade (ga. Lili Jazbec) in Kulturnemu domu Domžale.

LJUBIMKA PAVASOVIČ

VELIKONOČNA AKCIJA

VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

od 17. do

NAPREDEK
DOMŽALE

29. marca

jaica 10 kos

230,-

Napredkova orehova potica 1 kg

1.500,-

350,-

pomaranče
1 kg

120,-

99,-

orehi 1 kg

650,-

Ementalec
Jazon 1 kg

1.160,-

Papirnati
servieti

115,-

85,-

260,-

132,-

150,-

suhi vrat
brez kosti 1 kg

1.075,-

312,-

210,-

220,-

Cene veljajo do prodaje zalog!

OB MATERINSKEM DNEVU

»Kdor časti svojo mater, si zbira zaklade v nebesih«

(iz Sv. pisma)

Po krščanski misli življenje v svojem načelu izhaja od Boga Stvarnika in ni posledica kaotičnega premešavanja atomov in leta (krščanska misel) postavlja »naključje« na mrtvaški oder. Po evolijski teoriji je človek nastal iz živalskih prednikov. Ker pa je evolucija progresivne narave, ji mora kdo jamčiti oziroma biti njen avtor. Po krščanskem nazoru je njen avtor Bog, ki je v pramaterijo iz najbolj oddaljene preteklosti vesoljstva »položil« ključne sile z »narčilom«, naj ob primernem času »priključijo« v življenje prvega človeka.

Neposredno pa smo življenje prešli od staršev, pri tem ima mati najpomembnejšo vlogo. Zato materam toliko bolj dolgujemo hvaležnost za svoja življenja, ker njihovo srce ne

nehno bije za nas, tako rekoč do zadnjega diha. Za vse nas, za naše starše pa še toliko bolj ali morda toliko prej veljajo besede pesnika Otona Županciča: »Usodi nisi sam gospod, pospravi vse, pripravi se, ne veš, kdaj treba bo na pot.« Kaj sem s tem hotel reči? To, naj ne odlašamo s svojo pozornostjo do staršev in posebej do mater, seveda ne samo ob materinskem dnevu.

Ob materinskem dnevu vsak na poseben način podoživljamo spomine na svoje matere, žive in pokojne. Imam posebno žive spomine na mater, preden je zbolela; to je bilo pred skoraj petimi leti. Gotovo jo je preganjala slutnja, da z njo ne bo nekaj v redu, ker mi je ob vsaki možni priložnosti dajala nauke, ki so mi bili, kadar sem bil utrujen od službe in sestankov, odvečni in jih nisem jemal zares. Če danes odvrtim film, mo-

ram reči, da so bili ti nauki izredno življenjski. Nemci bi rekli »zum An-fassen«. Povečini sva vsak večer molila in se pogovarjala. Rada je tudi zapela, predvsem cerkvene pesmi, pa tudi posvetne. Nadškof dr. Alojzij Šuštar se zelo rad spominja njenih besed, ko je bil pri nas na priložnostnem obisku: »Gospod nadškof, ker ste se odkrekli vinu, kavi, prav tako tudi soku..., bom pa zapela Vam v čast cerkveno pesem Ko zarja zjutraj se razgrinja, si moja misel Ti, Marija.« Pesem je zapela tako doživeto, da se je nadškofu in njegovemu spremljevalcu skoraj nehalo muditi...

Večer, preden jo je možganska kap, je bila naravnost preroška. »Ali bova kaj molila?« me je pobarala. »Oh, bova pa jutri več.« »Kar dajva danes, kaj veš, kaj bo jutri?« Pristal sem, a pogovarjati se nisem bil pripravljen, ker sem na nekem političnem sestanku spoznal, da je za slovenski narod kot narod prostora le še v predodvetju »palače« samoljublja.

Danes sem srečen in hvaležen za vsako besedo, ki jo spregovori in

marsikaj obžalujem iz preteklosti. Naj bo pričujoči zapis v prijazen opomin vsem, ki imajo še žive in zdrave matere, naj bo njihov odnos do njih takšen, da jim nikoli ne bo treba ničesar obžalovati.

Po materinem odhodu v bolnišnico in nato v dom zaradi nepokretnosti sem se počutil neznanstvo sam. In še danes mi prihajajo na misel Gregorčičevi stih: »Gorje mu, kdor v nesreči biva sam, a srečen ni, kdor srečo uživa sam.« Naposled pa tudi velja ugotovitev: »Četudi nas je mnogo, je vendar vsak sam s svojo bolečino.«

Vsem materam priporočam knjigo Lepo je biti ženska in jim iskreno čestitam ob 25. marcu, ob katerem se bodo še posebej zavedele svojega materinstva. Želim, da bi jim bil Bog blizu v njihovih stiskah in vsakodnevni skrbeh.

Ker smo srečno prestali valentino in se morda ob izročanju sv. Valentinu za zdravje spomnili tudi svojih zaljubljenosti, hočem dati tudi 8. marcu - Dnevu žena, vidno znamenje z najboljšimi željami vsem ženskam, ženam in dekletom ter posebej redovnicam, ki z molitvijo skrbijo za našo usodo. Dekletom — ni lepše je mladenke, kot naše je krvi dekle — pa priporočam v branje knjigo Bog varuje zaljubljenice in jim želim veliko sreče v zvesti ljubezni, ki ni muha enodnevnica.

Vsem imenovanim priskače voščila ob minulih praznikih.

IVAN KEPIC

Materinstvo — simbol ljubezni in darovanja

V srca vseh ljudi je položena ljubezen, ki nam pomaga, da se zmoremo darovati, odpustiti, sprejemati ponižanja in nesebično ljubiti. Posebno veliko ljubezni je darovane materam, da zmorejo sprejemati težo dneva, najti optimizem in upanje v dobro. Samo z mrdlovesko ljubeznijo zmorejo potrpežljivo premagovati probleme življenja, posebno se tiste, ki so bodisi zaradi vojne, bodisi zaradi nesreče, bolezni ali ločitve ostale same z otroci. Kako nesebično se darujejo, brez velikih besed dajejo otrokom vse kar zmorejo. Otroci so njihovo veliko upanje. Vzgaajo jih, kakor najbolje znajo in zmorejo. Njihov pogled se ustavi na otrocih in vidimo, da se jim ni hudo darovati za njih. One so nam svetel vzgled darovanja.

Na veliko srečo ima večina mater ob sebi še skrbnega očeta in s skupnimi močmi lažje vzgajata otroke, kajti na njih prežijo številne pasti življenja. Otroci se v okolju srečajo z mnogimi negativnimi vplivi, ki jih drugi, ki so že zašli na stranpota želijo pritegniti. Pogosto je popivanje med mladimi, ki je že lahko začetek alkoholizma ene od najtežjih in močno razširjenih bolezni v Sloveniji. Vse bolj se širi narkomanija, nasilje, kraja. Potrebna je trdna, osebna vzgoja otrok v osebnosti, ki se bodo sposobne upreti navidezni dobrinam, ki pa nosijo v sebi začetek napačne poti. Danes smo v času, ko mnogi postajajo samemu sebi zadostni, ki je veliko ljudi popačilo vse vrednote, da jih tisti, ki jih iščejo se težje spoznajo. V takem okolju sta še posebej potrebna neizmerna ljubezen in skrb staršev, ki vzgajata otroka v zrelo osebnost. Žal se večkrat zgodi, da mladi zaidejo. Vendar starši nikoli ne opupamo, ker nas vodi Božja ljubezen, ki nikoli ne mine. Pri vzgoji nam lahko veliko pomagajo vzgojitelji, učitelji in vsi dobri ljudje. To je tudi njihovo materinsko poslanstvo. Ni potrebno, da imamo svojega otroka, dovolj je da imamo srce polno ljubezni pa bomo prav tako do popolnosti izpolnili materinstvo, ki ga nosimo v sebi.

Ob materinskem dnevu, ki ga praznujemo 25. marca, na praznik Gospodovega oznanenja se bi zato radi iz srca zahvalili vsem, ki se darujejo za druge, zakaj to je materinstvo.

VSE, KI ŽELITE POČASTITI MATERINSKI DAN, VABIMO V ČETREK 10. APRILA OB 19. URI NA PRIREDITEV, KI BO V OSNOVNI ŠOLI VENCJLA PERKA V DOMŽALAH. PRIPRAVILI JO BODO OTROCI VRTEV, OSNOVNIH ŠOL, VEROUČNIH SKUPIN IN SKAVTOV TER ŽUPNIJSKA KARITAS DOMŽALE. PRISRČNO VABIJENI.

Župnijska Karitas Domžale

Mami, dobra si kot kruh!

Sredi marca smo povabili mamice v vrtec ter našo igralnico spremenili v koncertno dvorano. Razpoloženje je postalo drugačno, bolj praznično. Pripravili smo koncert slovenskih narodnih pesmi. Pesmice smo povedali v šopek ter z njim obdarili mamice za njihov praznik. Da pa bi jih še bolj razveselili in presenetili, smo v

dopoldanskem času spekli kruh, da smo jih kasneje pogostili.

Na koncu smo se skupaj zaplesali ter se poveselili. Otroci so s svojo igrivo razposajenostjo in iskrenostjo dokazali, kako znajo vračati ljubezen z ljubeznijo. Nekdo od njih je dejal: »Mami, dobra si kot kruh!«

MARTA GOSTIČ

Prometna ne-varnost otrok v mestu Domžale

Domžale, mesto na deželi, kako lepo, kadar to slišimo, lepo, kadar besede preberemo. Kako pa oblast v tem mestu skrbi za prometno varnost osnovnošolcev, ki obiskujejo osnovno šolo v Domžalah in bližnji okolici?

Lahko smo prebrali prometno študijo, ki pove, za koliko so se znižale hitrosti na cestah, kjer so položeni »ležeči policaji«.

Kaj pa strogi center Domžal, prehodi za pešce preko Ljubljanske ceste, Savske ceste kjer ni semaforjev? Otroci hitijo iz enega dela mesta v drugega v knjižnico, glasbeno šolo, k verouku. Prečkati Ljubljansko cesto, Savsko cesto, Cesto na Rodico pri železniški postaji, je za osnovnošolca v nižjih razredih vsakokratna neresljiva uganke, saj ne ve, ali bo ali ne bo prišel »cel« čez cesto.

Slišimo hvale, da so Domžale že pravi trgovski center, da bo športno dvorano odkupilo Trgovsko podjetje Napredek, toda ali kdo pomisli na to, da trgovina pripelje k sebi in odpelje od sebe material in ljudi, ki pa za tovrstne prevoze potrebujejo osebne avtomobile. Kje bodo parkirali?

Prometna gneča po mestu je zaskrbljujoča; podhod namesto prehoda za pešce pri Bar Bledu je nujno potreben, otroci, invalidi, starejši ljudje, samo pomislimo, kolikokrat moramo iti do zdravnikar. Lekarna je za vse, ki stanujejo na vzhodni, seveda in južni strani Domžal dosegljiva le tako, da prečkajo Ljubljansko cesto.

Ob sobotah promet zastane, prav tako v popoldanskem času med tednom, vozniki vozijo »trdo na rdečo« in se vrivajo, kjer je le mogoče. Pa tako lep rondo smo imeli včasih.

Mene skrbijo v tem prometnem kaosu najbolj otroci. Otroci so hitri, impulzivni, po glavi jim roji tisoč misli, najbolj tiha je tista o varnem vključevanju v promet.

Zdravniki, učitelji, vzgojitelji in pa žal le tisti starši, ki so se že soočili s poškodbo otroka v prometu, vedo, koliko skrbi, potrpljenja, terapije in dobre volje v družini in širšem okolju je potrebno, da »otroka bučka« zopet začne pravilno in dobro funkcionirati.

Ko hodim z vnukinjami po našem mestu na deželi, opažam, da so prav starši otrok svojim lastnim otrokom najslabši zgled v prometnem vedenju.

V vrtcih in šolah otroci pridobivajo znanje in vedenje o prometu. Toda, popoldne je vse drugače; ceste ni potrebno prečkati na prehodu za pešce, tudi hitrosti, predpisane za vožnjo po mestu, ni potrebno upoštevati; razumeti nekoga drugega — Bog ne daj, jaz imam vedno prav, si misli hiteči mladev v lepo spoliranem avtomobilu.

In nazadnje, dobro da so pred leti v mestu podrli tako imenovani »Alko«, kam bi pa sicer lahko spravili vso to pločevino, ki se pripelje »zapravljat« v naše Domžale.

In kaj bo, ko bodo veleučeniški »DARSA«, naj mi bo oprosteno, če ne mislim prav, zaprti cesto preko Trojan. Na Stajersko bo vseeno treba priti, pri Bar Bledu pa tudi čez Ljubljansko cesto v Domžalah.

V šolah in vrtcih bomo še naprej skrbeli za kvalitetno prometno vzgojo, starši, ki pa so svojim otrokom večer zgled, jo bodo pa popoldne, seveda pa ne čisto vsi, malo priredili po svoje.

MICA KAVKA

EMANCIPACIJA, DVOREZEN MEČ

Žena v Svetem pismu

Kako spoštovana in cenjena je žena v Svetem pismu pove že samo dejstvo, da je žena deležna vseh velikih Božjih del. Že površen pogled nam pokaže ženino širino in globino. Ustavil bi se samo ob treh ključnih dogodkih, ki so oblikovali odrešenjsko zgodovino.

Prvi tak dogodek je greh prvih staršev. Eva je na prigovarjanje kače utrgala prepovedan sad. Drugič: Marija je prva zvedela za rojstvo Božjega Sina. Tretji: Marija Magdalena je prva videla od mrtvih vstalega Jezusa. Samo ta bežen pogled v resničnega bralca vtisne strah in spoštovanje do tega bitja. Žena je pred Bogom popolnoma enakovredna možu. Z vsem svojim bitjem je poklicana, da kot delujoči subjekt sodeluje v odrešenjski zgodovini. To se najjasneje izraža v nauku apostola Pavla, saj ženo izrecno včenja v odrešenjsko delovanje Jezusa Kristusa.

Žena v patriarhalni družbi

V patriarhat usmerjene družbe so skozi stoletja potiskale ženo v ozadje. Predvsem v helenistično usmerjenih družbah je žena v javnosti veljala za odvisno od moža. Žena je postala drugorazredno bitje. To dejstvo pa je v 19. in 20. stoletju vplivalo na spremembe, ki jih označujemo kot ženska emancipacija. S tem pa je bila ženi odvzeta pravica biti ona sama. Odvisnost od moža, negativna svoboda, je v sedanjem načinu življenja potisnjena na psihični nivo. Postala je neke vrste psihična nervoza, ki se kaže v liberalistično usmerjenem feminizmu.

Emancipacija kot odsev spoštovanja

Ruski filozof in disident Solženicin je v svojem delu V interesu stvari napisal zgodbo z naslovom Šarik. V zgodbi opisuje avtor majhnega dečka, ki na domačem dvorišču sredi zime izpusti psička z verige. Pri tem mu je

pred gobček vrzel toplo in dišečo kurjo kost. Pes je kost povohal, jo preskočil in stekel po dvorišču. Pisatelj zgodbo zaključuje s stavkom: »Vaših kosti jaz ne potrebujem, dajte mi svobodo«.

V rimskem pravu je emancipacija pomenila osvoboditev izpod oblasti očetov. S tem ko je oče položil roko na sinovo ramo in ga razglasil za polnoletnega, je potrdil, da je sin sposoben za sklepanje poslov. S tem dejanjem je bil sin postavljen pred visoko stopnjo odgovornosti. Razglasitev emancipacije — enakopravnosti predpostavlja osveščenost na ravni norm in morale.

Vaših kosti jaz ne potrebujem, dajte mi svobodo

Zgodovinsko gledano je bila emancipacija konec 19. in v začetku 20. stoletja res gibanje za osvoboditev izpod močeve oblasti. To gibanje je imelo še drug vzrok. Žene in otroci so bili

predmet patriarhalne manipulacije. Dejansko je bila žena ujeta v nerazrešljivo dialektiko med manipulacijo in emancipacijo. Izhod iz tega začaranega kroga pa je v svobodi.

Se preden pa je emancipacija pokazala svoje prve uspehe, je bila speljana na ideološka tla. S tem pa je bila narejena ženi medvedja usluga. Cilj emancipacije ni več v razglasitvi enakopravnosti in s tem tudi polnoletnosti, ampak obratno, povečuje se krog ljudi, ki so odvisni in nepolnoletni. Povečuje se krog neodgovornih ljudi. Emancipacija, če se pravilno razvija, mora nujno na svoji poti naleteti na zd samostojne odgovornosti.

Samostojna odgovornost

Samostojna odgovornost je veliko več kot samo gola pokorščina zakonu. Samostojna odgovornost pomeni sprejeti odgovornost za nekaj, svoboda za nekaj. Dejansko pa se samostojna odgovornost ujema s človekovo moralnostjo, ki jo svoboda predpostavlja. Svoboda je pritrdivitev posameznika ne pa njegov beg.

Topla in dišeča kurja kost, ki jo je pes povohal, je zanj predstavljala najvišjo vrednoto, vendar si je raje izbral svobodo. Kajti kdor pojmuje svobodo kot potešitev materialnih potreb, ta je svobodo zaigral.

ŠTEFAN ROZMAN

Projekt — šola nekoč

Učenci radi raziskujejo, »brskajo« po podstrešju, sprašujejo in poslušajo babice in dedke, kakšno je bilo življenje nekoč. Zaradi njih, njihove žilice po raziskovanju in ohranjanju naše preteklosti, smo se tretji razred Osnovne šole Domžale odločili, da bomo izdelali projekt ŠOLA NEKOČ.

Namen in cilji projekta so bili: — natančneje spoznati življenje in delo v šoli v preteklosti — razvijati pozitiven odnos do kulturne dediščine — zbirati staro etnološko gradivo (šolske potrebščine, pesmi, igre, uganke, izštevance...) — urediti razstavo zbranega gradiva in izdelkov — predstaviti projekt staršem

Učenci so bili predlaganega veseli in so začeli prinašati stvari v šolo. Najprej so bile to razne napisane ali posnete pesmi, ki so jih po spominu povedali ali zapeli starejši sorodniki otrok, prijatelji, sosedje in znanci. Po pogovorih z njimi so učenci napisali spis Šola nekoč. Pesmi in igre so učenci ilustrirali, nato smo jih nalepili in nastali so lepi plakati.

Kasneje so učenci prinesli razne stare knjige, učbenike, zvezke z lepopišno pisavo, spominske knjige, molitvenike, računalna, držala s peresi, spričevala, tablico, držalo za pivnik,... Najstarejša knjiga je

bila iz leta 1835. Vse smo lepo shranili za poznejšo razstavo. Nato smo obiskali Slovenski šolski muzej v Ljubljani. Tam smo si ogledali opremo učilnic v starih časih. Najbolj je bil za učence zanimiv ogled filma, ki je prikazoval učno uro nekoč.

To je bila dobra motivacija za naše nadaljnje delo. Pri uri slovenskega jezika smo začeli sestavljati vprašanja za dva upokojena učitelja, ki smo ju povabili na našo šolo. Prišel naj bi 87-letni gospod Ciril Merčun iz Kamnika in gospa Jožica Končina iz

Domžal, nekdanja učiteljica naše šole.

Ko sta prišla, sem vodila intervju z njima, učenci pa so si odgovore zapisovali. Na koncu so ju še učenci marsikaj vprašali. Vprašani kar ni zmanjkalo, saj so oba zelo dobro sprejeli in so ju z velikim zanimanjem poslušali. Velik vtis je naredil nanje podatek, da bodo učenci g. Merčuna letos stari 80 let, učenci ga. Končine pa 50 let. Doma so iz svojih zapisov sestavili povzetek povedanega. Najboljše spise smo naslednji dan nalepili in nastali so novi plakati. Nato smo se začeli pripravljati, da bi projekt predstavili staršem. Pri glasbeni vzgoji smo se naučili nekaj starih pesmi in izštevank, pri slovenskem jeziku stare recitacije in uganke, pri športni vzgoji razne igre, pri likovni vzgoji smo risali in slikali prizore iz stare šole in igre nekoč, pri urah spoznavne in družbe smo uredili razstavo iz prinešenega materiala in svojih izdelkov.

Z razstavo in kulturnim programom smo svoje delo predstavili drugim učencem in staršem.

Prispevek iz našega dela pa je predstavljen tudi v Slovenskem šolskem muzeju v Ljubljani na njihovi razstavi Spomin na šolo.

Učenci so pri projektu radi sodelovali. Pokazali so veliko zanimanja za preteklost. Radi so se učili in peli stare pesmi in so se besedil mimogrede naučili. Pokazali so tudi veliko spoštovanja do starejših ljudi.

Mislím, da bodo po tem projektu še bolj cenili stare knjige in našo kulturno dediščino.

MIRA SMRKOLJ
Foto: BRANKO SMRKOLJ

ČLOVEK ZA SVOJ KRAJ

Stane Stražar: Župnija Dob skozi stoletja

Zgodovina je priča časa, luč resnice, življenje spomina, učiteljica življenja, glasnica stare dobe. V zgodovinskih knjigah oživijo tudi tiste osebe, pa ne samo osebe, tudi kraji, predmeti in navade, katerih spomin je bil obsojen na pozabo. Človek ni na svetu kot nekakšen katalizator, ampak mora pustiti svojo sled.

Z letnico lanskega leta je pri Odboru krajevne skupnosti Dob izšla knjiga velikega formata z naslovom Župnija Dob skozi stoletja. Na 686 straneh je zbrano toliko gradiva, da bo zadovoljen tudi najbolj izbirčen zgodovinar petičnež.

Knjiga Župnija Dob skozi stoletja je v prvi vrsti kronika, saj je poleg obilice besedila tudi veliko število dokumentarnih fotografij, črno-belih in barvnih, opomb, povzetkov v angleškem in nemškem jeziku ter bibliografija in kazalo. Z drugega zornega kota pa je ta kronika narodopisno bogastvo. V knjigi je moč najti mnogo običajev in pesmi, ki so imeli v Dobu domovinsko pravico. Počasi a vztrajno so te navade in pesmi drsele v pozabo, Stražar pa je kot jez ustavil to drsenje.

Knjiga Župnija Dob skozi stoletja nadaljuje knjigo, ki jo je pisatelj spisal ob 750-letnici Doba. Pričujoča knjiga je njena mlajša sestra, je raz-

širjena, dopolnjena in zabeljena z raznovrstnimi cvetkami. Knjiga obsega 15 poglavij.

V prvem poglavju nas pisec seznaja z geološko sestavo tal dobskega območja. Temu poglavju je botroval Anton Ramovš. Dr. Zmaga Kumer je dopolnila in obogatila poglavje o glasbenem in pesemskem izročilu na dobskem območju. Tudi Inštitut za glasbeno umetnost je prispeval svoj delež. Dr. Božo Otorepec je prispeval prevode srednjeveških listin. Vse drugo gradivo pa je Stražar zbral na terenu. Pri tako obsežnem delu pa ne manjka brskanja po arhivih in literaturi, kar se vidi iz obsežnih opomb.

V uvodni besedi Stražar pove, da sta Škocjan in Krtina že leta 1911 dobila svojo pisno kroniko. To ga je navdušilo, da je začel zapisovati pomembnejše krajevne dogodke.

Stražar se zaveda resnosti dela, ki ga je začel, saj prizna, da se »pri nastajanju knjige« naslanja na župnijsko kroniko, ki jo je spisal tamkajšnji kaplan Ivan Vrhovnik.

V svojem bogatem knjižnokroničnem opusu pa ima Stražar na vesti kar nekaj kronik. Z njimi je označil ne samo naš čas, segel je precej nazaj in iz rok pozabe iztrgal marsikatero resnico. Prvič se je širšemu krogu bralcev pred-

stavil leta 1960 s knjižico 80 let gasilstva, nadaljeval je z že omenjeno Kroniko Doba 1970, Svet pod Taborom (zgodovina župnije lhan) 1974, Moravska dolina 1979, Na pomoč (zgodovina gasilstva v Domžalski občini) 1980, Črni graben 1985, Ob bregovih Bistrice 1988, Trzin in Menges skozi čas 1993, Oj ta Slamnik 1994, Poslednji let in Ljudje ob rači 1995.

Posebna vrednost knjige je v njeni bogati predstavitvi. Pisatelj se prosto in svobodno sprehaja po Dobski župniji in predstavi vsak, za naključnega bralca še tako nepomemben drobec življenja. Tu bralec najde raznovrstne sezname. Od popisa pomembnih oseb do popisa obrti v dobski fari.

S poznavanjem zgodovine pisatelj prikazuje, koliko mu je do domačega kraja in do domovine. Saj omenja vse poraze in vse zmage. Iz teh zapisov veje veter zanosnega in ponosnega Slovence. Saj kronike konec koncev ne moremo pisati za denar. Kroniko piše vsak posameznik.

V zadnjem, petnajstem poglavju, pa nam pisatelj prikazuje tiste temne strani življenja, ki se ga tako radi ogibamo. Zaradi tega ima ta kronika še posebno vrednost. Iz pozabe je iztrgan marsikateri domačin, ki je tragično preminul tako ali drugače. Za ta žalostni del se je avtor sprehodil po »župnijski mrliški knjigi«.

»Postavil sem si spomenik, trajnejši od bronu,« je zapisal Horac. To pa lahko rečem tudi o Stanetu Stražarju. Stane je kretnil na ljubiteljsko pot. Ni računl na slavo ne na denar, ampak na živo resnico, ki pravi: »Če ne ljubiš svojega kraja, tudi kraj ne ljubi tebe«. Kdor bo sedaj študiral ali pa pisal zgodovino Doba, ne bo mogel mimo Stražarjeve knjige.

ŠTEFAN ROZMAN

PREMIERA KULTURNEGA DRUŠTVA MLIN RADOMLJE

Štirje letni časi

Režiserja Justin Hrovat in Mija Paladin sta z igralci Ireno Kržičnik, gospo poslančevu, Markom Hrovatom, gospodom poslancem, Katjo Paladin in Igorjem Jeretino, kot njunima otrokoma, ter Vinetom Hacinom, Rajkom Hrovatom, Janom Gratom ter Francetom Barletom v ostalih vlogah ter ob pomoči šepetalk Valerije Pogačar in Nine Mav pripravila premiero komedije Vinka Möderndorferja ŠTIRJE LETNI ČASI. Ljubitelji komedij smo si jo lahko ogledali v izvedbi Kulturnega društva Mlin Radomlje konec februarja 1997.

Kaj zapisati o predstavi, ki nam kaže, kako nevarno je danes življenje gospoda poslanca, ki se trudi za narodov blagor; komedije, ki vseskozi poudarja pomembno vlogo neopredeljene žene in veliko nevarnosti malopridnega sina edinca, zaradi katerega se dogajanja v komediji zapletejo. V prijetno tekoči predstavi ima pomembno vlogo tudi sramežljiva hči Jonika, gledalci

smo uživali, se smejali in nasmihali, zraven pa tudi učili, saj je bilo v njej veliko število življenjskih resnic, ki jih nismo poznali ali pa smo jih že malce pozabili.

V ospredju komedije so hudi časi, ko se poslanec v pričakovanju prihoda KPS - komisije za kontrolo premoženja sodržavljanov, ki jo je sam goreče predlagal, v prepričanju, da jo kolegi ne bodo sprejeli, pripravlja na prihod nepotrebnih obiskovalcev. Vsi vredni predmeti končajo v skrivališčih. Ostane pa slika okostnjaka, s katero dokazujejo posluš za revne in sestradane; živčna žena, ki pomeša vse možne nasvete, pa skuša najti rešitev v molitvi; in sin, izčrpani bojevniki Jernej, ki ljubezen opredeljuje kot 99 odstotkov vztrajanja, vse drugo je odstotek. Zato ima sestra Jonika veliko možnosti, da tudi zanjo pride pravi letni čas z mladeničem, zaposlenim pri Halo pizza, samo vztrajati mora. Ker gre vse narobe, pride do zamenjave med izterjevalci sinovega dolga in nedobrodošlo KPS,

ki se razplete po številnih komičnih situacijah, ki zabavajo gledalce. Vmes v številnih preizkušnjah spremljamo poslanca, ki ga krasi čisto in pošteno srce, s prepričanjem pa lahko delaš, kar hočeš, lahko ga zamrzneš tudi v zamrzovalniku; »trepetamo« ob sekanju prstov in smo skupaj s poslančevu družino veseli, ker se vse dobro konča.

Še bolje se bo končalo, ko bo poslancu uspelo ustanoviti parlamentarno komisijo za zaščito poslančevih človeških pravic, ko bo njegovi gospe uspelo poleg džipa še več »prišparati« od gospodinjstva, ko se bo gospod sin vsaj malce zresnil in ko bo za zaljubljeno Joniko, ob kateri vsi umrejo ali zbežijo, prišel pravi letni čas, pa ne samo na pizzi Štirje letni časi, po kateri je komedija dobila naslov.

Pravi čas pa je bil za ogled komedije ŠTIRJE LETNI ČASI. Članom Kulturnega društva Mlin Radomlje ter vsem drugim, ki so jim pri postavitvi prijetne predstave pomagali, iskrene čestitke!

VERA VOJSKA

Nove knjige v domžalski knjižnici

Meseca februarja smo v domžalski knjižnici vpisali precej novih knjig, videokaset, audiokaset ter drugega knjižničnega gradiva. Izmed 366 novih naslovov vam bomo predstavili tiste, za katere menimo, da so še posebej zanimivi.

Na splošnem področju smo vpisali delo Melite Poler Novinarska etika. Asistentka za etiko na Fakulteti za družbene vede v knjigi predstavlja različne vidike etičnega in neetičnega ravnanja novinarjev ter teorijo podpore s praktičnimi primeri.

Področje filozofije je bogatejša za kar nekaj knjig med njimi deli Phila Bosmansa Sreča se skriva v tebi in Berniea Siegla Življenje, ljubezen in zdravje: vodnik za bolj polno življenje, več ljubezni in boljše zdravje, v njem avtor razpravlja o ljubezni, pozitivnem mišljenju, življenjskih stiskah, bolnikih, samospoznavanju in osebnem razvoju.

Astrologija je pridobila novo delo Helene Petrovne Blavatsky Praktični okultizem in druge razprave. Knjiga seznaja bralce z okultizmom, duhovnostjo, samospoznavanjem in osebnim razvojem.

Na področju psihologije smo vpisali delo Connell Cowan Pametne zenske nespametno izbirajo: kako najti pravega moškega in se izogniti napačnemu, v katerem avtorica svetuje, kako izbrati pravega partnerja. Vpisali smo tudi knjigo Susan Edwards Kadar možki verjamejo v ljubezen: knjiga za moške, ki ljubijo ženske, in za ženske, katere ljubijo. Avtorica predstavlja psihologijo spolov, moškega in ljubezen ter odnose med spoloma. Zanimiva je tudi knjiga Ute Ehrhardt Pridne punce pridejo v nebesa, poredne pa povsod: zakaj nas poslušnost nikamor ne pripelje. Delo seznaja bralce s psihologijo spolov, ženskami, spolno identiteto in življenjskimi nazori.

Verstvo je med precej novimi knjigami pridobilo tudi deli Antona Štruklja Šivanje raztrgane suknje: ekumenizem v ekleziologiji Justina Popovića in Chrisa Wrighta Vprašanja življenja in smrti.

Sociologija je od februarja bogatejša za knjigo Zlatka Jančiča Celostni marketing, v kateri avtor predstavlja nove

vidike marketinga in njegov pomen v sodobni družbi. Vpisali smo tudi delo Mance Košir in Rajka Ranfla Vzgoja za medije, ki seznaja z množičnimi mediji in vzgojo zanje, občinstvom, komuniciranjem, televizijo in videotehniko.

Politika je pridobila knjigo Ljerke Bizilj Novinarski arhivi, v kateri avtorica predstavlja politično zgodovino Slovenije, notranjo politiko, politične razmere in osamosvojitve.

Ekonomске znanosti so bogatejša za delo Jožeta Pavliča Damijana Majhne Države v svetovni trgovini. Knjiga nas seznaja z mednarodno trgovino in mednarodnimi odnosi, svetovnim gospodarstvom, malimi državami in ekonomskim razvojem.

Na področju prava smo vpisali aktualno delo Da bo vaš otrok varen: praktični vodnik za pogovor z otroki, avtorice Michele Elliott. Pravo je pridobilo tudi zanimivo knjigo Briana Freemanla Hobotnica: Evropa v primežu organiziranega kriminala. Avtor seznaja bralce s kriminaliteto, mednarodnim kriminalom in kaznivimi dejanji.

Vojne vede so pridobile delo Ljubice Jerušić Legitimnost sodobnega vojaštva, v katerem se bralci lahko poučijo o vojski in legitimnosti, nacionalni varnosti, družbeni vlogi, civilni družbi in obrambni politiki.

Na področju vzgoje in izobraževanja smo vpisali delo Jurke Lepičnik Vodopivec Med starši in vzgojitelji ni mogoče komunicirati. Knjiga predstavlja vzgojitelje, komuniciranje, starše in pedagoško vzgojo, otroške vrtnice in medosebne komunikacije. Matematika je pridobila delo Jožeta Andreja Čibeja Poslovna matematika. Učbenik je primeren za dijake in ljudi, ki se seznajajo s praktičnim poslovanjem.

Področje biologije je bogatejša za delo Jožeta Hlebsa Izvor človeka: naravoslovni in filozofski vidiki učlovečenja. Avtor nas seznaja z antropologijo, evolucijo, filozofsko antropologijo, darvinizmom in paleoantropologijo. Vpisali smo tudi knjigo Franceta Vrege Spoznavanje živih bitij: etološki vidiki komuniciranja, vedenja, delovanja in preživetja človeka in živali. France Vreg predstavlja etologijo, komuniciranje, sporazumevanje, biokomunikacije, neverbalne komunikacije in socialno interakcijo.

Med številnimi novimi knjigami na področju medicine omenimo le delo Petra Praperja Razvojna analitična psi-

hoterapija, ki nas seznaja s psihoterapijo, razvojno psihologijo in psihoanalizo.

Področje tehnike je bogatejša za priročnik Motorno vozilo; ta podrobno predstavlja delovanje motorjev z notranjim zgorevanjem.

Področje vodenja in organizacije poslovanja podjetij je pridobilo zbornik Človeku prijazno in uspešno vodenje, kjer se bralci lahko seznajajo z managementom v podjetjih, uspešnostjo, psihologijo vodenja, poslovnou politiko in teamskim delom. Vpisali smo tudi knjigo Milene Malovrh Psihologija v trgovini: priročnik za prodajalce in poslovodje, ki obravnava prodajno psihologijo, vodenje, pospeševanje prodaje in poslovno strategijo.

Računalništvo je pridobilo nekaj novih del o Internetu, med njimi delo Borke Jerman-Blazič Internet, ki ponuja poslovne informacije in informacije o Internetu in računalniškem omrežju.

Področje arhitekture je med petimi novimi knjigami pridobilo tudi delo Ivana Stoparja Sto najlepših cerkva na Slovenskem, ki podrobneje predstavlja arhitekturo in poslikavo 100 cerkva v Sloveniji. Knjiga je obogatena z barvnimi fotografijami. Jezikoslovje je bogatejša za knjigo Božidarja Kanteta Metafora in kontekst. Avtor seznaja bralce s filozofijo jezika, metaforo, duhovno zgodovino in terminologijo. Literarna teorija je med ostalimi publikacijami v februarju pridobila delo Matevža Kosa Prevzetnost in pristranost: literarni spisi. Avtor predstavlja v delu slovensko poezijo in postmodernizem.

Med biografijami smo vpisali tudi knjigo Nika Kavčiča Pot v osamosvojitve. Avtor predstavlja zgodovino 20. stoletja, drugo svetovno vojno in politične razmere v Sloveniji.

Zgodovina je bogatejša za delo Jameša Harpurja Atlas legendarnih krajev sveta, ki predstavlja svetovne znamenitosti. Visali smo tudi knjigo Janka Kosa Duhovna zgodovina Slovencev, v kateri avtor piše o kulturni in duhovni zgodovini slovenskega naroda.

Februarja smo v domžalski knjižnici vpisali kar nekaj novih videokaset, med katerimi velja omeniti zbirko Očividci, ki predstavlja posamezne živali. Vpisali smo tudi veliko novih knjig s področja leposlovja in mladinske literature. Več o njih in seveda o ostalem knjižničnem gradivu lahko izveste v Knjižnici Domžale med uradnimi urami.

BZO

IZ ZAKLADNICE PREGOVOROV

»Kar naslika narava, nikoli ne zbledi«

Okoli nas spet »pomlad razklada svoja čuda« (Prešeren). Prebujanje narave je verujočim podoba še neke druge, neizmerno veličastnejše zmage življenja nad smrtjo - Kristusovega vstajenja, ki ga praznujemo na Veliko noč.

Nismo lastniki narave, ampak njeni oskrbniki. Odgovorni smo, da jo ohranimo neokrnjeno tudi prihodnjim rodovom. Storimo nekaj, da bo lepša in manj onesnažena.

Jezus je večino svojih prilik vzel iz narave in ob njih odkrival skrivnosti božjega kraljestva. Učil je ljudi brati iz najbogatejše in vsem dostopne knjige, iz knjige narave. »Poglejte ptice pod nebom in lilije na polju«, je govoril in opazoval trud sejkalca na kamniti in trdi zemlji.

V prejšnjih stoletjih so bili ljudje tesneje povezani z naravo. S prispodobami, vzetimi iz narave, so opisovali človeške posebnosti.

Številni pregovori človeka primerjajo z drevesom:

Dokler je drevo mlado, ga lahko pripogneš, kamor hočeš.

Starhi dreves ne presajaj.

Ko enkrat drevo pade, si vsak od njega nabira drva (vsak pobira iveri).

Drevo ne pade od enega udarca.

Prikloni se drevesu, v čigar senči si počival.

Drevo se na drevo naslanja, človek na človeka.

Iz vsakega lesa ni mogoče zrezljati boga (upoštevati je treba naravne zakonitosti).

V visoka drevesa rado treska.

Ljudsko pripovedništvo pozna basni in pripovedke, v katerih nastopajo poosebljene rastline in živali. Nekaj podobnega velja za pregovore. Nekaj primerov:

Čim manjša žaba, bolj kriči.

Videla konja kovati, vzdignila žaba nogo.

Na nizkega osla se vsakdo lahko povzpne.

Človek se je naučil, da mora upoštevati lastno naravo vsake stvari. To izkustvo mu je narekovalo previdnost, ko je videl, kako se ljudje obnačajo po vetru:

Volka krsti ali ne krsti, vendar bo ovce klal.

Svinja ostane svinja, čeprav bi nosila zlato ogrlico.

Osat ne bo nikoli rodil vrtnic, četudi bi ga presadili v paradiž.

Narava je naša velika učiteljica in zdravnica. Česa vsega nas uči?

Zmestnosti: **Žival ve, kdaj ima dovolj, (pozeruh pa ne).**

Zadovoljnosti: **Narava je z malim zadovoljna.**

Postopnosti: **Narava ne dela skokov.**

Modrosti: **Bog in narava ničesar ne napravita zaman.**

Zdravega načina življenja: **Kdor upošteva ukaze narave, ne potrebuje receptov.**

Med drugim nas tudi zdravi: **Narava, čas in potrpežljivost so trije veliki zdravilniki.**

Prave poti: **Kdor sledi naravi, ni nikoli na napačni poti.**

Samokritičnosti: **Vsakdo ima dovolj pleti v lastnem vrtu.**

Tisti, ki se spoznajo na ekologijo, zatrjujejo, da je človek edina »žival«, ki resno ogroža naravo. Medtem ko

se živali hranijo pri božji mizi, človek pozna grabežljivost in nezmeren brez primere. Ljudska modrost pravi:

Ne volk, ampak človek je pravi pozeruh.

Divja narava leva je dobro vidna, človekova divja narava pa ni.

Če se je treba vseh živali bati, potem se je treba še bolj bati človeka.

Naslednji francoski rek je nadvse sodoben in zveni kot svarilo:

Ko umre gozd, tedaj umre tudi ljudstvo.

Umetniki se učijo od narave in jo posnemajo, saj je neprekosljiva umetnica:

Narava prekaša umetnost.

To, kar naslika narava, nikoli ne zbledi.

Vememu človeku govori narava tudi o Bogu Stvarniku. Vseposvoda, v vsakem atomu in v galaksijah vesolja, odkrivamo božje sledi:

Celo v najmanjši mlaki se zrcali nebo.

BOGDAN DOLENC

Kulturni večer na Homcu

Tako kot vsako leto in kot marsikje po Sloveniji, je Kulturno društvo Jože Gostič iz Homca, ob slovenskem kulturnem prazniku, osmem februarju, pripravilo krajšo slovesnost, ki je bila v petek 7. 2. 1997 v dvorani gasilskega doma na Homcu.

Ob tej priložnosti je bila odprta tudi razstava umetniških fotografij Mojce in Lojzeta Popelar iz Presej. Razstava nas s svojimi podobami iz narave popelje skozi vse letne čase in nas v teh pustih zimskih dneh zaziba v sladke spomine minulega poletja ali pa obete za prihajajočo pomlad. Lojze Popelar nas je z nekaj besedami opozoril

predvsem na čudovite stvaritve narave in drobne detalje, ki jih v današnji življenjski naglici, kljub temu, da nas obdajajo, največkrat sploh ne opazimo.

Na tokratni prireditvi je nastopila tudi že dobro uveljavljena Dekliška pevška skupina Sirene pod vodstvom Petre Grkman. Dekleta so zapela tri pesmi in samo potrdila dejstvo, da so ne samo simpatična in zanimiva pevška celota, pač pa že resnično nepogrešljiv in neprekosljiv delček pevskega in nasploh kulturnega ustvarjanja na homskem ter tudi širšem območju.

Prvič so se nam na kulturnem večeru predstavili tudi trije mladi homski trobentači, gojenci Glasbene šole

Domžale, Gregor Bumik, Miha Ručigaj in Rok Novak. Predstavili so se s številnimi skladbami, ki so popolnoma navdušile občinstvo. Glede na to, da se instrumenta učijo šest let, so na njem že pravi virtuozji. Pred dvema letoma so začeli igrati pri menški godbi s katero nastopajo po celi Sloveniji pa tudi v zamejstvu. In kot je bilo videti ob njihovem nastopu, posebej uživajo ob igranju pod vodstvom mentorja Mirana Juvana.

Kulturni večer, ki ga je povezovala Marjana Prvinšek, je minil v prijetnem vzdušju, presenetil je le nekoliko skromen obisk, kar sicer za Homec ni običajno.

MARJANA PRVINŠEK

MOJCA VILAR - OD SLIKANJA DO ČLOVEKA

Umetnost si podaja roke z ljudmi v stiskah

Mojca Vilar je pognala korenine v Domžalah. Nadarjenost za slikanje je poglobitvi del nje same. Slikarka živi skupaj s sinom Hieronimom, ki obiskuje šolo za energetiko in mu je blizu tudi glasba, že družinska tradicija. V ospredju njenega slikanja je človek in motivi iz narave, zlasti je navezana na svoj vrt. Posebno skrb posveča torej zemlji ter skrbi in se trudi za ravnotežje v naravi. Na vrtu ima med drugim skoraj pol stoletja staro jablano, ki jo spominja na očeta, pod njo pa lepo uspeva bambus, ki ga umetnica Mojca zaliva s svojo ljubeznijo.

Naša sogovornica torej živi s človekom in naravo in zanju. Pravi pa, da premalo poznamo likovno govorico in smo zato bolj ali manj prikrajšani za čar umetnosti; ljudi je treba zainteresirati za umetnost ter imeti občutek za široko področje in opazovanje in ne biti samo ustvarjalec nekih umetnin. Vsako leto potuje v Firence, ki so zibelka vse umetnosti. Uči se od starih mojstrov in vedno znova ugotavlja, da je slikanje veliko garanje, zato mora biti slikar urejen in samodiscipliniran. »Njeno ustvarjanje se razpenja od realističnega modernizma pa vse do metaforično in sanjsko predelane stvarnosti. Preprosto in vsakdanje spremeni v drugačno... (gl. Umetniki za Karitas, Sinji vrh, 9. do 13. septembra 1996). Objekti njenega ustvarjanja so v odvisnosti od sveta, ki nas obdaja in je v njih izražen notranji nemir in čustvena napetost, porojena iz dna njene duše. Slikarka Mojca Vilar se je udeleževala številnih izobraževalnih tečajev, ki jih je organizirala Zveza kulturnih organizacij Slovenije (ZKOS) in je dolgo sodelovala v Likovnem društvu Domžale, sedaj pa je študentka 4. letnika Mestne šole risanja in slikanja, privatne šole, ki še čaka na državni žegen. Redno sodeluje s PIL-om, listom za mladino, in dela ilustracije za Cicibana, kar niti najmanj ni nezahtevno delo. Škofijska Karitas Koper je lani povabila različne likovne ustvarjalce v slikarsko kolonijo »Umetniki za Karitas« na Sinji vrh nad Ajdovščino, to je bila že druga po vrsti. Razstava v Pilonovi galeriji v Ajdovščini nam je predstavila rodovitno povezavo med kulturo in evangelijem; med umetnostjo in solidarnostjo. Lanske ustvarjalce, med drugim Mojco Vilar, je navdihovala skrb za življenje otrok, posebej tistih v najrazličnejših stiskah: prodanih kot blago, kakorkoli zlorabljenih, nezaščitenih, maltretiranih... Naša slikarka je s podaritvijo svojih del škofjski Karitas iz Kopra naredila nekaj pomembnih korakov k izboljšanju razmer in lajšanju stiske naših najbolj nemočnih otrok.

Posebej tudi velja omeniti mesečnik Likovni svet, Štore, ŠENT 96, znan po akciji zbiranja slik v dobrodelne namene, kjer spet najdemo našo slikarko. Podarjena likovna dela veliko prispevajo za izgradnjo organizacije za duševno prizadete otroke. Spregle-dali bi nekaj bistvenega, če ne bi posebej poudarili, da je umetnica v Groznanju in Istri na Hrvaškem na mednarodnem Ex tempore prejela drugo nagrado za sliko Sveta istrska zemlja, kar je zelo visoko priznanje.

Mojca Vilar je imela nekaj samostojnih razstav ter prek 60 skupinskih. Bila je tudi na številnih kolonijah in prejela več nagrad. Je izredno komunikativna, socialno čuteča... Z eno besedo povedano: univerzalna ženska, ki so ji tuja vsa pretirana omejevanja.

S politiko se posebej ne ukvarja, je pa o političnem dogajanju dobro informirana. Ker so bile lipe že domala razprodane, je na dan razglasitve slovenske samostojnosti zasadila platano, ki ji zelo dobro uspeva, kar simbolično le priča oziroma napoveduje je uspešno prihodnost naše države Slovenije.

Slikarka ni samo globoko osveščena, pač pa mi ni ušla njena notranja moč, ki jo osvobaja, saj ji ni treba pričakovati, da bi jo drugi polnili z njo. Ni ji treba čakati, da bo namesto nje kdo drug storil, kar si želi, marveč je to sposobna storiti sama. Ženskam so stoletja dopovedovali, da je moč nekaj nežne-stvenega in neprivlačnega, toda naša sogovornica na osnovi lastnih izkušenj lahko pove, da ni nič bolj zmotno kot takšno prepričanje.

Gospa Mojca je samozavestna, se trudi imeti nadzor nad svojim življenjem in je privlačna karkor magnet. Tako je napolnjena s pozitivno nergijo, da si ljudje preprosto želijo biti v njeni družbi. Toda pristna in ljubeča do drugih je lahko šele, ko je notranje močna in to moč ona ima.

Rad priznam, da sem z razgovora z njo, čeprav se nisva srečala prvič, odšel notranje bogatejši in samozavestnejši. Sedaj pa naj o sebi in svojih umetninah spregovori še sama.

Mojca, kdaj si začela slikati in ali Te je za slikanje kdo navdušil? Ali je za slikanje predvsem dovolj talent ali je za dosego ciljev potrebno tudi trdo delo?

Pravzaprav ni toliko pomembno, kdaj sem začela, čeprav ljudje tako radi slišijo: veste, že kot otroček je takooo rada risala, tolikokrat smo jo morali pri belem dnevu »zbujati« iz njenega fantazijskega sanjarjenja in je čakala po vseh mogočih lističih, in mala nesramnica, si morete misliti, je kracala kar po knjigah in risala tiste zmešane podobice po šolskih zvezkih in po stenah in po mizah in enkrat smo jo komaj prepričali, da je zlezla dol z velikega drevesa, kjer je cepela ure in ure in bila prepričana, da oblaki na nebu sestavljajo najlepše slike tega sveta...

Ja, takoj, ko se rodiš, se že začne, ali pa že preje... Da se takole ne daš prilagoditi, ostajati nekonformist, je skoraj nujno, če hočeš biti ustvarjalen, kajne?

Mojca, iskreno se Ti zahvaljujem za razgovor, svojo zahvalo pospremljam z najboljšimi željami za tvoje nadaljnje uspešno delo ter se Ti v svojem imenu in v imenu bralk in bralcev Slamnika posebej zahvaljujem za Tvoje sodelovanje v vseh dobrodelnih akcijah. Zdravstvuj in Bog s teboj.

Kateri so glavni motivi Tvojega slikanja?

Motivi oz. motivacije so čutna in čustvena sproščanja, težnja po notranji harmoniji. Ena izmed psiholoških humanističnih teorij pravi, da je ena izmed osnovnih človekovih potreb - potreba po samoaktualizaciji, potreba po ustvarjanju - izvira fleksibilnost. Odgovore na vprašanja, kdo sem, kakšen sem, kolikšne so moje sposobnosti, je treba najti.

Če nosiš v sebi težnjo po lepoti in se izražas z linijo, barvo, nastane likovni produkt - to je slika. Slikam vse, kar me provocira, odreagiram seveda različno, odvisno od trenutnega razpoloženja. Včasih burno ekspresionistično, hitro in z močnimi barvami, nemalokrat premišljeno, studiozno in počasi, drugič zopet lirčno in zasanjano.

Uporabljam skoraj vse slikarske tehnike. Zadnji čas se veliko ukvarjam s simbolizmom. Simbol je znak, ki nosi več pomenov in razlag - nevidno v vidnem. Je nekaj, kar je onstran resničnosti, do česar prideš s pomočjo domišljije - čas se raztegne v neskončnost. V katero dimenzijo?

Ali posebej sodeluješ s kakšnim slikarjem in kako po Tvoji presoji gledalci ocenjujejo Tvoje delo?

Vsi slikarji smo večinoma individualisti; to je naša specialnost, na nek način usodna predanost. Za-

to težko kogarkoli spustimo v svoj intimni prostor. Nismo pa radi sami - že zaradi lastne nečimnosti ne.

Drugo vprašanje pa je bolj delikato ali delikatesno, kot rada rečem ponavadi. Nekih blaznih množic, ki bi se vedno željno zgrinjale pred galerijami, ker bi jih noro žejalo po umetnosti, seveda ni.

Na otvoritvah, kjer se ponavadi postreže s kakšnim prigrizkom in kozarcem vina, se le zbere nekaj avtorjevih prijateljev, firbcev, nastopajočih in seveda ljudi, ko so tam po službeni dolžnosti. Veš, leni smo, strah nas je, priskutno smo sramežljivi, ker slik večinoma ne razumemo, bojimo se vprašati, prehitro se predamo, prekmalu se nehamo učiti in premalo se upamo ljubiti...

Koliko razstav in kakšne si imela doslej?

Razstaviti svoja dela je pravzaprav precej grozno dejanje ali dajanje - kakor hočeš. Precej razstav sem imela, skupinsko ali samostojno, doma in v tujini. Sedaj pa nekaj časa nisem razstavljala, čakam na pravi trenutek pa tudi moje slike so postale veliko večje in moram resnično poiskati primeren in lep prostor zanje ali pa bodo v zaprašenem kotu mojega ateljeja v družbi pajkov predle svoje lastne zgodbe še naprej. In postale zrele in samostojne.

S čim se ukvarjaš sicer, če Ti sploh ostaja še kaj časa oziroma, kaj Te še posebej zanima?

Ideja se zgodi ali rodi v podzavesti, včasih jo dolgo nosim v sebi in v nekem trenutku hoče ven na plano - in platno ali na papir. In potrebno je na raznolika sporočila iz zunanjega in iz svojega notranjega sveta znati pravilno odreagirati in jih seveda čitljivo izraziti. Sliši se enostavno - pa ni.

Tako sem ves čas v stalni pripravljenosti, iščem, opazujem, študiram, razmišljam, meditiram, se ne menim in kar naenkrat - ideja.

Včasih pa je treba čakati, skočiti malo v svet, v Firence, med stare mojstre renesanse ali do Louvra v Pariz. Pobrskat po knjigah in po sebi. Stopiti v cerkev ali odpesati na Limbarsko goro.

Povonjati zemljo, obrezati vrtnice, nakrmiti ptičke in popestovati mačko. Se predajati, iskati, se učiti.

Kakšne načrte imaš za prihodnost oziroma kdaj bomo lahko videli Tvoje stvaritve v domžalski galeriji?

Morda sem vendarle »dolžna« predstaviti ali obelodaniti svoja dela, ki so nastala v zadnjih štirih letih v času mojega intenzivnega študija. Ali bo to domžalska galerija, ali katera druga, še ne vem. Zelo je pomemben prostor, v katerem so slike razstavljene, kako energetsko deluje, da se slike dobro počutijo in seveda mi z njimi. To je naš osnovni cilj, kajne!

Veš, ljudje nosimo podobe v svojih glavah, dušah. Vesela sem, če me obiščejo, da poklepetamo in rada jim pokažem svoja dela, naredim portret ali celo naslikam njihove sanje.

IVAN KEPIC

Ljudski običaji ne izumirajo

Na večer pred gregorjevim so učenci 4. b razreda pod mentorstvom razrednika g. Vinka Čedilnika pripravili gregorjevanje. Razstava, ki so jo pripravili, je povabljenim gostom prikazala temeljni namen gregorjevanja. Po krajšem kulturnem programu so učenci v bližnjem potoku nazorno pokazali, kako so naši predniki »spuščali luč«.

ŠTEFAN ROZMAN

Spuščanje lučk

Kako tesno so ljudje zvezani s koreninami preteklosti, so na večer pred gregorjevim pokazali prebivalci Loke pri Mengšu. Tamkajšnje kulturno društvo Antona Lobode je organiziralo tradicionalno spuščanje lučk po Pšati. Po številu obiskovalcev se za zaton tega običaja ni bati.

ŠTEFAN ROZMAN

Iznad dolinskih meglic na planinske stezice

Seveda imajo Domžale nekaj pokončnih vzpetinic, da globlje zadihaš, celo malce zasopeš, ko požeš korak navkreber po skoraj planinskih stezicah. A kaj, ko vrhovi ne gledajo iz gozda, se ne dvigajo iznad dolinskih meglic.

Zato se izletniki in rekreativci, željni odprtih razgledov, oznojenih srca in srečno utrujenih nog zapeljejo (najbolj množično ob sončnih koncih tedna) čez občinsko mejo v podvelikoplaninske kraje. Po debeli uri hoda (od Šimnovca), dobrih dveh (od gostilne Jurček v dolini Črne) ali treh (iz Stahovice čez Sv. Primoža) smo, 1535 m visoko, spet pod domačo streho: v Domžalskem domu na Veliki planini. Na soboto, kakršna je bila kulturniško praznična in pustno razposajena osmega februarja (in še vse sobote do prvih dveh marčevskih), se v bleščavem sijaju sonca in modrega neba raje martinčkamo pred njim. Preoblečeni smo v suho perilo, zadovoljni pijemo čaj »s ta kratkim« ali brez njega, razgrinjamo svoj prtič z malico (obvezno med tednom, ko dom ni oskrbovan) ali si damo postreči z dišečo enolončnico iz kuhinje Metke Sušnik (pomagajo ji še delovne ročice moža Staneta in drugih domačih), odzdravljamo in pobesedujemo s hribovskimi znanci (»No, če ta ni lepa! Sem gor moramo priti, da se po pol leta spet vidimo, pa stanujemo drug od drugega komaj eno železniško postajo!«), se haljamo zanimivim pustnim šemam, prihajajočim od Šimnovca sem, vmes pa nam polni ušesa zvonki glas bajtarskega župana, Braneta Kopriv-

nikarja, z obvestili o pomembnem dogodku, ki naj bi potekal »čez pol ure, natančno ob približno 11.30 uri« na kucju nad domom - pustne maske bodo vozile svoj tekmovalni smuk. Gledalci, ki so bili priča zabavnemu dogajanju, so imeli usta še vso pot nazaj v dolino raztegnjena na smeh. Da so se v taki veseli družbi spletla nova poznanstva, je med planinci nekaj samo-umevnega. In morda se bo na soboto, 24. maja, ta ali oni izmed izletnikov celo pridružil bajtarjem in osebju vseh treh planinskih domov: Domžalskega, Črnuškega in Nežkinega pri čiščenju Velike, Male in Gojske planine. Tisti občasni turisti (smučarji niso izjeme), ki najbolj »zasmetijo« pašnike z odvvrženimi plastenkami, konzervami ali celo s steklenicami, najbrž ne

Ob kapelici Marije Snežne

Domžalski dom na Veliki planini

bodo prišli »zastonjarsko« upogibat svojega hrbta. Nič zato, le svoje odpadke naj vedno pridno nosijo s seboj v dolino. Bajtarji namreč niso »triglavski smetarji«, ampak, v jeziku moderne dobe, »zimsko-pomladanski vikendaši«. Sicer pa so, kot piše Tone Cevc v knjigi VELIKA PLANINA:

»... od leta 1930 naprej začeli smučarji najemati prazne pastirske kočice za daljše in trajnejše bivanje med zimsko in pomladno smuko na Veliki planini. ... Literarni spomenik jim je postavil Boris Režek v knjigi SVET MED GRIN-TOVCI, kjer je v živahnih barvah upodobil drobce njihovega doživljanja okrog leta 1938«.

Do takrat, ko bodo zvončkanje kravih zvoncev in dim, ki se bo ob hladnih jutrih še sukal iznad planšarskih bajt ter glasovi pastirjev spet oživili planino, pa še uživajmo v sprehodu po »belih pašnikih«, čeprav sonce na prisojnih pobočjih že razkriva zaplate suhe trave s prvimi telohi in vresjem. Za hip ustavimo svoj popotni korak ob kapelici Marije Snežne, nato pa se skozi planšarsko naselje še povzpni (če noge še zmorejo, kar si želi srce) na Gradišče in Poljanski rob. Odmaknjeni od živzava na sprehajalnih poteh se bomo naužili pogledov od Šmarne gore prek Polhograjskih Dolomitov do visokih, skalnatih Grintovcev.

HELENA GIACOMELLI

TUDI LETOS OD 4. DO 26. APRILA 1997 AKCIJA

Očistimo občino Domžale

Tudi letos bo v Občini Domžale od 4. do 26. aprila 1997 potekala spomladanska akcija urejanja in čiščenja okolja, ki smo jo poimenovali OČISTIMO OBČINO DOMŽALE.

Akcija ima naslednja cilja: odklanjanje virov, katerih posledica je neurejenost, zanemarjeno in nečisto okolje ter pomladansko čiščenje in ureditev okolja po zimskem onesnaževanju povsod, kjer ljudje stanujemo, živimo, delamo in se družimo. V čiščenju in urejanju okolja bomo zavzeto in organizirano sodelovali: Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale, ki bo postavilo kon-

teinerje za kosovne odpadke ter poskrbelo za odvoz vseh zbranih odpadkov, opralo ulice in

krajevne skupnosti, ki bodo preko svetov krajevnih skupnosti in drugih organov za varstvo okolja usklajevale vse akcije na območju posamezne KS in v sodelovanju s šolami, vsemi sodelujočimi društvi, podjetji, hišnimi sveti, lastniki stanovanj in drugimi zagotovi realizacijo akcije, predvsem pa o akciji obvesti vse kraje: najširši krog ljudi, vsakdo od nas, ki bomo uredili okolico svojih hiš in domačij - svoje bivalno okolje; podjetja, javni zavodi, sole, ki bodo uredili svoja dvorišča, okolice stavb in drugih prostorov, počistile svojo okolico...

društva, predvsem turistična, planinska, lovska, športna, kulturna, gasilska, taborniki, skavti in vsa druga, ki želijo sodelovati v prizadevanjih za lepše in bolj zdravo okolje.

Kaj bomo urejali in čistili?

- okolice hiš, stanovanjskih blokov, vasi in našega mesta povsod tam, kjer stanujemo;
- okolice trgovin, gostinskih objektov, podjetij, bank, post, avtobusnih in železniških postaj, bencinskih servisov in sploh vseh javnih objektov;
- okolice kulturnih in športnih objektov, spomenikov, cerkva, pokopališč;
- ceste, postajališča, pločnike, prehode za pešce, prometno signalizacijo, pranje ulic in cest, peš in kolesarske poti;
- nabrežja in gladine potokov in drugih voda;
- parke, klopi, zelenice, cvetlična korita, nasade, vrtove in druge zelene površine, gozdne poti in površine, ograje;
- odlagališča za odpadke in odpravljanje črnih odlagališč;
- vse druge javne objekte ter razli-

ne turistične, obvestilne in druge table.

Vrečke, zaščitne rokavice

Komunalno stanovanjsko podjetje bo za akcijo zagotovilo tudi ustrezno število vrečk in zaščitnih rokavic za njihovo nabiranje, ki jih lahko dobite v prostorih KSP Domžale na Savski 34.

In kaj še?

1. Sanacija večjih črnih odlagališč

Vsi, ki bi želeli izvesti akcije večje obsega (sanacije črnih odlagališč), naj predlože akcij, ki naj bodo tudi finančno ovrednoteni do 4. aprila 1997, posredujejo Oddelku za komunalne dejavnosti Občine Domžale, Ljubljanska 69.

2. Posebni odpadki

Pobiranje posebnih odpadkov v maju, o čemer vas bomo pravočasno obvestili.

3. Pranje ulic in cest

Čiščenje in pranje naših ulic in cest s posebno krtačo, ki se je že pričelo, ter obnovljanje talne prometne signalizacije.

5. Ogledi Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik

Organizirani ogledi (sole, podjetja, skupine občanov in posamezniki) Centralne čistilne naprave Domžale-Kamnik so možni v vsem obdobju, vse informacije pa dobite pri direktorici ge. Olgi Burica, tel. št. 712-866.

AKCIJE SE ZAČENJAJO V KRAJEVNIH SKUPNOSTIH, ZATO POIŠČITE SVOJ KONTAJNER IN VANJ ODOLOŽITE VSE ZBRANE ODPADKE.

POIŠČITE POTREBNE INFORMACIJE V KS, PRI KOMUNALNO STANOVANJSKEM PODJETJU DOMŽALE, KI BO POSTAVILO KONTAJNERJE, OPRAVILO KOMPLETEN ODVOZ KOSOVNIH ODPADKOV, KI JIH V ČASU OD 7. DO 11. APRILA 1997 LAHKO PUSTITE OB SVOJH POSODAH ZA ODVOZ ODPADKOV.

ORGANIZIRAJTE SE V OKVIRU STANOVANJSKEGA BLOKA, DRUŠTVA, SOLE ALI PA S SOSEDI! POSKUSITE NAJPREJ S: POMETI VSAK PRED SVOJIM PRAGOM, POMEM PA NAPREJ!

Pričakujemo vaše sodelovanje, vašo pomoč, saj bosta le s sodelovanjem vseh nas NAŠA DEŽELA IN NAŠA OBČINA ŠE BOLJ LEPI, UREJENI IN ČISTI!

ISKRENA HVALA ZA VAŠ PRISPEVEK PRI UREJANJU IN ČIŠČENJU NAŠE OBČINE!

Predstavitev Strategije varstva okolja za občino Domžale misiji programa PHARE v Sloveniji

Med obiskom misije Programa PHARE Evropske skupnosti v Sloveniji so predstavniki občine Domžale na krajšem srečanju predstavili Strategijo varstva okolja za našo občino. Predstavljeni so bili osnovni cilji in namen strategije ter načrt ukrepov.

Gre za prvi dokument takšne vrste v Sloveniji, ki sledi trendom varstva okolja v svetu. Lokalne strategije varstva okolja so poleg prostorskih dokumentov eden najpomembnejših vzvodov varovanja in urejanja okolja ter razvejite pristojnosti med državo in lokalnimi skupnostmi. S tega vidika je bila predstavitev zanimiva tudi za misijo, saj jih je med obiskom zanimalo vključevanje lokalnih skupnosti v varstvo okolja ter sodelovanje teh z državo.

Ugotovili so, da je občina Domžale na tem področju dobro pripravljena in da njen pristop do varstva okolja ustreza modernim trendom zad-

njih let. Poseben pomen ima sodelovanje z vsemi skupinami javnosti od industrije do šolstva in društev. Strategija varstva okolja je proces, v katerem se ti med seboj dogovarjajo o ravnanju v prostoru, naša občina pa je prva v Sloveniji s tem procesom že pričela.

Poseben poudarek predstavitev pa je bil namenjen področjem, ki smo jih med pripravljanim strategijo zaznali kot problematične. To so predvsem kakovost vode, ravnanje z odpadki ter kakovost tal ob pomembnih prometnicah.

Predstavniki PHARE so izrazili pričanje, da bo pri teh zadevah mogoče pomagati tudi z njihove strani. Predvsem tu lahko računamo na njihovo pomoč pri mednarodni promociji Domžal ter pomoči v obliki znanja, ki ga lahko posredujejo v delavnicah, ki jih bodo organizirali v prihodnjih mesecih. Seveda je za občino v prvi vrsti zanimiva mednarodna promocija, saj nam ta odpira vrata finančnih in drugih ustanov, kjer bo mogoče pridobiti tudi nekaj finančnih sredstev.

Misiji smo predstavili tudi prednosti, ki jih ima občina pred drugimi podobnimi. Tu gre omeniti predvsem Centralno čistilno napravo Domžale-Kamnik, ki velja za najboljšo v srednji in vzhodni Evropi, nenazadnje pa povejmo, da imamo voljo za reševanje problemov okolja.

V naslednjih dneh bomo pripravili natančnejši program predstavitve domačim in tujim organizacijam in vsem zainteresiranim, strategijo prevedli v angleški jezik in pričeli s predstavitvami po posameznih sektorjih. Pripravljamo novo predstavitev občanom, industriji, Ministrstvu za okolje in prostor ter drugim. V zadnjem tednu februarja bomo Strategijo varstva okolja predstavili tudi na mednarodnem srečanju Environmental Action Plan Task Force for the Implementation of the Environmental Action Programme for Central and Eastern Europe v Budimpešti. To bo poseben sestanek, namenjen lokalnim strategijam varstva okolja in sodelovanju javnosti v tem procesu.

Podrobnejše informacije o Strategiji varstva okolja v Občini Domžale lahko dobite pri Zoranu Vitoroviču na občini Domžale, tel. 713-686 ali pri Robertu Špendlu pri podjetju Oikos, tel. 714-807.

NE POZABITE V PRVI POLOVICI MAJA PRVIČ V OBČINI AKCIJA POBIRANJA POSEBNIH ODPADKOV

Pripravite posebne odpadke

Posebni odpadki se ne nabirajo le v tovarnah in obrtnih delavnicah, pač pa jih je veliko tudi v vsakem gospodinjstvu. Prav njim je zaradi nevarnosti in strupenosti potrebno dati še posebno skrb in jih pravilno deponirati, saj so težko razgradljivi in povzročajo človeštvu in naravi ogromno škodo. Nevarnost predstavljajo tako snovi kot embalaža, v kateri so shranjene. Med posebne (nevarne) odpadke spadajo:

- zaščitna sredstva za rastline in škropliva: pesticidi, insekticidi;
- barve, laki, premazi, lužila, lepila, razredčila in topila ter ostanki osnovne embalaže, čopičev, krp, lopatic, rokavic;
- odpadne kemikalije: belila, kisline, lugi in čistilna sredstva;
- kozmetika: spreji, pršila, čistila za lake, ličila, kozmetične barve, lak za nohte, barva za lase;
- zdravila: ampule, igle, mazila, posipi, strupi, termometri;
- akumulatorji, baterije, filtri;
- odpadna olja, topila in razmaščevalna sredstva;
- svetila: neonska in halogenska svetila, fluorescentne žarnice.

Kaj morate vedeti pred oddajo posebnih odpadkov:

- oddaja odpadkov bo za lastnike brezplačna;

- odpadki naj bodo v embalaži, ki omogoča varen prenos do zbirnega kraja;
- tekoči odpadki naj bodo zaprti (čeprav improvizirano);
- odpadke naj prinesejo polnoletne osebe, ki pri ravnanju z odpadkom upoštevajo vsa varstvenotehnična navodila, ki veljajo za snovi, ki sestavljajo odpadke;
- upoštevajte navodila, ki ste jih dobili z nakupom izdelka, iz katerega je odpadke nastal;
- tudi istovrstnih odpadkov ne združujte v večjo embalažo, ker lahko pride do kemične reakcije;
- posebnih odpadkov nikoli ne uničujte (sežigajte) sami.

O akciji zbiranja posebnih odpadkov, odlagalnih mestih in vsem, kar morate vedeti o pobiranju teh odpadkov v Občini Domžale, boste lahko prebrali v naslednji številki SLAMNIKA!

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale obvešča prebivalce OBČINE LUKOVICA, da bo kosovne odpadke odvažalo 22. aprila 1997 po razporedu rednega odvoza komunalnih odpadkov.

Komunalno stanovanjsko podjetje Domžale obvešča prebivalce OBČINE MORAVČE, da bo kosovne odpadke odvažalo 15. aprila 1997 po razporedu rednega odvoza komunalnih odpadkov.

Vabimo vas v Domžalski dom na Veliki planini

Prvi pomladni dnevi so marsikoga od nas zvalili v naravo. Nekateri so skočili le do bližnjega travnika, kjer vabi regat, drugi so se namenili na sprehod, kar precej ljubiteljev narave pa že razmišlja o tem, katere hribe in planine bodo obiskali v letošnji planinski sezoni, ki odpira vrata.

Svoja gostoljubna vrata pa je že odprl tudi Domžalski dom na Veliki planini, kjer vas prijazna oskrbnika Metka in Stane Sušnik z Vira vabita, da jih obiščete, se nadihate svežega zraka na prijetnih planinskih poteh in mor da naberete kondicijo za zahtevnejše vzpone v slovenske hribe.

Domžalski planinci vrata svojega doma na Veliki planini odpirajo vsako soboto in nedeljo, od prvega maja 1997 pa bo dom oskrbovan vse dni v tednu. Za tiste, ki njegove ponudbe še ne poznajo, naj zapišemo, da poleg obveznih planinskih enolončnic ponujajo vsakovrstno hrano (za sladokusce tudi po naročilu), izbirate lahko med različnimi pijačami, veseli pa vas bodo tudi, če se boste odločili za večdnevno bivanje v eni od številnih lepo urejenih sob.

Dobrodošli torej na Veliki planini, ki je zlasti primerna za izlete ob koncu tedna. Pridite in se prepričajte, da je na zelenih obronkih Velike planine vedno prijetno, saj je narava iz dneva v dan lepša, vedno prijazna oskrbnika Metka in Stane Sušnik pa zlasti večjim družbam priporočata, da se predhodno najavijo, da bo obisk Domžalskega doma na Veliki planini še prijetnejši.

Dobrodošli v Domžalskem domu na Veliki planini, kamor vas vabita Metka in Stane Sušnikova!

SPREHOD MED ZDRAVILNIMI ZELIŠČI

Regrat (Taraxacum officinale)

Dnevi so vedno daljši, toplejši in sončni žarki nas vabijo ven iz zoprnih prostorov. Vse v naravi se prebujajo. Pa tudi ljudje na ulicah so kar nekako bolj veseli in prijazni. Povsod diši po pomladi in življenju.

Ljudje pa čutimo poleg radosti in večje volje do življenja tudi malo neprijetno, tako imenovano »spomladansko utrujenost«. Zaradi premagovanja te utrujenosti in zaradi tega, ker smo prišli do časa, v katerem že lahko začnemo z nabiranjem prvih zdravilnih rastlin, se bomo tokrat posvetili regratu. Regratove korenine že lahko nabiramo od sredine marca pa vse do maja. Čaj iz njih pa nas bo okrepil. Njegove zunanje dele pa nabiramo od takrat, ko začnejo rasti iz zemlje, pa vse do cvetenja.

Regrat je bil v Evropi prvič opisan leta 1485 v knjigi Ortus Sanitatis. V srednjem veku so njegove nazobčane sulčaste liste primerjali z levjimi zobmi. Zato je bilo njegovo prvotno latinsko ime Dens leonis. Nekaj slovenskih ljudskih imen: farška plata, jajčar, lederče, mlečec, otavčič, reg-

vat, rumena reva, smolika, vergrad, želtelnica...

Regrat je trajna zel z 10 do 30 cm dolgo, do 2 cm debelo, zunaj rjavo, na prelomu pa belo korenino. Iz korenin požene venec listov, sredi njega pa steblo, ki nosi na vrhu en sam kosček. Listi so podolgovato sulčasti ter čolnasto upognjeni v glavno žilo. Steblo je votlo, ko ga odtrgamo, se iz njega pociči mlečnata in grenka tekočina. Kosček sestavljajo jezičasti cvetovi. Cveti od maja do oktobra. Raste po travnikih, ob stezah, poteh in nasipih, v bližini naselij.

Zdravilne učinkovine v listih: grenki glikosidi, karotenoidi, terpenoidi, holinkalijske soli, železo in drugi minerali, vitamini A, B, C in D; v koreninah pa so: grenki glikozidi, tanini, terpeni, steroli, hlapno olje, holin, asparagin, inulin.

Regrat poznamo v glavnem vsi. Že otrokom je v veselje, ko iz njegovih cvetov spletajo venčke in ko odcveti, razposajeni pihaajo njegove »lučke«.

bomo premagali pomladno utrujenost.

Za pospeševanje odvajanja vode se uporablja tudi sok, iztisnjen iz svežih listov. Priporoča se trikrat dnevno po 20 ml soka. Predvsem pa se v zdravilne namene uporablja regratova korenina. Korenine torej v spomladanskem času izkopljemo, jih skrbno očistimo, umijemo, zrežemo na drobne koščke ter jih v senci posušimo.

Vzamemo dve čajni žlički regratovih korenin na skodelico vode, jih prevremo in pustimo stati deset minut, nato precedimo. Ta napitek pijemo dva do trikrat dnevno.

Pomagal nam bo za izboljšanje presnove, čisti iz telesa strupene snovi in zato deluje na organizem krepijo - tonično. Pomagal nam bo pri protinu, revmatizmu, izboljšanju delovanja jeter, pomaga tudi pri težavah, kot so kamni v mehurju, zlatenica, zaprtje, vnetja sklepov, ekcem, akne, lišaji, debelost. Iste težave lahko lajšamo tudi s tinkturo iz koristnega korenin.

Zaradi zdravju koristnega in splošno krepijočega učinka je priljubljen tudi sirup iz regratovih cvetov.

Priprava regratovega sirupa; tri do

Takšen je regrat v tem letnem času v naravi - nabiramo ga in si pripravimo okusno in zdravo solato, koristila nam bo (foto: Marija Koncilja)

štiri polna prgišča regratovih cvetov dobro prekuhamo v dveh litrih vode, precedimo in še vročemu prevretku prišmešamo 1,5 kg sladkorja in sok 2 limon. Med neprestanim mešanjem vnovič kuhamo to tekočino, dokler ne nastane sirupasta, gosta tekoča masa. Potem jo natočimo v kozarce za vlaganje in shranimo.

Pojdimo torej na travnike, naučimo se dišečega pomladnega zraka, nabiramo regrata ter si pripravimo polno skledo regratove solate in si tako nabiramo novih moči za tople dni.

MARIJA KONCILJA

Simps' s - sanitetna hiša evropske kakovosti

V obrtno-industrijski coni v Trzinu, nedaleč od znamenite trzinske piramide pritegne pozornost vsakega obiskovalca impozantna stavba s fasado iz zatemnjenega stekla. V njej je sedež podjetja SIMPS'S, ki mu upravičeno lahko rečemo sanitetna hiša evropske kakovosti.

V trgovini na drobno podjetja SIMPS'S lahko izbirate kar med 5.000 vrstami različnih sanitetnih in ortopedskih pripomočkov ter pomožnih zdravilnih sredstev. Tam lahko kupite vse od termometra, povojev, sanitetnih skarjic, plenit do invalidskega vozička in drugih pripomočkov za invalide, če je treba pa celo postelje za preprečevanje posledic dolgotrajnega ležanja. Ljudje, ki imajo težave z zadrževanjem vode, lahko dobijo najkakovostnejše pripomočke za lajšanje težav inkontinence, zelo dobro pa je poskrbljeno tudi za potrebe bolnikov z umetno izpeljavo črevesja. V maloprodaji SIMPS'S-a lahko dobite vse za oskrbo stome na kakovostni ravni, ki se je ne bi sramovali nikjer v Zahodni Evropi.

Pa ne samo to! Tam lahko dobite najrazličnejše pripomočke za masažo, biseme kopeli, merilce pritiska, vzglavnike, razne opornice in podobno. Ljubitelji življenja v naravi se lahko tam oskrbijo s popolno sanitetno opremo za taborjenje, dopuste, planinarjenje in pohodništvo, na primer praktične kompletne prve pomoči.

Ni arhitektonskih ovir za invalide

Med tamkajšnjimi kupci so zelo po-

gosto starejši ljudje in invalidi z najrazličnejšimi težavami, zato so v prostorih SIMPS'S-a odstranjene vse arhitektonske in druge ovire, ki bi lahko oteževale dostop težje gibljivih. Prijazne in strokovno usposobljene prodajalke jim rade svetujejo in pomagajo pri izbiri.

Do pripomočkov tudi z receptom

Po pogodbi z zavarovalnicama ZZZS in Adriatic v SIMPS'S-u lahko na recept ali naročilnico zdravnikov specialistov, pa tudi splošnih zdravnikov, izdajajo vse pripomočke, ki ustrezajo merilom obeh zavarovalnic. Posamezniki lahko tako ustrezne pripomočke ali kupijo ali pa jih dobijo na recept. Večino izdelkov imajo pri SIMPS'S-u

vedno v zalogi, posebne izdelke - takšne, ki naj bi bili narejeni po meri ali pa naj bi zadovoljili posebne zahteve pa lahko zagotovijo v najkrajšem času po naročilu. Čakati je treba dva ali tri dni, največ pa en teden.

SIMPS'S je zastopnik več tujih priznanih proizvajalcev sanitetne opreme. Med drugim zastopajo ugledno švedsko korporacijo SCA Moelnlycke, norveško podjetje Laerdal, dansko družbo Nikomed, španski Prolaks in ameriški KCI - Medicus. Sodelujejo tudi z različnimi slovenskimi proizvajalci - med drugim se odlično dopolnjujejo s Tosamom z Vira. Iz skladišč SIMPS'S-a oskrbujejo mrežo lekarn in zdravstvenih ustanov po vsej Sloveniji.

Pri SIMPS'S-u prisegajo na kakovost in profesionalnost

Direktor podjetja Živko Savič ponosno zatrjuje, da se ne bojijo konkurence in vstopa v Evropo, saj že delajo po najvišjih evropskih merilih. Že v bližnji prihodnosti si nameravajo pridobiti certifikat kakovosti ISO 9000, saj bi s tem tudi navzven potrdili kakovost svojega dela in uslug. Vedno iščejo izdelke visoke kakovosti, ki ustrezajo najvišjim standardom, ker pa si prizadevajo tudi za najkrajšo pot - brez posrednikov, od proizvajalca do kupca, so tudi cene njihovega blaga konkurenčne.

Trgovina SIMPS'S je odprta ob delavnikih od 8. do 18. in ob sobotah od 8. do 13. ure.

Občinski podjetniški center Domžale

Kako izbrati pravi poklic in najti srečo v življenju, je bila tema predavatelja g. Nikola Grubiša na predavanju z naslovom SPREMENITE PORAZ V ZMAGO ali TUDI VI STE ROJENI ZA USPEH, katerega je organiziral Podjetniški center Domžale.

Zakaj je potrebno, da izberemo pravi poklic, je vprašanje vsakega v življenju. Vendar je življenje kot jabolko: ko je zeleno, zori, ko dozori, zgine. Vprašanje se, ali je bilo lansko leto dovolj uspešno? Ugotovite, da ni bilo in prav je, da niste zadovoljni. Potrebno je zbrati voljo; nadgrajevati začeto delo, razmišljati o več in tudi o samem sebi. Tudi us-

pešni ljudje so bili nemalokrat zavrnjeni in odklonjeni in tedaj so si morali priznati napako. Prenesti poraz, pri tem pa ohraniti potrebno inteligenco oz. misel, ki vodi k uspehu. Pri neuspehu se pozanimajte za dejstvo. V določenih okoliščinah morate najti izhod, pogledite nevtrarno. Življenjska izkušnja je prevzeti odgovornost nase, to vas pripelje tudi nekaj stopnic višje. Majhen nasvet: prijatelj vas ne razočara takrat, kadar nič ne pričakujete od njega. Vedno imate občutek, da nekaj zamujate. Uživate na določen način, glejte na uspeh, bodite uspešni. Vse to vas lahko vodi k uspehu. Zaradi slabše volje vam pade energija. Nad po-

sloj morate biti navdušeni, vse dvome pa dajte od sebe. Probleme rešujte pri vzroku in ne posledicah, programirajte misli v pozitivno mišljenje. Pri tem uporabite domisljijo, ki vpliva spodbudno na naše življenje, ne dajte se vplivati naši okolici, zaupajte lastni veljavi. Tisti, ki trdno stopa po svoji poti, ima gotovo uspeh - samozavest, strah pa nam to onemogoča. Postavite si cilje, ki so večji od vaše možnosti. Pri tem uporabite pozitivno razmišljanje, ne uporabite pa metode nasprotnega učinka - neuspeha.

Vse to je le nekaj iztočnic, ki smo vam jih nanizali za dosego življenjskega uspeha.

DOMŽALSKI NAPREDEK PRAZNUJE LETOS 45-LETNICO SVOJEGA USPEŠNEGA DELA:

Poudarek kakovosti in zadovoljstvu kupca...

Napredek je okolje, v katerem vedno nekaj razvijajo. Ploščad je osrednje mestno poletno prizorišče...

Znano domžalsko trgovsko podjetje Napredek - Trgovina d. d. je zagotovo med tistimi poslovnimi okolji, ki so v slovenskem prostoru ne le med najbolj poznanimi, temveč tudi okolji, kjer so v največji možni meri obrnjeni v kakovost: v njegovih številčnih poslovalnicah se ne oskrbujejo samo občani Domžal in ljudje iz okolice z vsakodnevnimi živili, temveč tudi kupci iz zelo oddaljenega območja in celo iz slovenskega glavnega mesta.

Tako je ob vsej raznoliki in številčni ponudbi še drugih ponudnikov blaga (konkurenčnost se je zelo razvila) tudi mogoče, da Napredek trgovski delež v občini znaša skoraj 50 odstotkov.

Napredkova organiziranost...

Napredek Trgovina d. d. spada med 100 največjih podjetij v državi in je po svoji poslovni organiziranosti in pristopih gotovo tudi med najsodobnejše vodenimi podjetji. V okviru tega velikega trgovskega sistema z več kot 550 zaposlenimi deluje 30 večjih in manjših samopostrežnih enot, ob tem pa je v osrednjem poslovnem Napredkovem objektu Blagovnici VELE, ta obsega kar 8000 kvadratnih metrov površin, še 20 najrazličnejših oddelkov. Tako je v Napredku vsega okrog 50 dobro delujočih poslovnih enot, ki tvorijo jedro obsežne, zanimive in atraktivne trgovske ponudbe. To ponudbo, zvečine je organizirana na območju nekdanje občine Domžale, so v minulem letu dopolnili še z veliko in vseobsegajočo živilsko diskontno ponudbo v Vizmarjih pri Ljubljani. Ta velika diskontna ponudba praznuje te dni prvo obletnico svojega obstoja. Tej trgovski ponudbi novega diskonta so v nekdanjih prostorih Slo-

venijalesa namenili 550 kvadratnih metrov prostora.

Podjetje žensk, ki se dobro počutijo...

Če se ozremo na organiziranost in kadrovsko strukturiranost zaposlenih v Napredku, pa je potrebno poudariti, da je od 580 zaposlenih delavcev več kot 400 žensk. V usklajevanju svojega trgovskega dela in družinskega življenja Napredkovim trgovkam gotovo ni lahko, vendar pa to svojo življenjsko danost uresničujejo v zadovoljstvo kolektiva in kupcev. Tako pomeni Napredek ženskam najrazličnejše delovno okolje. O takem resničnem odnosu do žensk v Napredku govori tudi priznanje, ki ga je podjetje prejelo za urejen odnos in za ženskam prijazno delovno okolje.

Doseganje kakovosti je osnovni cilj, h kateremu težijo...

V Napredku si ne postavljajo lahko osvojiteljnih ciljev, saj je pot v prihodnost tlakovana tudi z veliko konkurenco, ki si na Domžalskem tudi skušajo odrezati svoj kos pogače. Ker je tako, vedo, da le najboljša kakovost lahko pomeni tudi v prihodnje podobne poslovne rezultate. Ob tem se že ves čas zavedajo, da je prava in edina primerna pot v prihodnost tista, ki gradi na kakovosti v vseh segmentih njihovega dela. Tej nalogi - da kakovost vsak v svojem delu dosežejo prav vsi zaposleni v podjetju in na vseh delovnih mestih, so namenili veliko truda, naporov in različnih izobraževalnih akcij. Kakovost je tako stalnica dela in je kot nenehna obveza vseh zaposlenih že prodrla, hkrati s sloganom, ki so si ga postavili: NAPREDEK - DOBRO IME MED TRGOVCI...

Tudi v prihodnje si v Napredku postavljajo take cilje, ki bodo že doseženi kakovosti utirali perspektive, da jo morda celo še izboljšajo...

V Jaršah veliko diskontno preskrbovalno središče...

Gradnja diskonta v Jaršah oz. povečava dosedanjega je največja letošnja Napredkova investicija. Kot nam je ob gradnji poudaril direktor Stane Skok, bo nova pridobitev dopolnila gradnjo, ki so jo začeli izgrajevati pred šestimi ali sedmimi leti. V novih pridobljenih površinah jarškega diskonta bo na voljo 4300 kvadratnih metrov notranjega prostora z ustreznimi zunanji površinami. Teh bo okrog 7000 kvadratnih metrov. Nova gradnja, namenjena skladiščni in diskontni dejavnosti za živil-

ske in galanterijsko blago, je posledica močno povečanega obsega prodaje v zadnjih letih, saj so skladiščne in druge operativne sposobnosti na tem mestu premajhne. Z novimi zmogljivostmi bo poslej Napredku mogoče zadostiti vsem potrebam kupcev, pogodbenih strank, gostincev, trgovcev, delovnih organizacij in drugih. Ob tem bo seveda nekoliko drugačen tudi način dela, saj nove, tako velike površine, zahtevajo tudi nov tehnološki pristop.

Jarška gradnja je tak izziv, ki je velik in zahteven projekt...

V Napredku so projekt pripravljali dalj časa, ob tem pa rešili več tehnoloških vprašanj. Posebno je bilo to, kako graditi, da pa ob tem ne bi pre-

kinili redne dejavnosti. Vsi ti problemi so bili uspešno rešeni, tako da dela že pospešeno izvaja firma Vegrad iz Velenja, tretjino del pa so prepustili izvajalcem - kooperantom z domžalsko-kamniškega območja. Ko bo objekt zgrajen, bo v Jaršah pridobil nov velik regijski preskrbovalni center, ki bo investitorja veljal približno 800 milijonov tolarjev. Napredek bo potrebam po finančnih sredstvih zadostil sukcesivno ob pomoči bančnih kreditnih sredstev Ljubljanske banke, ki so ji v Napredku poslovni partnerji že vrsto let.

Napredek je okolje, ki je docela obrnjeno v prihodnost...

V Napredku je vlada prepričanje, da morajo svojo prodajno mrežo

nenehno prilagajati zahtevam tržišča in jo v vseh oblikah izboljševati. To pa pomeni tudi nenehno obnavljanje že obstoječih poslovalnic in drugih poslovnih prostorov, ob tem pa tudi gradnjo novih; tam in na tistih lokacijah, za katere v Napredku presodijo, da bi lahko uspeli.

V preteklem letu so v obnovo svojih poslovnih enot vložili kar 450 milijonov tolarjev, letos pa nameravajo obnoviti samopostrežne trgovine v Preserjah, na Količevem in Moravčah, izvajati določena dela v blagovnici in postoriti še marsikaj za to, da bo Napredkov kupec zadovoljen po nakupu. To pa pomeni tudi njegovo zadovoljstvo z načini in pristopi, ki jih do njega kažejo mnogi uspešni trgovci iz domžalskega Napredka.

orto Sana

Skupaj zmoremo več!

Nataša Chvatal, v podjetju, ki ga vodiš, pomagata ljudem s posebnimi potrebami. Vaša vsestranskost in znanje prisluhniti človeku, ki je v težavah je znana po domovini in tujini. Pri najinem pogovoru si mi predložila veliko število referenc, kar res potrjuje vaša kakovost.

• **OrtoSana - kdo in kaj stoji za tem imenom?**

Ime podjetja je sestavljeno. Beseda Orto se nanaša na reševanje ortopedskih težav, Sana pa je latinska beseda, ki pomeni zdravje. Podjetje je v družinski lasti, z lastniškimi deleži sta vanj vključena tudi moja otroka Katja in Borut.

Naše podjetje ima svoje delovne prostore v Trzinu na Cesti pod gozdom 10. Tu imamo pisarne, trgovino, in lastno delavnico za izdelavo pripomočkov ljudem z drugačnimi potrebami. Izredno pozornost, ki jo posvečamo ljudem s posebnimi potrebami, nam s tem, da nas bolniki redno obiskujejo in nam pri našem razvoju s svojimi pripombami tudi pomagajo.

Pripomočki, ki jih izdelujemo v svojih delavnicah z izkušenimi mehaniki, ki so se solali v tujini, so individualno prilagojeni glede na strokovne zahteve fizioterapevtov za vsakega posameznega pacienta.

• **Nataša, vseeno ne morem povsem brez radovednega vprašanja? Kaj vas je napotilo k opravljanju take dejavnosti?**

Delati tisto, kar me zanima. Delati tako, da bomo čim bliže pacientu in njegovim individualnim potrebam, hkrati pa z našim prizadevanjem pomagati tudi pacientovemu ožjemu in širšemu okolju.

• **S katerimi strokovnjaki na področju zdravstva pa sodelujete?**

Sodelovanje je široko, strokovnjaki z nami radi sodelujejo, imamo pristne in pogoste stike z zdravniki, zdravniki ortopedi, fizioterapevti, delovnimi terapevti, patronažnimi sestrami.

• **Med referencami sem našla veliko pohval tudi od različnih institucij, v katerih skrbijo za ljudi z drugačnimi potrebami?**

Zelo sem vesela takih pozitivnih misli tudi od institucij; tudi v institucijah je potrebno za ljudi s posebnimi potrebami individualno poskrbeti, biti moramo hitri, kajti nepravilno izdelan sedež na vozičku lahko takemu človeku poveča že tako dovolj težav, ki jih ima zaradi svoje bolezn. Nepravilen sedež ljudem s posebnimi potrebami povzroči še nepotrebne dodatne deformacije.

• **Kakšne težave pa pestijo ljudi, ki se oglašajo pri vas?**

Naše stranke se oglašajo pri nas na priporočilo strokovnjaka; priiskrbimo pripomočke za oskrbo otrok s cerebralno prizadetostjo, živčno mišično obolenje, obolenim za sklerozo multipleks, pomagamo pri mišični distrofiji, pri nas sodelujejo s para in tetraplegiki, hemiplegiki, skratka, pomagamo z individualno prilagojenimi izdelki vsem motorično motenim osebam vseh starosti. Naši strokovnjaki rešujejo težave bolnikov po napotkih strokovnjakov.

• **Poznajto vas v domovini in tujini; tudi med najinim pogovorom si po telefonu odpravila marsikatero skrb svojih strank. Kako to zmoreš?**

Delam, delam in še enkrat delam. Rada delam za ljudi in z ljudmi. Razumem njihove težave, želim jim kar najhitreje pomagati. Ker smo majhni, smo skrbni, smo pozorni do pacientov. Na trgu stojimo predvsem z visoko kvaliteto svojih izdelkov in korektnostjo do strank.

Vozičke, sedeže, vse to pri nas testiramo in pacientu ponovno prilagodimo, če je potrebno.

Vsi zaposleni v OrtoSani postavimo ideje strokovnjakov v stvarnost. Zato je naše vodilo: Skupaj zmoremo več!

MARIJA KAVKA

NAPREDEK
DOMŽALE

Nagrade: avtomobil Volkswagen Polo, barvni TV sprejemnik, pralni stroj Gorenje

1. Kako se imenuje Napredkova Blagovnica v Domžalah?

- ☐ a) blagovnica MINI
☐ b) blagovnica VELE

2. Označite Napredkov slogan

- ☐ a) Z NAPREDKOM SE DAN ZAČNE.
☐ b) NAPREDEK - DOBRO IME MED TRGOVCI.

Vaš naslov:

.....

.....

Fotokopiranih kuponov ne bomo upoštevali!

KRONIKA 1 13 KRONIKA 1 13 KRONIKA 1 13 KRONIKA 1 13 KRONIKA 1 13 KRONIKA

Tudi v preteklem mesecu so imeli policisti Policijske postaje Domžale na območju občin Domžale, Lukovica, Moravče in Mengeš kar precej dela. Veliko preveč, bi lahko zapisali. Mar se je s skorajšnjim prihodom pomladi in taljenjem snega odvajala tudi sla po takšnih in drugačnih nezakonitih dejanjih?

Kraje in vlomi v automobile

V Domžalah je s parkirišča pred stanovanjskim blokom na Ljubljanski cesti 87 v noč izginil osebni avtomobil znamke Peugeot 205 z registrsko tablico LJ 69-40L. Policisti so si ogledali kraj dogodka ter skupaj z lastnikom naprošajo vse, ki bi kakoli vedeli o tej kraji ali bi celo videli ukradeni avto nekje na cesti, da to nemudoma javijo na najbližjo policijsko postajo.

Avtomobilov ne krajejo samo pri nas, ampak tudi v drugih državah. Če pa se to zgodi našemu občanu v tujini, iz tega nastane kar lep »šmorn«. To je na lastni koži okusil O. S., lastnik osebnega vozila Audi 100 z registrsko številko LJ N1-149. O. S. se je odpravil na Slovaško, kjer pa so mu neznani tatovi odpeljali njegov avtomobil s parkirišča pred hotelom, kjer je prenočil. O. S. je tatvino seveda takoj prijavil slovaški policiji, vendar mu kaj več kot potrdila o prijavi tatvine vozila ni so mogli dati. Le upamo lahko, da bo nesrečni lastnik svojega jeklenega konjčka kmalu dobil nazaj.

Audiji pa niso zanimivi samo za slovaške tatibe, tudi pri naših je avtomobil takšne znamke očitno kar dobro cenjen. S. B. iz Mengša, lastnika avtomobila Audi, je policistom sporočil, da ji je preko noči nekdo ukradel ključavnico na pokrovu motorja. Reklji boste, da je to povsem nedolžna zadeva, vendar je to v večini primerov le prvi korak do tatvine avtomobila. Če se vam pripeti kaj podobnega, v čimkrajšem času zamenjajte vse ključavnice na svojem vozilu (dokler ga še imate). Kajti po toči zvoniti je prepozno.

V Mengšu pa bi brez svojega mercedesa kmalu ostal lastnik tega avtomobila, kajti neznanci so ga že imeli povsem nared za odtujitev od lastnika, vendar pa se jim je ob tem podvrgu, ki so ga opravliali s pomočjo avtovele, strgala vlečna vrva. Natančnejših podatkov o tej sicer neuspeli kraji še nimamo, ko pa bo postalo jasno, kdo se je tako lotil kraje mercedesa, bomo o tem vsekakor poročali.

Na Krakovski ulici v Domžalah je neznanec vlomil v osebni avtomobil znamke Zastava Yugo, katerega zakoniti lastnik je K. R. Iz avtomobila je bilo odnešeno vse, kar je vsaj malo dišalo po glasbeni opremi, poleg tega pa še nekaj ostalih malenkosti. Lastnik je izračunal, da so ga škodovali za približno 60 tisoč tolarjev. Ukradenega blaga ter lopova, ki je to dejanje storil, še niso našli, vendar bodo policisti storili vse, kar je v njihovi moči, da bo nesrečni lastnik Yuga svoje izgubljeno premoženje dobil nazaj.

Pred blokom na Ljubljanski cesti 103 v Domžalah je izginil avtomobil rdeče barve znamke Daihatsu Schrade, ki je imel na sebi registrsko tablico št. LJ 31-67S. Lastnico P. M. je doslej še neznan lopov oskodoval za približno 600 tisoč tolarjev. Ker je ta tatvina tudi za policiste še vedno delno uganka, naprošajo vse, ki bi jim lahko posredovali kakršnokoli koristno informacijo v zvezi s tem dogodkom, da jim to sporočijo na najbližjo policijsko postajo ali na telefonski številki 721-218 ali 721-222.

Ponovno so se zvrstili vlomi v osebne avtomobile, ki so bili parkirani v kletnih garažah pod SPB-jem v Domžalah. V eni sami noči so bili storjeni kar štiri vlomi. Lastnica Renaulta 5 B. M. pogrša avtoradio znamke Blaupunkt, ki je po njenih besedah vreden okoli 30 tisočakov. Tudi P. M. pogrša avtoradio enake znamke, ukraden pa mu je bil iz njegovega avtomobila Fiat Uno. Lastnik vozila Renault Twingo je prijavil tatvino nekaterih stvari iz svojega avtomobila, ukradenega »roba« naj bi bila vredna okrog 40 tisoč tolarjev. F. T., lastnik Renaulta 5, pa je ugotovil, da so mu odnesli kar precej stvari, škodo ocenjuje na približno 100 tisočakov. Zlikovca ali zlikovce, ki so si privoščili ta desant na parkirane avtomobile v kletnih garažah SPB-ja, policisti pospešeno iščejo.

Ponovno so se zvrstili vlomi v osebne avtomobile, ki so bili parkirani v kletnih garažah pod SPB-jem v Domžalah. V eni sami noči so bili storjeni kar štiri vlomi. Lastnica Renaulta 5 B. M. pogrša avtoradio znamke Blaupunkt, ki je po njenih besedah vreden okoli 30 tisočakov. Tudi P. M. pogrša avtoradio enake znamke, ukraden pa mu je bil iz njegovega avtomobila Fiat Uno. Lastnik vozila Renault Twingo je prijavil tatvino nekaterih stvari iz svojega avtomobila, ukradenega »roba« naj bi bila vredna okrog 40 tisoč tolarjev. F. T., lastnik Renaulta 5, pa je ugotovil, da so mu odnesli kar precej stvari, škodo ocenjuje na približno 100 tisočakov. Zlikovca ali zlikovce, ki so si privoščili ta desant na parkirane avtomobile v kletnih garažah SPB-ja, policisti pospešeno iščejo.

Prepiri in pretepi — ter seveda nočitev v prostorih za streznitev

Toplo vreme je očitno vplivalo tudi na čustva nekaterih ljudi, da so postala kar nevarno prevroča. Tako je v Triglavski ulici v Domžalah izbruhnil prepir med zakoncema H. J. in H. P. Razprava je bila verjetno prevroča, zato je H. J. med preprirom posegel po hladnem orožju — nožu, ter ga zalučal proti svoji ženi. Konica noža se ji je pri tem zapčila v prsi, zato je bila poleg policijske potrebna tudi zdravniška intervencija. H. J. pa jo je odnesel s kazensko ovadbo in bo svoje lučanje noža moral pojasniti državnemu tožilcu.

Na Miševi ulici na Rodici se je pi-

jani J. F. znašel nad nemočnim sinom in zunajzakonsko družico. J. F. je že iz službe prišel domov slabe volje in pod vplivom alkohola in je svojega šestletnega sina baje tudi davil. Svojo jezo je znesel tudi nad svojo partnerico. S početjem bi verjetno še nadaljeval, vendar pa mu je to preprečila dežurna policijska ekipa, ki ga je morala odvesti v prostore za pridržanje na policijski postaji. Za nasilno dejanje, ki ga je J. F. pijan izvajal nad otrokom in partnerico, se bo moral J. F. zagovarjati pri sodniku za prekrške.

Nekaj podobnega se je dogajalo tudi v stanovanju, kjer je pijani U. J. fizično obračunal s svojo pastorko in ženo. Ker mu nista bili kos, so morali svoje opraviti policisti. Ker se kljub opozorilu policistov U. J. ni pomiril, so ga s pomočjo strokovnega prijema odpeljali v prostore za streznitev, kjer je prebil preostanek noči. Tudi v tem primeru bo sodnik za prekrške izrekel kazen, seveda, ko mu bo U. J. pojasnil svoje nasilno dejanje.

Noč v prostorih za streznitev pa je preživel tudi stari znalec policistov, K. E. iz Preloga. S svojim jeklenim konjčkom se na pozive policijske patrulje ni hotel odzvati in ustaviti, ampak je svojo vožnjo še pospešil. Po krajši zasledovalni vožnji so policisti uspeli ustaviti divjakega voznika. Ponudili so mu alkotest, vendar je tega K. E. odklonil. Poleg tega se je še nedostojno vedel pred policisti in na javnem kraju kršil red in mir. Policisti so mu prepovedali nadaljevanje vožnje, vendar pa je K. E. ni hotel upoštevati. Ker so policisti menili, da je K. E. v takšnem stanju nevaren drugim udeležencem v cestnem prometu, so mu napisali »napotnico« k sodniku za prekrške, preostanek noči pa je prebil v prostorih za streznitev na policijski postaji.

V gostinskem lokalu Vodnjak v Radomljah pa je nastal fizični pretep. Povzročitelj je bil mladoletni B. F. iz Radomelj, kljub mladim letom že star znanec policistov. Znan je predvsem po tem, da svojo fizično moč (pre)rad izkazuje nad prebivalci, zaradi tega je tudi nezaheljen gost navedenega gostinskega lokala. Lastnik gostilne ga je ob njegovem prihodu v lokal na to opozoril, vendar se B. F. za to opozorilo ni zmenil. Zaradi tega opozorila se je verjetno tudi toliko razjezil, da je svojo slabo voljo pričel razkazovati in izvajati nad gosti v lokalu. Na pomoč so mu prišli še njegovi prijatelji B. J., T. J. in K. S. in skupno so ob odhodu iz lokala mimogrede razbili še tri stekla

na oknih. Pri tem je nastala materialna škoda v višini 50 tisoč tolarjev. B. F. se bo moral zaradi svoje objestnosti zagovarjati pred sodnikom za prekrške, za povzročeno materialno škodo pa ga skupaj s svojimi tremi prijatelji čaka tudi postopek na sodišču.

Kraje, vlomi in goljufije

Neznani vlomilec je ponovno vlomil v brunarico ribiške družine Bistrice iz Domžal, ki je locirana poleg ribnika na Črnelem. Nočni obiskovalec je ribiško družino oskodoval za 40 tisočakov. Za tolikšno vrednost jim je namreč izginilo alkoholnih in brezalkoholnih pijač. No ja, če vlomilec ni uspel dobiti rib za kosilo ali večerjo, si bo vsaj pogasil žejo. Policisti so storilcu že na sledi.

Tudi v frizerskih salonih se tatičem občasno ponudi priložnost za »težko prigarano zaslužek«. V frizerskem salonu Lasek v domžalskem SPB-ju je iz bunde lastnice H. A. neznanec odnesel denarnico. Ker takšna dejanja niso povsem zakonita, se je za tatičem pričela poizvedba, ki pa do tega trenutka še ni obrodila sadov.

V Selu pri Ihanu je neznani vlomilec v garažo ob stanovanjski hiši, last A. I. iz garaže je odnesel moto-kultivator s prikliki. S to robo ni prišel daleč, kajti presenetil ga je P. J., sicer bližnji sosed A. I., ki je tega lopova kar nekaj časa opazoval pri tem umazanem početju, nato pa ga hotel presenetiti in uloviti pri delu. Presenetil ga je, vendar je imel lopov poleg dolgih prstov tudi hitre noge in mu je še pred prihodom policistov uspelo pobegniti. Policisti so dogodek popisali in močno zožili krog osumljencev, tako da se bo lopov verjetno kmalu znašel na njemu primernem kraju.

V Lukovici pa je neznanec v tamkajšnji Napredkovi samopostrežni trgovini v košarico veselo zlagal artikle, ki so mu bili povsede in jih je želel kupiti. Ko je prišel do blagajne, pri sebi ni imel gotovine in se je odločil, da bo znesek poravnal s plastičnim denarjem. Ko je blagajničarka za poravnavo računa predložil kreditno kartico Eurocard, se je zataknilo. Blagajničarka je po kratkem preverjanju ugotovila, da je ta kartica na tako imenovani stop listi in da nakup z njo ni mogoč. Kupec, ki je seveda za to že prej vedel, jo je jadrno odkuril iz prodajalne, »kupljeno« blago pa je v naglici pozabil kar na blagajniškem pultu.

Z neveljavno Eurocard kartico je do nakupa prišlo tudi v Mengšu. Dva mlajša moška sta skupaj z mlajšo žensko osebo prišla v prodajalno Vrba.

Tam so si izbrali za 10 tisoč tolarjev najrazličnejšega blaga, znesek pa poravnali s kartico Eurocard. Lastnik trgovine je šele naknadno ugotovil, da je ta kartica uvrščena na stop listo. Za temi storilci policisti še poizvedujejo.

Na Breznikovi ulici v Domžalah pa je prišlo do nenavadne kraje. Doslej še neugotovljeno in v nepojasnjenih okoliščinah je iz nepoškodovane steklene vitrine prodajalne Jordan izginila videokamera znamke Sony, vredna nekaj nad 100 tisoč tolarjev. Ko bodo razjasnjene okoliščine tega nenavdnege roba, se bo verjetno tudi razkrilo, kdo je vlomilec in kako mu je uspelo ukrasti videokamero brez poškodbe steklene vitrine.

Neznanci pa so oropali tudi domžalski Karitas. Iz njihovih prostorov na Ljubljanski ulici v Domžalah so iz sobe, namenjene mladini, odnesli glasbeni stolp, približno vreden 50 tisoč tolarjev. Policisti neznane storilce ali storilca še iščejo, hkrati pa opozarjajo vsa društva, naj bolj natančno pregledujejo, če so vrata in okna njihovih prostorov resnično zaprta in zaklenjena, kajti če niso, se vlomi v takšne prostore storilec ponujajo kar sami.

J. J. je v prodajalni Metalka v Domžalah nakupoval določene artikle. Do tu vse lepo in prav, vendar je to počel brez denarja za plačilo le-teh. Ker mu trgovci brez ustreznega plačila seveda niso hoteli prodati izbranih izdelkov, je J. J. pričel sprva zmerjati trgovce, nato pa še žugati, češ, vam bom že pokazal, vi še ne veste, kdo sem jaz. Ker pa se je ob tem obregal tudi v ostale kupce v Metalki, so trgovci na pomoč poklicali policiste. Ti so zaradi nedostojnega vedenja na javnem kraju »kupcu« J. J. napisali predlog za uvedbo postopka pri sodniku za prekrške.

Neznaneec je za Napredkovo diskontno prodajalno v Zgornjih Jaršah vlomil v priročno skladišče oz. v delovni kontejner podjetja Ingrad iz Celja, ki tam izvaja gradbena dela. Iz kontejnerja je odnesel za sedemsto tisočakov električnega orodja. Kaj bo z njimi počel, se še ne ve, ve pa se, kakšni postopki ga čakajo, ko ga bodo policisti izsledili.

Pravijo, da lepa beseda lepo mesto najde. Da temu ni vedno tako, so se prepirali v avtoservisu Gregorc v Mengšu. Tam se je pojavil, po videzu sodeč, ugleden mož. Naročil je štiri pnevmatike, vsaka naj bi bila vredna okrog 40 tisoč tolarjev. Ker ravno takšnih niso imeli na zalogi, so se prodajalci potrudili in mu jih čez nekaj dni

dobavili. Ugledni neznanec pa jim je pnevmatike v majhnem znesku plačal v gotovini, preostanek pa s čeki. Ko pa so prodajalci želeli te čeke vnovčiti, so ugotovili, da so trije čeki sicer pravi, vendar brez kritja na tekočem računu, ostalih sedem pa je bilo ukradenih. Avtoservis je bil tako oskodoval za 150 tisoč tolarjev, policisti pa so temu elegantnemu sleparju že na sledi.

V prejšnji številki Slamnika ste lahko prebrali, da je bilo nekajkrat že vmlomljeno v otroški vrtec Urša na Slamnikarski ulici v Domžalah. Med tem časom je neznan vlomilec še dvakrat vmlomil v ta vrtec. Policisti in odgovorni v vrtcu ne vedo, zakaj prihaja do vlomov in po kaj prihaja neznan vlomilec. Ali ga morebiti daje nostalgija, ko se je še kot otrok v tem vrtcu igral s plišastimi medvedki in lego kockami, pa si tega sedaj, ko je odrasel, ne upa več početi doma?

Požar, najdena bomba in poskodba pri delu

V Kompoljah je ob stanovanjski hiši zagorel kozolec. Gasilci iz Centra požarne varnosti Količevo so skupaj s policisti ugotovili, da je iz še ne pojasnjene vzroka požar izbruhnil na kupu drv, papirja in žaganja. Požar ni povzročil večje materialne škode, saj se zaradi posredovanja lastnice Š. S. požar ni razširil in ga je lahko obvladala sama.

Desetletni K. M. in njegov mlajši brat K. S. sta se igrala ob stanovanjski hiši v Javorščici. Med igro sta bratca našla tudi neeksplozivno eksplozivno telo. Na srečo se ga nista dotikala, ampak sta o tej najdbi takoj obvestila svojega očeta, da je za nemudoma poklical policiste. Ti so na ogled kraja najdbe s seboj pripeljali tudi pirotehnika, ki je ugotovil, da gre za neeksplozivno ročno bombo iz 2. svetovne vojne, ki je še kako nevarna, vendar se je na srečo vseh dogodivščin z bombo srečno iztekla.

V enem izmed obratov v podjetju Lek Mengeš se je pripetila nesreča pri delu. Policisti so po opravljenem ogledu ugotovili, da se je med saržiranjem poškodoval šestintridesetletni delavec S. D. Prišlo je namreč do vžiga hlapov etilacetata na gazimi odprtini in S. D. je dobil opekline po obrazu in roki. Takoj so ga odpeljali na Urgentni blok Kliničnega centra v Ljubljani, kjer so ga zdržali v nekajdnevni oskrbi. Policisti skupaj z republikanskim inšpektorjem še raziskujejo okoliščine, v katerih je prišlo do nezgode na tem delovnem mestu. **JANEZ STIBRIČ**

Noč (oziroma kar dve) s policijsko patruljo

Božidar in Martin pred »marico«

Božidar pri pisanju poročila

Kontrola dokumentov pri mladi voznici, ki je z »bolhico« poskakovala po ležecih policajih

Noč ima svojo moč, pravi stari pregovor. In res je tako. Ste se kdaj vprašali, kdo bedi za vašo varnost v nočnih urah, ko uživate zasluženi počitek? Kajiti prijatelji noči (tatovi in ostali nepridipravi) so takrat še kako dejavni. Poleg tega se v nočeh dogaja še marsikaj drugega, kar ni ravno v skladu z zakoni. Veste morebiti, kako poteka nočno delo policistov? Preberite si ta prispevek, kajti dvakrat sem se pridružil policijski patrulji pri njenem rednem nočnem delu in si skrbno beležil, kaj vse se je takrat dogajalo in s čim vse se mora ukvarjati nočna policijska patrulja v svoji delovni izmeni od 19. ure zvečer do 7. ure zjutraj naslednjega dne.

1. noč, 22. februarja 1997

Moje »delo« se je pričelo s prisotnostjo na tako imenovani odpravi. Dežurni, tokrat je bil to pomočnik komandirja domžalske policijske postaje g. Igor Ajdnik, je policiste, ki so bili to noč na svojih delovnih mestih, seznanil z nekaterimi kratkimi okrožnicami in informacijami, ki so se pripetile preko dneva. Izvedeli so, kateri avtomobili so bili ukradeni in na katere avtomobile ter njihove registrske tablice naj bodo pri svojem delu pozorni, kje so se dogodile prometne nesreče itd. Nato so se pričele deliti bolj določene zadolžitve, pa ja jih iz razumljivih razlogov tu ne morem objaviti. Izvedel sem, da bo to noč med 21. in 3. uro izveden tudi poostren nadzor nad nekaterimi lokali, ki niso »na preveč dobrem glasu«. Pomočnik komandirja domžalske policijske postaje me je nato dodelil redni policijski patrulji ter me hkrati seznanil s tem, da sem za lastno varnost odgovoren povsem sam in za kaj lahko in česa ne smem početi, kajti v intervencijah imajo policisti precej drugih opravkov. Po teh kratkih navodilih sem se znašel v družbi dveh prijaznih policistov, Martina in Božidarja. Skupaj smo odšli do našega vozila (interventno vozilo, marica ali »kibla« po domače), ter se odpravili na teren »junakov nočne kronike«.

Prišlo se je skoraj natanko tako, kot se je že pred leti pričela moja prva učna ura vožnje, ko sem delal vozniki izpit. Najprej je bilo potrebno napolniti rezervoar »marice« z gorivom, zato smo krenili na bencinsko postajo. Od »tankanja« dalje pa se je pričelo zares. Napotili smo se proti diskoteki »Life« ter na Karantanski ulici ustavili skupino razposajenih mladeničev, ki so pes

krenili v diskoteko. Martin in Božidar sta nato skupino legitimirala ter preko radijske zveze preverila nekaj podatkov o njih. Po tem krajšem preverjanju so mladeniči lahko nadaljevali svojo pot proti diskoteki »Life«. Tudi mi smo se napotili tja. Vendar ne za dolgo, kajti še preden smo dobro prispeli do tja, smo preko radijske zveze izvedeli, da se je pripetila prometna nesreča na Rodici pri Domžalah. Nemudoma smo se napotili na kraj nezgode. Martin in Božidar sta takoj ukrepala. Zavarovala sta prizorišče prometne nezgode ter poklicala reševalno vozilo, kajti poleg materialne škode je bilo nekaj oseb tudi lažje poškodovanih. Kmalu so se nam pridružili tudi prometni policisti iz Ljubljane. Postopek policistov je bil že kar čista rutina. Izveden je bil alkotest voznikov v tej prometni nesreči, kontrola dokumentov, pisanje zapisnika, pridobivanje dodatnih informacij. Poklicati je bilo potrebno avtoveleko, saj sta bila oba avtomobila na potencialno nevarnem mestu in ju je bilo potrebno čimprej odstraniti. Ta intervencija, kot temu strokovno rečejo policisti, je trajala kar precej časa. Vsaj zame, ki sem bil prvič priča rednim postopkom policistov pri tem opravilu.

Ko smo (oz. sta) policista končala redni postopek pri tej prometni nesreči, smo najprej »obiskali« industrijsko cono v Trzinu in preverili situacijo. Bilo je vse mirno in spokojno. Nato smo skupaj z drugimi patruljami odšli v kontrolo lokala, ki slovi kot »žarišče kriminalnih dejanj«. Postopek pred lokalom in v njem je bil kar zanimiv — kontrola dokumentov, preverjanje le-teh preko radijske zveze z dežurnim v policijski postaji itd. Ob tem sem opazil, kako nesramni in žaljivi znajo biti nekateri (predvsem pijani) obiskovalci takšnih lokalov in prav nič nisem zavidal policistom njihovega dela. Marsikakšen »tečen« gost bi celo mene, ki sicer slovim kot človek, ki ga živci zlepa ne izdajo, primoral do tega, da bi nevljudnežu zabrusil vsaj kakšno pikro. Po opravljeni kontroli smo na podlagi sporočila, prejete preko radijske zveze, izvedeli, da so v Domžalah v ulici blizu bencinske postaje našli v avtomobilu človeka, ki je spal, vse štiri »žmigavce« pa je pustil prižgane. Ko smo prišli do prizorišča tega dogodka, so bili tam že ljubljanski »prometniki«, in pričeli z rednim postopkom. Izkazalo se je, da so možakarja danes že ustavili, mu zaradi prevelike doze alkohola v krvi odvzeli vozniško dovoljenje ter mu prepovedali nadaljevanje vožnje. Ker

pijani voznik ni upošteval njihovih ukrepov, so se ljubljanski prometniki odločili oz. so odredili, da ga pošljejo v Ljubljano na zloglasno Povšetovo ulico, kjer bo preživel noč v prostorih za iztreznitev. Zaradi za ta primer neustreznega vozila ljubljanskih prometnikov smo jim priskočili na pomoč ter prevzeli pijanega voznika in tudi za takšne primere prirejeno »marico«, ter ga odpeljali na Povšetovo. Pred tem pa smo se ustavili na sedežu ljubljanskih prometnikov v Ljubljani, kjer so policisti izvedli redno identifikacijski postopek »našega« pijanega voznika. Na poti nazaj iz Ljubljane proti Domžalah smo se (ponovno) ustavili v industrijski coni Trzin, kjer smo iz vozila pregledali nekaj pomembnejših točk, za katere se v nočnih urah »zanimajo« predvsem vlomilci in tatovi. Pot nas je vodila do Domžal, smo pregledali kletne garaže pod SPB-jem. Nekajkrat smo obkrožili Domžale in se ustavili pri vrtcu Urša, v katerega predvsem v zadnjem času iz neznanega vzroka nekam pogosto vlamljajo. Po temeljitnem pregledu okolice vrtca smo krenili proti Viru, pot nadaljevali do Radomelj ter se preko Količevega napotili proti Ihanu. Ustavili smo mladega voznika, Martin in Božidar sta izvedla postopek alkotesta. Mladi voznik »ni napihal«, kot se temu tudi pravi, vendar je moral vseeno plačati kazen, saj ni bil privezan z varnostnim pasom. Ko smo nadaljevali vožnjo, smo mimogrede še opozorili mlado voznico, da ji ne gori ena od sprednjih luči. Ponovno smo se napotili na ogled Domžal, še posebno SPB-ja ter okolice diskoteke Life. Ura je bila že blizu pete ure zjutraj, zato smo odšli na policijsko postajo. Martin in Božidar sta pričela pisati redno poročilo, jaz pa sem še malo »papel« radovednost pri dežurnem, pa tudi Martina in Božidarja sem malo »zasliševal«. Kaj kmalu je napočil konec njune nočne izmene in s tem tudi čas našega slovesa.

2. noč, 8. marca 1997

Ponovno sem se s komandirjem domžalske policijske postaje, g. Senčarjem, dogovoril, da bom lahko prisoten pri še enem nočnem »sihtu« policijske patrulje. Na mojo posebno »zahtevo« (beri — željo) sem se ponovno lahko pridružil isti ekipi, kot zadnjič, torej Martinu in Božidarju. To noč je bil poudarek na ugotavljanju oz. preverjanju vinjenosti voznikov (saj veste, 8. marec — praznovale naj bi ga ženske, pili pa predvsem moški). Izmena se je pričela podobno kot zadnjič, le da tokrat nisem bil prisoten na njihovi odpravi v začetku izmene. Nato pa je naša, lahko bi že rekel stara družina, odšla v »marico« in šli smo na teren.

Na prvega vinjenega voznika ni bilo potrebno dolgo čakati. V študi sta Martin in Božidar ustavila osebo

TO NAS MOTI

Kje ste, zeleni in naravovarstveniki?

Vse premalo spoštujemo mater Zemljo, saj jo onesnažujemo in zastrupljamo po dolgem in počez. Za nekatere predele je že kritično tudi s ozračjem. Naravovarstveniki drugod po svetu na vso to malomarnost precej opozarjajo; v Sloveniji pa je vse to bolj medlo. Vsa krovstni strupi vztrajno prodirajo v podtalnico in vse več je že onesnaženih vodnjakov. Prebivalci nekaterih področij jih morajo vse

bolj poglobljati. Malo je čistih potokov in rek.

In kaj me pri tem najbolj moti. Kam dati na primer stara zdravila s pretečenim rokom uporabe? Kam s starimi akumulatorji in različnimi baterijami? Kam s preostalimi koncentraty za škropiva, ki jim je potekel rok?

Ko v trgovinah sprašuješ, kam naj bi z vsem tem, zmajujejo z glavo in lepo povedo: NIČ NI UREJENO. »Ja, pred leti smo pa res nekaj časa zbi-

rali. Ker pa po te odpadke ni nihče prišel, smo jih vrgli v smeti.« Neka prodajalka mi je rekla: »Stare baterije kot vsi drugi tudi sama mečem v smeti.«

V neki kmetijski trgovini so vedeli povedati: »Nekaj smo pa pred leti res zbirali. Potem pa nismo vedeli, kam bi s tem. Nekatere tovarne so že bile pripravljene, da bi jim vračali te ostanke, toda samo njihove proizvode.« In še to je trgovec povedal: »Pozanimal sem se, kaj so s tem počeli v tovarni. Več mesecev je vse skupaj ležalo na dvorišču, nazadnje pa je romalo v smeti.«

V tem primeru pa res lahko rečemo UBOGA SLOVENIJA IN UBOGO MINISTRSTVO ZA OKOLJE IN PROSTOR. Najbrž še drži stari slovenski rek, da RIBA PRI GLAVI SMRDI.

FRANCE CERAR

Aforizmi

Ko zaprosiš za kredit, dokaži banki, da ga ne potrebuješ.
Gotovo ga boš dobil.
Denarna vrednost poroke se povečuje v sorazmerju z denarno vrednostjo ločitve.
Menjaval je ljubice kot srajce. Nazadnje je ugotovil, da mu je zmanjkalo srajca.
Živel je kot don Juan, imel je samo eno ljubico.
Če hočeš dobiti ženo svojih sanj, se moraš odpovedati sanjam.
Komunizem je povedal, kaj je svoboda. Demokracija niti pokazati nore nanjo.

ŠTEFAN ROZMAN

KULTURNO DRUŠTVO JOŽEF VIRK DOB

Volk in sedem kozličkov

V nedeljo, 9. marca 1997 so mladi igralci Kulturnega društva Jožef Virk Dob mlade in starejše ljubitelje njihovih predstav razveselili z eno najbolj znanih pravljic bratov Grimm Volk in sedem kozličkov, ki jo je za uprizoritev priredil Miloš Starbek, ki je bil hkrati tudi režiser predstave, odigral pa je tudi glavno vlogo VOLKA RAZBOJNIKA.

Mladi igralci, ki vsako leto pripravijo najmanj eno predstavo, so tokrat na glasbo Lada Jakše in v koreografiji Gordane Schmidt odlično zaigrali zivalsko pravljico, ki jo pozna prav vsak. MAMA KOZA (Marta Starbek) je svo-

jih sedem razigranih KOZLIČKOV (Nataša Zupanc, Tjaša Vilar, Sabina Vilar, Urša Saviozzi, Polona Ivanšek, Aleš Žendar, Marko Starbek) uspešno pripeljala do srečnega konca, katerega so se veselili tudi LISICA ZVITOREPKA (Katja Brvar), ŽABA ZASPANKA (Sonja Sedej), MEDVED SLADKOSNED (Andrej Vilar) ter oba ZAJCA: KRATKOREPEC (Jure Rogelj) ter DOLGOUHEC (Tomaž Orehek). Za sceno in kostume sta poskrbela Miloš Starbek in Irena Keš, za razsvetljavo Pavle Orehek, za ton pa Andrej Starbek.

Kulturnemu društvu Jožef Virk Dob za odlično predstavo iskrene čestitke!

V.

Vredno pohvale

V nedeljo, 2. marca, je bila pri Sv. Primožu nad Kamnikom prva letošnja romarska maša. Cerkev je bila nabito polna, zunaj pa še za dve cerkvi izletnikov. Pred cerkvijo je bila stojnica z razglednicami, brošurami in knjigami; prodajalca pa nobenega. Romarji in izletniki so pa kar »kupovali«. Pri vsaki tiskovini je bila cena; ljudje so si jih izbirali in v škatlo dajali predpisano plačilo. Lepo. Tudi tako gre.

Je pa to že dolgoletna navada skoraj v vseh slovenskih cerkvah. Tako je v njih na razpolago predvsem verski tisk, od različnih časopisov in revij do brošur in knjig. Po evropsko, boste rekli. Ne, kar po domače in po slovensko. Saj v cerkev zahajajo verni, srčni, dobri in pošteni ljudje. Torej, to ni namenjeno samo vernikom, ki redno hodijo v cerkev, pač pa tudi občasnim obiskovalcem. Vsem tem Cerkev zaupa, saj vsi prihajajo v cerkev z dobrim namenom - predvsem pa skozi vrata.

FRANCE CERAR

Mladi ekologi

ATELJE PIRAMIDA

Združena čas in lepota

V začetku februarja 1997 sta Majda in Dare Ogrinc svoje prijatelje in ljubitelje oblikovanja in unikatnega poslikavanja lesa povabila na odprtje ATELJEJA PIRAMIDA, ki je naše mesto v novi poslovno stanovanjski stavbi sredi Obrtno industrijske cone Trzin.

To je bil prijeten večer, v katerem sta se, kot je rekel voditelj, združila čas in lepota. Prvi je čas kot izziv sprejel v letu 1985 Dare Ogrinc, ki je imel doslej že tri samostojne razstave, 1994 pa se mu je pridružila tudi žena Majda, ki je kot izziv sprejela lepoto. Dejstvo, da ustvarjanje časa in lepote ni nikoli dokončno delo, Dare in Majda Ogrinc vedno znova potrjujeta s svojimi izdelki, ki so našli mesto na stalni razstavi v Ateljeju Piramide.

Čas bo presodil o lepoti, obiskovalci pa smo očarani odhajali s čudovitega večera, ki nam ga je vsem polepšal s svojo občuteno glasbo violinist Erik Šuler.

V.

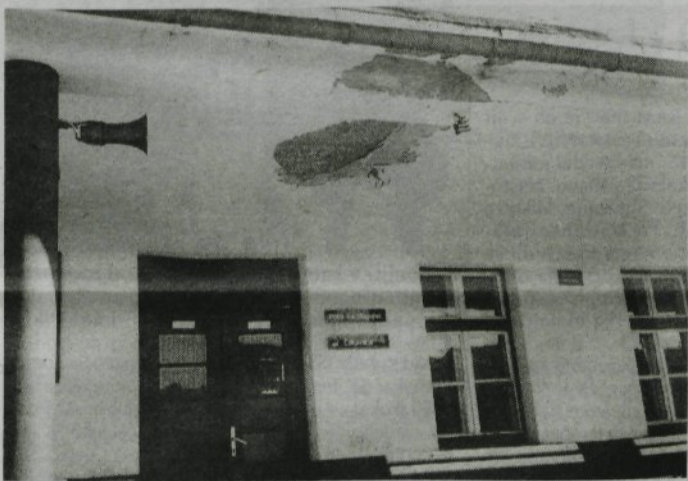
Grd strop brez ure

Domžalsko železniško postajo že nekaj časa na stropu »krasi« razpadajoča »freska«, o kateri sem iz »strogo zaupnega vira« izvedel, da odgovornim »oblastem« v Ljubljani pravzaprav ni čisto nič mar, kakšna bo usoda postajališčne »umetnine«. Ni jasno, ali »skrbni gospodarji« čistiljive postaje sploh vedo, da jo vsak dan občuduje »kr neki« potnikov oziroma

ljubiteljev »tovrstne ne - umetnosti«. Ali se sploh še kdo zmeni za (pod) uro, ki je nekoč radovednim, pravočasnim in poznim obiskovalcem Kamničana in Domžalčana merila in odmerjala čas? Brez muje se še dandanes čelvelj ne obuje.

B. O.

FOTO: B. O.

no vozilo ter po kratkem pregledu dokumentov pripravila »balonček« — torej alkoktest. Ker voznik še ni imel izkušenj s pihanjem v takšne vrste balonček, ga je Martin strokovno poučil, kako naj se to izvede (globoko vdihniti zrak ter z enim samim izdihom napolniti balonček). Po primerjavi ampulice s kristali, ki so hitro pozeleneli, je bilo takoj razvidno, da ima ta voznik ne sme preveč alkohola »pod kapo« in da kot voznik ne sme biti na cesti, saj zaradi stanja, v kakršnem je, ogroža sebe in ostale udeležence v prometu. Zato sta mu odvzela vozniško dovoljenje (ki ga lahko dobi čez 12 ur na policijski postaji v Domžalah, takrat bo tudi plačal postopek izvedbe alkoktesta), svoje pa bo moral ta voznik tudi povedati sodniku za prekrške. Ker voznik ni hotel podpisati zapisnika o izvedenem alkoktestu, sta Martin in Božidar nameravala odrediti oz. ga odpeljati na odvzem krvi. Vendar se je takrat voznik le »omehčal« in podpisal zapisnik. Ker je očitno nameraval nadaljevati vožnjo, sta ga policista še enkrat opomnila, da ima prepoved nadaljevati vožnjo, zato naj to upošteva. Do doma je tako pijani voznik moral kar peš (ali pa na štop, če se je znašel).

Ko smo se odpravili naprej v smeri proti Ihanu, nas je z veliko hitrostjo prehitel mladi motorist, ki je poleg tega vozil še brez zaščitne čelade ter luči. Seveda smo se takoj odpravili za njim ter ga po krajšem »lovljenju« sredi Ihana tudi dobili. Ravno tako kot prejšnji voznik osebnega avtomobila je tudi on »dobil balonček«, izrečen mu je bil ukrep prepovedi nadaljevanja vožnje, »dobil« pa je tudi predlog za obisk sodnika za prekrške. Ta fantič je bil med drugim kar precej nesramen do obeh policistov in čudil sem se, s kakšno mimostjo in profesionalnim »ledenim« reagiranjem sta se Martin in Božidar odzvala na fantičeve psovke in zmerjanja.

Po tem »lhanskem« dogodku smo se napotili v smeri proti Rafolčam. Tudi tu je bilo izvedenih nekaj alkoktestov, nekaterim so balončki pozeleneli, le redkim ne. Po krajši vožnji po Črnem grabnu smo se ponovno napotili proti Domžalam. Po radijski zvezi smo prejeli obvestilo, da so se v nekem domžalskem lokalni fantje malo stepli in neko od njih »jih je staknil po buči« s steklenico. Ranjenec je že odšel v domžalski zdravstveni dom, kjer so mu urezino strokovno obdelali. Policista pa sta morala vseeno sestaviti zapisnik. Ko smo bili v Zdravstvenem domu, pa smo »naleteli« na dve dekleti, ki sta imeli prometno nezgodo, v kateri sta bili udeleženi samo oni. Na Zdravstveni dom ju je pripeljal prisilni voznik osebnega avtomobila, ki se je slučajno peljal mimo oziroma prometne nazgode. Ena od deklet je imela kar hude rane na očesu, zato so jo napotili na pregled v Urgentni blok Kliničnega centra v Ljubljano. Tja jo je odpeljal dežur-

ni reševalni avtomobil domžalskega zdravstvenega doma.

Hoteli smo se napotiti do lokala, v katerem jo je po glavi skupil tisti mladoletni obiskovalec lokala, ki je prej potreboval pomoč dežurnih zdravnikov. Vendar smo našo pot končali takoj na prvem križišču. Tam smo namreč opazili malce sumljivo situacijo — dva Italijana sta čakala v avtomobilu z italijansko registracijo, blondinka pa je iz bližnje telefonske govornice po telefonu vztrajno nekomu nekaj pripovedovala. Po legitimiranju obeh tujcev in preverjanju, če nista povezana s kakšnimi »mafijškimi« posli, smo nadaljevali vožnjo. Znašli smo se pred lokalom, kjer so se prej pretepali vročerkvni fantje, vendar se je postopek z Italijanima toliko zavlekel, da v lokalni ni bilo nikogar več in je bil že zaprt. Sicer pa je bila ura že skoraj pol štirih zjutraj. Nekajkrat smo še prevozili Domžale, Menges ter industrijsko cono v Trzinu, vendar je bilo vse spokojno mimo. Zato smo se vrnili na policijsko postajo, kjer sem izvedel za tokratno »nočno bilanco« — 18 predlogov za obisk sodnika za prekrške, 7 voznikov in 3 voznice so »napihali« zeleni balonček. Kakšnih večjih izgredov začuda ni bilo. Očitno (oz. na srečo) tudi 8. marec ni več tisto, kar je nekoč bil. V razgovoru z dežurnim policistom na policijski postaji, ki je vzdrževal radijsko zvezo z vsemi nami na terenu, sem se ponovno prepričal, da delo policistov niti ni tako lahko, kot si ga nekateri predstavljajo. Vsi, tako policisti kot tudi prebivalci naše domovine, pa bi bili najbolj srečni, če policisti ne bi imeli nobenega dela (to bi bil čas brez prometnih nezgod, preteptov ter takšnih in drugačnih kršitev zakonov in pravilnikov). Do tega pa je še dolga pot. Vendar se temu cilju bližamo, čeprav počasi. Če navedem malo statističnih podatkov iz leta 1996 (podatki veljajo za celotno Slovenijo), potem je bila situacija lani takšna;

Število mrtvih se je na slovenskih cestah v primerjavi z letom 1995 sicer zmanjšalo za 6,3%, vendar pa je kljub temu v 6.316 prometnih nesrečah, kolikor so jih obravnavali policisti, življenje izgubilo 389 oseb oz. 195 na 1 milijon prebivalcev (dokaj visoko svetovno povprečje). Hudo telesno poškodovanih je bilo 2190 oseb (13,7% manj kot leta 1995). Alkohol je bil prisoten v vsaki tretji prometni nesreči s smrtnim izidom oz. v vsaki peti prometni nesreči z materialno škodo. Povprečna stopnja alkoholiziranih voznikov, povzročiteljev prometnih nesreč, je bila 1,79 g alkohola na 1 kg krvi (dovoljeno 0,5 g alkohola na 1 kg krvi). Vsaka tretja prometna nesreča s telesnimi posledicami se je primerila zaradi vožnje z neprimerno hitrostjo, vsaka peta pa zaradi neupoštevanja prednosti ali napačne strani in smeri vožnje. Najpogostejše pa so se s smrt-

ni izidom končale prometne nesreče, katerih vzrok je bilo nepravilno prehitjevanje.

Na podlagi statističnih podatkov sem lahko izvedel, da je policija lani opravila 47905 intervencij na javnih ali v zasebnih prostorih, predvsem seveda zaradi kršitev javnega reda in miru. Največ takšnih kršitev se primeri na cestah, ulicah ali trgih, malo manj v zasebnih stanovanjih in v gostinskih objektih. Med kršitvami javnega reda in miru prevladuje prepiranje in pitje, sledijo motenje miru ter ogrožanje varnosti v zasebnem prostoru, omalovaževanje policistov ali drugih uradnih oseb, pretepanje na javnem kraju ter pijančevanje.

V letu 1996 je bilo v Sloveniji za 4,2% manj evidentiranih kaznivih dejanj, najbolj obremenjena področja s takšnimi dejanji pa so na področju UNZ Ljubljana in med turistično sezono tudi na področju UNZ Koper. Kot zanimivost — število evidentiranih kaznivih dejanj je lani najbolj upadlo na področju UNZ Maribor, najbolj pa je poraslo na področju UNZ Nova Gorica (kar za 404% v primerjavi z letom 1995).

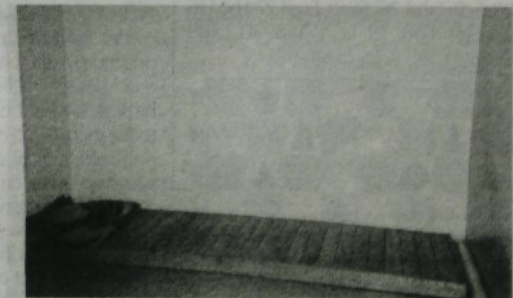
Toliko o sami statistiki. Kaj naj zapišem za konec opisa svojih dveh »nočnih šlihtov« s policistoma Martinom in Božidarjem? Prepričal sem se, da Domžale oz. celotno področje, ki ga pokrivajo domžalski policisti, ni tako mimo, kot sem si predstavljal. In čeprav so mi vsi policisti, s katerimi sem se srečeval v času obeh nočnih patruljiranj, zatrjevali, da je bilo obakrat izredno mirno, se meni ni zdelo tako. Kaj se mora dogajati šele takrat, ko tudi policisti pravijo, da imajo toliko dela, da se dihati ne morejo? Mogoče bom nekega dne prisoten s policisti tudi na takšen dan (oz. noč). Želim se vam tudi oparaviti, ker nisem navedel vsega, kar sem doživel ti dve noči, kajti zaradi interesov preiskav ter še neraziskanih dogodkov ne morem napisati vsega.

Na koncu se želim še iskreno zahvaliti komandirju domžalske policijske postaje, g. Alojzu Senčarju, da mi je omogočil možnost prebiti noč (oz. kar dve) s policisti. Zahvala gre tudi pomočniku komandirja domžalske policijske postaje, g. Igorju Ajdniku, ki me je »uvedel« v delo z nočno patruljo, posebno pa se želim seveda zahvaliti Martinu in Božidarju, saj sta me morala kar dve noči »prenašati« in sem jima bil verjetno kar v breme, ter seveda vsem drugim policistom, s katerimi sem bil v stikih na obeh nočnih »akcijah«. Naj na koncu priznam še to, da sem ugotovil dvojje; 1. Delo policistov niti ni tako lahko, kot to kaže na prvi pogled in 2. Tudi policisti so samo ljudje. Upam, da ste ob prebiranju tega mojega prispevka tudi vi prišli do podobnih spoznanj.

tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

Ostanki »hrošča« po prometni nesreči na Rodici

Prostori za streznitev — niso udobni, pa tudi hladni so

Zločin se ne izplača — Martin me je v nekaj sekundah s strokovnim prijemom obvladal, mi nadel lisice in spravil v »kiblo« — seveda za šalo — tega si ne želim v resnici

na CRNO-BELIH poljih

Enajstletni Aleksander Nadj na evropsko prvenstvo

NA 4. državnem šahovskem prvenstvu v Mariboru (24. 2. - 2. 3. 1997) je med desetimi najboljšimi slovenskimi šahisti v starostni skupini do 12 let v normalnem turnirskem šahu mladi Trzinčan Aleksander Nadj osvojil več kot izvrstno 2. mesto. Za zmagovalcem Juretom Boriskom, ki se je s prvim mestom uvrstil na svetovno šahovsko prvenstvo, je zaostal le za eno točko. S 6,5 točkami se je Aleksandru uspelo uvrstiti na evropsko prvenstvo, ki bo med polletnimi počitnicami v glavnem estonskem mestu Talin. To je doslej največji uspeh enajstletnega Aleksandra, najbolj perspektivnega šahista Šahovskega društva Napredek Domžale.

Šahovsko igro je spoznal in vžljubil, ko je bil star pet let. V Kočevju je fantič namreč na smučanju zlomil nogo, pa mu je njegov oči namesto »nevarnega« smučanja ponudil bolj »varno« igro - šahovnico in šahovske figure. Tako se je začela njegova šahovska pot po šahovskih turnirjih.

Veliko šahovskih partij je Aleksander Nadj že odigral, razveseljevale so ga zmage, nekoliko razžalostili porazi, najraje pa se pogovarja o najmočnejših šahovskih merjenjih moči, čeprav ve, da je vsaka njegova partija dragocen kamenček v mozaiku njegove nastajajoče šahovske umetnine.

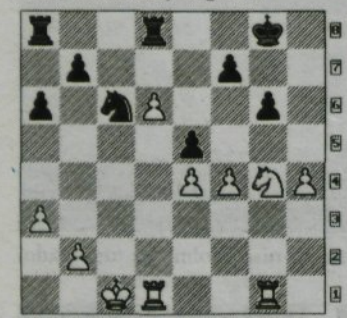
Njegovi najpomembnejši in najmočnejši šahovski turnirji so bili zagotovo državna šahovska prvenstva - že devetletni je na 1. državnem prvenstvu z veliko strahu in treme osvojil 15. mesto. Na 2. državnem prvenstvu leta 1985 v Kranju je imel smolo, ker je tik pred začetkom turnirja zbolel, vendar se mu je kljub nadežni boleznijo uspelo zavrteti na 7. mesto. Letošnji viceprvak Slovenije med dekci do 12. leta se se sedaj z veseljem v oči spominja, da je bil takrat edini na turnirju, ki je odšepnil pol točke kasnejšemu državnemu prvaku. Na 3. državnem prvenstvu v Mariboru se je spet premaknil navzgor po stmi šahovski poti, zasedel je opazno 5. mesto. Na letošnjem 1. osnovnošolskem državnem prvenstvu je mladi šahovski zanesenjak začutil, da je končno prišel njegov čas, njegovih odločilnih pet minut. V hudi konkurenci se je na tur-

Beli: Aleksander Nadj, II. kat. (1621)

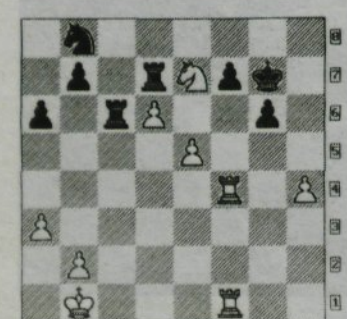
Črni: Matej Šekoranja, III. kat. (1665)

4. državno prvenstvo (D - 12) Maribor

1. d4 Sf6 2. c4 g6 3. Sc3 Lg7 4. e4 d6 5. f3 0 - 0 6. Le3 h6 7. Dd2 Kh7 8. g4 e5 9. 0 - 0 10. Sc6 10. Sf7 11. h4 h5 12. gxh5 Sxh5 13. Sh3 Dd7 14. Sg5-Kg8 15. Lh3 Dd8 16. c5! Lxh3 17. Sh3 Sf6 18. Sf2 Dd7 19. Thg1 c6 20. dxc6 Sxc6 21. Dxd6 Dxd6 22. cxd6 Tf8 23. a3 Se8 24. Sb5 a6 25. Sc7 Tab8 26. Sxe8 Txe8 27. Lb6 Lf6 28. Sg4 Ld8 29. Lc7! Ta8 30. Lxd9 Txd8 31. f4!! (Glej diagram!)

Tac8 32. Kb1 exf4 33. Tf1 Sb8 34. Txf4 Tc6 35. e5 Kg7 36. Tdf1 Td7 37. Sf6 Td8 38. Sd5 Td7 39. Se7! (Odločilno prekrivanje. Glej diagram!)

Tc5 40. Txf7 Kh6 41. Tg1 Txe5 42. Tg6+ Kh5 43. Th7+ Mat 1:0

Mali nogomet v domžalski občini še živi

Po več letih so člani novo ustanovljenega ŠD ŠPORTNIK organizirali zimsko ligo v malem nogometu. Liga je kljub želji in trudu organizatorjev, da bi se igralo v Domžalah, potekala v športni hali v Kamniku.

V dveh zimskih mesecih, kolikor je liga potekala, je bilo odigrano osemnajst zanimivih tekem. Sodelovalo je šest ekip, in sicer: DON JUAN VIR, KMN MENGEŠ, JURČEK BAR DEPALA VAS, GLORIJA BAR TRZIN, PUB ŠKOLKA VIR in ekipa organizatorja ŠD ŠPORTNIK VIR. Po končanem ligaskem delu je bila prva ekipa DON JUAN, druga ŠD ŠPORTNIK, tretja KMN Mengeš in na prejšnjem JURČEK BAR, GLORIJA BAR in PUB ŠKOLKA. Za končno uvrstitev pa so igrali še končnico, in sicer je ekipa ŠD ŠPORTNIK premagala DON JUAN-a z rezultatom 6:5, ekipa KMN MENGEŠ pa JURČEK BAR kar 8:0. Prve tri uvrščene ekipe so iz rok tedaj kandidata za predsednika NZS Slovenije, g. RUDIJA MERŠAKA, prejele pokale. EKIPI KMN MENGEŠ pa je prejela še pokal za najbolj športno ekipo tekmovalcev.

V prvi polovici meseca aprila pa se bo začel spomladanski del lige, ta poteka ob nedeljah dopoldan v organizaciji istega društva. Letna liga poteka že tretje leto.

Organizatorji in vsi sodelujoči upamo, da se bo naslednje leto zimska liga v malem nogometu igrala v Domžalah.

Zmagovalci letošnje zimske lige v malem nogometu - Športno društvo ŠPORTNIK Vir: stoji od leve: T. Pavlič, I. Barlič, M. Bolarič; čepijo: P. Pišek, M. Hočevar, M. in Z. Begič; manjkajo: J. Jeraj, R. Florjančič, R. Narobe, Z. Volkar in F. Černogaj.

Gostiteljem tretje mesto

Na Soriški planini so 8. marca 1997 potekale 32. tradicionalne zimske športne igre upravnih delavcev Gorenjske, katerih gostitelji so bili letos zaposleni v upravnih organih občin Domžale, Lukovica, Mengeš in Moravce ter Upravni enoti Domžale. Žal so morali zaradi slabih snežnih razmer tekmovalce prestaviti v Velike planine na Soriško planino, kjer pa je bilo po mnenju vseh udeležencev zelo prijetno.

Tekmovalci so se pomerili v veleslalomu, teknu na smučeh, vožnji z lopatko, štela pa je tudi kombinacija. Udeležba je bila nad pričakovanji, saj se je v posameznih disciplinah pomerilo več deset tekmovalcev, ki so ob navdušenem navijanju svojih sotekmovalec z območja upravnih enot Jesenice, Kamnik, Kranj, Radovljica, Škofja Loka, Trzin in Domžale, vsi po vrsti srečno presmučali, pretekli ali prelopatkali od starta do cilja. Končni rezultati so pokazali, da so bili najboljši tekmovalci iz ekipe Kranja, drugo mesto so zasedle Jesenice, le nekaj točk za njimi pa so zaostali predstavniki Domžal, ki so tako osvojili bronasto medaljo.

Tekmovanje je bilo zaključeno s prijetnim srečanjem v Majčevem dvoru v Jaršah, ob koncu pa le čestitajmo najboljšim tekmovalcem iz naše domžalske ekipe. Tako je bil Filip Vrhovnik v svoji kategoriji v smuku drugi, Mitja LETNAR je zasedel prvo mesto v smuku ter bil tretji v veleslalomu, Martina ROJEC je bila druga, Janez PUKL in Janez GRAD pa sta bila najboljša - vsi v teknu na smučeh, kjer sta grad in tretje mesto med svojimi vrstniki zasedla tudi Edo OSEK in Anton KOSEC. V veleslalomu sta bila Karla JENC in TATJANA KUJAR SKRLJ tretji, enak uspeh pa je dosegla tudi Simona CIJAN.

Čestitke najboljšim, pa tudi organizatorjem, ki so se resnično potrudili!

ATLETSKI KLUB DOMŽALE

Tekmovalna sezona se začne

Kot smo že pisali, je bil začetek letošnje atletske sezone za dekleta in fante iz Atletskega kluba Domžale zelo uspešen. Uspehi so se nadaljevali tudi v februarju, ko je pionirka LARISA CAPUDER na zimskem državnem prvenstvu v metih v Kopru osvojila srebrno medaljo.

Člani AK Domžale pa so se udeležili tudi zimskega državnega prvenstva v krosu za pionirje ter mlajše in starejše mladince, ki je bilo hkrati tudi izbirno tekmovalstvo za določitev slovenske reprezentance za prvenstvo v krosu.

Najboljše uvrstitve so dosegli naslednji člani AK Domžale: Meta Pungercar - 4. mesto; Boštjan Brnot - 5. mesto; Klemen Avbelj - 6. mesto; ob njih pa so tekli še Gašper Tomšič, Tomaž Kušar in Lado Hribar.

Člani Atletskega kluba Domžale pa se že pripravljajo na največje atletsko tekmovalstvo letos v naši občini. To bo državno prvenstvo osnovnih in srednjih šol v krosu, ki je zano tudi pod naslovom DNEVNIKOVI KROS. Tudi letos pričakujemo več kot 1000 tekačev, ki se bodo 19. aprila 1997 pomerili za naslove najboljših.

Smučarsko sezono so člani Smučarskega društva Domžale dobro izkoristili

Čeprav je vse več znakov, da letošnji zini vse bolj pomenjuje sapa, so najprizadevnejši člani Smučarskega društva Domžale še zelo dejavni. Z letošnjo sezono so lahko zelo zadovoljni, saj jim je uspelo speljati celo vrsto tekem, tečajev in tudi drugace iz zime iztisniti, kar se je največ dalo.

Po nekaj letih so letos spet za nekaj časa obudili smučišča v neposredni bližini Domžal na Pustovski in Velikem vrhu pri Podrečju. Na domačem smučišču so tako med drugim pripravili novoletni smuk, občinsko prvenstvo v veleslalomu, obrtniško tekmo za obrtnike iz naše občine in nočni slalom, ob koncu tednov pa so tam začeli tudi učili smučanja. Več tekem so pripravili tudi na drugih smučiščih, še zlasti na Sorici in v Kranjski gori. Na Sorici so med drugim pripravili spominsko tekmo, s katero so počastili leta 1988 ponesrečene člane kluba, v Kranjski Gori pa poleg regijskih tekem za najmlajše smučarje tudi najpomembnejšo letošnjo smučarsko prireditev domžalsko-kamniškega območja FIS tekmo za pokal Domžal.

Priprava takšne tekme terja dosti znanja, izkušenj in dobro opremljenost. Članom Smučarskega društva vsega tega ne manjka, čeprav so bile v ponedeljek, 24. februarja, vrste sicer prizadevnih delavcev Smučarskega društva zaradi zimskih solskih počitnic razredčene, so organizatorji pod vodstvom vodje tekmovalstva Ale-

ksandra Kabaja tekmo izpeljali na zavirljivo visoki ravni. Lahko smo upravičeno ponosni na utečeno organizacijsko ekipo Smučarskega društva Domžale, saj fante zaradi strokovnosti vabijo praktično vsak konec tedna na najrazličnejše tekme po slovenskih smučiščih, da poskrbijo za dobro organizacijo in izvedbo številnih smučarskih tekem. Tudi tako utrjujejo sloves naše občine.

Na tekmi za pokal Domžal je tokrat nastopilo 132 tekmovalcev iz 21 držav Evrope, Azije, ZDA in Avstralije. Slovenske barve so branili predstavniki naše A, B, C reprezentance in mladinske vrste, zmagal pa je Drago Grubelnik (Slo), saj si je odločilno prednost prislužil že v prvem teku. V drugi vožnji je naskok le še povečal, tako da je drugouvrščen Nizozemec Man de Harald II. zaostal že 2,08 sekunde. Naš drugi najboljši je bil Miran Rauter na tretjem mestu, Gašper Kontrec pa je po odločilnem četrtem času prve vožnje na koncu pristal na petem mestu.

Najbolje uvrščenim tekmovalcem je priznanja v imenu pokrovitelja, Občine Domžale, podelil domžalski podžupan Simon Mavsar, prireditev pa so poleg Občine podprli še Helios, Ljubljanska banka, Pivovarna Adam Ravbar in Napredek Domžale.

Kar zadovoljni pa so bili tudi z uvrstitvami domžalskih tekmovalcev. Stane Kovač je bil s startno številko 72 na koncu 34., Dejan Schaubach je bil 38., Marko Bakovnik pa 72. Blaž Kovač in Boštjan Amolj na progi nista imela sreče in tekmovalstva nista uspešno zaključila.

Rezultati: 1. Drago Grubelnik (Slo) 148,95, 2. Man de Harald II. (Niz) 1:49,24, 3. Miran Rauter (Slo) 1:49,97, 4. Schranzhofer Oswald (Ita), 5. Gašper Kontrec (Slo), 6. Thomas Tremel (Nem), 7. Rene Schneider (Aut), 8. Grega Sredanović (Slo), 9. Thomas Tremel (Hrv), 10. Dani Mattias (Slo).

Prav v času, ko je del članov SD Domžale vodil Fis tekmo, je cela vrsta članov društva v Kranjski Gori skrbela za kar kakih sto tečajnikov iz naše občine. Smučarsko društvo je namreč med šolskimi počitnicami v Kranjski gori izvedlo smučarski tečaj, ki ga je vodil Rok Likar. Mladi smučarji so se vsak dan vozili v Kranjsko Goro in se tam učili zavoje in druge smučarske spretnosti. Po splošni oceni je tečaj dobro uspel, tečajniki pa so na koncu, zadnji dan tečaja, tudi vsem pokazali, kaj so se naučili. Veselje ob medaljah in drugih priznanjih je bilo res prisrčno.

MIRO ŠTEBE

IHAN Skoki ob 50 - letnici

Smučarski skalalni klub SAM Ihan je ob svoji okrogli obletnici, petdesetletnici ustanovitve kluba, 23. februarja 1997 ob 15. uri izvedel jubilejno tekmo na 50-metrski skalnici v Ihanu. Nastopilo je 30 tekmovalcev iz cele Slovenije, ki so se pomerili v treh kategorijah. Po končanem uradnem delu pa so za posebno nagrado izvedli še eno serijo skokov, v nji je nagrada pripadla tistemu, ki mu je uspelo »povleči se najdlje« po hrbtu skalnice - to je bila posebna serija in najdaljši skok, brez sodniških ocen.

Kljub težavnim razmeram so organizatorji z veliko truda uspeli usposobiti skalalnico. Sneg je v tistih dneh pobiral kot za stavo, saj so bile temperature zraka prej poletne kot zimske. Zaradi (pre)visokih temperatur ni mogli uporabiti snežnega topa, zato so porabili celotno zalogo snega iz deponije ter ga ročno prenesli na skalalnico. Tekmovalcev pa izredno toplo vreme ni motilo in pogumno so se poganjali po zaletišču navzdol ter z lepimi skoki razveseljevali kakšnih 250 gledalcev.

V kategoriji dekcev do 15 let je bil najboljši Gašper Cvetko (SSK SAM Ihan), drugi je bil Luka Ajnik, tretji pa Primož Piki (oba SSK BTC Ljubno ob Savinji). Pri dekcih do 18 let je zmagal Samo Dremelj pred Žigo Kosi-jem ter Urošem Demšarjem (vsi SK Ilirija Center). Pri članih pa so bili najboljši Rok Cerar (SK Termit Moravce),

Najboljši v kategoriji do 15 let - (od leve proti desni): drugouvrščen Luka Ajnik, zmagovalac Gašper Cvetko in tretjevrščen Primož Piki.

David Kunster (SSK Servis Debevec Mengeš) ter Tomaž Prašnikar (SK Termit Moravce). V posebni seriji za najdaljši skok sta si prvo mesto s skokom, dolgim 42,5 metra, razdelila Samo Dremelj ter Žiga Kosi (oba SK Ilirija Center), tretji pa je bil domačin Gašper Cvetko (SSK SAM Ihan). Kot zanimivost; nastopil je tudi Primož Peterka (SK Termit Moravce), ki je v konkurenci dekcev do 15 let osvojil 13. mesto. Seveda pa to ni bil tisti »pravi« Primož Peterka, ki vodi v svetovnem pokalu in nas razveseljuje s svojimi odličnimi skoki ter uvrstitvami; temveč mlad skalec iz Moravce, ki ima povsem identično ime in priimek kot naš šampion. Morebiti bomo celo dočakali, da nas bosta na tekmah svetovnega pokala zastopala kar oba hkrati.

tekst in foto: JANEZ STIBRIČ

Medobčinsko osnovnošolsko prvenstvo domžalske regije v namiznem tenisu

V petek, 21. in v soboto, 22. februarja 1997 je v telovadnici v Mengšu potekalo letošnje namiznoteniško medobčinsko prvenstvo osnovnih šol domžalske regije, ki obsega občine Lukovico, Moravce, Domžale in Mengeš. Organizatorja sta bila Športna zveza Društva ter mengeški namiznoteniški klub NTS EDIGS Mengeš.

Zaradi bližajočih se počitnic ter natrpanosti najrazličnejših športnih tekmovalcev v tem terminu je bila udeležba skromnejša kot pretekla leta. V primerjavi z lanskim letom se je število mladih tekmovalcev in tekmovalk, ljubiteljev zelene mize in bele žogice, skoraj prepolovilo. Kljub temu pa se to ni dosti poznalo na kakovosti, saj so nastopili skorajda vsi najboljši, ki v tem zanimivem, hitrem in privlačnem športu kaj pomenijo v domžalski regiji in ki seveda še obiskujejo osnovno šolo. Tako je bilo prijavljenih 8 ekip pri dekcih ter 6 ekip pri deklakah, ki so se med seboj borili za letošnji naslov prvaka. V posamični konkurenci pa je nastopilo v konkurenci od 1. do 4. razreda 25 dekcev in 11 deklak, pri starejših, torej v konkurenci 5. do 8. razreda pa 36 dekcev ter 13 deklak iz 8 osnovnih šol. Na podlagi razpisa so se med seboj pomerili tudi tisti tekmovalci in tekmovalke, ki redno nastopajo v ligaskih tekmovalnih in imajo iz teh tekmovalcev osvojenih že nekaj točk. Skupno je tekmovalo 96 učencev in učenek. In kateri so bili najboljši?

Ekipni prvaki pri dekcih so postali tekmovalci OŠ Mengeš, drugo mesto so osvojili predstavniki OŠ Radomlje, tretji pa so bili mladi tekmovalci iz OŠ Janko Kersnik. Pri deklakah so postale prvakine tekmovalke iz OŠ Mengeš, drugo mesto je pripadlo OŠ Janko Kersnik, tretje pa tekmovalkam OŠ Vencelj Perko. Pri posameznikih je med dekci od 1. do 4. razreda prvo mesto osvojil David Orešnik (OŠ Radomlje), drugi je bil Peter Vida (OŠ Janko Kersnik), tretje do četrto mesto pa sta osvojila Marko Zupancič in Rok Zupancič (oba OŠ Janko Kersnik). V kategoriji deklak od 1. do 4. razreda je postala prvakinja Mateja Ravnikar (OŠ Vencelj Perko), druga pa je bila Meta Rode (OŠ Janko Kersnik), tretje do četrto mesto pa sta si delili Alenka Budnar (OŠ Janko Kersnik) ter Tina Osterman (OŠ Mengeš). V kategoriji dekcev od 5. do 8. razreda je postal prvak Tomaž Limbek, drugo mesto je osvojil Marko Limbek (oba OŠ Radomlje), tretje do četrto mesto pa sta osvojila Jure Osolin in Matjaž Rola (oba OŠ Janko Kersnik). Pri deklakah od 5. do 8. razreda je postala prvakinja Alenka Boroša, drugo mesto je osvojila Anja Srebačič (oba OŠ Mengeš), tretje do četrto mesto pa sta zasedli Nina Štrukelj in Barbara Rode (oba OŠ Janko Kersnik). Najboljši so se tudi uvrstili v nadaljnja tekmovalstva, kjer bodo po svojih močeh in znanju zastopali domžalsko regijo.

teksto in foto: JANEZ STIBRIČ

Dobitniki medalj v kategoriji posamezno na letošnjem medobčinskem namiznoteniškem prvenstvu domžalske regije

Člani zmagovite slovenske ekipe, ki je na svetovnem prvenstvu osvojila prvo mesto: Grega Lang, Peter Zonta, Blaž Vrhovnik in Grega Rihtar

ČE DOBRO SKAČEŠ, TI LEŽIJO VSE SKAKALNICE

Miha Rihtar, mladinski svetovni prvak

Ko je pred kratkim ekipa slovenskih smučarskih skakalcev na svetovnem prvenstvu v Kanadi osvojila prvo mesto, skoraj nihče izmed nas ni vedel, da je eden izmed štirih članov ekipe Domžalčan, dijak Ekonomske šole v Kranju, MIHA RIHTAR, ki je 4. marca 1997 praznoval svoj 16. rojstni dan.

Moj sogovornik je prijeten fant. V razgovoru sodeluje tudi mama Alojzija, ki pravi, da so smučarski skoki postali način njihovega življenja, ki se mu je »podredila« vsa družina, torej tudi mož Srečo, ki je včasih igral nogomet, in hčerka Marjana. Ko je njihov fant začel skakati, smučati je sicer začel že pri dveh letih, so bile, verjeti ali ne, največje težave s čevlji, saj skoraj ni bilo mogoče dobiti tako majhne številke, ki bi ustrezala sedemletnemu fantiču, ko se je prvič pognal po ihanski skakalnici. Tedaj je bil član SSK Ihan in na prvi tekmi ni preskočil 10 m. Ampak to je bil še le začetek športne poti, ki jo kljub Miho-vi mladosti spremlja vrsta uspehov, medalj, kolajin in priznanj, ki kasneje njegovo sobo. Ob tem pa naj med drugimi uspehi omenim 1. mesto na neuradnem svetovnem poletnem prvenstvu, dve zmagi na poletni seriji skokov v Nemčiji, tretje mesto na alpskem pokalu v Švici in še kaj bi se našlo.

Sprva je bil član ihanskega kluba, v 8. razredu, ki ga je obiskoval na osnovni šoli Rodica, pa se je skupaj s starši, ki so njegovi zvesti spremljevalci na vseh tekmah, odločil, da zaradi boljših možnosti in napredovanja zamenja klub in tako je postal član Skakalnega kluba Triglav. Že prej je bil član Planinske skakalne šole, pred šestimi leti pa je postal stalni član državne reprezentance Slovenije; v nji svoja bogata znanja in izkušnja posreduje trenerja Jani Grilc in Bogdan Norčič, za katera ima jo Miha in tudi starši same pohvalne

Smučarski skakalec Miha Rihtar

besede. Trenirajo skoraj vsak dan, najmanj po dve uri, in kondicijski del treninga, ki ga je skoraj polovico, je pomemben del za celovito pripravljenost tekmovalcev. Ob vikendih skačejo na tekmah. Preostali čas, ki ga je vselej premalo, je namenjen šoli in učenju. Miha obiskuje športni oddelek, v katerem je kar nekaj skakalcev, med njimi tudi Uroš Peterka; z njim se skupaj vozita vsak dan v Kranj. »Šoferji« so starši, ki se vozijo po fante tudi popoldne, da jih po treningu odpeljejo domov.

Starši so skoraj vselej z Mihom, ne razmišljajo o stroških, ki jih ni malo, saj mladi skakalci niso zanimivi za sponzorje, ne razmišljajo o tem, da ne bi spremljali svojega fanta na tekmah, čeprav se je mama Alojzija sprva kar malo bala in je raje pogledala malo v stran, ko se je Miha pognal po zaletišču. Sedaj ga spremlja z odprtimi očmi in drži pesti za dober skok, za njegov uspeh, ki se ga veselijo vsi skupaj, včasih

pa je treba z mladim tekmovalcem deliti tudi slab dan in smolo. Miha rad skače, njegova najljubša skakalnica je stara Bloudkova velikanka v Planici, na nji je skočil tudi svoj rekordni skok 130 metrov. Ko ga povprašam, če se kate-re od skakalnic boji, je odločen: sploh ne, vsaka nova skakalnica mu pomeni izziv, da je le dobro pripravljena, kar pa ni vedno, saj organizatorji tekem včasih zaradi pomanjkanja snega skakalnice ne pripravijo tako, kot bi bilo potrebno. Nekoč bo skočil čez 200 metrov, to ostaja njegov cilj, ki ga bo zanesljivo dosegel.

Na svetovnem prvenstvu v Kanadi jih je vodil mladinski trener Sandi Čimžar. Skupaj s Petrom Zonta, Gregom Langom ter Blažem Vrhovnikom so pričakovali, da bi se ekipno lahko dobro uvrstili. Skakali so po svojih najboljših močeh in dosegli uspeh, o katerem se Mihi doslej niti sanjalo ni. Postali so ekipni svetovni prvaki (za njimi so se uvrstili Finci in Avstrijci) in tako razveselili prav vse, ki so jim zaupali in jim pomagali na njihovi uspešni poti: najbolj svoje starše in trenerje, ki so se posebej ponosni na uspeh mladih skakalcev. Ti so bili še posebej prijetno presenečeni nad prisrčnim sprejemom na Bmiku, Miha pa je doma med drugimi čestitkami že čakal tudi telegram s čestitkami in najboljimi željami domažske županije.

»So uspehi, pa tudi neuspehi,« pravi Miha in se dobro zaveda, da so za vse potrebni trd trening, veliko ljubezni do smučarskih skokov, odpovedovanj, pa tudi zaupanja in športne sreče, za katero zazdaj lahko reče, da je njegova zvesta spremljevalka. Njegovo življenje je en sam smučarski skok, vanj je vložil veliko ur treninga, ki ga oblikujejo vedno nove metode, novi načini skakanja, ki prinašajo dalje in vamejše skoke; je sodelovanje s trenerji, s psihologom in s domači, ki so pripravljeni vedno narediti prav vse, da bi Mihi omogočili dobre možnosti — tako za športne dosežke kot za učenje.

Prostega časa skoraj ni, če pa si Miha ob učenju le najde trenutek oddiha, obišče nekdanje sošolce Klemena, Blaža in Boštjana, s katerimi so ostali veliki prijatelji. Pogovarjajo se o vsem, kar je skupnega mladim fantom, ki imajo življenje radi.

S sedanjimi sošolci se lepo razumejo in Miha je hvaležen vsem, ki mu pomagajo. Pa naj bo to gosposki ravnateljica Srednje ekonomske šole v Kranju ali pa sošolka, ki mu prepisuje snov, da je na tekočem. Pa še na eno zanimivost me opozarja Miha. Generacija skakalcev letnika 1981 je številna, zato je pomembna vsaka tekma, da se uvrsti v ekipo; pomemben je vsak skok, pomembno je, da si v pravem trenutku na pravem mestu, saj prav vsak skok pomeni priložnost za uspeh, za lepši dan, ki se ga skupaj z njim veselijo domači, saj težko čakajo, da se vme s tekem, da se usedejo za mizo, kamor mami postavi njegovo najljubšo jed — govejo juho.

Iskrene čestitke, svetovni prvak, tebi, staršem in trenerjem in naj te na tvoji uspešni športni poti tudi v prihodnje spremlja sreča, smučarski skakalec Miha Rihtar, in naj se uspehi iz letošnjega leta še velikokrat ponovijo!

VERA VOJSKA

KK PIRUETA

Murska Sobota navdušena nad revijskim nastopom kotalkarjev Piruete

Kotalkarski klub Pirueta v času od 21. do 24. februarja organiziral tradicionalne zimske počitnice v Murski Soboti. Strokovno srečanje rolarjev in revijskih nastopov. Z delom in nastopi navdušili mladi- no v Murski Soboti. Udeleženci spoznali gostoljubje Prekmurja in posredno promovirali domažsko občino.

Kotalkarski klub PIRUETA že nekaj let skrbi, da imajo člani kluba, trenerji in njihovi tekmovalci možnost preživetja cenejših počitnic v enem izmed slovenskih krajev. Običajno je to organizirano tako, da imajo tekmovalci možnost različnih treningov: od kotalkanja do kondicijskih treningov, plesa, plavanja.

Letošnje počitnice so člani kluba preživeli v Murski Soboti. Izbor kraja je bil povezan z drugimi dejavnostmi, ki jih nekateri člani kluba izvajajo v tej regiji (na področju šolstva in regionalnega planiranja). Vodstvo lokalne skupnosti v Murski Soboti in ravnatelj osnovnih šol so bili zelo zavzeti, da kotalkanje v njihovi regiji bolj zaživi. Na področju rolanja so že izkušeni, saj imajo v Murski Soboti močan klub, medtem ko so na področju umetnostnega kotalkanja še bolj na začetku.

Na počitnicah je bilo okoli 40 udeležencev. Klub je za vse dneve pripravil podroben program dela, in sicer je udeležence razvrstil v dva tabora: rolarje in umetnostne kotalkarje. Udeleženci tabora v hitrostnem kotalkanju (klubi iz Ljubljane, Alpina, Naklega, Lendave, Murske Sobotne, Domžal) so se preko video posnetkov seznanili z novostmi na tem področju, obenem pa so lahko testirali krasen poligon za vadbo v Murski Soboti. Strokovno delo je usmer-

jal trener hitrostnega kotalkanja iz Madžarske, z njim ima klub Pirueta stalne stike in strokovno sodelovanje.

Umetnostni kotalkarji so imeli možnost vaditi v dveh dvoranah, ki popolnoma ustrezajo normativom

Zadovoljstvo na obrazih nastopajočih po dobro izpeljanem show programu. Foto: KK PIRUETA

za umetnostno kotalkanje. Kondicijski trening je potekal na povsem novi atletski stezi. Poleg tega je bil še redni trening plesa, zvečer pa obisk pavalnega bazena in fitnesa ter savne v hotelu Diana. Dijaki dom, kjer so udeleženci bivali, pa je dal na razpolago konferenčno dvorano in druge dvorane za rekreacijo.

V ponedeljek (24. 2.) in v torek

(25. 2.) so tekmovalci, ki so se udeležili počitnic (Nina Grilj, Maja Mušič, Blaž Ravnikar, Andreja Ručman, Tina Levčnik, Teja Rus, Maruša Ravnikar, Sonja Cerar in Petra Vidali) pripravili revijski nastop za 5 murskosobskih osnovnih šol. Ogleda revije se je udeležilo okoli 1500 otrok. Za vse udeležence je bil to enkratni spektakel, saj otroci tega športa v svojem okolju ne poznajo. Nastope je snemala tudi regionalna TV iz Murske Sobotne ter vsi lokalni in regijski časopisni mediji.

Klub se je z vodstvi šol kakor tudi z vodilnimi politikami mestne občine Murska Sobota dogovoril, da nadaljuje z začetnim sodelovanjem. Prvo srečanje kotalkarjev Piruete bo z

Bleiweisove Novice 1856

Splošna pravila za zdravo in dolgo življenje so:

1. Svež zrak podnevi in ponoči;
2. Hraniti se, kakor narava zahteva;
3. Po delu mir, po miru zopet delo;
4. Živiti trezno in boj se žganja;
5. Bori se proti vsaki strasti;
6. Ne pozabi na Boga. Ako ti je težko na srcu in duši, ako ti tuga in skrb stiskata vrat — ne boj se! Zaupaj v Boga in on ti bo pomagal.

...

1. Človeška koža mora biti vedno čista.

- To pa dosežemo s pridnim umivanjem in s tem, da spodnjo obleko večkrat preoblačimo.
2. Lase je potrebno vsak dan z gostim glavnikom počesati in kožo na glavi večkrat umiti z milnico.
3. Zobe je treba večkrat čistiti, da ostanemo zdravi. Zdravi zobje mnogo pripomorejo, da želodec bolje prebavlja in da vsled tega dotična oseba bolj zdrava.
4. Glave ne pokrivajte pretoplo, ker to ni zdravo. Tudi ni pametno vrat z robcem zamotavati.
5. Noge morajo biti vedno na toplem. Od hladnih, mrzlih in celo mokrih nog se prikrade lahko mnogo bolezn.
6. Pazi na obuvalo. Nepravilno in nepravilno narejeni škornji morejo pokvariti in pohabiti noge. Črevelj je neprimerno, ako je premajhen, preve-

- lik, ali spredi preveč siljast.
7. Za odraslega človeka je dovolj na dan spati 7 do 8 ur, četudi mora podnevi trdo delati. Predolgo spanje prav nič ne koristi, nasprotno se škoduje, kar oslabi in omehkuzi telo.
8. Spanje v obleki je nezdravo. Za spanje je najprimernjša dolga in široka srajca. Zelo neumestno je, če spi v eni postelji več ljudi, ker ena vdise, kar druga izdiše. Izdihana sapa ni zdrava.
9. Na hrbtu spati ni zdravo. Najbolje je, da se leži pri spanju enkrat na levi, enkrat na desni strani.

MILOŠ LIKAR

Nekaj Murphyjevih

Zakon srečanja

Verjetnost, da boš srečal koga, ki te pozna, se povečuje sorazmerno z željo, da te ne bi videli v družbi s osebo, ki te lahko kompromitira.

Zakon uspeha

Kadar si uspel, pomeni, da si nekaj prežrl.

Zakon morale

Verjetnost, da se bodo držali tistih moralnih načel, ki jih ti zagovarjaš, je enaka ali pa večja tvoji dvoletnosti.

Zakon napredovanja

Če hočeš napredovati, pritrjuj, tudi kadar dobro veš, da je nekaj hudo narobe.

ŠTEFAN ROZMAN

LAKOTNIK

DOMŽALE

- * obžagovanje polomljenih dreves
- * obrezovanje živih mej
- * obrezovanje okrasnega drevja in grmičevja

Mobitel: 041/664 615

POLIS-CHEM d.o.o. in POKA d.o.o.

V poslovni stavbi v Kamniku, Medvedova 25, nudimo v najem poslovne prostore za pisarniško dejavnost.

Informacije po tel.: 817-297 in 817-059 vsak delovni dan od 8. do 14. ure.

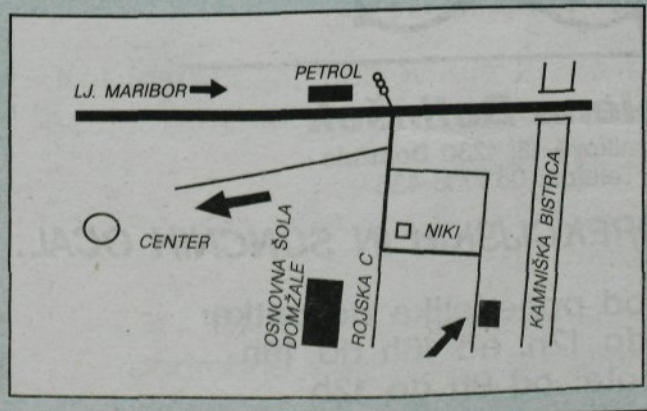
ZASEBNA ZOBOZDRAVSTVENA ORDINACIJA

dr. JAGODA STREHOVEC
Potočnikova 15, Domžale

Obveščam cenjene stranke, da je delovni čas ordinacije:

PON., SRE., ČET. 13.00-19.00
TOR., PET. 8.00-13.00

Informacije po telefonu: 712-990 in 722-122.

HELIOS DOMŽALE: LITOSTROJ SLOVAN 77:83

Helios izgubil proti Litostroj Slovanu

Jesenski poraz Litostroja na domačem igrišču ni bil za ljubljanske nikarkršna vzpodbuda za tokratno srečanje s Heliosom. Prvi polčas so zasluženo dobili domačini, saj so pokazali izjemno igro s hitrimi napadi, dobro obrambo in zanimivimi akcijami. Gregor Belina in Rado Trifunovič sta z natančnimi meti veliko pripomogla k visoki prednosti 13-ih točk ob koncu prvega polčasa.

Pričakovanje, da bo prednost v drugem polčasu le še naraščala, se je kmalu razblinilo, saj sta Jaka Lakovič in Igor Thaler vsak z odličnim metom za tri točke začela zmanjševati razliko, tako da je gostom v 17. minuti drugega polčasa uspelo rezultat izenačiti na 63:63. Jaka Lakovič je nato dve minuti pred koncem zadeli trojko in tako dosegel prvo vodstvo Litostroja na srečanju, s 68:66. Domžalčanom napad ni uspel in Litostroj je imel še več možnosti za zmago, vendar tudi njim žoga ni in ni hotela skozi obroč. Za Domžalčane si jo je priporil Gregor Belina, ki je razultat izenačil in tako izsilil podaljšek, saj gostje v zadnjih sekundah niso dosegli koša, ki bi jim prinesel zmago. Izenačena igra na začetku podaljška se je po polovici za-

radi premnogih osebnih napak, ki jih je naredil Helios prevesila na stran ljubljancev, ki so odlično zadevali proste mete in tako osvojili z njimi kar 13 točk od 15-ih. (Edini koš je dosegel Samir Lerič). Trojka Gregorja Beline je sicer znižala rezultat na 77:79, od tu pa igra ni bila več v rokah igralcev, ampak v rokah bežnih sodnikov, ki sta na srečanju že naredila nekaj napak. Pri napadu gostov sta tako dosodila namerno osebno napako Gregorju Belinu in zmagovalce je bil odločen.

Najboljši strelec Heliosa je bil Gregor Belina s 24 točkami.

1. Smelt Olimpija Ljubljana 489 točk
2. Kovinotehna 102 točki
3. Satex Maribor 61 točk
- ...
6. Helios Domžale 62 točk

Prihodnje tekme:

15. 03. 1997: Helios Domžale — Krški zidar Sežana
19. 03. 1997: Maribor Ovni — Helios Domžale (sreda)
22. 03. 1997: Helios Domžale — Krško
26. 03. 1997: Republika Postojna — Helios Domžale (sreda)

URŠKA GABRIČ

odprto - od ponedeljka do petka:
od 9h do 12h, od 16h do 19h
sobota: od 9h do 12h

vedeni? Spreglejte že enkrat, ljudje bo-
žji, odprite oči.

JANEZ STIBRIČ

Domžalski spomeniki NOB-ja naj ostanejo na svojih mestih

Menda vsi poznamo fizikalen po-
jav, da je akcija enaka reakciji in da
je mržnja oziroma sovraštvo eno
najbolj zavrženih čustev. Celo »vre-
me vremenu povračuje«, kakor pra-
vi pregovor: sušno obdobje, v kate-
rem je dosti izhlapevanja, prav rado
rodi deževje.

Vsi smo slišali za povojne poboje po-
litičnih nasprotnikov in nediscipliniran-
cev, slišali za usodo krizev in usodo dru-
gih verskih znamenj, ki so bili nasilno
odstranjeni. »Odstranjevalci« so s tem
»odstranjevali« tudi sebe. Vsi vemo, kak-
šne kalvarije so morali po nedolžnem
prestajati nekateri naši škofje, duhovni-
ki, verniki in ideološki ali politični dru-
gačnejši. Toda...

Pa se vmimo v Domžale. Na podla-
gi številnih priložnostnih razgovorov z
nepristranskimi domžalskimi občani, si
upam trditi, da velika, velika večina
domžalskih privrženecv NOB-ja ni ve-
dela za povojne poboje ter marsikatera
druga nagnusna in zločinska dejanja po-
sameznikov ali organiziranih skupinici..
Prenekateri so šli v NOB, da izženejo
okupatorja, da bi bili na Slovenskem sa-
mi gospodarji in sami odločali o svoji
usodi. Pustimo politično zlorabo in ma-
nipulacijo s strani partije sedaj ob strani.

Vsi moji ožji in bližnji sorodniki so bili
na strani narodnoosvobodilnega boja in
vsi so bili verni. Eden je sicer postal ko-
munist in še njega so cerkveno pokopali,
čeprav je umrl kmalu po končani vojni.
Skratka: zaradi čistih namenov številnih,
konkretno domžalskih borcev ne more-
mo prestavljati spomenikov NOB-ja.

Vprašajmo se tudi, ali bi s tem kaj na-
redili za spravo? Ali ni gospod dr. Bog-
dan Dolenc prodrom razmišljal o odpu-
ščanju v predzadnji številki Slamnika?
Ali ni sveti oče Janez Pavel II. odpustil
celo svojemu atentatorju?

S prestavljanjem spomenikov bi sicer
ene kakorkoli potolažili, druge pa ranili
in kaj bi s tem storili? Zato naj spomeniki
ostanejo na svojih mestih, vsi pa sedaj v
postnem času odvrzimo od sebe vsakr-
šno obleko sovraštva, mržnje, sebično-
sti in nestrpnosti in pri tem naj nam Bog
pomaga.

Ponovno se obračam na spoštovano
uredništvo Slamnika, naj preneha objav-
ljati ekstremna stališča in pamflete tudi

v imenu demokracije, da se le-ta ne bi
sprevrgla v svoje nasprotje. Kajti tako
nagovorjeni naslovniki in drugi bralci
bodo rekli, naj uporabim star latinski iz-
raz: Ut censeo stulti habemur, kar po-
meni »menimo, da nas imajo za norce«
in bodo Slamniku obračali hrbet. Ali ne
bi bilo škoda?

IVAN KEPIC

Stališče Združene liste socialnih demokratov Domžale

Občinski odbor Združene liste so-
cialnih demokratov Domžale je na
svoji seji dne 17. 2. 1997 razpravljaj
o vsebini članka g. Janeza Stibriča v
glasilu »Slamnik« stev: 1, letnik 36,
z dne 24. januar 1997; in sprejel na-
slednja stališča:

1. Občinski odbor Združene liste so-
cialnih demokratov Domžale nasprotuje
kaksršenemu koli odstranjevanju spome-
nikov NOB in spomenikov žrtvam faši-
stičnega in nacističnega terorja. Občin-
ski odbor meni, da bi bilo morebitno
takšno dejanje edinstven primer v drža-
vah protihitlerjevske koalicije in je v nas-
protju tudi z veljavno zakonodajo Repu-
blike Slovenije ter z mednarodnimi kon-
vencijami, ki jih je sprejela naša država
glede varstva kulturnih spomenikov.

2. Poleg tega Občinski odbor ZLSD
Domžale opozarja, da je za vsako pre-
mestitev ali odstranitev spomenika po-
sameznim osebam potrebno soglasje
oziroma sorodnikov in Zavoda za varstvo
naravne in kulturne dediščine.

3. Glede na to bodo svetniki ZLSD v
Občinskem svetu Domžale odločno
nasprotovali kakršni koli pobudi za mo-
rebitno uresničitev predlogov g. Janeza
Stibriča, saj jih odbor ocenjuje kot skraj-
no nekulturno dejanje.

Predsednik Občinskega
odbora ZLSD Domžale

»Komunistično posojilo« - odgovor Ivanu Ložarju

G. Ložar, te besede, ki ste jih navedli
v vašem javnem prispevku v rubriki »Pi-
sma bralcev«, objavljenem v prejšnji šte-
vilki Slamnika, so me prisilile, da se vam
oglasim. Kaj niste šli s svojo nestrpnost-
jo zopet predalec? Vseeno pa vam mor-
am povedati, da za hišo, ki je last mo-
je družine, nisem nikoli prejela nobene-
ga posojila. Z mozem sva jo gradila po-
čas, saj denarja, ki je bil zaslužen z de-
lom na normo, hitreje pač ni slo (zato se

danes ni končana). Priznam pa, da sem
zaprosila za (v tistih časih komunistično)
posojilo, vendar sem bila odbita. »Od-
govor« takratnega posojilodajalca je bil,
da je hiša še premalo zgrajena. Pravi
vzrok pa je bil seveda druge - nisem bila
v partiji, tudi mož ne in zato sva na po-
sojilo lahko samo pozabila. Delala sem
v podjetju, ki ni bilo bogato, zato so bi-
la posojila vedno na voljo le zvestim pri-
vrženecem Komunistične partije ali so-
rodstvenim vezem vodstva podjetja.

Ko tako radi pometate po drugih
dvoriščih, malo pogledajte naokoli in se
prepričajte, koliko članov vaše Zveze
borcev se je »nasilno« ali zaradi tega,
ker je bila slučajno prazna) vselilo v tu-
je hiše, pa jim še vedno ne pride na mi-
sel, da bi jih vrnili ali da bi se iz njih iz-
selili, kljub njihovi dobri plači, s katero bi
si takšne ali celo večje hiše lahko zgra-
dili sami. Ali ste jih kdaj spomnili, naj to
naredijo?

Če vam nekdo pove kaj po resnici, to
tako označite kot nestrpnost, ko pa vi
»zganjate« nestrpnost do drugače misle-
cih, pa je to vse v »duhu sprave«, kajne.
Mislim, da imate te pojme malo pome-
šane.

Zato zahtevam, da v naslednji števil-
ki Slamnika dokažete, da sem prejela,
po vaših besedah komunistično posoji-
lo za gradnjo hiše, kot ste navedli. Če
svoje trditve ne morete dokazati, pa pri-
čakujem opravičilo, vendar resnično op-
ravičilo, ne nekakšno izmotavanje po
dolgem in počez. S tem za danes zaklju-
čujem, če pa boste s svojo nestrpnostjo
še nadaljevali, potem bom tudi jaz pri-
morana naostriiti moje pero.

MARIJA STIBRIČ

Hvala, Dada

Mnogim od nas se zdi najtežje po-
hvaliti prav ljudi, ki so nam najbližji
- svoje partnerje, otroke, starše... in
včasih tudi prijatelje. Mnogo konflik-
tov v medčloveških odnosih se poro-
di iz jeze in zamerljivosti. Za njihovo
izgajevanje lahko veliko storimo,
če ljudi okrog sebe kdaj pohvalimo.
S tem izničimo njihov morebitni ne-
gativizem in jim omogočimo, da zav-
zamejo do nas prijaznejše stališče.

SUSAN JAFFERS, ki je doktorirala iz
psihologije na Univerzi Columbia, je po-
menljivo dejala: če dajemo iz ljubezni
namesto iz pričakovanja, dobimo
običajno več, kakor bi lahko pričaka-
vali. In ti, Dada, si Slamnika urejala in
soustvarjala iz ljubezni in prav za to se
ti v svojem imenu in v imenu somislje-
nikov iskreno zahvaljujem in pri tem ne

skrivam neprijetnega presenečenja, da si
tako hitro »spregla«. Res so ti nekateri
metali polena pod noge, toda vsem lju-
dem še Bog ne ustreže: če bi bil Slamnik
bolj liberalen, pa bi »poskočili« bralci z
našega brega. Pa pustiva to. Prav pri tem
pisanju sem pomislil na Ježkovo izjavo:
Kdor nas mara, tisti nas kara. - Tudi me-
tanje polen pod noge, kar deluje na nas
včasih zelo neprijetno, je zgovorna pri-
ča, da si, Dada, živa in sveža veja na slo-
venskem drevesu. Bodi dovolj. Tvojemu
nasledniku, gospodu Bogdanu Osolinu
s sourednico Marijo Kavka, ki je bil po-
leg gospoda E. A. Schwarzbartla najpo-
membnejši oralec ledine v slovenski kr-
ščanski demokraciji, h kateri se nestr-
karsko še vedno prištevam tudi sam, na
mesto urednika Slamnika pa je prišel na
postlano posteljo, kakor pravimo, pa že-
lim in želim kar največ uspehov in bral-
cev.

Še enkrat: hvala, Dada.

IVAN KEPIC

Intervju z županjo o kmečkem turizmu v naši občini

Če sledite razne turistične odda-
je na TV ali prebirate članke o tem
vprašanju in spremljate dogajanja
pri naših sosedih kjer imajo to go-
spodarsko dejavnost že razvito, mo-
rate priznati, da močno zaostajamo
prav s turizmom na kmetih. Človek
se nehoti prične spraševati kaj sto-
riti, da bi se vsaj približali tem ci-
ljem in vzporedno dopolnjevali smel
kmetovanja.

Sosednja Avstrija ima skoraj enake
naravne možnosti za razvoj kmečkega
turizma kot Slovenija, zato jo je v večih
pogledih mogoče primerjati. Pametno
se je podrobneje zanimati o njihovih iz-
kušnjah, saj se s tem ukvarjajo že nekaj
desetletji. Dosegajo padce in vzpone, jih
skrbno analizirajo in se prilagajajo no-
vim trendom v turizmu ter so v tem pri-
zadevanju dokaj uspešni.

Namen mojega obiska pri gospe žu-
panji Cveti Zlokar-Oražem je bil zvedeti
nekaj več o načrtih za razvoj kmečkega
turizma pri nas.

Najprej sem se pozanimal, ali je pred-
videno predvsem finančno pomagati
kmetom, da bodo lahko pričeli s to
vzporedno dejavnostjo že to turistično
sezono? Kakor je znano je vsak začetek
težak in brez pomoči od zunaj sicer pri-
dnim kmetom ne bo mogoče uspešno
začeti.

Županja je dejala, da kaj posebnega
ni predvideno, je pa namenjeno poma-
gati kmetom z ugodnimi posojili po for-

muli R+5%. To je dokaj ugodno krediti-
ranje, razpis bo objavljen v medobčin-
skemu časopisu Slamnik.

Mimogrede naj izrazim zadovoljstvo,
da se je občina Mengeš »ponovno za-
upala SLAMNIKU«, renomiranemu časopisu
nekdanje skupne občine Domžale,
kar je zanj veliko priznanje. To doka-
zuje, da je izboljšal kakovost in postal
(zmagal v konkurenci) najuspešnejši ME-
DOBČINSKI ČASOPIS te regije v zado-
voljstvo bralcev, ki bodo bolje informira-
ni o vsem, kaj se dogaja v tem prostoru.

Da se vsem k kmečkemu turizmu,
sem županji zastavil drugo vprašanje:
kako pridobiti obrtno dovoljenje za to
dejavnost. Še vedno si moramo poma-
gati s podobnimi predpisi, ker dejavnost
»kmečki turizem« še ni posebej oprede-
ljena. Danes je klasifikacija - Samostojni
podjetnik - edina možna oblika, dru-
gih ugodnosti ni nobenih in tudi izjem
ni. Vsakdo si mora pridobiti potrebno
izobrazbo ali gostinsko ali kuharsko šo-
lo, na podlagi katere pridobi ustrezno
obrtno dovoljenje. Baj je organiziran
posebni tečaj za opravljanje te obrti in
velja zasledovati tovrstna obvestila v
Slamniku. Sedaj, ko imamo nove mini-
stre, tudi iz naših logov lahko pričakuje-
mo kaj več kot doslej.

Naj omenim, da obstaja tudi občins-
ki »odlok o pogojih za občasno oprav-
ljanje gostinske dejavnosti izven gostin-
skega obrata« (iz leta 75 in sprememba
iz 89), ki ga bo poleg osnovnega odlo-
ka o obrtnih dejavnosti tudi potrebno
upoštevati.

Kmečki turizem je za Slovenijo nekaj
novega in o tem še ni primernih predpi-
sov, ki bi urejevali zadovoljivo to vejo
gospodarstva.

Za spremembo namembnosti je po-
treben lokacijski postopek. Zakon o ure-
janju prostora ne pozna drugih možno-
sti in kakršno koli poseganje v prostor
zahteva dokaj (prejebšimo dokumenta-
cijo kar je coka pri uresničenju namere.
Strošek je velik in nemalokrat se invest-
torju porodi misel doseči isti učinek mi-
mo občine. Nekaterim uspe, drugim zo-
pet ne, odvisno od marsičesa. Pošteni
vedno pošteno plačajo, drugi pa so na-
grajeni. Že zopet smo pri predpisih se iz
starih časov federacije, neprimerni za
razvoj in kličejo po novih. Ker ni novih,
veljajo še naprej in zelo malo je bilo na-
rejenega pri pripravi novih.

Občina Domžale je neagrama, zato
za razvoj kmečkega turizma nezanima-
va. Vsakdo bo moral samoiniciativno
poskrbeti za lasten razvoj; in če bo to
kmečki turizem po formuli gostilne na
podeželju, je tudi vse, kar bo lahko sto-
ril. Takšen občutek sem vsaj dobil, ko

sem hotel na odločilnih forumih občine
nekaj pripomoči k razvoju turizma na
kmetih. Bil sem razočaran, da je zana-
nje za turizem na občini na tako bedni
ravni.

Načrti za razvoj turizma niso predvi-
deni (izkušnja izuči), ker je bil načrt za
razvoj turizma na Dobenu čista polomi-
jada, saj so zelo drago plačali načrt raz-
voja, ki je bil sam sibi namen oziroma
projektantov čisti dobiček.

Očitno občina nima vizije turistične-
ga razvoja in kakor je mogoče sklepati
iz prizadevanj, se na tem področju tudi
ne bo nič posebnega zgodilo. Srednje-
ročni plan razvoja občine je po izjavi na-
čelnika občinskega oddelka za urbaniz-
em, ing. Vitoroviča, preživeti planiranje
v prostoru; kako naj bi se planiralo, pa je
še čista neznanka.

Odpravil sem se na republiško izpo-
stavo k načelniku oddelka za urejanje
prostora, ing. Janezu Kovaču. Ta je pri-
pravljen pomagati tako, da bi skušali
urediti čimveč s potrdili o priglasitvi del
ter le večje preureditve z lokacijskim po-
stopkom. Kaj bo od tega mogoče dose-
či, je drugo vprašanje. Končno so znane
zahteve in po izkušnjah ni pričakovati
kakšnih pogledov skozi prste. Manj ko
pričakujete, bolj pridete skozi.

Novi zakon o planiranju v prostoru bi
lahko prinesel vrsto dobrih impulzov in
če je ta potreben, so še vedno mnenja
deljena. Baj je še vedno drži, da je za ne-
katere trenutno stanje izjemno ugodno
za obstanek »nad vodo«. Dokler ne bo-
mo izkoreninili socialističnih manir, toli-
ko časa tudi ne bo potrebe po novelaci-
ji. Strokovnjaki pravijo, da se maniere
ohranjajo kar nekaj generacij, to pa je
zelo slaba tolažba, če pomislimo, da
smo že v Evropi, sicer zadnji na spisku.

Arhitekt Ivo KRANJC

Obvestilo

Vse dopisnike obveščam,
da svoje prispevke lahko od-
dajo do 10. dne v mesecu na
sedežu občinske uprave. Za-
radi stiske s prostorom na časopisnih straneh vas naprošam,
da prispevki ne presega-
jo običajne tipkane strani (30
vrstic po 60 znakov). V nas-
protnem primeru članek kraj-
šamo.

UREDNIK

LB – Banka Domžale d.d.

LB - Banka Domžale obvešča, da na področju
poslovanja z občani uvaja nove storitve

rentno varčevanje

kot

- nadomestek dopolnilnega pokojninskega zavarovanja
- obliko štipendiranja otrok
- in za ostale namene.

bankomat

V centralni stavbi na Ljubljanski 62, kjer vam je na voljo
gotovina 24 ur na dan.

zlati ček

Kot instrument poslovanja s tekočim računom, ki je
namenjen plačevanju blaga in storitev večjih vrednosti.

limitirani ček

Kot instrument poslovanja z žiro računom samostojnih
podjetnikov, ki je namenjen za plačevanje blaga in sto-
ritev večjih vrednosti.

Vse informacije dobite v vseh enotah

LB - Banke Domžale.

Oglasite se,

podrobno vam bomo obrazložili nove storitve!

TRGOAVTO KOPER

»TRGOVINA BURNIK«

MENGEŠ PREŠERNOVA 3
TEL/FAKS: 061-737-785
MOB. 0609-648-422

SPOMLADANSKA AKCIJA - SUPER CENE

PRODAJA NA 1+5 ČEKOV ALI KREDIT BREZ POLOGA

Betonski mešalec

samo 44.887,00 SIT

Samokolnica

samo 5.990,00 SIT

Lopata

samo 1.757,00 SIT

Potopna črpalka

samo 11.025,00 SIT

Pretočna črpalka za vino in olje

samo 10.920,00 SIT

Vrtna rotacijska kosilnica

samo 29.940,00 SIT

Vrtna rotacijska samohodna kosi.

samo 44.950,00 SIT

Kotna brusilka FELLISATI

samo 8.397,00 SIT

Vrtalnik FELLISATI

samo 7.790,00 SIT

TOMOS MOTOR APN6

samo 129.600,00 SIT

TOMOS AVTOMATIK A35PRINTT

samo 99.950,00 SIT

TOMOS BT50S

samo 211.300,00 SIT

TOMOS COLIBRI

samo 102.000,00 SIT

PIAGGIO SKUTER ZIP 50

samo 318.000,00 SIT

MOBIL OLJE - 5I

samo 2.195,00 SIT

Vedno imamo na zalogi rezervne dele za vsa osebna vozila in
tovorna vozila ZASTAVA, IVECO, TAM, olje ELF, VALVOLINE, CA-
STROL, OMF, PROTON, MOBIL, maziva, filtri, avtogume SAVA,
SEMPERIT, PIRELLI, MICHELIN, SKUTERJI PIAGGIO
kolesa ROG, ATALA, KASTLE ročna in električna orodja FELLISATI.
Akumulatorji za tovorna, osebna vozila in motorna kolesa.
Trgovina je odprta vsak dan od 8.-19. ure, sobota od 8.-12. ure.
Obiščite nas in se sami prepričajte o naši bogati ponudbi.

TRGOVINA

SERVIS
KRULC

Cesta heroja Vasje 8, Moravče

tel.: 061 731 143

731 200

faks: 731 084

UGODNO

MICRA že od 15.990 DEM

ALMERA že od 22.490 DEM

PRIMERA že od 29.400 DEM

Trgovina SPINA

Trgovina z mešanim blagom

Tel. 731-192

Krašče 17, Moravče

VSEM KUPCEM ŽELIMO VESELE
VELIKONOČNE PRAZNIKE!

POSEBNA AKCIJA:

- MOKA TIP 400 ŽITO

- OLJE CEKIN

- ROZINE

- OREHI

- KOMPOT VIŠNJA

HVALA ZA ZAUPANJE

SLAŠČIČARNA OGER
IZ STAREGA TRZINA

VAS VABI, DA POSKUSITE NAŠE SLAŠČICE.

IZDELUJEMO VSE VRSTE TORT, POTICE IN DROB-
NO PECIVO. STALNO JE NA ZALOGI TORTA ZA
DIABETIKE.IMAMO VELIK IZBOR OTROŠKIH TORT, TUDI
POPULARNEGA HUGA IN PUNČKO BARBI.
SPREJEMAMO NAROČILA ZA VELIKONOČNE
POTICE IN OBENEM ŽELIMO LEPE VELIKONOČNE
PRAZNIKE.

ODPRTO IMAMO

VSAK DAN OD 7.-22. URE,

TUDI OB PRAZNIKIH IN NEDELJAH.

Mengeška 26, Trzin, 1236 Trzin
tel.: 715-699.

LASTNIKOM GOZDOV NUDIMO:

ODKUP LESA

na kamionskih cestah
in na panjuPLAČILO ZAGOTOVLJENO
v sledečih rokih:hlodovina listavcev in iglavcev 30 dni
celulozni les iglavcev in drva 60 dniKvalitetno in po konkurenčnih cenah
opravimo sledeča dela:
posek, spravilo, vsa gozdnogojitvena dela.Informacije: Uprava podjetja - 12 53 130
telefax: 210 729
Tržaška c. 2, 1001 LjubljanaLokalni odkupovalec: CENCELJ MARJAN, Laze pri
Domžalah 3, Dob pri Domžalah
telefon: 723-203
HOSTIČ ŠTEFAN, Besnica 9 A,
Ljubljana-Polje
telefon: 485-872

TAPETNIŠTVO IN DEKORACIJE

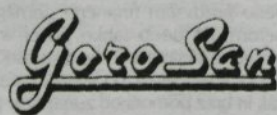
Šmarca, Pibernikova 23, tel./faks: 813-951

- notranja oprema prostorov
- oblažnjeno pohištvo
- francoske postelje: okrogle
- zavese: izdelava in montaža
- obloga s tekstilom: stene, tla; tepihi
- vreče za borilne veščine

SREDNJA ŠOLA RUDOLFA MAISTRA
KAMNIK
NOVI TRG 41/A
1241 KAMNIK
TEL 061/817-210
FAKS 061/817-114Na Srednji šoli Rudolfa Maistra v Kamni-
ku lahko pridobite izobrazbo ekonomske-
ga tehnika, prodajalca ali poslovođje.
Opravili boste samo tiste obveznosti, ki
vam manjkajo. Priznali vam bomo, kar ste
že opravili.Vaše spričevalo ne bo imelo za šolo
nenavadnih oznak. Prav nič se ne bo
razlikovalo od spričeval rednih šolarjev,
zato bo pri delodajalcih enako cenjeno.

Vpis??? Kadarkoli!!!

SERVISNI CENTER

VIDEO - TV - KAMERE - SAT TV

GRUNDIG, PACE, PANASONIC
PHILIPS, SAMSUNG, SONY

- Smo edini specializirani servis z izkušnjami iz tujine za navede-
ne znamke aparatov na vašem območju.
- Servisiramo najnovejše modele VCR, TV in SAT sprejemnikov
(100 H₂ IDTV, PAL PLUS).
- Servisiramo video opremo za nadzor (kamere, Time Laps VCR,
projektorje).
- Kamkorderje popravimo po prejšnjem dogovoru.
- Kvalitetni antenski sistemi po ugodnih cenah.

Aparatov ne popravljamo, temveč popravimo

Goropečnik Roman s. p.
Slamnikarska 5, Domžale
Delovni čas: 9.-12. in 16.-19. ure
Tel.: 061 711-007PUČKO
CEMENTNI IZDELKIVrba 7
1225
Lukovica

IZDELUJEMO:

- cvetlična korita
- kamine, fontane
- ograjne elemente
- tlakovce, plošče, robnike
- tople grede, kompostnike
- škarpne elemente
- vinogradniške stebre
- kanalske jaške z mrežo
- peskolove

MOŽNOST ODLOŽENEGA PLAČILA
PRI NAKUPU NAD 20.000 SIT

tel.: 061/735-408 od 8.-16.ure

SGP GRADITELJ, splošno gradbeno podjetje d.d., Kamnik, Maistrova ulica 7, Slovenija

RAZPISUJE

za šolsko leto 1997/98

ŠTIPENDIJE ZA PRIDOBITEV POKLICA:

- TESAR

- ZIDAR

Kandidati naj vlogi za pridobitev štipendije priložijo še
naslednje listine:

- kopijo spričevala zadnjega razreda osnovne šole
- izjavo, da ne prejema druge kadrovske štipendije
- potrdilo o vpisu v šolo
- potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije

Popolne vloge oddajte osebno v kadrovski službi podjetja
SGP GRADITELJ d. d., Maistrova 7, Kamnik, do 15. 7. 1997.
Dodatne informacije dobite v kadrovski službi, tel. 817-121.Zaželeno so informativne predprijave, osebno ali pisno
na naslov podjetja.Kandidati bodo o izbiri obveščeni najkasneje v mesecu
septembru 1997.

JUS-SECURITY

LJUBLJANSKA 102, DOMŽALE
TEL: 061/715-776, 716-230JUS-SECURITY d.o.o.
Ljubljanska 102, DOMŽALE

JUS-SECURITY

VARNOSTNA, DETEKTIVSKA
IN INTERVENCIJSKA SLUŽBANudimo vam 24-urno intervencijsko službo,
varovanje oseb in premoženja.
Mobitel: 0609/638-007

AVTOŠOLA-JUS

KATEGORIJE: A, B, C, E in H

Pričetek tečajev vsak torek ob 10. in ob 16. uri
Mobitel: 0609/615-159

JUS-SECURITY TRGOVINA

Prodaja, montaža in servis telefonskih aparatov,
alarmnih naprav in video nadzornih sistemov

Zagotovite si varnost z JUS-SECURITY!

Izobraževalno Svetovalni Center

in grafične dejavnosti d.o.o.
Kolodvorska 6
61230 Domžale

RAZPISUJE

* SREDNJE IN STROKOVNE ŠOLE - VERIFICIRANI PROGRAMI:

- poslovodska šola (V. st.)
- trgovska šola (IV. st.)

Jesenski semester 1997/98

- usposabljanje računovodij (V/1) 400-urni program
- ekonomsko komercialna šola
- gostinska šola (kuhar, natakar)
- agroživilska šola (pek, slaščičar, mesar)

* PROGRAMI ZA DOPOLNILNO IZOBRAŽEVANJE IN USPOSABLJANJE

TUJI JEZIKI:

- nemščina in angleščina

RAČUNALNIŠKI TEČAJI:

- Windows 95, Word for Windows, Excel,...

* USPOSABLJANJE ZA DELO

EX SEMINAR - protieksplodzijska zaščita električnih naprav (osnovni
in obnovitveni tečaj)seminar: računovodstvo malih podjetij
seminar za vodenje poslovnih knjig s.p.

varstvo pri delu in požarno varstvo

seminar: higijenski minimum (osnovni in obnovitveni)

tečaj strojepisja

tečaj skladiščnega poslovanja

tečaj za voznike viličarjev

tečaj za traktoriste - varno delo s traktorjem in traktorskimi priključki

* TEČAJ CESTNO PROMETNIH PREDPISOV

* PROGRAMI ZA PROSTI ČAS:

- tečaj šivanja in krojenja
- kuharski tečaj

Prijava sprejemamo na Izobraževalno svetovalnem centru (prej Delavska
univerza), vsak dan od 7. do 15. ure, ob ponedeljkih in sredo od 7. do
16. ure ali na telefonski številki (061) 711-082 in (061) 712-278 (faks).

Mali oglasi

SLAMNIK

7 2 1 - 0 2 2

POLAGANJE keramike, marmora ter manjša zidarska dela. Trdina Anton, Vir, Ipavčeva 8/A, 1232 Vir pri Domžalah.

SERVIS šivalnih strojev, Kajuhova 15, Presej (v bližini Kemisa). Tel.: (061) 727-897. Delovni čas: od 9. do 12. ure in od 15. do 17. ure, sobota od 9. do 12. ure.

OKVIRJAMO, plastificiramo, kaširamo. Prodajamo umetniške odtise, grafike, kipce... Želimo Vas opozoriti na ekskluzivno oblikovane paspartuje za Vaše fotografije. Tel. (061) 716-155 in 13-35-228.

GARSONJERO ali enosobno stanovanje v Domžalah najamem. Tel. 811-633 (zvečer).

INŠTRUIRAM matematiko in fiziko v centru Domžal. Tel.: 722-225.

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Tel.: 738-662.

STAREJŠA ZAKONCA brez otrok iščeva prijazno gospo za pomoč v gospodinjstvu. Nudi hrano, stanovanje in plačilo. Tel. 815-752.

K sodelovanju vabimo vaditeljico mažoretk. Pokličite 721-321!

ŽENSKO krojaštvo Dimc Franciška nudi šivanje ženskih oblačil po meri. Tel.: 711-534.

ASFALTERSTVO RORC d. o. o. vam poasfaltira dvorišče, dovozno pot, izvršimo tudi kompletne izkope z nasutjem tampona. Tel. sl.: 061 883-265 dom.: 061/873-156 mob.: 0609/613-186

V DOMŽALAH dobi delo gospa za pomoč pri čuvanju otroka na našem domu vsak dan od 7. do 18. ure, od ponedeljka do petka, plačilo po dogovoru. Tel.: 713-076.

KUPIMO garsonjero ali manjše enosobno stanovanje, lahko v starejšem bloku v Domžalah. Tel. 721-228, po 20. uri.

ZA DOM NA VELIKI PLANINI IŠČEMO DEKLE ALI MLAJŠO UPOKOJENKO ZA POMOČ V KUHINJI V ČASU OD JUNIJA DO SEPTEMBRA. POKLIČITE 713-137

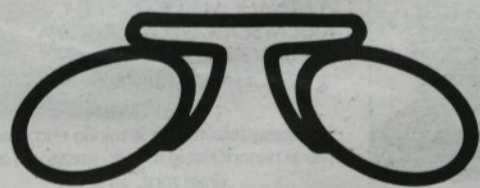
ŽENSKO pony kolo, dobro ohranjeno, »Rog« - zelene barve, prodam za 10.000,00 SIT. Tel. 061/723-502, zvečer.

LOKAL v Kolodvorski ulici v Domžalah, velikosti 32 m², oddam. Tel. 0609/638-789.

PROFESOR uspešno poučuje angleščino, italijanščino in nemščino za vse šole. Tel. 722-281.

Garažo na Župančičevi ulici prodam. Tel.: 713-270.

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale,
tel.: 061/714-006

Slovenska 24, P.E. Mengeš,
tel.: 061/738-980

ZAHVALA

Po težki bolezni je za vedno odšla od nas naša draga sestra, svakinja in teta

Tončka Marks - Janežič

Od nje smo se poslovili v ožjem družinskem krogu v ponedeljek, desetega marca 1997 na domžalskem pokopališču. Zahvaljujemo se vsem, ki ste ji v zadnjih letih lajšali bolečine, ji pomagali in jo obiskovali.

Žalujoci: vsi njeni.

ZAHVALA

V prvem letu življenja nas je zaradi hude bolezni zapustila naša ljubljena hčerka in sestra

Emica Gjergek
z Vira

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, darovano cvetje in sveče. Hvala g. župniku in g. kaplanu za lepo slovo in tolažilne besede ter cerkvenemu otroškemu pevskemu zboru za prelepo petje. Iskrena hvala vsem, ki ste nam v težkih trenutkih stali ob strani. Posebej se zahvaljujemo KS Vir za podarjeno cvetje.

Žalujoci: mamica, oči in sestra Sara

KINOLOŠKO DRUŠTVO DOMŽALE

VABILO LASTNIKOM MLADIH PSOV

Kinološko društvo Domžale vabi lastnike mladih psov, starih do šest mesecev, ne glede na pasmo, da se udeležijo MALE ŠOLE, kjer bodo dobili vse osnovne napotke za pravilno prehrano, nego, zdravstveno zaščito in osnovno vzgojo.

Teoretični del tečaja bo v četrtek, 3. aprila 1997 ob 17. uri v društvenem domu za Šumberkom. Udeležba je brez psov.

Praktični del tečaja bo potekal enkrat tedensko v popoldanskem času.

Če želite imeti primerno vzgojenega psa, ste vljudo vabljeni.

Informacije lahko dobite po telefonu 711-037.

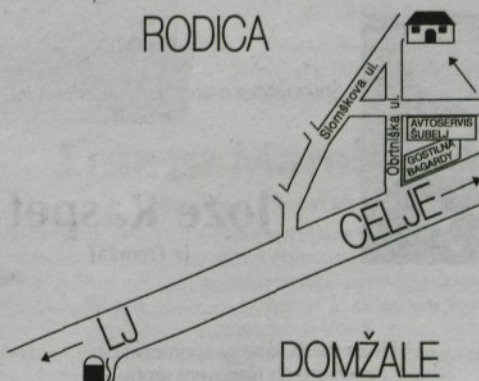
KOMISIJA ZA ŠOLANJE

VSE LASTNIKE IN LJUBITELJE MALIH ŽIVALI OBVEŠČAMO, DA JE ODPRTA VETERINARSKA AMBULANTA ZA MALE ŽIVALI

VET. AM. d.o.o.

Ambulanta za male živali
Slomškova 30, Domžale, Rodica
tel.: 714-247

RODICA

Odperto: ob ponedeljkih, torkih, sredah in petkih od 10. do 17. ure
ob sobotah od 9. do 12. ure

ZA VAŠ OBISK SE PRIPOROČAMO!

ZAHVALA

Ob tragični nezgodi na Sorški planini in ob boleči izgubi našega dragega

Uroša Dremlja
iz Dragomlja

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sošolcem, znancem, učiteljskemu kolektivu OŠ Vencija Perka Domžale in njeni OE v Dragomlju za izrečeno in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče in darove za sv. maše.

Posebna zahvala gospodu župniku Lojzetu Gajšku za lepo opravljen pogrebni obred, cerkvenemu in otroškemu šolskemu zboru iz Dragomlja za zapete pesmi.

Iskrena hvala sošolcu Roku Banku za ganljive poslovilne besede in vsem, ki ste nam v težkih trenutkih pomagali in stali ob strani.

Zahvaljujemo se tudi sodelavcem Iskre Feriti Ljubljana in Emona Krmila Ljubljana in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Nedoumljiva so pota življenja

Vsi njegovi

VSE, VSE JE DOBIL DRUG
OBRAZ TA HIP:
DREVESA, HIŠE, OBLAKI, NEBO
IN CESTE SO,
KO DA NIKAMOR VEČ NE
VODIJO...

ZAPUSTIL NAS JE

Aleš Drobne-Mijo
iz Krašnje

Vsem prijateljem in prijateljicam, sošolcem in učiteljem, sorodnikom, sosedom in znancem, kolektivom Elektro in Chemo Ljubljana - Domžale, gasilec in Športnemu društvu Krašnje se iskreno zahvaljujemo za izrečeno ustna in pisna sožalja, vse darove, poslovilne besede in spremstvo na njegovi zadnji poti.

Hvala g. župniku, pevcem in vsem, ki ste darovali za sv. maše. Posebej pa se zahvaljujemo Majdi, Martinu, Pavli, Ljubi, Marjanu, Francetu, Beguševim, Lukovim in Prvinškovim, ki ste nam v dnevih bolečine stali ob strani in nam pomagali.

Vsem iskrena hvala

Vsi njegovi

OBČINA DOMŽALE Oddelek za prostor in varstvo okolja objavlja

JAVNI RAZPIS

ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V NAJEM

Predmet razpisa so:

poslovni prostori v objektu Kolodvorska 8, Domžale

1. Poslovni prostori so v pritličju objekta, s površino 17730 m², obsegajo 5 pisarniških ter sanitarnih prostorov.

Izključna višina najemnine za poslovne prostore je 16 DEM/m². Prostori se oddajo za nedoločen čas s trimesečnim odpovednim rokom.

Ponudbe interesentov morajo vsebovati naslednje dokumente:

1. Izpisek sodnega registra za opravljanje dejavnosti oz. dokazilo o strokovni usposobljenosti za opravljanje dejavnosti.

2. Bonitetno poročilo Agencije RS za plačilni promet, nadziranje in informiranje (BON 1, BON 2 in BON 3) oz. dokazilo o rednem plačevanju dajatev in prispevkov.

3. Program, oz. vrsto dejavnosti, ki se bo izvajala v najetih prostorih.

4. Višino najemnine za m², ki jo je ponudnik pripravljen plačati (izraženo v absolutnih številkah).

Ponudbe z označenimi dokazili od 1 do 4 naj zainteresenti pošljejo priporočeno na naslov:

OBČINA DOMŽALE - ODDELEK ZA PROSTOR IN VARSTVO OKOLJA, LJUBLJANSKA 89, DOMŽALE S PRIPISOM: »ZA JAVNI RAZPIS P. P. - NE ODPIRAJ«.

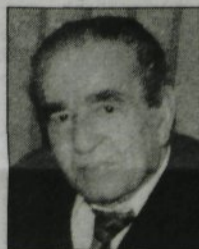
Rok za oddajo ponudb je 15 dni od objave. Ponudbe bodo po preteku razpisnega roka komisijsko odprte. Nepopolnih vlog komisija ne bo obravnavala. Vse dodatne informacije v zvezi z razpisom dobite po telefonu št. 722-022 in 714-005.

Udeleženci razpisa bodo o njegovem izidu obveščeni v 15 dneh po izbiri.

V SPOMIN

Šestnajstega marca je minilo žalostno leto, odkar je na pragu pomladi iznenada ugasnilo srce dragega moža, ata in starega ata

Mihaela Tomca
iz Domžal

Iskrena hvala vsem, ki ga skupaj z nami ohranjate v lepem spominu, mu prižigate sveče ali s toplo mislijo nanj stojite ob njegovem grobu.

Njegovi najbližji

ČE BI SOLZA TE ZBUDILA,
NE BI TEBE ZEMLJA KRILA
DRAGI BOJAN

V SPOMIN

Petindvajsetega marca mineva eno leto, ko nam je kruta usoda iz naše družine iztrgala ljubega sina in brata

Bojana Skebete

Hvala vsem, ki obiskujete njegov mnogo prerani grob in mu prinašate cvetje in sveče. Posebej se hvala vsem sošolcam, sošolcem, tovarišici Prelovšek za njihove pogoste obiske. Res bili ste dobri prijatelji.

Hvala vsem prijateljem in znancem.

Vsi, ki smo ga imeli radi.

ZAHVALA

Ob nenadni in mnogo prezgodnji smrti našega dragega moža, očeta, dedka, tasta, brata in strica

Janeza Smrkolja

iz Trojan

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za tolažilne besede, darovano cvetje, sveče in darove cerkvi. Iskrena hvala tudi vsem gasilec, še posebno gasilec iz Trojan za spremstvo na njegovi zadnji poti, gospodu Ladu Goričanu hvala za besede slovesa, župniku za opravljen obred, cerkvenemu pevskemu zboru, Moškemu pevskemu zboru Lipa za zapete žalostinke, gospodu Juretu za odigrano Tišino ter vsem ostalim, ki ste bili z njim na njegovi zadnji poti.

V domu našem je praznina, a v srcih naših bolečina.

Vsi njegovi

Akademski kipar Tone Demšar (1946-1997)

Leta 1985 sta kipar Tone Demšar in soproga Marjeta kupila opuščeno šolsko poslopje na Sv. Trojici. Sedemnajst let je bila šola prazna, zato jo je zob časa že močno načel. Demšarjevi so zapuščeno šolsko poslopje z mnogo truda in okusa spremenili v svoj drugi dom, del poslopja pa namenili kiparskemu ateljeju. Zakonca Demšar in njuni hčerki, Bilka in Polona, so se hitro živeli v novo okolje in postali pravi Trojčani.

Kipar Tone Demšar je v svojem novem ateljeju na Sv. Trojici našel tisto, kar je v Ljubljani najbolj pogrešal: mir, dobre sosedbe, lepo okolico in primeren prostor za svoje ustvarjanje. Zato je tudi med tednom izkoristil vsak prosti del dneva in se odpeljal na Sv. Trojico v svoj atelje.

Tako je bilo tudi letos 18. februarja. Dopoldne se je kipar s svojim avtomobilom odpeljal po cesti skozi Črnuče mimo Domžal do Doba in tu po ozki cesti zavil proti Sv. Trojici. V zadnjih letih je to pot prevozil sto- in stokrat. V ateljeju na Sv. Trojici ga je čakalo težko, odgovorno, a zanj prijetno delo: na delovnem stojalu ga je čakal že začetni osnutek velikega stenskega reliefa, ki naj bi polepšal notranjost cerkve vseh svetnikov na ljubljanskih Žalah. Tako osnutek kot kasnejše stenske relief naj bi bila izdelana iz gline, iz Demšarjevega najljubšega kiparskega gradiva.

Ko je kipar Demšar prišel v svoj atelje, se je verjetno takoj posvetil svojemu delu in šele opoldansko zvonjenje v bližnji cerkvi Sv. Trojice ga je opomnilo, da mora delo prekiniti in se vrniti v Ljubljano. Sedel je v avto in zapeljal po poti, ki je vodila v dolino. Verjetno je še lahko opazil sosedo Čajzevo, ko je stala pred svojo hišo, kratko je potrobil in pomahal z roko najbližjemu sosedu Jaku, ki je stal v bližini poti, in nadaljeval vožnjo po poti, ki jo je prevozil že sto- in stokrat. Verjetno ni niti slutil, da je ta vožnja poslednja v njegovem življenju.

Trojčani svojega kiparja in prijaznega sosedo Toneta Demšarja niso nikoli več videli, lahko so se le priključili velikemu številu tistih, ki so se prišli pokloniti žari s pepelom pokojnega umetnika v njegovem ateljeju, lahko so se udeležili le nedeljske maše, ki jo je bral škof Perko za pokojnega Toneta Demšarja. Med mašo je bilo mesto pod korom trojiške cerkve, kjer je pogosto med nedeljskimi mašami stal kipar Tone Demšar, prazno, le sredi cerkve je stala žara z njegovim pepelom.

Cerkev je bila premajhna, da bi to nedeljo lahko sprejela vse tiste, ki so prišli k maši na Sv. Trojico.

Zadnje slovo od kiparja Toneta Demšarja je bilo na ljubljanskih Žalah 25. februarja 1997. Metropolit in nadškof dr. Šuštar je vodil mašo zadušnico v župni cerkvi Vseh svetnikov, v cerkvi, za katero je pokojni kipar ustvarjal svojo poslednjo, žal nedokončano umetnino.

Tudi ta cerkev, mnogo večja od trojiške, je bila premajhna, da bi lahko sprejela vse tiste, ki so se prišli poslednjic posloviti od kiparja Toneta Demšarja.

Ob odprtem grobu smo lahko prisluhnili poslovnim besedam, ki jih je napisal dolgoletni prijatelj pokojnega kiparja akademski slikar Stane Jagodič. Te besede, napisane v obliki pisma, objavlja Slamnik v spomin na velikega umetnika Toneta Demšarja, ki je skoraj celo desetletje ustvarjal na Sv. Trojici v naši občini.

Dragi prijatelj Tone!

Ko si pred enim letom pripravil svojo pregledno razstavo, ni nihče slutil, da bo to tvoja zadnja večja predstavitev. Žal pa je usodni trenutek hotel, da zapustiš ta sončni svet in odideš v skrivnostno posmrtno daljavo. Vendar se tolažimo s spoznanjem, da ti je polstoletno bivanje na tej čudoviti Zemlji namenilo mnoga svetla obzorja, katera si strastno opazoval, vsrkaval pojnost življenja in kreativno hitro zorel. Naletel si tudi na nekaj temnejših razpok, ki pa si jih z močno voljo preskakoval in jim postavil skrivnostna ogledala, v katerih poetično zrcališ paradoksalno podobo sveta.

V teh predpomladanskih dneh nemo

razmišljamo ob tvojem nenadnem in preranem odhodu. V dušah nam je tesno, toda v temnih tancih se nam razkrivajo svetle nostalgčne podobe. V spominskih slikah zelo živo nastopa tvoj prijazen lik, iskriče oči in dobrohoten nasmehek. Z rokami objemaš gibljivo glino, preudarno izbiraš besede in nevsiljivo podajaš svojo misel. Tone, se spominjaš naših »junjskih« srečanj, ko smo omizje v »Kavarni Slon« pogosto spreminjali v razgibano kulturno ozračje. Če te ob dogovorjenem času ni bilo, smo te vselej pogrešali; ko pa si zasopih premagal kavarniške stopnice, nameril zbrani družini prijazen pozdrav in se kakšno duhovito na hud »tempo življenja«, smo se pomirili in v burni debati kaj hitro ujeli. Priznas, da smo bili polni mladostne vneme, ustvarjalne energije, drznih vizij in resnih načrtov. Tudi s tvojo pomočjo smo te načrte uspešno uresničevali, čeprav pot ni bila vselej prijazna in lahka. Tudi humorja nam ni manjkalo. Prijeten je spomin na kabaretni trenutek, ko sta z Levom v Jakopičevem paviljonu utopično zidala temeljne kamne za »Mednarodno likovno zbirko Junij«. In kako zagnano in družno smo postavljali obsežne razstave, posvečene Man Rayu, Duschampu, de Chiricu.

Ali smo nemimi iskalci, zagnani snovalci. Nepozabne so bile tvoje skrbno izdelane lesene embalaže, v katerih si dostavil v galerijo svoja najnovejša dela. Pazljivo so jih odpirali in iz mehkih poveljev razkrivali sveže žgane glinene skulpture. Vsako leto znova si nas presenečal z zreljšo idejnostjo in zlahtnejšo ustvarjalnostjo, ki so jo občudovali tudi tuji umetniki in likovni kritiki. Pohvale si sprejemal skromno, zadržano, čeprav si se najbrž dobro zavedal, da v tehniki žgane glin sploh nimaš pravega tekmeča.

Za kiparstvo si živel z dušo in telesom, vendar se je v preprostem klepetu dalo razbrati, da daješ velik pomen tudi svoji družini: Marjeti, Bilki, Poloni; te si omenjal s posebno toplino in nisi nikdar pozabil na svojo cenjeno mamo in sestro.

Se eno veliko ljubezen si gojil, in to do svojega ateljeja na podeželju, na oddaljenih obronkih Ljubljane. S kolikšno radostjo si vselej zapušal zamegljeno, uteseno mesto in odhajal v slikovito hribovje pri Sv. Trojici.

V trenutku, ko si zadnjič zapušal to predpomladno, romantično pokrajino in tragično končal na asfaltu, je preko grčevja Sv. Trojice zavel žalosten veter. Drevje se je nemirno upogibalo in ti silikale poslednji pozdrav. Ptice so se plaho spuščale v puščobno goščavo in za trenutek utihlele, kajti zapustil jih je njihov zavzelek, romantično zazrt umetnik, človek plemenitega srca.

Toda turobno žalovanje prirode se bo kmalu spremenilo v bujno rast, sokovi življenja se bodo živahno dvignili proti koprenim oblakom, trave bodo zelelele, krošnje zacvetele in ptice zažvrgolele pomladno melodijo, namenjeno tvojim najdražjim, katere si imel srčno rad.

Tudi mi, Junjci, bomo prisluhnili čarobni melodiji in te ohranili v najlepšem spominu.

Ljubljana, 23. februarja 1997

Janez Kramar

Vsi, ki smo poznali pokojnega Toneta Demšarja, vemo, da smo izgubili kiparja, ki je bil kipar z dušo in telesom in se več kot to, z dušo in telesom je bil tudi človek v najzlahtnejšem pomenu te besede.

JANEZ KRAMAR

Hvala, Tone Demšar, akademski kipar

»Hvala, ker smo smeli biti tvoji prijatelji«, so na Sv. Trojici ob zadnjem slovesu od kiparja Toneta Demšarja, ki je pred leti kot dobra in blagodejna misel tiho in mimo prišel v našo občino, zapisali vaščani, člani Kulturnega društva Miran Jarc, Zveza kulturnih organizacij Domžale in Občina Domžale.

Prelepa Sv. Trojica, kjer si je uredil prijeten dom in prostor za izražanje svoje umetniške duše, ostaja brez prijatelja kiparja, čigar dela pa bodo za večno zapisana v srca njegovih prijateljev in znancev; prav tako tudi spomin na velikega umetnika in skromnega moža, ki se je vpisal s svojo umetniško govorico med največje slovenske in svetovne ustvarjalce.

(Vera)

V SPOMIN

Minilo je leto dni, odkar te ni več med nami

Ludvik Kokalj

iz Vinj pri Dolskem

S spoštovanjem se te spominjamo kot dobrega sodelavca in prijatelja.

Pogrešamo te - prijatelji iz NAPREDKA

V NAŠIH SRCIH NAPREJ ŽIVIŠ,
ZATO POT NAS VODI TJA,
KJER V TIŠINI SPIŠ.
TAM LUČKA LJUBEZNI GORI
IN TVOJ NASMEH MED NAMI ŽIVI.

V SPOMIN

Četrtega marca sta minili dve leti, odkar nas je zapustil naš skrbni mož, oče, dedek in tast

Štefan Pirc

iz Podgorice pri Pečah

Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu.

Žena Elka, hčerki Boža in Mira z družinama

V SPOMIN

Štirinajstega marca je minilo deset let, odkar je umrl

Jože Raspet

iz Domžal

Hvala vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem grobu.

Vsi njegovi

PODOBA TVOJA V SRCIH ZDAJ LEŽI,
VSE DO IZTEKA TUDI NAŠIH DNI.

ZAHVALA

V novo življenje je odšel naš dragi oče

Anton Rožič

Čelarjev ata s Sv. Trojice

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovanja sveč, cvetja, svete maše in za spremstvo na njegovi zadnji poti. Zahvaljujemo se osebjem Doma upokoencev za nego in skrb. Posebna zahvala g. župniku Vladu Pečniku za lepo opravljen pogrebni obred in pevcem Bratom Zupan za lepo odpete pesmi. Hvala vsem gasilskim društvom in praporščakom, posebno se G. D. Žeje Sv. Trojica in govornikom G. D. gospodu Mamu in Z. B. gospodu Opaskarju. Hvala tudi trobentaču za odigrano Tišino. Vsem in vsakomur še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob nenadomestljivi izgubi našega dragega moža, očeta, dedka in strica

Luke Šraja

iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izkazano pomoč in izrečena ustna in pisna sožalja, za darovano cvetje, sveče in svete maše. Zahvaljujemo se pevcem LEK-a za občuteno zapete žalostinke ter g. župniku za opravljen obred. Zahvaljujemo se tudi dr. Lombarju za skrb v času boleznij in številnim prijateljem, ki so ga v tem času obiskovali in bodrili.

Še enkrat hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in se z lepo mislijo poslovili od njega.

Žena Danica, sin Peter in hčerka Karolina z družino.

UTIHNIL JE TVOJ GLAS,
OBSTALO JE TVOJE SRCE,
OSTALI SO SLEDovi PRIDNIH ROK
IN KRUTO SPOZNANJE,
DA SE NE VRNEŠ VEČ.

ZAHVALA

Ob nenadni in nenadomestljivi izgubi naše ljube mame, stare mame, sestre in tete

Nežke Gaspir

iz Domžal

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za nesebično pomoč in trenutnih bolečin. Lepa hvala stanovalcem Potočnikov in Rojske ulice, vokalnemu kvintetu iz Tržica za občuteno zapete pesmi, praporščakom in g. župniku Perčiču za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem prisrčno hvala za spremstvo na njeni zadnji poti.

Hčerka Saša z družino

Domžale, 13. 3. 97

MOLITEV, DELO IN TRPLJENJE,
TVOJE BILO JE ŽIVLJENJE.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage žene in mame

Angele Jemec,

roj. Janez
Maselnove mame
iz Vinj pri Moravčah

Zahvaljujemo se sorodnikom, sosedom in znancem za izrečeno sožalje, cvetje, sveče, darove za sv. maše ter spremstvo na njeni zadnji poti. Zahvala gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred, pevcem ter za zigrano Tišino. Zahvala tudi zdravstvenemu osebjem iz Moravč.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Vsi njeni

LJUBIL SI ŽIVLJENJE,
LJUBIL SI SVOJO DOM,
A NENADOMA ODŠEL SI TJA,
KJER NI SOVRAŠTVA, NE GORJA.
ZDAJ V GROBU MIRNO SPIŠ,
A V SRCIH NAŠIH SE NAPREJ ŽIVIŠ.

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega moža, očeta, dedka, brata in strica

Viktorja Matjana

iz Podmilja pri Blagovici

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje, sveče in za spremstvo k zadnjemu počitku. Posebna zahvala velja gospodu župniku Jožetu Vrtovšku za lepo opravljen pogrebni obred, gospodu Cirilu Smrkolju za izrečene poslovilne besede, pevcem pevskega zbora Lipa za čutno zapete pesmi. Hvala vsem, ki ste nam kakor koli pomagali v težkih trenutkih.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob izgubi našega dragega očeta, dedka in pradedka

Petra Narobeta

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za podarjeno cvetje, sveče, izrečeno sožalje in prijazne besede.

Posebna zahvala g. župniku Antonu Perčiču za poslovilne besede in opravljeno pogrebno slovesnost.

Prisrčna zahvala g. Roku Lapu in orglarju za občuteno zapete pesmi.

Hvala vsem, ki ste nam kakor koli stali ob strani in našega očeta spremili k večnemu počitku.

Vsi njegovi

LJUBIL SI ŽIVLJENJE,
LJUBIL SI SVOJO DOM,
A NENADOMA ODŠEL SI TJA,
KJER NI SOVRAŠTVA, NE GORJA.
ZDAJ V GROBU MIRNO SPIŠ,
A V SRCIH NAŠIH SE ŽIVIŠ.

V SPOMIN

Sedemnajstega marca je minilo eno leto, odkar nas je nenadoma in mnogo prezgodaj zapustil dragi mož, ati in ata.

Ludvik Kokalj

iz Vinj pri Dolskem

dolgoletni sofer Napredka Domžale

Vsem, ki se ga spominjate in postojite ob njegovem preranem grobu, iskrena hvala.

Vsi njegovi

VSI BOMO ENKRAT ZASPALI,
V MIRU POČIVALI VSI,
DELO ZA VSELEJ KONČALI,
V HIŠO OČETOVO ŠLI,
TAKRAT ZVONOVI ZVONITE.
(A. M. SLOMŠEK)

ZAHVALA

Ob boleči in prerani izgubi ljubega moža, očeta, dedka in tasta

Staneta Peterlina

iz Radomelj

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, sosedom in kolektivu Rodex za izrečena ustna in pisna sožalja, poklonjeno cvetje, sveče, darove za sv. maše in cerkev. Posebna zahvala dr. Ladislavu Hacetu iz ZD Domžale, prim. dr. Borisu Cibicu za dolgoletno skrbno zdravljenje, župnikoma g. Janezu Jarcu, g. Lojzetu Golobu, dekanu g. Cirilu Lazarju, diakonu g. Janezu Cerarju in vsem ministrantom za molitve, darovanje svete maše in slovesen pogrebni obred.

Iskrena hvala Gasilskemu društvu Radomlje in vsem praporščakom za spremstvo, Kvintetu bratov Zupan za ganljivo zapete pesmi.

Hvala za številno spremstvo na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi, ki smo ga imeli radi in ga spoštovali.
Marec 1997

*Ljubil je dom, ljubil je življenje,
rad je pel in bil vesel.
Vedno znova, ko jutro se rodi,
v dan zazrem se s polnimi očmi.
Srce v bolečini zajeti,
je res, da tebe več med nami ni.*

V SPOMIN

V teh dneh mineva pet let, ko
nas je zapustil naš dragi

Tomaž Homar

iz Zaboršta pri Domžalah

Iskrena hvala vsem, ki se ga spominjate.

Vsi njegovi

Vedno sijalo je obličje milo
in usta tvoja, kot bi se smehljala:
končan je boj, trpljenje je minilo.

ZAHVALA

V osemindesetdeset letu
starosti nas je za vedno zapustila
naša draga sestra in teta

Marija Perne

iz Radomelj

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem
in sosedom za darovano cvetje, sveče, izrečena pisna in ustna
sožalja.

Zahvaljujemo se dr. Pogačarjevi za zdravstveno skrb in pomoč, ter
župniku g. Janezu Jarcu za lepo opravljen pogrebni obred. Hvala
kolektivu Sarrio Slovenija za osmrtnico, darovani venec in odigrano
Tišino. Hvala ZB za prapor in venec.

Prisrčno hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in hvala
vsem, ki ste ji karkoli dobrega naredili.

Vsi njeni

V SPOMIN

TRETJEGA APRILA 1997 BO
MINILO ŽALOSTNO LETO, ODKAR
NAS JE ZAPUSTILA DRAGA ŽENA,
MAMI IN STARA MAMA

Marija Šimenc

iz Radomelj

ZAHVALJUJEMO SE TUDI VSEM, KI SE JE SPOMINJATE IN
POSTOJITE OB NJENEM PRERANEM GROBU.

Mož TONE, hči BREDA z družino, sin ROMAN z družino

*Kličemo Te, dragi!
A naš glas se izgublja v črni praznini.
Kaj naj še iščemo na tem svetu
v zameno za tvoje zlato, dobro srce?
Nobenih zakladov draguljev ga ne
odtehtajo,
Ti si za nas bil vse.*

ZAHVALA

ob tako boleči in nenadejani
izgubi našega ljubelega moža in očeta

Feliksa Peterka

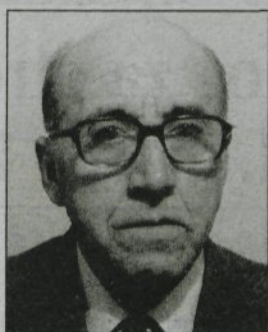
upokoj. računovodja
borca SNOUB »Slavka Šlandra«

se iskreno zahvaljujemo vsem dobrim sosedom Sp. in Zg. Stegen
za vso pomoč in besede tolažbe, ki so nam jo nudili v teh težkih,
bolečih in nikdar pozabljenih dneh. Hvala g. Čampi za lep obred,
cerkvenemu pevskemu zboru Vrhpolje ter solistu Petru Pimatu.

Hvala predstavniku ZB g. Jožetu Kvedru za lep poslovljni govor in
praporščakom Domžal, Doba in Moravč. Hvala moravskim pevcem
in glasbeniku za zaigrano Tišino. Zahvaljujemo se kolektivu
restavracije Repovž iz Domžal, sodelavcem Veleblagovnice
Domžale, Inštitutu za mikrobiologijo iz Ljubljane. Hvala tudi vsem
sosedom iz Domžal.

Hvala za darovano cvetje, maše in sveče.
Vsem in vsakemu posebej naša srčna hvala.

Žena Minka, hčerka Nevenka in sin Robert z družinama

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta,
brata in strica

Franca Lukmana

iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo g. župniku za opravljeni pogrebni
obred, pritrkovalcem, organistu g. Franciju Banku, Stobljanskemu
oktetu, ge. dr. Olgi Ložar, vsem sorodnikom in sosedom za
podarjeno cvetje, še posebno g. Nedeljku za vso skrb in pomoč,
gasilskemu društvu Trzin, krajevni organizaciji ZB Trzin, govorni-
koma ge. Adi Lovše, g. Janezu Štebetu in vsem, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat hvala.

Žena Danica in sin Franci z družino

GLEJ, ZEMLJA SI JE VZELA, KAR JE
NJENO,
A KAR NI NJENO, NAM NE MORE
VZETI.
IN TO, KAR JE NESKONČNO
DRAGOCENO,
JE VEČNO IN NIKDAR NE MORE
UMRETI. (S. MAKAROVIC)

ZAHVALA

Ob nepričakovani in mnogo
prezgodnji izgubi našega dragega
moža, atija, dedija, tasta, brata in
svaka

Franca Marolta

iz Drtije pri Moravčah

se vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom zahvaljujemo za
izražena ustna in pisna sožalja ter darovano cvetje in sveče.

Posebej se želimo zahvaliti župniku za lepo opravljen pogrebni
obred. Iskrena hvala tudi gasilcem iz Moravč in delavcem Termita za
lepo organizirano zadnje slovo.

Zahvaljujemo se delavcem Tosame, obema govornikom za poslovl-
ne besede, moškemu zboru iz Moravč in za zaigrano Tišino.
Še enkrat hvala vsem, ki ste ga v tolikšem številu pospremili na njegovi
zadnji poti in nam pomagali v najtežjih trenutkih.

Vsi njegovi

ZAMAN JE BIL TVOJ BOJ,
ZAMAN VSI DNEVI UPANJA,
TRPLJENJA
BOLEZEN JE BILA MOČNEŠJA OD
ŽIVLJENJA.

ZAHVALA

V dvainšestdeset letu nas je
zapustil dragi mož, oče, stari ata,
brat in stric

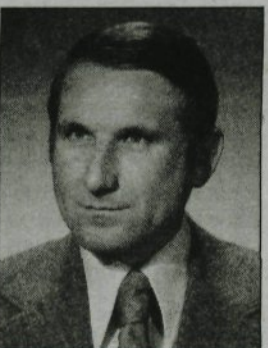
Jože Meučec

iz Ihana

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem,
znancem in sodelavcem Farme Ihana za izrečeno sožalje, cvetje,
sveče, darovane svete maše in drugo pomoč. Zahvaljujemo se za
pisna in ustna sožalja ter za tako številno spremstvo na njegovi
zadnji poti. Hvala g. župniku Francu Zaplati za opravljen pogrebni
obred s sveto mašo, ihanskim cerkvenim pevcem za lepo petje ter
g. Ferdinandu Starinu za iskrene poslovljne besede. Iskrena hvala
tudi dr. Pogačarjevi ter patronažni sestri g. Dragici Šarec iz ZD
Domžale za veliko skrb in pomoč med njegovo boleznijo.
Iz srca pa smo hvaležni sosedom, družini Kralj in družini Krepek,
ki so nam v najtežjih trenutkih stali ob strani.

Iskrena hvala!

Vsi njegovi

NIČ V NARAVI SE NE IZGUBI,
VSE ZRASTE, DA IZGINE IN SPET
VZKALI
IN VZCVETE IN SPET RODI.
ŽIVLJENJE JE VEČNO...

V mesecu februarju je v
sedemindeset letu starosti
umrl naš dragi mož, ati, ata, brat in
zet

Vinko Rojs

iz Radomelj

Od njega smo se poslovili v družinskem krogu. Iskreno se
zahvaljujemo vsem, ki ste izrazili ustno ali pisno sožalje, darovali
cvetje in sveče.

Vsi njegovi

SRCE JE DALO VSE, KAR JE IMELO,
NOBENE BILKE ZASE NI POŽELO.

ZAHVALA

Ob izgubi naše drage mame

Marije Hribar

roj. Orehek

se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom,
prijateljem in znancem za izraze sožalja,
cvetje, sveče, darovane svete maše in šte-
vilno spremstvo na njeni zadnji poti. Is-
kreno se zahvaljujemo vsem sestram, fizioterapevtkam in negovalkam Doma
upokoencev v Domžalah za izredno skrb in nego v času njenega bivanja v
domu in hvala številnim za pogoste obiske mame v tem domu.
Hvala jarkemu župniku g. Kvaterniku za lep pogrebni obred in pevcem Zu-
pan iz Trziča za lepo petje ob maminem slovesu.

Vsi njeni

POMLAD NA VRT BO TVOJ PRŠLA
IN ČAKALA, DA PRIDEŠ TI
IN SEDLA BO NA ROŽNA TLA
IN JOKALA, KER TE NI.

IN TUDI V DOMU TVOJEM JE
PRAZNINA
V NAŠIH SRCIH BOLEČINA.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi našega
dragega moža, očeta, dedka in
strica

Stanislava Pelca

iz Prevoj pri Šentvidu

Vsem sorodnikom, prijateljem in sosedom se iskreno zahvaljuje-
mo za izrečena sožalja, podarjeno cvetje in sveče ter spremstvo na
njegovi zadnji poti.

Posebno zahvalo želimo izreči Gasilskemu društvu Prevoje -
Šentvid za lepo organiziran obred in zadnje slovo, pevcem za
zapete pesmi, g. Martinu Andrejku za poslovljne besede ter
praporščakom za spremstvo na zadnji poti. Hvala vsem, ki ste se z
lepo mislijo poslovili od njega.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob smrti našega dragega moža,
očeta, dedija, brata in strica

Staneta Praprotnika

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom
in znancem za izrečeno ustno in pisno sožalje, darovano cvetje in
sveče ter spremstvo na njegovi zadnji poti.
Iskrena hvala Oktetu Pimat, predstavniku ZB za poslovljne besede
in g. župniku za opravljen pogrebni obred.

Vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi
zadnji poti še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

Domžale, 12. marec 1997

SAJ NI REČENO,
DA TE NI,
ČEPRAV TVOJ GLAS
SE VEČ NE SLIŠI.
BESEDA TVOJA
V NAS ŽIVI -
MED NAMI SI.

ZAHVALA

Ob boleči in nedoumljivi izgubi naše ljube žene, mami, babi,
hčerke, sestre in tete

Tatjana Burja

roj. Kovač

se iskreno zahvaljujemo sosedom, prijateljem in znancem za vsa
izrečena ustna in pisna sožalja, za veliko tolažilnih besed, darovano
cvetje in sveče, darove za sv. maše in darove, namenjene v
dobrodelne namene.

Zahvaljujemo se gospodu župniku za globoke besede slovesa in
lepo opravljen pogrebni obred. Posebno zahvalo namenjamo
gospodu Habetu za čutno izrečene poslovljne besede, Stobovskemu
oktetu za odpete žalostinke in g. Stoparju za zaigrano Tišino.

Hvala vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti in ki z dobro
mislijo v srcu kjerkoli in kadarkoli pomislite nanjo.

Vsi njeni

Obvestilo

Vsem davčnim zavezancem za odmero dohodnine za leto 1996

Na sedežu Izpostave Domžale na Ljubljanski 69 bo v zadnjih dneh meseca marca 1997 organiziran sprejem napovedi za dohodnino za leto 1996 v času od 24. 3. do 28. 3. 1997 od 8. do 18. ure, dne 1. 4. 1997 pa prav tako od 8. do 18. ure.

Na podlagi 120. člena Zakona o davčnem postopku (Ur. list RS, št. 18/96) izdaja Ministrstvo za finance, Davčna uprava Republike Slovenije

JAVNI POZIV

k vložitvi napovedi za odmero dohodnine za leto 1996

Zavezanci za dohodnino morajo vložiti napoved za odmero dohodnine za leto 1996 najkasneje do 31. marca 1997.

Napovedi niso dolžni vložiti:

- zavezanci, katerih osnova za dohodnino ne presega 11% povprečne letne (bruto) plače zaposlenih v Republiki Sloveniji v letu 1996;
- učenci in študenti, katerih edini vir dohodnine so prejemki iz naslova plačila za začasno ali občasno opravljeno delo preko študentskih ali mladinskih organizacij, ki posredujejo delo na podlagi pogodbe o koncesiji in katerih osnova za dohodnino ne presega 51% povprečne letne (bruto) plače zaposlenih v Republiki Sloveniji v letu 1996;
- zavezanci, katerih edini vir dohodnine je pokojnina, če med letom 1996, v skladu z zakonom, niso plačali akontacije dohodnine.

Opomba:

Napoved za odmero dohodnine morajo do 31. marca 1997 vložiti tudi zavezanci za davek od dohodkov iz dejavnosti, ki napoved za ta davek vložijo do 28. februarja 1997.

V napovedi za odmero dohodnine morajo zavezanci za dohodnino, ki so po končani zapuščinski razpravi v letu 1996 postali lastniki denacionaliziranega premoženja ali nepremičnega premoženja, napovedati dohodke od oddajanja tega premoženja v najem za vse obdobje, ko je v njihovem imenu, kot zavezanec za davek od navedenih dohodkov, nastopal skrbnik za posebne primere.

Napovedi vložijo:

Zavezanci za dohodnino s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji (rezidenti) vložijo napovedi pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega so vpisani v davčni register v času vložitve napovedi, če se niso vpisani, pa pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega imajo stalno prebivališče v času vložitve napovedi. Zavezanci, ki niso rezidenti Republike Slovenije, vložijo napoved pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega so vpisani v davčni register v času vložitve napovedi, če niso vpisani, pa pri izpostavi davčnega urada, na območju katerega imajo začasno prebivališče v času vložitve napovedi.

Napoved za odmero dohodnine je treba vložiti na predpisanem obrazcu.

Zavezanec za dohodnino se kaznuje za prekršek:

- z denarno kaznijo 10.000 tolarjev, če nepravčasno vloži napoved za odmero dohodnine;
- z denarno kaznijo od 100.000 do 1.000.000 tolarjev, če ne vloži napovedi za odmero dohodnine ali vloži napoved, ki ne vsebuje podatkov, potrebnih za odmero dohodnine, ali v napovedi izkaže neresnične podatke.

MINISTRSTVO ZA FINANCE
Davčna uprava Republike Slovenije

Obnovitev vlog za otroški dodatek do 31. marca 1997

Blizu se zakonsko določeni čas preverjanja višine otroškega dodatka na podlagi dohodkov iz leta 1996.

S spremembo Zakona o družinskih prejemkih in bistveno spremenjenega vstopnega cenusa se je v lanskem letu število upravičencev do otroškega dodatka v vseh sitrih občinah povečalo za 112%. Tako je od 1. 5. 1996 prejelo otroški dodatek v občini Domžale 4000 upravičencev za 6316 otrok, v občini Lukovica 623 upravičencev za 1059 otrok, v občini Moravče 593 upravičencev za 1099 otrok in v občini Mengeš 872 upravičencev za 1500 otrok. Kljub temu da se je število upravičencev do otroškega dodatka povečalo, pa pravica do otroškega dodatka še vedno ni univerzalna, temveč je odvisna od višine dohodka v preteklem letu. Pogoj za pridobitev otroškega dodatka je višina dohodka na družinskega člana. Ta dohodek mora biti v letu 1996 manjši od 1.704.450,00 SIT. Tričlanska družina je tako upravičena do otroškega dodatka v primeru, če je imela v letu 1996 skupne dohodke manjše od 5.113.350,00 SIT (1.704.450,00 X 3 štiričlanska družina pa v primeru, če so bili ti dohodki manjši od 6.817.000,00 SIT (1.704.450,00 X 4). Višina otroškega dodatka je odvisna od višine dohodka na družinskega člana in višine zaimčene plače (34.653,00 SIT). Najvišji otroški dodatek znaša 7623,00 SIT, najnižji pa 2.425,00 SIT.

Za pridobitev pravice do otroškega dodatka je potrebno izpolniti vlogo za uveljavljanje pravice do otroškega dodatka (obr. 8.41), ki jo imajo v vseh knjigarnah v Sloveniji, in jo oddati na Centru za socialno delo Domžale.

Vse podatke v vlogi občani sami izpolnijo in se s podpisom zavežejo, da so podatki, ki so jih navedli v vlogi, resnični in točni. Edina rubrika v vlogi, ki jo bodo izpolnili delodajalci,

so dohodki in drugi prejemki. Pri izpolnjevanju podatkov o dohodkih in prejemkih družine delodajalci navajajo podatke, ki jih uporabljajo za napoved dohodnine. V dohodke družine se po Zakonu o družinskih prejemkih štejejo dediščine, darila in vsi dohodki in prejemki vseh družinskih članov, ki so viri dohodnine, kot tudi osebni prejemki, ki niso obdavčljivi, prejeti v obdobju od 1. 1. do 31. 12. preteklega leta.

V dohodke se ne štejejo:

- dodatek za pomoč in postrežbo
- prejemki za oskrbo v tuji oziroma v rejniški družini
- dohodki od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo.

Ravno tako se med dohodke štejejo preživnine, prejete v preteklem letu. Preživnina se v dohodek družine ne upošteva le v primeru, ko vlagatelj dokaže, da je izrazil vse pravne možnosti za njeno izterjavo.

Vsi prejemniki otroškega dodatka, ki prejemajo pokojnino, vpišejo bruto višino pokojnine, ki jo sporoči Zavod za pokojninsko in invalidsko zavarovanje.

Ker se v dohodek štejejo tudi stipendije, je potrebno v rubriko navesti primke in ime prejemnika in izplačevalca stipendije. Če je izplačevalec stipendije Zavod za zaposlovanje, ni potrebno vpisovati višine stipendije, ker bo podatke Center za socialno delo sam pridobil. Če je izplačevalec stipendije druga ustanova, pa je potrebno vpisati tudi višino stipendije za oktober, torej višino stipendije brez dodatkov za uspeh, prevoz in bivanje v drugem kraju.

Ravno tako ni potrebno vnašati v vlogo višino nadomestila za porodniški dopust, starševski dodatek, ker s podatki razpolaga Center za socialno delo Domžale. Potrebno je vnesti le podatke, da ste to nadomestilo oz. dodatek prejeli.

V lanskem letu je bilo postavljeno veliko vprašanj glede katastrskega dohodka. Po Zakonu o družinskih prejemkih se katastrski dohodek vpiše tudi, če kmetijsko zemljišče ni v lasti vlagatelja ali člana njegove družine, če dohodek iz kmetijske dejavnosti ustvarja več družin. V tem primeru se obvezno vpiše priimek in ime lastnika kmetijskega zemljišča in se v dohodek posamezne družine vsteva sorazmerni del dohodka iz kmetijske dejavnosti.

Center za socialno delo Domžale, Ljubljanska 70, obvešča vse prejemnike otroškega dodatka, da obnovijo Vloge za uveljavitev otroškega dodatka najkasneje do 31. 3. 1996. Če vlog do navedenega datuma ne bodo obnovili, ne bodo več upravičeni do otroškega dodatka od 1. 5. 1997, kar je razvidno iz odločb, ki so jih prejeli v letu 1996.

Če vloga ne bo oddana do navedenega roka, bo posamezniku pripadal otroški dodatek šele s prvim naslednjim mesecem, ko bo vloga oddana in ne bo izplačanega otroškega dodatka za nazaj.

Da bi se temu izognili, Center za socialno delo Domžale prosi vse pre-

jemnike, da se držijo navedenega datuma, in obnovijo vlogo. Vloge lahko osebno oddajo na Centru za socialno delo Domžale, Ljubljanska 70, ali pošljejo priporočeno po pošti.

Prosimo tudi, da so poslane vloge po pošti popolno izpolnjene, še zlasti je pomembno, da so v vlogi dohodki za celo leto 1996, tako za vlagatelja, kakor njegovega zakonca in podpis vlagatelja (na zadnji strani vloge).

Ker se je število upravičencev do otroškega dodatka že v letu 1996 zelo povečalo, tudi v letošnjem letu pričakujemo veliko strank, zato bodo na Centru za socialno delo Domžale v mesecu marcu uradne ure vsak dan od 8. do 15. ure, v sredo pa od 8. do 12. ure in od 14. do 18. ure.

Veliko prejemnikov otroškega dodatka nas je v zadnjem času klicalo zaradi davčne številke. Povedati moramo, da se ni dokončno rešeno vprašanje, ali je potrebna pri izplačilu otroškega dodatka davčna številka, zato jih v vlogah ni potrebno navajati.

Poleg otroškega dodatka so starši hudo bolnega otroka ali otroka z motnjami v telesnem in duševnem razvoju upravičeni do dodatka za nego otroka, ki je bil lani na novo uveljavljen. Namenjen je kritju povečanih stroškov družine za nego in varstvo otroka in ni vezan na premoženjsko stanje družine.

Višina dodatka za nego otroka, ki je v oskrbi doma, znaša 10.396,00 SIT, nižji dodatek v višini 6.931,00 SIT pa pripada otrokom, ki so v dnevnem institucionalnem varstvu. V času, ko je otrok zaradi zdravljenja, usposabljanja, vzgoje ali šolanja v zavodu, v katerem ima brezplačno oskrbo, pa dodatek za nego ne pripada. Izdan je bil tudi poseben Pravilnik o merilih za uveljavljanje dodatka za nego otroka s seznamom bolezni (Ur. l. RS št. 26 z dne 17. maja 1996). Na podlagi Pravilnika zdravniške komisije ugotavlja jo upravičenost otrok do tega dodat-

ka in Center za socialno delo šele na podlagi takega mnenja lahko izda odločbo. Zaradi velikega števila vlog v letu 1996 so komisije z zamudo reševale vloge in so morali Centri za socialno delo po več mesecev čakati na mnenja. Komisije so se kadrovske okrepile in tako centri že tekoče dobivamo mnenja in tudi tekoče rešujemo vloge za dodatek za nego. Staršem pripada dodatek za nego od prvega dne naslednjega meseca, v katerem je bila vložena vloga.

V vseh štirih občinah trenutno prejema dodatek za nego 75 otrok.

Starši, ki že prejemajo dodatek za nego otroka, morajo do 31. 3. 1997 oddati samo vlogo za otroški dodatek. Vlogo za dodatek za nego otroka pa obnovijo malo pred potekom obdobja, do katerega imajo dodatek priznan. Čas upravičenosti do dodatka za nego otroka je odvisen od komisije, ki lahko dodeli dodatek najdalj do 18. leta otrokove starosti, lahko za eno leto ali dve. Zato vse starše prosimo, da so pozorni na datum upravičenosti, ki je naveden v odločbi in da pred iztekom obnovijo vlogo na Centru za socialno delo.

Vse potrebne informacije v zvezi z otroškimi dodatki in dodatki za nego lahko dobite po telefonu št. 723-481, 715-680 ali 721-814 pri Ireni Tonkli ali Zori Grudnik na Centru za socialno delo Domžale.

CENTER ZA SOCIALNO DELO
DOMŽALE

Nujno obvestilo

Poveljnik civilne zaštite občine Domžale opozarja vse prebivalce občine, da je Uprava Republike Slovenije za varstvo in reševanje razglasila veliko požarno ogroženost, zato je prepovedano kuriti, sezigati ali uporabljati odprt ogenj v naravnem okolju ter puščati ali odmetavati goreče in druge predmete ter snovi, ki lahko povzročijo požar.

OŠ CZ DOMŽALE

RODEX® PEUGEOT SERVIS, PRODAJA

Rova 3a
1235 Radomlje

Pooblaščen prodajalec
in serviser vozil PEUGEOT

prodaja (061) 727-798
servis (061) 727-010
faks (061) 727-319

UGODNI KREDITNI POGOJI: TOM +6%

KOMPLET PROGRAM PEUGEOT

P-106	od 14.900 DEM
BOXER	od 26.500 DEM
P-406	od 31.000 DEM
P-406 BREAK	od 36.000 DEM
P-306 NOVI MODEL	od 22.000 DEM

VSA VOZILA IZ PROGRAMA PEUGEOT SI LAHKO OGLEDATE IN KUPITE PRI RODEX-U RADOMLJE

PEUGEOT 106

PEUGEOT 306

406 BREAK

PEUGEOT 406

Obvestilo

Vse dopisnike obveščam, da svoje prispevke lahko oddajo do 10. dne v mesecu na sedežu občinske uprave. Zaradi stiske s prostorom na časopisnih straneh vas naprošam, naj prispevki ne presegajo običajne tipkane strani (30 vrstic po 60 znakov). V nasprotnem primeru članek krajšamo.

UREDNIK

AHAČIČ AST SERVIS TRGOVINA gorenje

Prešernova 1a, 1230 DOMŽALE,
tel. & faks: 061/722-107

AKCIJSKA PRODAJA

1. SUŠILCI PERILA	38.452,00 SIT - GOTOVINA
2. PRALNI STROJI	OD 52.580,00 SIT NAPREJ
3. BARVNI TV	OD 42.000,00 SIT NAPREJ
4. SESALEC GORENJE	13.623,00 SIT

HLADILNIKI, ZAMRZOVALNE OMARE IN SKRINJE, ŠTEDILNIKI

KUHINJSKE NAPE, POMIVALNA KORITA, POSODA, SESALCI, LIKALNIKI

GOTOVINSKI POPUSTI 10%
PRODAJA NA VEČ OBROKOV
BREZ OBRESTI

Na zalogi celoten program Gorenje!

Odprto od 8. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 12. ure.

PRAVI NASLOV ZA NAKUP APARATOV GORENJE!

slamnik

Slamnik je glasilo občin Domžale, Lukovica in Moravče in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številki), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Odgovorni urednik
BOGDAN OSOLIN, tel.: 714-599, 721-022
Pomočnica odgovornega urednika
MARIJA KAVKA
URADNE URE: vsako sredo od 15.-17 ure
Člani uredništva
FRANC CERAR, DADA BREJC,
MARTIN GROŠELJ, VERA VOJSKA,
dr. BOGDAN DOLENC

Urednica strani občine Lukovica
MONIKA DOMITROVIČ
Urednica strani občine Moravče
BERNARDA MAL
Uredništvo glasila SLAMNIK
je na Ljubljanski cesti 69 v Domžalah.
Uredništvo
ERNA ŽABJEK-KOČAR, 714-599, 721-022

Tehnični urednik
JANEZ DEMŠAR
Lektor
prof. AVGUŠTIN PIRNAT
Glasilo izhaja v nakladi 14.000 izvodov in ga prejemajo vsa gospodinjstva brezplačno.
Na podlagi zakona o prometnem davku in mnenja ministrstva za kulturo spada glasilo med proizvode, za katere se plačuje 5% davek od prometa proizvodov.
TISK: DELO - Tisk časopisov in revij, d.d., Ljubljana